

LECTIUNEA VIII^a.

Obiektul al lecției. — Descrierea stării Galiei în cea din urmă jumătate a secolului al VI-lea. — Adevăratul caracter al invasiunii germanice. — Cauze de eroare în privința aceasta. — Disoluția societății romane: 1-ia în campanie; 2-o în orașe, de mi într-un grad mai mic. — Disoluția societății germanice; 1-ia a noulor săi triburi; 3-o a celei rebelice. — Elementele noului stat social. — 1-ia al regatului răsărit; 2-o al feudalității răsărite; 3-o al Bisericii din nou invadate. — Rezumat.

Domnilor,

Avem la mână cele două elemente primitive și fundamentale ale civilizației franceze; am studiat, pe de o parte, societatea romană, pe de alta, societatea germană, fiecare în sine, mi înaintea reanunțării lor. Să cercăm a reconstitui ceea ce s'a întâmplat în momentele în care s'a apropiat una de alta mi s'a amestecat, adică a descrie

starea Galiei dăne invasiunea cea mare mi amezarea Germanilor.

Ami voi sã asemnezã acestei deskrieri o datã mai p̃revisã, mi sã vã sp̃riã mai din ainte k̃rãi sekãlã mi k̃rãi teritoriã ea se k̃vine specialã. Greutatea ẽ mare.

Astã-felã era konfesiunea spiritelorã mi a lãkrãrilorã în acea epokã, în k̃rãtã cea mai mare parte a fantelorã ne aã fostã transmise amestekate mi fãrã datã; k̃ atãtã mai m̃ltã k̃vintã, fantele p̃enerale, ayelea kari se rapoartã la institugiunile, la relagiunile diferitelorã klase, la starea socialã, k̃nã k̃vintã, mi kari, prin natãra lorã, sãntã cele mai p̃giniã aparinte mi cele mai p̃giniã p̃revisẽ. Ele sãntã skoase saã ãnkãrkate în monșmentele kontimporane; la fiã-kare pasã, trebãe k̃siva a gici saã a restabili kronologia. Din fericiire esaktitãdinea acestei kronologii, nã ẽ aia de ãmportantã, în epoka ce ne okãpã ka în or kari altele. Fãrã ãndoialã, de la alã VI-lea p̃inã la alã VIII-lea sekãlã, starea Galiei s'a skimbatã; raportãrile oamenilorã, institugiunile, moravãrile aã fostã modifikate; mai p̃giniã k̃ toate acestea de k̃rãtã arã fi p̃stãt'o k̃rede çineva. Kaosãlã era foarte mare, mi kaosãlã este esengialã stagionarã. K̃ndã toate lãkrãrile sãntã

nînz l' auestă pînktă în neorîndzială mi în-
karkate, trebze mîltă timpă ka să fiă deskar-
kate, ka fiă-kare din elementele societății,
să revîr la lokălă seă, să se pîră eară ne kalea.
sa, să se ameze eară, într'ăuă felă oare-kare,
săb direkțiunea mi impelsiunea prîncipîlă
socială kare se kăvine să preside la desvol-
tarea sa. Dău' amezarea Barbarilor ne pî-
mîntălă romană, elementele mi oamenii s'ă
învîrtită mîltă într'ăelamî çerkă, în prada
unei mîskîrî mai mîltă violinte de kîtă pro-
gressive. De l'ală VI-lea nînz l'ală VIII-lea
sekălă, starea Galiei s'a skimbată dară mai
pîgînă, mi kronoloșia rigîroară a fanteloră
perenale ară mai pîgînă impordană de kîtă
ară pîtea-o çineva presăma din lănpîimea în-
tervalălă. Să ne silimă kă toate auestea a
determina, în oare-kari limite, epoka çe a-
vemă a o deskrie.

Çele trei popoare germanice, kari aă o-
kănată Galia, sântă Burginioniă, Visigoțiă, mi
Franciă. Mălte alte popoare, mălte çete par-
tikulare, Vandală, Alană, Suavă, Sasonă, etc.,
se preîmblară ne teritoriălă ei; dar çniă doar'
kă aă trekătă prînr'însa, çei alșî fără îndată
absorbișî, mi aueste miçî inkărsișni margiale
n'ăă niçî o însemnătate istorikă.

Burginioni, Visigoții și Francii merită singuri a fi pomeniți între străbunii noștri. Burginioni se amesară definitiv în Galia de la anul 406 până la anul 413; ei au ocupat Țerurile dintre Iura, Saona și Duranția; Lionul era centrul domeniului lor. Visigoții, de la anul 412 până la anul 450, se răspândiră în provinciile cuprinse între Ronă, și chiar ne mai stăruie alături de Ronă, la sudul Duranției, Ligeră și Pirinei; reședința lor rezida la Tulusa. Francii, de la anul 481 până la anul 500, înaintară în nordul Galiei și se amesară între Rină, Escăut și Ligeră, fără a cuprinde Bretania și partea occidentală a Normandiei; Clovis avu de capitală Soasonul și Parisul. Astăzi, la finele celui de al V-lea secol, ocuparea definitivă a teritoriului galic, de către cele trei popoare mari germane era împlinită.

Starea Galiei nu făcuse încă aveau în diferitele ei părți și sub dominația acestor trei popoare. Era diferințată însemnat între ei. Francii erau mai săraci, mai Germani, mai barbari decât Burginioni și Goții. Până a nu intra în Galia, acești din urmă avea relații vechi cu Romanii; trăiseră în Imperiul Orientului, în Italia; se familiarisaseră cu moravurile și obiceiurile Romanilor.

Măi totuși atâtea se poate zice mi desre Burginioni. Afară de asta, amîndouă popoarele era krestine de multă timp. Francii, din contra, venia din Germania, încă păgîni mi inemici. Păgîile Galiei ne kari le okupare simgîră acesă diferință; ea è deskrisă kă adevară mi vioicisne în a VII-lea din *Skrisorile asna istoriei Franței*, de D. Augustin Thierry. Îmi vine kă toate acesă a o krede măi păgînă importantă de kă o presune țineva în țenere. Daka nă m'amțesă, provinciele romane diferia măi mult între ele de kă popoarele kari le kcheriseră. Aș vătă kă era măi civilizat Galia meridională de kă nordică, mi măi akonit de popoare, de orașe, de monșmente, de drșmșri. Kăndă ară fi ajănsă Visigoții să să totă așă de barbari kă Francii, barbaria loră ară fi fostă, în Narbonasia mi în Aquitania, măi păgînă aparintă, măi păgînă păsternikă; civilizașnea romană 'i ară fi absorbită mi skimbată multă măi kărîndă. Acesă kreșă kă se mi întîmplă; mi diversitatea efekteloră țe înșogîră țeale trei kcheriri preveni din diferința învinșiloră mi a vîngtoriloră.

Așă diferință, kătre acesă, simgitoare ne kă se mărșinesce țineva întră a privi

lăkrările k'o vedere foarte generale, se sterpe
saș челъ пѣгинѣ ајѣнѣ преа аневоіѣ де сим-
пѣтѣ кѣндѣ пѣтрѣнде чѣнева маі мѣлтѣ ѣн стѣ-
diarea societății. Poate zice чѣнева кѣ Fran-
cii era maі barbari de кѣтѣ Visigoții; dar zi-
kѣндѣ ачѣasta, катѣ а се опри. Kare diferin-
дѣ positivѣ се аѣла ѣнтре instituiiile, ideele
mi relațiiile klaselor l'aveste dozѣ по-
ноаре? Nѣ ne o sѣrne ničѣ sѣнѣ dokѣmentѣ
печѣisѣ..

In-fine, diferința de stare a provincie-
lorѣ gale, ачѣia челъ пѣгинѣ, kare venia din
fanta stѣninilorѣ lorѣ, nѣ ѣntѣrziѣ de а peri-
saș а slѣbi mѣлтѣ. Pe la аnѣlѣ 534, ȧara
Burginioniilor кѣзѣ sѣb jѣgѣlѣ Francilor; de
la аnѣlѣ 507 mѣntѣ la аnѣlѣ 542, ȧara Visi-
goților sѣferi maі ачѣia-mi soarte. Ёn mizlo-
kѣlѣ челѣi de аlѣ VI-lea sѣkѣlѣ, stirnea fran-
кѣ се resѣndise mi domina ѣn тоатѣ Galia.
Visigoții maі konserva o parte din Langhe-
docѣ, mi се чѣrta nentѣr кѣte-va orame la ni-
чѣioarele Pireneilor; dar, аdevѣrѣlѣ zikѣндѣ,
аѣarѣ de Bretania, тоатѣ Galia era, daka nѣ
ȧѣvernatѣ, челъ пѣгинѣ кѣstromitѣ de Franci.

Ёn epoca ачѣasta аmѣ vrea sѣ v'o fakѣ
кѣnoskѣтѣ; starea Galiei ne la чѣa din sѣrmѣ
jѣmѣtate а sѣkѣlѣlѣi аlѣ VI-lea mi maі vѣrtosѣ

a Galiei françe voiș черка а v'o deskrie. Or kare черкаре de а арѣта прintr'acheastѣ deskriere о datѣ маі precisѣ ми се pare de-sheartѣ ми plinѣ de retѣчирі. Fѣrѣ ѣndoialѣ се аlla ѣntr'astѣ епоkѣ mѣltѣ varietate ѣn starea провинциелорѣ gale, dar нѣ le sciѣș sнѣне; mѣ mѣrѣpineskѣ ѣntrѣ а vѣ ѣnsciѣnѣda нѣmaі desнre аcheasta.

ѣn ѣенere мѣ face ѣineva, domnilorѣ, о ideѣ prea falsѣ, dѣне пѣrerea mea, desнre invasiѣnea Barbarilor, desнre ѣntinderea ми repеzimea ефекtelorѣ еі. De sigѣrѣ аѣ ѣntilnitѣ аdese ѣn прivingѣа asta, ѣn ѣitirile dѣm-neavoastrѣ, vorbele *insndare*, *kstremsrѣ*, *inѣen-diѣ*. Аcheste sѣntѣ kѣvintele ѣe le ѣntreбѣin-deazѣ ѣineva ka sѣ karakterise аchea restѣrnare. Le kreзѣ ѣnѣelѣtoare; ele нѣ ѣnfѣѣimeazѣ niѣi de kѣm felѣlѣ kѣ kare s'a fѣkѣtѣ invasiѣnea, saѣ resѣltatele sale nemizloѣite. Esaѣerarea ѣ naturalѣ ѣn vorbirea omeneaskѣ: vorbele aratѣ ѣntipѣrirea ѣe о priimesѣe omѣlѣ de la fante маі mѣltѣ de kѣtѣ fantele kiarѣ; fantele sѣntѣ deskrise ми нѣmite нѣmaі dѣне ѣe аѣ trekѣtѣ прin mintea omѣlѣi, ми dѣне ѣntipѣrirea ѣe i аѣ predѣs'o. Аша darѣ ѣntipѣrirea нѣ ѣ niѣi о datѣ imаѣinea kredinѣioasѣ ми komplektѣ а fantei. Маі ѣntiѣș este individѣalѣ, ми fanta нѣ de lokѣ

astă-felă: evenimentele cele mari, invasiunea
 зной попорă streină, бэниоарт, сэнтă сунсе de
 oameni kari le аă пэжитă în persoană, kari
 аă fostă viktime, aktori saă snektatori; mi le
 sună дэне кэм le аă ми вэзэтă, le karak-
 terisă дэне кэте аă кэноскэтă saă ссферитă:
 чelă че ми а вэзэтă kasa saă satălă arse va
 нэмi poate invasiunea зă inчendiă; în кэ-
 петălă altăia, astă invasiune аă avea forma
 зней inчдэри, зной кэтрэмэръ. Aste imăini
 сэнтă аdevэrate, dar de зă аdevэръ, dăka
 notă vorbi astă-felă, plină de preјădekăтă mi
 de egoismă; ele репродскă intinэpirea знорă
 oameni; нэ сэнтă espreсиunea fantei în toată
 intinderea sa, niči а manierei кэ kare а isbită
 toată дара.

Apoi astă-felă ă noesia instinktivă а smi-
 ritălăi omeneskă în кэтă i vine а priimi de
 la fante о intinэpire mai viă, mai mare mi de
 кэтă kiară fantele; i plăce să le intinză, să
 la inobileaskă; le privesče ka о materiă кэria
 i dă о formă дэне voiăi, о темă асэпă кэ-
 ria se денринде, mi din kare траде, saă, ka
 să zikă mai bine, d'асэпă кэria респădesče
 frăмэsegi mi efekte че нэ se аflа într'insele.
 Astă-felă în кэтă о кăсăтă inđoită mi kontra-
 riă imule vorbirea de нэлэчирі: săb зă пэп-
 ктă de vedere materială, fantele сэнтă mai

marî de krtş omşlş, mi elş kşnoasce mi des-
krie avelş lşkrş dintr'însele kare i face mai
mşltş întîprîre personalş; sşb şnş pşnktş
de vedere moralş, omşlş   mai mare de krtş
fantele, mi deskriindş-le le dş ceva din mş-
rîrea sa.

Eatş, domnilorş, cea ce nş trebbe ni i
o datş şitatş în ş dişlş istoriei, mi mai kş
seamş în  itirea dokşmentelorş kontimporane;
ele s ntş de o datş nekomplekte mi esape-
rate, nş kşnoskş nimikş mi se amnifik : tre-
bbe a nş ne  nkrede în  mpresînea ce se
deskonere în ea mi ka strimtş mi ka poeti-
tş; trebbe totş de o datş a ad ş i mi a sk -
dea. Ni i într'o parte a eastş  ndoitş ret -
 ire nş se aratş mai m ltş de krtş în po-
vestirile desmre  vasişnea  ermanik ; mi vor-
bele k -kari o deskriş nş  nf         ni i
Într' nş kinş.

 vasişnea, domnilorş, saş mai bine  -
vasişnile, era evenimente fo rte pargiale, lo-
kale, momentale. O bandş sosia, în  erere
prea        n meroas ; cele mai   tern ce,
a elea kari aş fondatş regate, banda l i Clo-
vis, s re esem l , n  era mai mare de krtş
de la 5 m n  la 6,000 oameni, na işnea în-
treag  a Burginionilor n  trecea peste n m -
r l  de 60,000 oameni. Ea streb tea repede

șnș teritoriș strîmtș, rѣvѣшіa șnș distriktș, ataka vre șnș orașș, mi, kѣndș se întorcea înkѣrkatș de jeafș, kѣndș se așeza pe vre șnde-va îngrijindș a nș se prea resușndi. Șcimș, domnilorș, kș ȳe îlesnire, kș ȳe iș-dealș se întîmulș mi desparș nișe asemenea evenimente. Kase arse, kѣmușrî rșinate, rekolte rѣnite, oameni omorișș saș dșmî kap-tivî: dșne ȳe se faye așeștș reș, peste kѣte-va zile, valșrile se strîngș, brazda se înkide, mi sșferingele individșale sșntș șitate, șocietatea intrș, în anaringș ȳelș pșșuinș, în starea ei ȳea vekîș. Așș-felș darș se petreȳea lș-kșrșrile în Galia pe l'alș VI-lea sekșlș.

Dar mai șcimș asemenea kѣ șocietatea omeneaskș, aȳea șocietate ȳe se nșmesȳe șnș попорș, nș è nșmai o simplș grѣmѣdire de esistinșe, isolate mi trekștoare: daka ea nș era nimikș mai mșltș, invasișnile Barbarilor n'arș fi prodșșș impresișnea ȳe o deskriș dokșmentele epociș; mșltș timpș nșmșrșlș lș-kșrșlorș mi alș oamenilorș ȳe sșferia fș foarte inferiorș pe lîng' alș ȳelorș ȳe skѣna. Dar viașa șocialș a fiș-kșrși omș nș è niȳi de kșm konȳentratș în spașișlș materialș kare è teatrșlș seș mi în momentșlș ȳe fșȳe; ea se resușndesȳe în toate relașișnile ȳe a kontraktatș așșupra diferitelorș pșnkte ale terito-

rişlî; mi nş nşmaî în ayelea  e elş a kon-kraktatş, dar mi în ayelea  e poate kontrak-ta saş nşmaî ale kon ene; ea înbr  imeaz  at tş present lş, k tş mi viitor lş; om lş tr es e ne miî de p nkte, ne şnde elş nş lo-k es e mi în miî de momente kari nş s ntş înk ; mi dak' ayeast  desvoltare a vie ei l i i   l at , daka   silitş a se înkide în str m-tele otare ale esist  ei sale materiale mi ak-t ale, d'a se isola în spa i  mi în timp , via- a socal    sl tit , mi nş mai   socal tate.

Eat  dar  kare era efekt lş invasi ni-lor , alş a estor  iviri de bande barbare, sk r-te, este adev rat , mi m r  inite, îns , neîn- etat  n sk nde, pret t ndene p tin ioase, tot  d'  na amenin  toare; mi kare strika: 1-i  or- e korespondin  reg lat , obi  n it , lesni- ioas , dintre diferitele p r  i ale teritori -l i; 2-lea or- e aj toare, or- e perspektiv  de viitor ; ele r  nea leg t rele kari şnesk  în-tre d nm i ne lok itorii şnei ayeleia-m   ere, momentele şnei ayeia-m  viene; isola ne oa-men , mi nent  f  kare om  în parte, zilele. În m lte lok ri, mi în timp  de mai m l   ani, aspekt lş  erei p t  rem nea tot  a ela-m : îns  organisarea socal  era atakat ; mem-brii nş se mai   nea şni  de al  i, m sk i nş mai j ka, s   ele nş mai  irk la liber 

mi kē sigērandz priā vine. Rezlē se ivia kēndē ne zņē pēnkātē, kēndē ne altēlē; zņē oramē era derēpnēnatē, zņē drēmē adēsē īn stare de a fi reē de īmblatē, zņē nodē rēntē; kētare saē kētare komēnikare īnčeta; kēltēra pēmīntēlēī devenī nepētinčioasē īn kētare distriktē; k'zņē kēvīntē, armonia organikē, aktivitatea peneralē a kornēlēī sočialē era īn fīz-kare zi īmmedikate, tērbērate, īn fīz-kare zi disolēgiēnea mi paralisia fīčea zņē oare-kare progresē noē.

Astē-felē fē rēinatē, adevēratē rēinatē īn Galia sočietatea romanē; nē kēm ē o vale rēvēmītē de zņē torentē, čī ka kornēlē čelē mai solidē kare ē desorganisatē nrin intrarea kontingē īntr'īnsēlē a zņēī sēbzstanze streine. Printre togī membriī statēlēī, nrinre momentele vīedeī fīz-kēlēī omē se vīra nēīnčetatē Barbarīī. Am čerkatē, domnilorē, a vē deskrie desmembrarea Imnerislēī romanē, ačea nepētinēz īn kare se afla kanīī seī d'a gīne legate diferitele sale pērgīī, mi kēm administrarea imnerialē fē konstrinsē a se trape de bēnē voīz din Bretania Mare, din Galia, nekanabilē d'a se lēnta īn kontra disolēgiēnīī ačestēī īntinsē kornē. Ačeia če se petrečea īn Imnerīē, se petrečea asemenea mi īn fīz-kare provīngīz: fiindē-kē Imnerislē se desor-

ganisase, asemenea mi fiu-kare provincii se desorganisa; kantoanele mi oramele se desprucia, spre a se intoarce la o esistinta lokală mi isolată. Invasiunea lăkra pretăstindene totă kă acela-mi kină, i i prodăcea acelea-mi efekte. Toate legăturile prin kari Roma prinvenise, dăp' atâtea silințe, a zni diferitele prăpă ale lămii, avea mare sistem de administrare, de imposite, de rekrutare, de lăkrări publice, de dărmări, nă se pșteea mândră. Nămaî remase înfine, de kăță aceia ce pșteea săbsista ka isolată, ka lokală, adică remășigile reșimăși mănichinală. Lokșitorii se înkiseră eargă prin orame; akolo șmară a se kărmăi măi totă kăm fșese mi nîn' achi, kă acelea-mi drentări, mi prin aceleamă instituziuni. Mii de împrejărtări probează această koncentrare a societății prin orame; eargă șna kare s'a însemnată pșdină. Săb administrarea romană, găvernatorii de provincie, konsălii, korektorii mi presedinti, okșnă șena, mi revină neînșetată în lepi mi în istorie; în ală VI-ea sekălă, nămele loră devină măltă măi rare: se măi vădă înkă mi dăchi, konpi, kăproa este înkredingată găvernălă provinciilor; reșii barbari se sileskă a moscheni administrarea romană, a păstra aceia-mi împiegăpi, a face să kărgă pșterea loră totă în acelea-mi kă-

nale, însă ei nu reșimesc de cât foarte nekomplect, mi că mare desordine. Dăcii lor sunt mai multă ca mi militari, de cât administratori; în penere guvernatorii provinciilor nu mai aș așea-mi importanță, nu mai joacă acela-mi rol; numai guvernatorii orașelor împlu istoria: cea mai mare parte din acei kongi de Chilperic, Gontran, de Théodbert, ale căroră mănăstorie le povestesc Gregoriu de Tours, sunt kongi de orașe stabiliți în interiorul zidurilor lor, alături ca episcopul lor. Aș fi o esaperare a zice că provincia a desprins; însă ă desorganizat, făr consistare, mi mai făr realitate. Orașul, elementul primitiv al lămii romane, kiar dînsul făr kasa rșinei sale. Companiele sunt prada Barbarilor; kiar acolo se stabileaz ei că oamenii lor; mi kiar într'însele voră introdă gradată instituți, o organizare socială, toate noșe; nîn' atânci campaniele nu voră dîne în societate mai nișă un lok, ele voră fi numai un teatru de năvli, de rșină mi de miserie.

Kiar în interiorul orașelor, vekia societate era că totul departe de a se manșine întreagă mi năsternik. În mizloșul misiunii invasiunilor, orașele făr mai multă forterege, numai într'însele alerga sure sk-

pare de bandele ce răsăria para. Când e-migrarea barbară făcuse omoruri, când poartele cele noi se așezau pe teritoriș, orașele remaseră în jurul fortelor: în jurul d'avea să se anere în kontra bandeloră retrăitoare, trebuia să se anere vine-va mai mult de vecini, de însetații și terribilității posesorii ai campaniilor învecinate. Nu era dară, decât aceste slabe întăriți, de către foarte puțină siguranță. Negreșit că orașele sunt centre de populație și de muncă, însă ca oare-cari condiții; ca condiții, pe de o parte, ca locuitorii de la țară să cultive pământul ele; pe de altă parte, ca un comerț întins, activ, să viată a consuma produsele muncii băștesimilor. Dacă agricultura și comerțul sărăcesc, și orașele se vor pierde; prosperitatea și forța lor nu se izolează nici de căm. Așa dară văzându-se acum bine în ce stare cădea în al VI-lea secolul campaniile Galiei; orașele peștea sărăcă pământul călău-va timp, însă din zi în zi rău călău să le comprinză. Le mi comprinse în adevăr, și îndată această din jurul sfârșimului a Imperiului, se părătinsă de această sărăcie, și în prada această-mi disoluție.

Astfel era în al VI-lea secol, as-

pra societății romane, efectele generale ale invasiunii, mi ale stabilirii Barbarilor; eată starea în care a lăsat-o. Să cercetăm mi consecințele asupra celui d'ală doilea elementă ală civilizațiunii moderne, asupra societății germane înș-mi.

O rețetăre destăle de mare se afla în fndăle celoră mai mâte cercetări, ală kă-rora obiectă a mai fostă ayeastă keștiune. S'a stădiată instițuțiunile Germanilor în Germania; apoi s'aș transportată întokmai în Gălia, în ăma Germanilor: s'a mresnășă kă societatea germană s'a aflată mai ayeia-mi, atătă înainte, kătă mi dăne kăcherire, mi aș nlekată de achi snre a i determina înflința, mi a i otrăi partea în desvoltarea civilizațiunii moderne. Nimikă nă è mai falsă mi mai amăritoră de kătă ayeasta. Societatea germană a fostă modifikată, desnatărată, disolvată de invăsiune, întokmai ka mi societatea romană. În ayea mare revolățiune, organizarea socială a învingătoriloră a perită întokmai ka mi a învinăiloră; atătă sniă kătă mi alăii aș nășă la mizlokă nămai sfărămtăre.

Doză societății, asemănite în fndă, mai mătă de kătă se nătea krede, distinkte, kă toate ayeasta, săbsista în Germania. 1-iă societatea ponladei saă a tribătei, care pinta la

starea mezezoare, pe ună teritoriă păgînă întinsă, ce lă kăltiva prin mizloklă koloniloră mi sklavoră; 2-lea societatea bandei resbelice, kare se grămădise din întîmplare împrejură ună kană faimosă, mi trîndă o viață retăcitoare. Eată ce resăltă învederat din fațetele ce vi le am mai deskrisă.

La cea d'întîiă din aste două societăți, adică la tribă, se aplică, în oare-kare măsă, aste deskrieri ale stării antichilor Germani, făcute de Germanii ceî noș, mi de kari v'am mai vorbită. Într'adevără, kăndă o populață păgînă nămeroasă prekă era ele toate, okna ună teritoriă păgînă întinsă, kăndă fiă-kare kană de familie era amezată pe domină seă, în mizloklă koloniloră seă, organizarea socială deskrisă de acesți skriitori pătea fi, daka nă kompletă mi energică, celă păgînă skigată: adănarea proprietariloră, a kaniloră de familie, otăra desne or ce lăkră; fiă-kare sată avea pe a sa; drentatea se făcea prin înși-mi oamenii liberi, săb direkțiunea bătrăniloră; ună felă de poliție păblikă pătea înțene între satele konfederate; institutiunile libere era akolo întokmai prekă se întîlneskă în leagănlă națiuniloră.

Organizarea bandei resbelice era diferită; ună altă princiipiă predomină într'însa, prin-

vinisliș patronașisliș unșî kanș, alș klientelei aristokratiye mi alș sșbordinșrii militare. Întreșingezș kș pșrere de reș așeste vorbe din șrmș; ele nș se mrea kșvinș unorș xorde barbare: kș toate așestea or kștș de barbari sș fș oamenii, unș felș de disșinlinș se întrodșce neanșratș între kanșliș mi resbelișii seș, mi, de sigșrș se aflș așî mai mșltș aștoritate arbitrarș, mai mșltș sșnșnere siliștș de kștș în așovșrile kari n'aș drentș obiekș resbelșliș. Banda șermanș avea prin șrmare unș altș elementș nolitikș de kștș tribșta. Înt'r'așela-mi timnș însș libertatea sa era mare: nișî unș omș nș se lega fșrș voia liș; Germanul nșșșea în tribșta sa, mi aștș-felș se afla alș șneș sitșașisniș kare nș era dș-ne aleșerea sa; resbelikșliș mi aleșea kanșliș, konsouii seș, mi nș întrenșindea nimikș fșrș prouria sa voinșș. În șinșliș bandei, kștre așestea, între kaniș mi oamenii lorș, inegalitatea nș era mare; se afla nșmaș inegalitatea natșralș de nștere, de talente, de bravșrș: inegalitate fekșndș în viitorș, mi kare nrodș-se mai kșrindș saș mai tșrziș efekte foarte mari, dar kari la înșenștșliș souietșșii, se dș-fșmșrș în nișșe otare foarte strimșe. De mi kanșliș avea o parte mai mare în jokș, de mi avea mai mșlși kaș, mai mșlte arme, nș era

destulă de superioră în avuție pe lângă konsozii seî, spre a dispune de dinuții fîr pîrîmirea loră; fîr-kare resbelikă intra în asociare kă pîrtea sa mi kă kărașulă seă, destulă de pîrșină diferită de cea alții, mi stăpînă de a emi kîndă i plăcea.

Astă-felă era cele două societăți germane primitive: ce devenit ele, mi șna mi alta prin fanta invasiunii? ce skimbări produse ea neapărată în ele? Nămaî printr' ațeasta vomă pîtea kănoașe kare societate germană fă într'adevără transportată pe pîmîntulă romană.

Domniloră, fanta karakteristikă, rezultatulă celă mare ală invasiunii, pîtră Germani, fă trecerea loră la starea de proprietari, înțetarea vieții rețuțitoare, mi stabilirea definitivă a vieții agrikole.

Fanta s'a împlinită șășesivă, înțetă mi inegală; viața rețuțitoare a șmată destulă de multă timpă în Galia, celă pîrșină pîtră ună mare numără de Germani. Kă toate ațeștea, kîndă a pîrșită čineva sokoteală de ațește întăzieri, de ațește deso-dini, rekănoașe kă dăne toate ațeșta kășeritoriă aă devenită proprietari, kă s'aă linită de pîmîntă, kă proprietatea momiană a fostă elementulă esențială ală stării șociale celei noșe.

Kari aș fostă consecrîngele astei singure fante în reșimălă bandei resbeliue mi ală tribstei?

Kuțu nentru tribuțu, aduțeni-vu a minte, domnilorū, ceia ce am avuțu onoare de a vu sușne asușna modulu stabiliri sale teritoriale în Germania, asușna manierei ku kare aș fostu fukuțu mi disușse satele: nonușlugușnea nu e- ra foarte strinuș; fiu-kare familie, fiu-kare lo- kușingū era isolatu, inkușjratu de sușu terimu de kuștușu. Astu-felu se aratu, kiaru kudu se afu în viașu lorū mezuțoare, nonoarele kari sușuțu abia intruvestu gradu de civișare.

Kîndăş tribsta fş transnţntatş ne pşmîn-
ţelş galş, lokşingele se respşndirş şii mai
mşltş; kaniş de familiş se amezarş la o mai
mare depşrtare şuiş de alşii: ei okşparş do-
minie întinse; kasele lorş devenirş mai ţşrziş
kastele; satele kari se formarş îmurejšşelş
lorş fşrş pşnşlate nş de oameni liberş, egalş
kş ei, şi de kolonş legaşş de pşmîntşrile lorş.
Astş-felş, sşb raportşlş materialş, tribsta se
afşş disolvatrş prin singşra fantş a noşei sa-
le stabiliri.

Înțelepciuni fărâ gresitate ȳe efektŭ katŭ
sŭ fi produsŭ, în instituciunile sale, astŭ sin-
gŭrŭ skimbare. Adŭnarea oamenilorŭ liberi,
unde se trakta desŭre toate lŭcrŭrile, aȳnse

măltă mai grea de adănată. Pe câtă trăia
 znie lingă alții, n'avea nevoie de mari arti-
 ficie, de kombinări îngelente, ka să trakteze
 la olaltă despre interesele lor; dar când o
 populație e resuscitată, spre a i remănea
 aplicabile principiile și formele instituți-
 lor libere, kată să fi o mare desvoltare
 socială; kată să fi o avânt, o inteligență,
 mi de condiționă, într'zună kvintă, kari lip-
 sia populației germanice, transportată de o da-
 tă pe zună teritoriș măltă mai întinsă de câtă
 acela pe kare îlă okna mai 'nainte. Siste-
 ma kare predominase în esistența sa în Ger-
 mania kăta prin zrmare să neară, și într' a-
 devără kă peri. Deskizândă cele mai anti-
 leși germanice, ale Germanilor, ale Bavaresi-
 lor, ale Francilor, se vede kă în originea adă-
 narea oamenilor liberă în fi-kare kantonă,
 se făcea foarte desă, mai întiș în toate sen-
 timentele, pe zrmă în toate lănele: se trakta
 despre toate afacerile; se făcea jdekăile,
 nă nămai jdekăile kriminale, dar și cele
 civile; mai toate aktele viegei civile se îm-
 plinia în fața sa, vînzările, donaționle, etc.
 Când se stabili o dată populația în Ga-
 lia, adănrile deveniră mai rare și mai grele
 ama de grele, în câtă kăta a întrebîndă miz-
 oache koerçitive ka să faktă pe oamenii cei

liberî sꝛ viiꝛ: ačesta este obiekꝛelš mai mǎltorš dispoziȝiȝni legale. Iii daka veȝi trece vre o datꝛ de l'alš IV-lea sekꝛlš, la mizlokꝛlš čelš de alš VIII-lea, aflaȝi kꝛ l'ačeastꝛ epokꝛ din xrmꝛ, în fiꝛ-kare komitatš, sꝛntš nꝛmai trei adxnrî de oameni liberî ne anš; mi ele înkꝛ linseskš adesea. Lexislaȝiȝnea lxi Carol čelš Mare ne înkredingcazꝛ desmre ačeastă¹.

De arš mai fi trebsingꝛ mi de alte probe, mai eatꝛ xna kare meritꝛ a fi însemnatꝛ. Kꝛndš adxnrile era dese, oamenii čei liberî, sꝛb nꝛmele de *rachimburgi*, *alrimanni*, *boni homines*, mi în diferite forme, otꝛa desure afacerî. Kꝛndš nꝛ mai venirꝛ, trebxi sꝛ afe čineva, în împreȝrꝛile neapꝛate, mizlokꝛlš de a pꝛne alȝi în lokꝛ-le: astš-felš vede čineva, la finele čelš de alš VIII-lea sekꝛlš, jꝛdekꝛtori permaningi nꝛmi în lokꝛlš oamenilorš liberî în fꝛnkȝiȝni jꝛdekꝛtoresčî: *scabini*² lxi Carol čelš Mare, sꝛntš adevꝛragi jꝛdekꝛtori; în fiꝛ-kare komitatš, činčî, weapte, noxꝛ oameni liberî sꝛntš însemnaȝi de

¹ Vedegî *Čerkvile asmx istoriei Franciei*, II. 258, 266, 271, fꝛkste de însx-mî.

² Presedingi ai maȝistratꝛlxi în xnele oramc če dꝛne običeiš se aleȝea de oršmanî, mi era însxȝinagî kꝛ noligia mi čele alte trebî ale oramslxi.

katre kontele, saş or kare altş maşistratş lokalş, kş sarcina de a se dşce la adşnarea komitatşlş, mi a şşdeka proceşele. Instituşiunile primitive aş devenitş nenraktikabile: pşterea şşdekşstoreaskş a trekşţ de la poporş la maşistratş.

Astş-felş fş starea în kare kşzş, dşne invasişne mi prin infşingş sa, întişlş elementş alş soşietşşii şermane, poplada, tribşta. Politikş vorbindş, ea fş desorganisatş dşne kşm fşşese soşietatea romanş. Kşţş pentrş banda resbelikş, fanşele se înmlineskş într' altş-felş mi sşb o altş formş, dar kş aşelea-mi rezultate.

Kşndş o bandş ajşnşea şnde-va mi lşa în posesişnea sa oare-kari pşmîntşrî saş o parte din pşmîntşrî, nş kredeşî kş aşeastş okşpare era sistematikş, nişî kş se înpşrgia teritorişlş kş loşii, mi kş fş-kare resbelikş priimia şşşlş dşne importanşsa sa saş rangşlş seş. Kanşlş bandeî, saş diferişii kanî şe se adşnaserş, mi înşşşia dominie întrecî; şea mai mare parte din resbelişî kari î şşmaşerş, kontinşia de a trşî înprejşrşlş lorş, în kasa lorş, la masa lorş, fşrş vre o proprietate kare şş fş a lorş într'şnş felş şpecialş. Banda nş se disolva în individe din kari fş-şe şş devîş proprietarş; resbelişii şei mai

însemnați intra mai singuri într'această situație nouă: dacă s'ar fi desprins totuși spre a se dăce a se ameza fiț-kare pe un punct al teritoriului, sekritatea lor în mizloklă populației ar fi fost îndată compromisă; ei avea trebuință a rămănea adunați în grupe. Kătre acestea viața comună, jokală, vințtoarea, ospetele, eată kari era plăcerile Barbarilor: kăm ar fi sferit ei a se isola? Isolarea ă sferită numai kă condiție de a lăkra cineva: omul nă poate rămănea trântavă mi singur. Așa dară Barbarii era esențială trântavă; avea prin ărmăre trebuință a trăi împreună; mi maldă însoțitori remaseră pe lângă kaplă lor, trăindă pe domeniile sale mai aieia-mi viață pe kare o trăia înainte în sâta lor. Dar se întâmplă dintr'aceasta kă situația lor relativă să se skimbe kă totală. Îndată se năskă între dânii o inegalitate foarte mare. Nă mai fă vorbă de oare-kare diversitate personală de ătere, de kăraș, să de o parte mai mare să mai mikă de vite, de sklavi, de mobile prețioase: kaplă, ajensă proprietară mare, dispăse de multe mizloace de ătere; cei-alți rămănea totă d'ăna simuli resbelici, mi kă kăte ideele proprietății se întărită mi se întinseră în snirite, kă atătă

inegalitatea se dezvoltă cu toate efectele sale. Se vede, la acea epocă, un mare număr de oameni liberi trăind gradată într-o condiție foarte inferioară: lepile vorbesc neîncrețată de oamenii liberi, de Francezi trăind pe pământurile altora, mi redau mai într'aceia-mi stare ca mi kolonii¹. Banda, privity ca o societate partikulară, se rezima pe două fante, asocierea voluntară a rebelicilor sure a trăi la o altă o viață rețuțitoare, mi egalitatea lor: aste două fante periră în rezultatele invasiunii. Pe de o parte, viața rețuțitoare încreț; pe de alta, inegalitatea se introduse mi se mări pe făr-kare zi între rebelicii me-zători.

Îmbărbăntirea progresivă a pământurilor, în cei trei secolii ce urmară după invasiune, ne skimbă de locă acestă rezultat. Ne è niçă unslă din dămneavoastră kare să ne fi așzită vorbindse despre beneficiile ce reple, saș kaniî cei însemnați kari okșnară ună teritoriă întinsă, le împărția oamenilor lor spre a 'i dăine în serviciislă lor, saș a 'i res-plăti pentru serviciile făcute. Astă praktikă, cu câtă se întinse, produse, asșnra remșimpeî bandeî rebelice, efecte analoșe cu ace-

¹ *Yerkari assnra istoriei Francei, p. 109—111.*

lea ce vi le am arătată. Pe de o parte, resbeliklê kărgia i da kanêlê seă unê beneficii se dăcea a loksi într'inslê: noș prîncipii de isolare mi de individualitate; ne de alta, ačestê resbelikê avea obișnuitê kărgi-va oameni ai seî; mai kărga mi algi kari venia sê trîiascê kă dînslê în dominislê seă: noș sorpinte de inegalitate.

Ačestea fêrg efektele penerale ale invasiunii asămra țelorê doș antișe societății permanișe, tribeta mi banda. Ele se află de-sorganisate mi una mi alta. Oamenii intră în sităgișni kă totêlê diferite, în relăgișni noșe. Sre a 'i lega din noș între dinmi, sre a forma eară o societate din ei, mi sre a skoate unê găvernê dintr'astê societate, a trebuit s'alerșe l'alte prîncipie, la alte instițișni. Disolvatê ka societatea romană, societatea pormană lăș nămai nișe sfêrgmê-tăre țeleî ce șmê dăne dînsa.

Snerê, domnilorê, kă ačeste vorbe, *societatea disolvatê, societatea kare peri*, nă vă fakê niș o ilăsișne, mi kă pștegi skoate din ele adevratslê înșelesê. O societate se disolvăz nămai kăndê o societate noș înșene a ferbe mi a se forma în sînslê ei; ačeastă este lăkrarea askăns kare pîntesșe a i despărșii elementele, sre a le face sê între în

nisce kombinări noue. O asemenea desorganizare arată că fanatele sântă skimbate, că relațiunile și dispozițiunile oamenilor nă sântă acelea-șii, că alte principii și alte forme se pregătescă a presida între dânșii. Astăfel, zikîndă că l'ală VI-lea seculă, rezultatele invasiunii desolvare antika societate în Galia, atăță romană cătă și germană, zicemă că dintr'acelea-șii casse, l'acea-șii epocă, pe acela-șii teritoriă, societatea modernă înțenea.

Nă ă mizlokă, domniloră, a deskarka ničii a kontîmpla lămărită această primă lăkrare; toată origina, toată krearea ă afendă askensă, și se arată mai țărziă afară, căndă a și înțenăță să fakă mari progrese. Că toate acestea o poate presimți țineva; și ă bine ka să știă, kiară de astăzi, ăia ă ferbea și se nășăea săb această disoluțiune generală a ambeloră elemente ale societății moderne: mă voiă țerka a vă da în păgine vorbe o ideă despre aceasta.

Întăia fantă kare se mai poate întrevedea l'acea epocă ă oare-kare tendință către devoltarea reției. Adesea s'ă folosită ține-va de reția barbară în favoarea reției moderne, că mare nedreptate, căm kreă: l'ală IV-lea și ală XVII-lea seculă, astă vorbă arată doă instituciuni, doă păterii foarte diferite. Bine că

se afla la Barbari kꝑꝑi-va ꝑermini de ereditate regalꝑ, kꝑte-va ɔrme ale ɔnɔi karakterꝑ religiosꝑ inerintꝑ la ɔare-kare familꝑ ꝑe se trꝑꝑea din ꝑei d'intliɔ kanꝑ aꝑ-nagisniꝑ, din eroiꝑ kari aɔ devenitꝑ zei. Niꝑi o indoiatꝑ kꝑ toate aꝑestea kꝑ aleꝑerea, elekꝑisnea, nꝑ era atɔnꝑi oriꝑina prinꝑipalꝑ a reꝑiei, mi kꝑ karakterslꝑ kanilorꝑ resbeliꝑi nꝑ domina in reꝑii barbari.

Kꝑndꝑ fꝑrꝑ transportaꝑi ne teritoriꝑlꝑ romanꝑ, sitꝑagisnea lorꝑ se skimbꝑ. Aꝑi a-flarꝑ ɔnꝑ lokꝑ golꝑ, lokꝑlꝑ imꝑeratorilorꝑ. Aflarꝑ o nꝑstere, titꝑle, o maꝑinꝑ de gꝑvernare, ne kari Barbarii le kꝑnosꝑea, a kꝑrora stre-lꝑaire o admiraserꝑ, mi inꝑeleserꝑ foarte kꝑ-rindꝑ efikacitateꝑ lorꝑ; trebꝑia sꝑ doreaskꝑ foarte mꝑltꝑ a mi le inꝑɔmi. Aꝑesta fꝑ mi skonꝑlꝑ tꝑtꝑlorꝑ silingelorꝑ lorꝑ. Aꝑeste silingꝑ se deskonerꝑ la fiꝑ-kare nasꝑ: Clovis, Childert, Gontran, Chilꝑeric, Chlothaire, lꝑkreazꝑ neinꝑetatꝑ kꝑm sꝑ se inꝑnodobeaskꝑ kꝑ nꝑme mi sꝑ demrinꝑ drentꝑrile Imꝑeriꝑlꝑ; arꝑ voi sꝑ distribuiaꝑ dꝑꝑii lorꝑ, konꝑii lorꝑ, nre-kꝑm distribuia imꝑeratorii konslariꝑ lorꝑ, korektorii lorꝑ, nresedingii lorꝑ; se ꝑearkꝑ a restabili toatꝑ aꝑeastꝑ sistemꝑ de imꝑosite, de rekrꝑtare, de administrare, kare kade in rꝑinꝑ. K'ɔnꝑ kꝑvintꝑ, reꝑia barbarꝑ, strimꝑtꝑ mi gro-

solanț face silinge snre a se desvolta, mi
împlea, oare kxm, kadrslș celș nemțrpinitș
alș reșiei imperiale.

/ Mșltș timnș kxsrlș lșkrșrilorș nș fș fa-
vorabilș, mi întiiele sale ȳerkȳrî avșrș nșđinș
șșȳesș; kș toate aȳestea kiarș de la în-
ȳenștș poate vedea ȳine-va kș va remȳnea
ȳeva dintr'însele mi kș reșia ȳea noșȳ va
kșlepe, în viitorș, o parte dintr'aȳea moste-
nire imperialȳ ne kare arș fi voitș sȳ mi o
însșșeaskȳ întreagȳ, de o datȳ; îndatȳ dș-
ne invasișne, ea devine mai nșđinș resbe-
likȳ, mai mșltș reliđioasȳ mi politiktȳ ne kȳ-
tș nș fșsese pîn' atșnȳi, adiktȳ kș are mai
mșltș karakterșlș reșiei imperiale. Aȳeasta
este, daka nș mȳ înȳelș, întiia fantȳ mare
a lșkrșrii din kare trebșia sȳ se naskȳ
societatea ȳea noșȳ; fantȳ înkȳ nșđinș apa-
rintȳ, kș toate aȳestea lesne de întrevȳștș.

A doșa ȳ nasȳerea aristrokrađiei terito-
riale. Pȳomrietatea anare, mșltș timpș înkȳ
dșne stabilirea Barbarilor, nesigșrȳ, miskȳto-
are, desordinatȳ, trekîndș dintr'o mȳnȳ în alta
kș o renezime minșnatȳ. Kș toate aȳestea
ȳ invederatș kȳ pȳinteazȳ întrș a se întȳri
într'aȳelea-mi mȳini mi a se regșla. Pȳintirea
benefiȳielorș este de a deveni ereditarȳ; mi,
kș toate pedivele ȳe o resningș, ereditatea pre-

dominã într'adevãrã din ce în ce mai mëlã. Într'acela-mi timpã se vede închenîndã, între posesorii de beneficiu, astã organizare ierarhikã care deveni mai tãrziu regimul feodal. Nu trebue sã transportãm la secolii alã VI-lea mi alã VII-lea feudalitatea celã de alã XIII-lea; nimicã asemenea nu exista: desordinea proprietãrilor mi a relaþiunilor personale era nemãrþinitã mai mare; kã toate acestea toate lãkrãrile konkãrãea, ne de o parte, ka sã se fikseze proprietatea, ne de alta, ka sã se konstituiã societatea proprietarilor dãne oare-kare erarhiã. Iii dãne kãm se vede suptãndã, kiarã de la finele celã de alã VI-lea secolã, reþia modernã, asemenea se vede suptãndã mi feudalitatea. În cele din urmã, o a treia fantã se desvolta asemenea l'acea epokã. V'am vorbitã despre starea Bisericeii: aþi vãzutã care i era nãterea, mi kãm era, ka sã zikã aha, singãra remãuã vietore a societãþii romane. Kãndã s'aã stabilitã Barbarii, eatã în ce stare se aflã Biserika, celã nãuã ce ajãuse sã fã indatã. Eniskoniã era, nekãm sviã, kaniã natãrali ai oramelorã, ei administra poporã în interiorã fã-kãrii cetãþi; ilã renpresinta ne lîngã barbari; era maþistraþii lã în întrã, protektoã lã în cele din afarã. Klerãlã avea darã în regimulã mænici-

nală, adică în cea ce rămânea din societatea romană, redăune profunde. Ele reseriră îndată mi într'alte locuri: episcopii deveniră konsiliari ai reșilor barbari. Îi învâdă răzăm să se poarte ca pomarele învinse, ce trebuia să facă sura a deveni ereditară ai imperatorilor romani. Ei avea mai multă esperiență mi intelinșă politikă de către Barbarii abia emigri din Germania; avea grășălă pierii, era obișnșigri a o servi mi a profita de ea. Făcă prin șrmare konsiliari ai reșiei năskinde, remișdă maștragi mi patroni ai munișipalității kare era înkă pe pișioare.

Eată 'i stabilinșă, pe de o parte, pe lîngă poporă, pe de alta, pe lîngă tronșri. Nă è destălă, o a treia șitșagisne înșene îndată nentă dîmșii: devinșă proprietari mari, într'ășeășă organizare ierarșikă a proprietății momiane, kare nă esista înkă, dar kare pînta a se forma; lăkrează mi rezșesșă foarte îște ka să okșne șnș mare lokă într'însa. Așă-felă înkășă l'ășea epokă, la șele d'întîiș elemente ale șocietății șelei noșe, Biserika înșenă a pîne de toate mi fă akreditată preștîndene mi pșternikă; simștomă șigșră kă era s'ajșngă șea d'întîiș la dominare. Într'adevără, așta se mi întîmnlă.

Așteșta era, domniloră, la finele șelșii

de ală VI-lea mi la închenstăleă veldi de ală VII-lea seksleă, cele trei faute mari, înkă as-kense, vȳzate kă toate ačestea, prin kari se anenčia noăa ordine socială. Kreză kă este kă nenstingă a nă le kănoasce čineva; dar, rekănoskîndă-le, să sviăi bine kă niăi ųna nă lăase înkă lokelă saă forma če se kădea a le năstra. Toate lăkrările era înkă mes-tekate mi înkărkate astă-felă de măltă în kătă ară fi fostă kă nenstingă okisăi veldi mai bine vȳztoră a alepe kăte-va trăssre din viitoră. Am mai avăstă okasiănea a vă o snă-ne, mi în čitirile dămneavoastră aăi năstă a vă konvinde desnre ačesta: nă è niăi o sis-temă, niăi o pretindere noăă, kare să nă fi aflată, într'ačeste oriăine ale sočietăăii noas-tre, kă če să se leăitimeze. Reăia s'a vȳzăť săverană, ųnikă ereditară a Imnerisăi romană. Aristokraăia feădală a zisă kă de atănăi ea posedă đara întreagă, oamenă mi nămîntări; oramele, kă ele aă săčedată la toate drentări-le măniăinalităăiloră romane; klerăleă, kă a lăată parte din toate năterile. Astă enokă singlară a fostă năiimitoare de toate trebăin-ăele snirităleă de partidă mi de toate inotese-le sviingei; a dată argămente mi arme nănoa-reloră, reăiloră, mariloră, năreăiloră, libertăăii ka mi aristokraăiei, aristrokraăiei ka mi reăiei.

Kșvîntslș este, domnilorș, nentș kș ea într'adevșrș avea în sînlș ei toate lșkrșrile, teokradia, monarxia, oligarxia, repșblika, konstitșcișnile mîste; mî toate lșkrșrile într'o stare de mestekștșrș kare a fșkștș ne fș kare a vedea într'însa totș ce i venia la sokotealș. Ferberea cea întșnekoasș mî fșrș regșlș a sfșrșmștșrelorș anticeî sșcișetșđî, atștș đermanș kștș mî romanș, mî întîia lșkrare a transformșrîi lorș în elementele sșcișetșđî celeî noșe, așeasta é adevșrata stare a Galiei în sekșliî alș VI-lea mî alș VII-lea, așeasta é singșrșlș karakterș ce i arș pștea da șineva.

LECTIUNEA IX^a.

Obiektul lekciunii. — Ideea falsă a lepii salive. — Istoria redacțiunii acestei lepi. — Două sisteme pentru această subiectă. — Ontă-sure-zere manuscrise. — Două teste ale lepii salive. — Desure scrierea domnului Wiarda asupra istoriei mi esnlikării lepii salive. — Prefațele ce însoțesc manuscrisele. — Valoarea tradițiilor naționale asupra originii mi redacțiunii lepii salive. — Desure dispozițiile sale. Ea este esențială o kondikă penaltă. — 1-ia Desure enșmerarea mi definiția de-liktelor în legea salikă: 2-lea Desure nedense; 3-lea desure proceșura kriminală. — Karakter transitoriu al acestei lepișării.

Domnilor,

Avemă a ne okopa astăzi cu lepile barbare, mi mai virtosă cu cea salikă. Mai înainte însă de toate, vă cherș ertare pentru căte-va amănunte minșioase, neapărate pre-kam kreză, sure a face mi mai bine kynos-kătă karakterul acestei lepi, mi starea sochi-ală ce se deskonere într'însa. Măști s'ă în-

ȳelatŭ foarte tare mi mŕltŭ timpŭ. S'a atri-
 bsitŭ leŕii salive o importantŭ foarte esape-
 ratŭ. Sȳiŭ bine kaŕsa aȳestei retȳirŭ, sȳiŭ
 asemenea kȳ la sŕirea lŕi Filippŭ ȳelŭ Lungŭ
 mi ŭn lŕnta lŕi Filippŭ de Valois mi Eduardŭ
 alŭ III-lea, pentrŭ koroana Franciei, leȳea
 salikȳ fŕ invokatŭ a denȳrta sȳeŕisŕnea fe-
 meilorŭ, mi kȳ a fostŭ serbatŭ ŭnkȳ de atŕnȳi
 de o mŕlȳime de skriitorŭ, ka ȳea d'ŭntŕiŭ sor-
 ȳinte a drentŕlŕi noŕtrŭ pŕblikŭ, o leȳe totŭ
 d'aŕna ŭn vigȳare, leȳe fŕndamentalŭ a mo-
 narxieŭ. Oamenii kiarŭ ȳei mai ŕtreini l'a-
 ȳeaŕtŭ ilŕŕisŕne, Montesquieu ŕure eŕemplŭ,
 totŭ aŭ sŕferitŭ oare-kare inflŕinȳ de la ea,
 mi aŭ vorbitŭ de leȳea salikȳ k'ŕnŭ respektŭ,
 kare fȳrȳ ŭndoialŭ ȳ greŭ a i da kȳndŭ nŕ i
 se atribȳe ŭn istoria noaŕtrŭ de kȳtŭ lokŕlŭ
 ȳe ea ȳine kŕ adevȳratŭ. Mŕlȳi aȳ pŕtea
 krede kȳ ȳea mai mare parte din skriitorŭ
 ȳe vorbeskŭ de aȳeaŕtŭ leȳe n'aŭ ŕŕdiatŭ
 niȳi istoria, niȳi kourinsŕlŭ ei, mi kȳ nŕ sȳiŭ
 niȳi de ŕnde vine mi ȳe lŕkrŭ ȳ. Aŕtea ŕŕntŭ,
 domnilorŭ, ȳele doȳŭ keŕisŕni ȳe avemŭ a des-
 lega; katȳ ŕȳ ŕȳimŭ, ne de o parte, kŕm le-
 ȳea salikȳ a fostŭ ŭtokmitŭ, ŕnde, kȳndŭ, de
 ȳine, pentrŭ ȳine; iar ne de alta, kare ȳ ob-
 ektŕlŭ mi ŕistema diŕpoŕisȳiŕniŭ ei.

Kȳtŭ pentrŭ istoria ei, adȳȳeȳi-vȳ a min-

cele alte cinci sure-zече, patru sure-zече s'aş aflată în Franca, mi şase singură în Germania.

Cele cinci-sure-zече manuskrise ale testărilor kărată latină, sânt în oare-kare asemănare. Se află kăte-va variante în nrefage, eniloape, în dispoziţiunea saş redakţiunea artikulilor, însă puţin însemnate. Cele trei manuskrise kari konrindă glosa germanikă, diferă kă multă mai multă; ele diferă în numărul titulelor mi ală artikulilor, în ordine, în konrinsă loră kiară mi inkă mi mai multă în stilă. Din aueste manuskrise, două sânt redipiate în latina cea mai barbară.

Eată dară două teste ale leii salice, kari surjintă cele două solşigini ale problemei; şase se pare de origină mai multă romană, altă mai multă germanikă. Astăfelă dară kestiginea a lătată astă formă: Din două teste kare ă celă mai vekiş? Kare poate fi konsiderată ka nrimitivă?

Onişiginea komonă, mai virtosă în Germania, atribue testărilor kă glosa germanikă cea mai vekică antikitate. La cea d'întiă vedere sânt oare-kari kăvinte de a krede astă-felă. În cele trei manuskrise ale auestă testă se vede: *Lex salica antiqua, antiquissima, vetustior*; de oare-ce, într' ale testărilor kărată latină, se vitesce obiăşnită: *Lex salica recentior, emendata*,

reformată. Dacă s'ară raporta cineva l' a-
ceste enigrafe, kestignea ară fi otrîit.

O altă împrejurare se pare a kondăce
totă l' aceia-mi solăgine. Mălte manăskri-
se konrindă ună felă de priefă, în kare se vor-
besce de istoria lepii salice: eată cea mai întin-
să; vedă vedea îndată ce konsekşingă a pătătă
trape cineva aşupra antikităţii lepii.

„Naşignea Francilor, ilăstră, avîndă pe
„Dămnezeş de fondatorş, forte săb arme, tare
„în traktatele de pace, profăndă în konçiliş,
„nobilă mi sənătoasă desme konpă, de o al-
„bece mi o frămăsege singlară, kătezătoare,
„așeră mi aşpă în lănte, kare de păşină
„timpă a înbrăşinată kredinga katolikă, kă-
„rată de eresă; pe kăndă înkă era săb o
„kredingă barbară, kă inspirarea lăi Dămne-
„zeş kăştăndă keia şçiingei; dăne natăra kalî-
„tăşiloră sale, dorindă drentatea, păzindă pi-
„etatea. Lecea salikă fă diktată de kanii ačestei
„naşinî, kari în ačelă momentă komanda la
„dînsa.

„Se aleseră între mai măluî, patră oameni,
„adikă: Wisogast, Bodogast, Salogast mi Win-
„dogast¹ în lokşrile nămite Salagheve, Bo-

¹ *Gast* va să zikă oasne; *gheve* saş *gau*, kantonă, distriktă:
Salogast é oasnele, lokşitorsă kantonăsi Sale. *Bodogast*, oas-
nele kantonăsi Bodo, etc

„dogheve, Windogheve. Avesti oamenii se a-
 „dsnar² în trei adsnari², diskstar² k² ingrijire
 „toate kassele de proceș, tratar² desure fi-
 „kare în partikslar², mi dekretar² jdekata lor²,
 „în kinsl² ȣrmator². Pe ȣrm², k²nd² k² a-
 „jstor²l² l²i D²smneze² Choldwig nletos²l², fr-
 „mos²l², streșvitsl² rege al² Francilor, nrimi
 „vel² d'inti² botez² katolik², tot² ȣeia ȣe, în
 „ȣeast² invoice, era jdekata² ka nșpin² k²-
 „viinȣios², f² înbsnȣȣit² k² l²mșire de
 „streșviti² repi Choldwig, Childebert, mi Chlo-
 „thaire ; mi ast²-fel² f² f²kt² dekret²l² ȣr-
 „m²tor².

„Trȣias²k² Crist²u, kar² ișbes² ne Franci!
 „Pȣzeask² regat²l² lor² mi resnȣdeask² a-
 „șnra kanilor² lor² l²mina grȣiei sale! pro-
 „tekt²ias²k² armia, mi akoarde-le semne kari
 „s'ateste kredinȣa lor², bșkșria, ȣȣea mi fe-
 „riȣirea! Domn²l² Isus Crist²u sȣ kondșk²
 „ne kȣile îndșȣȣi domniele ȣelor² ȣe gș-
 „vern²! kȣȣi ȣeast² naȣișne è singșr² ȣa-
 „re, mik² în nșmȣr², înșȣ brav² mi tare, skș-
 „ȣr² de ne kanși asnr²l² jșgș al² Romani-
 „lor, mi kar², dșne ȣe a rekșnoskșȣ santi-
 „tatea botesșl²i, imnodobi k² așr² mi k² ne-
 „tre preȣioase kornșrile sȣngilor² martiri, ne

² *Mallum*, adsnare de oameni liberi.

„kari Romanii 'i a arsă în fokș, 'i a mȃche-
 „lȃritș, 'i a bșkȃtȃyitș kș ferșlș, saș 'i a datș
 „fearelorș a 'i sfȃșia.“

Despre inventatorii legilor, și despre ordinea lor.

„Moise fș ȃelș d'întiiș între toȃi kare
 „esplikȃ în litere sakre leȃile divine naȃiș-
 „nii ebraice. Reȃele Phoroneu fș ȃelș d'in-
 „tiiș kare stabili la Greci legile mi jșdekȃ-
 „șile. Mercuriũ Trismegistũ dete pentrș pri-
 „ma oarȃ leȃi Egiptianilor; Solon dete Ate-
 „nianilor; Licurgũ stabili pentrș întia oarȃ
 „leȃi asșura Lacedemonianilor, prin așorita-
 „tea lși Apolon; Numa Pompiliu, kare șrmȃ
 „dșne Romulũ, dete ȃele d'întiiș leȃi Roma-
 „nilor. Pe șrmȃ, fiindș-kȃ poporșlș fatriosș
 „nș nștș sșferi pe maȃistratșii sei, ișmȃ formȃ
 „decemvirii, ka sȃ skriȃ leȃi, mi aȃestia
 „denșserȃ pe doșȃ-sure-zȃȃe table leȃile
 „lși Solon tradșse în limba latinȃ. Ei era : Apius
 „Claudius Sabin, T. L. Genutius. P. Sestius
 „Vaticanus, T. Veturius Cicurinus, C. Iulius
 „Tullius, A. Manilius, P. Sulpicius Camerinus,
 „Sp. Postumius Albus, P. Horatius Palvillus, T.
 „Romilius Vaticanus. Aȃestȃ decemvirȃ fș-
 „rȃ nșmișȃ ka sȃ skriȃ leȃi. Konsșlșlș Pom-
 „peũ fș ȃelș d'întiiș kare voi ka leȃile sȃ

„fîr skrise în kъруї; dar nъ stърxi într’
 „aceasta, temîndъ-se de kalomniatori: Ce-
 „sar înчепъ în xrmъ a esekъta асeasta, însъ
 „fъ omoritъ mai ’nainte d’a termina. Пъуинъ
 „кърте пъуинъ vekile leпi se desfîngarъ nrin
 „învekire mi neîngrijire, mi kъ toate kъ nъ
 „se mai servirъ kъ dînsele, era kъ toate a-
 „чestea neчesariъ a le kъnoasчe чineva. Leпile
 „чele noxe înчепъrъ a se sokoti de la Con-
 „stantin mi de la sъчesoriї lъi; ele era înkъr-
 „kate mi fъръ ordine. Înkъ de atъnчi aъgъs-
 „tълъ Teodosiũ II, imitъndъ kondiचेle lъi Gre-
 „goriũ mi Ermogene, пъse sъ se kъleagъ mi
 „sъ se dispъiъ, sъb nъmele fър-kърxi импера-
 „torъ konstitъиъnile date de la Constantin;
 „mi dъne nъmele scъ se nъmi асeastъ kon-
 „dikъ Teodosiană. Dъn’ асeasta, fър-kare na-
 „иъiъne alese dъn’ obiчеiълъ eї leпea чe i e-
 „ra nponpъ; kъчi xъ lъngъ obiчеiъ treче ka
 „o leпe; leпea este o konstitъиъne skrisъ,
 „obiчеiълъ este xъ învъиъ fъndatъ ne veki-
 „me, saъ o leпe neskrisъ, kъчi leпea este nъ-
 „mitъ de la *legere*, (чitire) (*lex a legendo*)
 „пентръ kъ este skrisъ: obiчеiълъ este xъ
 „lъngъ învъиъ trasъ nъmai din moravъri; obi-
 „чеiълъ este xъ felъ de drentъ stabilitъ nrin
 „moravъri, mi kare è lъatъ drentъ leпe; le-
 „пea è totъ чeia чe è stabilitъ nrin raиъne,

„kare se kăvine băneî discipline, mi profită
 „măntăiri: iar obiceiș se kiamă ȳeia ȳe  
 „ n obi  n  n a kom  n .

„Theodoric , re ele Francilor, ne k nd 
 „era la Chalon, alese oameni  ngele  i din
 „regat l  se , mi kari era  nv    i în le ile
 „antice; mi kiar  el   ns -mi dikt nd , ordon 
 „a se skrie le ile Francilor, ale Germanilor,
 „ale Bavaresilor mi ale t   lor  na   nilor 
 „kari era s b p terea sa, d ne obicei l  f -
 „k ria. El  mai ad  se într'însele a eia ȳe
 „treb ia a se ad   i, skoase l kr rile re  re-
 „g late, mi modifikă, d ne le ea krestinilor ,
 „ eia ȳe era d ne vek l  obicei  p   n .
 „ i k te rele e Theodoric  n  p   skimba,
 „din kassa mari  antik    i a obicei l i p -
 „  nilor , re ele Childebert  n en  a  ndren-
 „ta mi re ele Chlothaire le termin . Glorio-
 „  l  re e Dagobert, ren i toate l kr rile a-
 „ estea, prin strel    i oameni Claudiu, Cho-
 „doin, Domagne, mi Agilof; el  p  se să se
 „transkri , k  m lte  nb n     i  nk , le ile
 „ ele vek , mi le dete s bskri e f -k ria
 „na   n . Le ile s nt  f k te k  skon  ka
 „restatea omeneask  s  f   n etat  prin te-
 „mere, ka  n  n a s  f  ferită de or ȳe
 „perik l , în mizlok l  oamenilor  re , ka a-
 „ est  oameni re  să se teamă de pedep  ,

„mi sē piis frīš doringei lorš d'a vātma.

„Acesta a fost dekretat de regele, de
„kanii mi de totš ponorlš krestinš ce se a-
„fla în regatš Merovingianilor.

.

În numele lui Cristū:

Înuene naktslš lepiū salive.

*Aueia kari aš întokmitš leuea salikš sentš: Wi-
sogast, Aregast, Salogast, Windogast, în Bod-
ham, Saleham ui Widham.*

Din această prefază, din vorbele *antiqua, vetustior*, aflate în testă, mi din kâte-va alte arătări analoqe, s'a konkisiș: 1-iș kē leuea salikš fssese întokmitš înainte de invasiunea de dinkolo de Rinū, în limba Francilor; 2-lea kē manșkrislš ame:tekatš kē vorbe permane, era celš mai vekiš, mi konrindea remț-mige din testlš primitivš.

Cea mai înțeleantš skriere, domnilorș, în kare a fostș resumatš astš kontroversș, ȕ a D. Wiarda, intitulatš *Istoria ui esnlıkarea lepiū salive*, mi pēblikatš la Brēme, în anlš 1808. Nș vș voiș preimbla în labirintlš desbaterilorș ce face asșura diferitelorș pērpi ale diferitelorș kestioni ce le înbrățmeazș

doar pasaje ale testelor și cu glosa, nu se pară a avea o dată posterioară.

Din această comparație a testelor, D. Wiarda trece la examinarea prefațelor, mi face cu înlesnire a emi la lămurire neașteptările cu adevărate mi contrazicerile. Un mare număr de manuscrise n'au prefață; iar în celelalte kari au, sunt prea diferite. Acela kiar ne kare v'o citii e compus de patru nenotivite; a doua parte, del' aceste ziceri: *Inventarii lezilor*, etc., este koniată testală din *Traktatsle etimologiilor mi originilor* de Isidor din Sevilla, skriitor din al VII-lea secol; a treia, del' aceste vorbe: *Theodorica, rege al Francilor*, se află asemenea în kaulă unii manuscris al lezii Bavaresilor. Numele celor d'întii redactori ai lezii Francilor Saliani, nu sunt în asemănare în prefata mi în kaulă kiar al lezii. Din aceste împrejurări mi din alte multe, D. Wiarda face konkluziunea cu prefatele sunt simple adăpuri skrise în kaulă testală de koniatori, kari au kolesă, fi-kare în felul seș, suse noular, mi cu nu li s'ară ntea da o adevărată astoritate.

Katre acestea niți unul din vekile dokumente, niți unul din cei d'întii kronikari, kari au năblikat cu de amănuntul Istoria

Francilor, nici Gregoriu de la Tours, nici Frédégaire, spre exemplu, nu vorbeskă de redacționarea leșilor lor. Kată să se ko-boare ținea pînă l'ală VIII-lea sekăłă, ka să afe vre șnă pasapăș kare să aminteaskă desure ačeastă, mi nămaī intr'șnăłă din ȳele maī ĩnkărkate, din ȳele maī fabăloase kroni-ȳe ale ačestei epoci, ĩn *Gesta Francorum*, se ȳitesȳe:

„Dăp' o bătăliă ȳe le făkă Imperatorăłă „Valentinian, mi șnde kăză kapăłă loră Priam, „Franciī emiăă dĩn Sicambria, mi veniăă să „se ameze ĩn reșășnile Germaniei, la marșășnile „kărsăłăi Rinulăi... Akolo, aleseră de reșă „pe Pharamond, fiăłă lăi Marcomir, mi redi- „kăndă-lă pe pavezele loră, ĩlă proklamără „reșă nletosă, mi atșnăi ĩnȳenăăă a avea o „lepe pe kare vekii loră konȳiliari ȳintilă, „Wisogast, Windogast, Aregast mi Salo- „gast, o ĩntokmiăă ĩn satele ȳermane dĩn Bo- „deheim, Seleheim mi Windeheim. (*Gesta „Francorum* c. 3.)“

Pe ačestă paragrafă se ĩntemeiază toate pefagele, ĩnskrupșășni sașă parășășni păse ĩn kapăłă manăskriseloră; ele n'ăă altă garanșă mi nu meriăă maī măltă kredinșă.

Dșne ȳe a demŃtatș astș-felș toate do-
kșmentele indirekte adșse în sŃrijinșlș înal-
teĩ antikitșũĩ mi alș oriȳincĩ kșratș ĳerma-
ne a leȳĩ, D. Wiarda întrũ d'a drentșlș în
kestișne, mi kșȳetș: 1-iș kș leȳea salikș s'a
ĩntokmitș ĳentș ĳrima oarș ĳe ĳermșlș stșngș
alș Rinuluĩ, în Belgia, ĳe teritorisłș aflatș in-
tre ĳșdșrea Ardenelor, Meusa, Lys mi Es-
cautul, ĳarș în kare se stabili. mi ĳe kare o
okșnș mșltș timș tribșta Francilor Saliari,
ĳe kari ĳĩ ĳșverna aȳeastș leȳe în sȳecialș,
mi de la kari a ĳriimitș nșmele; 2-lea kș în
ȳiȳĩ șnșlș dĩn testele ȳe se aflș aktșalș nș
se vede a treȳe ĳeste alș VII-lea sekșlș; 3-lea
ĩn fine, kș n'a fostș rediȳiatș ĳiȳĩ o datș de
kștș nșmaĩ ĳĩn limba latinș. Aȳeasta ȳe re-
kșnoskștș de toate ȳele alte leȳĩ barbare,
de leȳile riȳșarie, bavareșe, ĳermane, mi ĳĩ-
mikș Ńș aratș kș leȳea salikș a fșkștș es-
ȳenȳișne. Dialektele ĳermane dĩn aȳelș timș
nș fșrș ĳiȳĩ de kșm skrișe maĩ 'nainte de
ĳșvernelș lșĩ Carol ȳelș Mare; mi Otfried de
Weissenburg, tradșkștorșlș Evangeliuluĩ, nș-
mesȳe ĳĩkș ĳĩn alș IX-lea sekșlș limba fran-
kș *linguam indisciplinabilem*.

Astș-felș șșntș rezultatele ĳenerale ale
ĩnvșȳateĩ lșkrșrĩ a D. Wiarda; or mi kșm
nșș, eș le krezș leȳitime; ba ĳĩkș s'a folo-

sitș nreă nșginș de șnș felș de nrobe mai tarı, dșne nșrerea mea, de kștș cea mai mare parte din așelea ne kari le a desbștștș așma de inșeniosș, adikș de konrinsșlș kiarș alș leșii salıe mi de fantele kari se deskonerș lșmșritș. Mi se nare învederatș, dșne disnoșıișnile, ideele mi tonșlș așestorș leșı, kș ea se kșvine șneı enoșe în kare Franciı era înkș de mșltș timnș în mızlokșlș șneı nonșlanișni romane; ea vorbesșe neınșetată de Romani; mi nș ka de nisșe lokșitori řes-pșndișı ișı mi kolo ne teritoriș, ıi ka de o nonșlanișne nșmeroasș, mșnșitoare, agrikolș, redșșș, cea mai mare parte șelș nșginș, în stare de koloni. Se mai vede asemenea kș Kristianismșlș nș dateazș de erı nentș Franci, ıi șine în soșietate mi șnırte șnș lokș destșlș de mare; adese ori   vorbș de biserișe, de episkoni, de diakoni, de klerișı; rekșnoasșe ıineva, în mai mșlșı artikșlı, inflingșa relișıișniı așșura kșnosșıngelorș morale mi skimbarea ıe ea a adșșș în moravșrile barbare. K'șnș kșvıntș, nrobele întrınșișșe, trase din înșș-mı leșea, mi se narș konkizștoare în favoarea sistemı ıe D. Wiarda a șșșșinștș.

Krezș kș toate așestea kș tradișıișnile, kari nrintre mșlte kontrașıșeri mi fabșle, re-

sunt înkȳ în prefazele mi eniloazele adȳrite
 pe lîngȳ leȳe, aȳ mȳltȳ importanȳȳ mi meri-
 tȳ mai mȳlte privinge de kȳtȳ li s'a akor-
 datȳ. Ele aratȳ kȳ, înkȳ din sekȳlsȳlȳ alȳ
 VIII-lea, aȳeastȳ era o kredingȳ respȳnditȳ,
 o sȳvenire popȳlarȳ, kȳ obiȳeiele Francilor
 Saliȳnȳ fȳseserȳ adȳnate în vekime, mai 'na-
 inte d'a fi krestinaȳȳ, într'ȳnȳ teritoriȳ mai
 ȳermanȳ de kȳtȳ aȳela ȳe lȳ okȳna. Kȳtȳ
 de nȳginȳ astentȳȳe, kȳtȳ de vigioase sȳ fiȳ
 dokȳmentele ȳnde aȳeste tradigȳnȳ sȳntȳ de-
 nȳse, probeazȳ ȳelȳ nȳginȳ kȳ esista .Nȳ tre-
 bȳe sȳ konkidemȳ kȳ leȳea salikȳ, astȳ-felȳ
 nȳekȳm o avemȳ, are o datȳ nȳea denȳrtatȳ,
 niȳȳ kȳ ea a fostȳ întokmitȳ nȳekȳm se sȳȳ-
 ne, saȳ kiarȳ kȳ a fostȳ vre o dinioarȳ skri-
 sȳ în limba ȳermanȳ; ȳi nȳmai kȳ ea se leagȳ de
 obiȳeiele kȳlese mi transmise din ȳeneraȳiȳne în
 ȳeneraȳiȳne, ne kȳndȳ Franciȳ lokȳia ne la în-
 bȳkȳtȳra Rinulȳ, mi modifikate, întinse, es-
 nȳlikate, redigȳate ka leȳe, kiarȳ din aȳea e-
 nokȳ, nȳntȳ la finele sekȳlsȳlȳ alȳ VIII-lea.
 Aȳesta ȳe nȳekȳm kȳezȳ resȳltatsȳlȳ ragiona-
 bilȳ la kare trebȳe sȳ kondȳkȳ aȳeastȳ dis-
 kȳȳiȳne.

Permitȳȳ-mȳ, domnilorȳ, ka mai 'nainte
 d'a nȳȳȳsi skrierea D. Wiarda, sȳ kȳȳmȳ ȳnȳ
 momentȳ lȳarea dȳmneavoastrȳ a minte asȳ-

nr' a doșt idee țe elș desvolt, mi kari ko-
nindș, dșne idea mea, o mare parte de ade-
vșrș. Leșea salikș, dșne dînsșlș, nș è o
leșe propriș zisș, o kondikș; ea n'a fostș
întokmitș mi pșblikatș de astoritatea legalș,
oficialș, saș a șnșî reșe, or a șnei adșnșrî
de poporș, saș de mai mari. Elș krede kș
vede într'însa o simșlș enșmșrare de obicei
mi de otșrîrî jșdekștoresșî, o kșleșere fșkș-
tș de vre șnș omș îngelentș, de vre șnș
klerikș barbarș; kșleșere analogș, kș *Oglinda
Sasonilor*, kș *Oglinda Suavilor*, mi kș mai
mșlte alte monșmente antișe ale leșislașiș-
niî șermanișe kari n'aș învederatș de kștș
așestș karakterș. D. Wiarda întemeiazș a-
șeastș koniekștșrș pe esemșlșlș mai mșltorș
alte popoare, kiarș la șnș asemenea gradș
de șivilislașișne, mi pe șnș destșlș de mare
nșmșrș de argșmente pline de șeniș. Este
însș șnșlș kare 'i a skșpatș din vedere, mi
poate ȳelș mai konkizștorș: așesta è șnș
testș alș însș-șî leșîi salișe, șnde se ȳitesșe:

„Daka ȳine-va desșoaiș vre șnș mortș,
„mai 'nainte de a se îngșona, așela sș fîș
„kondamnatș a plști 1,800 dinari, kari fakș
„45 solde; mi, dșn' o altș otșrîre (*in alia*

„*sententia*) 2,500 dinari, kari fakš 62 solde „mi jsmstare“.

Este invederatš darš, kš asta nš este snš testš leqislativš, kšči konrinde nentš a-
cela-mi deliktš došš nedense diferite; mi vor-
bele *dsn' o altš otšrre*, sšntš kiarš ayelea ye
le arš afla yineva in limbaqislš iqrismrdin-
qeš, intr' o kšleqere de otšriri.

D. Wiarda kšmetš ne ling' ayesta, mi
asta arš intšri pšrerea pšcedintš, kš le-
yea salikš nš konrinde toatš leqislagisnea,
totš drentslš Francilor Saliani. Se aflš in a-
devrš in monšmentele sekšlilorš IX-lea, X-lea,
mi XI-lea, snš oare-kare nšmšrš de kasri
kari sšntš zise regšlate *secundum legem sa-
licam*, mi desmre kari testšlš ayestei leqi nš
vorbesye n.mikš.

Mšlte forme de maritaqiš, mšlte regšle
de fidangšri sšntš kšratš nšmite *secundum
legem salicam*, mi nš figšreazš de lokš. De
šnde arš nštea konkide yine-va kš snš ma-
re nšmšrš de obiyeie ale Francilor Saliani
n'aš fostš niyi o datš skrise mi nš fakš niyi
o narte din testšlš ye nosedšmš.

¹ Faktšlš leqi salice., ed. Hėrold. titla XVII, *De exspolia-
tionibus* § 1.

Eat̃ dest̃le am̃ñnte, domnilor̃, mĩ in-
k̃t̃ am̃ mai l̃sat̃ altele mĩ mai m̃lte; v'am
dat̃ ñmai res̃ltat̃l̃ kontroverselor̃ al̃ k̃ro-
ra obiect̃ a fost̃ ñmai istoria lẽii salive.
Ñmai pentr̃ k̃t̃ ñz̃ mĩ a dat̃ cineva soko-
teal̃ mĩ pentr̃ k̃t̃ n'a cher̃etat̃ k̃t̃ îngrijire
orĩpinele mĩ prefacerile ãestei lẽii, ñmai
pentr̃ ãeasta, zik̃, m̃l̃i s'ãt̃ îñelat̃ des-
pre nat̃ra ei. S̃t̃ într̃m̃ ak̃sm̃ îñ esam̃ñl̃
lẽislagĩñii ei îns̃t̃-mĩ, mĩ s̃t̃ ne silim̃ a i
face o kritik̃ mai esakt̃, k̃t̃ỹ mĩ ãi ãt̃
k̃z̃st̃ m̃l̃i îñ demert̃ mĩ deklamare.

Cele dõz̃ teste ãt̃ o întindere inegal̃:
test̃l̃ amestekat̃ k̃t̃ vorbe ȃermanice ko-
minde 80 de tit̃le mĩ 420 artik̃li sãt̃ pa-
ragrafe; test̃l̃ k̃rat̃ latiñ are ñmai 70,
71, 72, tit̃le d̃ne diferitele mañskrise,
mĩ 406, 407 sãt̃ 408 artik̃li. Ţñt̃ mañs-
kris̃ al̃ l̃i Wolfenbüttel, ñea konf̃s̃t̃ îñ a-
deṽr̃, mer̃e mĩ mai denarte.

La ȃea d'întĩş vedere, este k̃t̃ neñtin-
ȃt̃ d'a ñz̃ fi cineva întiñrit̃ de kaos̃l̃ le-
ȃii. Ea trateaz̃ despre toate l̃kr̃rile, des-
pre dreut̃l̃ politik̃, dreut̃l̃ ȃivil̃, dreut̃l̃
krim̃inal̃, despre proced̃ra ȃivil̃, ȃea kri-
minal̃, despre polig̃ia r̃ral̃, mĩ despre toate
l̃kr̃rile amestekate f̃r̃t̃ niȃi o distink̃ĩne
sãt̃ klasifikare. Dak' ar̃t̃ fi skris̃ cineva,

fiu-kare în parte, artiklîi diferitelorî noastre kondiçe, mi dune ce le arî fi amestekatî într'o xunî, le arî fi trasî dintr'însa trentatî, ordinea ce arî pîne întîmlarea între materie mi disposiçiî n'arî diferi niçi de kîm de amezarea lorî în lepea salikî.

Kîndî se xitî çineva mai de auroane la komînderea açeîtei lepi, vede nîmai de kîtî kî ea è nîmai o lepe mai mîltî penaltî, mi kî drentsî krimonaltî okunî într'însa çelî mai mare lokî, mai totî loksî k'întî kîvîntî. Drentsî politikî se vede nîmai îndîrektî, mi prin alîsiîne la instiçiîni, la fante kari sîntî prîvite ka stabilite, mi ne kari lepea n'are niçi întî skonî a le fonda, niçi kiarî a le ençiia. Assîra drentsî çivilî, açeastî lepe komînde kîte-va disposiçiîni mai devîse, kî adevîratî imnerative, inserate kî skonî. Totî asemenea è mi pentî procedîra çivilî. În materiî de procedîrî krimonaltî, lepea salikî presîune mîi toate lîkrîrile kînoskîte mi instiçiite; ea nî faye altî de kîtî a împlîni kîte-va lakîne, a speçiîka în oare-kari kasîrî îndatorîrile jîdekîtorîlorî, ale martorîlorî, etc. E kiarî penaltitatea kare domîntî într'însa; ea are întî skonî învêderatî a pomî deliketele mi a da pedepse. Açeasta è kondikî penaltî. Se pîmîrî

într'însa 343 artiklî de penalitate, mi 65 nă-
mai în privinga mîltoră altoră sâbiekte.

Astă-felă   karakterslă t tsloră le isla-
 ,  i nilor  n sk nde; prin le ile penale popoa-
rele fak   el  d' nt i  nas  visibilă,  el  d'în-
t i  nas  skris , daka pot  vorbi ast -fel , a-
far  din barbari . Ele n  k  et  a skrie
drentsl  politik ; n sterile  e le   vern , for-
mele deprinderii lor  s nt  fante sig re, kon-
venite; n    timpul  în kare se disn t  kon-
stit  i nile. Drentsl   ivil  săbsistă aseme-
nea întokmai ka o fant ; konven i nea mi
relașișnile oamenilor  s nt  date k  totsl 
reg lelor  k vi ngei nat rale, sa  se  mul-
nesk  d ne oare-kari prin inie, oare-kari for-
m le în  enere priimite; determinarea le is t 
a a estei p r  i a dre tsl i soses e k  o
m lt  mai mare desvoltare a st rii so ial .
K nd  s b o formă religioasă, k nd  s b al-
ta k rat  omeneask , dre tsl  penal  apare
 el  d' nt i  în kariera le islativ  a na i ni-
lor ;  ea d' nt i  a lor  siling  k tre perfec-
 ionarea vie ei  ivile konsistş  ntr  a op ne
de mai 'nainte bariere, a den n ia  nk  de
mai 'nainte pedense es eselor  libert  ii în-
divid ale. Le ea salik  se k vine dar  a es-
tei epoce în istoria so iet  ii noastre.

S re a o k noas e k  oare-kare sk m-

părate, sare a emi din aserjionile mi diskusjionile ama de demerte ală kăroră obiekță a fostă ea, să ne ȳerkămă a o konsidera: 1-iă în enămerarea mi definigjionea delikteloră; 2-lea în anlikarea nedenseloră; 3-lea în proçedăra kriminală. Aȳestea sântă ȳele trei elemente esençiale ale întrepeî lepislagisni penale.

1-iă Deliktele prevăzute în legea salikă se klasează măi toate săb doăă kanete, fărslă mi violingă în kontra persoaneloră. Din 343 artikslă de drentă penală, 150 se raportă la kasări de fără; mi în aȳestă nămără 74 artikslă prevădă mi nedenseskă ne fărăi de animale, adikă: 20, ne fărăi de rîmătoră; 16, ne fărăi de kaî; 13, ne fărăi de tasări, boî saă vaye; 7, ne fărăi de oî mi de kanre; ... 4, ne fărăi de kăină; 7, ne fărăi de naseră; mi 7, ne fărăi de albine. Legea întră desure asta în ȳele măi miȳă amăpente; deliktăi mi nedeansa variază dăne vîrstă, sesă, nămărsă animalceloră fărăte, lokslă mi epoka fărăslă, etc. Kasările de violingă în kontra persoaneloră konrindă 113 artikslă, din kari 30 nentă singăra fantă de slătire, asemenea prevăzută în toate varietăgile sale; 24 nentă violingele în kontra femeiloră, etc.

Nă voiă dăȳe măi denarte aȳeastă enămerare a delikteloră; doăă karaktere ale lepiî sântă kărată întîpărite aȳi: 1-iă Ea se

kəvine ʒnei soċietăȳi pəȳinʒ înaintate, pəȳinʒ
 komnlikate. Deskideȳi kondiȳele kriminale
 dintr'ənʒ altʒ evʒ: felʒrile de delikte sənȳ
 / məltʒ mǎi diferite, mi în fiȳ-kare felʒ speċi-
 faȳerea kasʒrilorʒ è məltʒ mǎi pəȳinʒ; rekə-
 noasȳe ȳine-va totʒ de o datȳ fante məltʒ
 mǎi variate mi idee məltʒ mǎi ȳenerale. Nə
 è aȳi nimikʒ altʒ de kəȳʒ deliktele kari tre-
 bəeskʒ sȳ se reprodəktȳ adese ori, îndatȳ ȳe
 oameniȳi înȳenʒ a se anronia, or kəȳʒ de sim-
 ple sȳ fiȳ relaȳiənilorʒ, or kəȳʒ de mono-
 tonȳ sȳ fiȳ viaȳa lorʒ. 2-lea E învederatʒ o
 soċietate prea grosolanȳ, prea brȳtalȳ, în ka-
 re desordinea voingelorʒ mi a forȳelorʒ indi-
 vidȳale este nemȳȳinitȳ, ʒnde niȳi o pətere
 pəblikȳ nə poate preveni esȳesce, în kare
 sigȳranȳa pərsoneilorʒ mi a promiȳetȳȳilorʒ
 este pe fiȳ-kare minstʒ în pərikəȳʒ. Aȳeastȳ
 linsȳ de or ȳe ȳeneralisare, de or ȳe ləkrare
 sȳre a adȳȳe deliktele în niȳȳe karaktere mǎi
 simple mi mǎi koməne, dovedesȳe totʒ în a-
 ȳela-mi timuʒ pəȳina desvoltare intelektəȳȳ
 mi pəȳinitarea leȳislatoriȳȳi. Elʒ nə konbi-
 nȳ nimikʒ, este səb imperiəȳʒ ʒnei pəȳesitȳȳi
 grabniȳe; pəne mȳna, ka sȳ vorbimʒ astȳ-
 felʒ, pe fiȳ-kare akȳisne, pe fiȳ-kare kasʒ de
 fəȳʒ, de violingȳ, ka sȳ le dea îndatȳ o pə-

deansă. Grosolană elă însă-mi, n'are a face de kăţă totă kă oameni grosolani, mi nă ştie nimikă mai multă, de kăţă a dăce şă noă artikăleşă ală lepiu nretăstindene şăde se komite vre şă deliktă kăţă de năşină diferită şă fiă de avelea ne kari a mai năşă măna.

II-lea De la delikte şă trechemă la nedense, mi şă vedemă kare este, şăb avestă noă raportă, karaktersăleşă lepiu salice.

La cea d'intăiă arănkăţă de okiă, vomă avea şă ne mărămă de blăndăcea sa. Aceaşă leqislagiune, kare în materiă de delikte deskonere moravări aua de violinte mi brătale, nă konrinde niă de kăm nedense kăde; mi nă nămai kă nă ă kăşă, dar înkă pare kă are nentă persoana mi libertatea oameniloră şă singălară resnektă. Nentă oameni liberă se îngelece, kăăi, îndată ce ă vorba de sklavi, mi kiară de koloni, kăzimea brătală îndată anare; lecea ă nlină de tortăre mi de nedense; dar nentă oamenii liberă, Francă saă kiară Romani, ea ă foarte kămpătată. Kăte-va kasări nămai de nedeanşă kă moartea, mi înkă se poate totă d'ăua reskămpătra čineva; niă şă felă de nedense korporale, niă şă felă de inkisoare. Őnika nedeanşă skrişă, vorbindă adevărsăleşă, în lecea

salik¹, este resk²mp²rrarea, Wehrgeld, Widrigeld¹, adik² oare-kare s²m² ne kare k²l-pabil²l² ²e indatorat² a o pl²ti ofensat²l²i sa² familie²i l²i. Pe l²ng² *wehrgeld* se mai al²tr², in-tr²on² dest²l² de mare n²m²r² de kas²ri, cheia che le²ile ²ermane n²mesk² *fred*², s²m² pl²tit² re²el²i sa² ma²istrat²l²i pent² repararea k²l-k²rii p²chii p²blice. L'aceasta se red²che sis-tema penal² a le²ii. Resk²mp²rrarea, domnilor², este chel² d'int²i² pas² al² legisla²ionii krimi-nale, afar² din re²im²l² resb²on²rii personale. Drent²l² ask²ns² s²b aceast² nedean², drent²l² kare se af² in inima le²ii salice mi a t²slor² le²ilor² barbare, este drent²l² fi²-k²rii om² d'a mi face drentate l²i ins²mi, d'a mi resb²na urin n²tere; ² resbel²l² dintre ofensor² mi ofensat². Resk²mp²rrarea este o cher-kare pent² a s²stit²i on² re²im² legal² res-bel²l²; este drent²l² dat² ofensor²l²i d'a se u²ne, pl²tind² o s²m² ot²rit², s²b adenos-t²l² resb²on²rii ofensat²l²i; ea imp²ne ofensa-t²l²i indatorirea d'a se len²da de intreb²in-²area n²terii l²i.

N² krede²ii k² toate a²estea k² ea a a-²st² ink² din ori²in² a²est² efekt²; ofensa-

¹ Ban² de au²rare de Wehren, Wahren bawaren, de garan²ii. Vedeg² *Verke²rele mele as²nra istoriei Franciei*, p. 197.

² De la *frieden*, pace.

tală a konservată multă timpă drentală d'a alepe între reskumprare saș resbelă, d'a resuin-
 ge *wehrgeld* mi d'a alerga la resbnare. Kro-
 nivele mi dokamentele de totă felă nă per-
 mită a ne îndoi despre ayeasta. Îmi vine să
 krează kă l'ală VIII-lea sekălă reskumprarea e-
 ra negremită îndatoritoare, mi kă refăălă d'a
 se mslgmi de ayeasta era privită ka o vio-
 lingă, iar nă ka snă drentă, dar, de sigără,
 nă făsese totă d'asna astă-felă, mi reskum-
 prarea fă de o kam dată nămai o înverkare
 destălă de pruină enerjikă snre a năne ka-
 nătă lănteî desordinate a forgeloră individua-
 le, snă felă de dară legală ală ofensorălă kă-
 tre ofensatălă.

În Germania, mi mai kă seamă în tim-
 niî yeî din ărmă, îmi făkă mslgă o ideă
 mslă mai înaltă despre ayeasta. Oamenă
 kă o sviingă mi k'ănă snirită rară, s'ăă
 fostă mirată, nă nămai de resnektălă nen-
 tră persoana mi libertatea omălă, kare se ve-
 de în felălă ayeasta de pedeană, dar înkă mi
 de mslte alte karaktere ye aă krează kă le
 reknsokătră într'insa. Vă voiă onri nămai
 asăna snăia singără. Kăndă privesce çine-
 va lăkrăile săb snă pănktă de vedere înaltă
 mi morălă, kare è viğıtă radikală ală legis-
 laşioniloră nenale moderne? Ele loveskă, ne-

denseskă făr' a se îngrijii să vișă daka kălnabilă pămăse să nă pedeanșă, daka mî reknoasce gremala, daka voința lăi se șnesce să nă kă voința leuî; ele șrmează nămaî prin kalea konstrînșerii; drentatea nă iea nișî o îngrijire d'a se arăta, așelșia pe kare năne măna, șăb aste trăsșre, de kășă nămaî șăb trăsșrele forgeî.

Reskămpărarea are, ka să vorbimă astă-felă, o fisionomiă penaltă kă totășă diferită; ea preșășne mî trașe kă sine mărtărisirea gremelē prin ofensoră; din parteî, ă șnă aktă de libertate: elă poate a o refăsa, mî a se năne în perikășășă resbășării ofensatășă: kăndă se șășne, se reknoasce de kălnabilă, mî dă îndrentarea krimeî. Din parteî, ofensatășă, pămăindă reskămpărarea, se împaktă kă ofensorășă, promite kă solemnită șitarea mî lășare de resbășare; astă-felă în kășă reskămpărarea are, ka pedeanșă, karaktere măltă mă morale de kășă kiară pedensele legislașni-loră șeloră mă îngelente; mărtărisesce șnă simțimentă profăndă de moralitate mî de libertate.

Resămă așî, domniloră, ideele șnoră skriitorî șermanî modernî, adăkăndă-le în terminî mă preșimî, mî între altele, ale șnă jăne kare a mărită nentă marea dășere a șăiingăî,

D. Rogge, kare le a esnxsş într'o *verkare as-sura sistemei jsdekatoresuî a Germanilor*, nşb-likatş la Hala în anşlş 1820. Printre mai mşlte nşviriî inşenioase, mi kşteva esnlikşriî probable ale vekei stşrii soşiale şermanice, se afiş, mi se pare, în aşeastş sistemş, o re-tşşire şeneralş mi şnş mare defektş de in-telişinşntş alş omşlşi mi alş soşietşşii barbare.

Sorşpinteş retşşiriî este, daka nş mş în-şelş, în idea şea falsş şe mi a şşkşştş ade-seş desure libertateş kare şeamşntş kş se a-fiş în evşlş d'întiîş alş şoşoarelorş. Nişî o îndoialş kş în aşeastş epokş libertateş indi-videlorş era mare. Pe de o parte nş se afiş, între oameşî, de kşştş inegalitşşii şşşinş va-riate mi şşşinş tari; aşeleş şe vinş din avş-şitş, din vekimeş familiei, mi dintr'o mşşşime de alte kasse komnleşe, n'aş şştşştş înkş şş se desvoalte, saş kş şrodşkş efekte şreatre-kştoare. Pe de altş parte, nş se mai afiş, saş mai kş nş este şştere şşblikş kapabilş d'a komşine saş a onri voingele individşale. Oameşii nş şştntş darş tare şşşernadi, nişî de alşii oameşî, nişî de soşietate; libertateş lorş è realş; fiş-kare faşe mai şeia şe îpla-şe, dşşne şşterea lşi, mi kş risikş-şerikş-lşlş şeş.

Zikş dşşne şşterea lşi; aşeastş koesis-

• ținută a libertăților individuale nu       ade-
v rat , în  ceast  epocă, de c t  l pta p teri-
lor ; adică resbelălă între individe  i fami-
lie, resbel  neîncetată,  apricios , violint , bar-
bară  a  i oamenii  e  i l  fak .

N     ceasta societatea: nu  nt rzi   i-
neva d'a o   noas e; se fak  tot  fel l  de
silinge  a s  east  dintr'o asemenea stare, s re
a intra în  tile ordinii sociale. Re l   i
k st  p t tindene leak l . Ast -fel  voies-
 e ast  vi   misterioasă, ast  p tere sekre-
t  k re presid  la  rsitele  en l i omenesk .

Do   leak ri se prod k : 1-   inegali-
tatea se ives e între oameni;  ni  devină a-
v  i, al i neav  i;  ni  nobili, al i obsk ri
 ni  patroni, al i klieng i;  ni  st p ni, al i;
sklav . 2-lea P terea p blik  se desvoalt ;
o p tere kolektiv  se redik , k re, în n me-
le  i în interes l  societ  ii, proklamă  i fa-
 e a se esek ta oare-k ri le i.

Ast -fel  se nas e, ne de o parte aris-
tokra ia, ne de altă parte, g vern l ; adică
do   fel ri de  mnedik ri a voingelor  indi-
vid ale, do   mizlo e d'a s   ne m i m  i
oameni la o altă voing , iar n  la a lor .

Leak rile devină  i ele rele; aristokra ia a-
pas , p terea p blik  apasă; apăsarea ad  e
   sine o desordine diferit  de  ea d'în-

tiîş, însz profândz mi netolerabilz. Kz toate aqestea în sînzlş viegei soviale, prin singz-rzslş efektş alş dăratei sale, prin konkurrslş znei mslgimi de inflzinge, individele, singze fiinge reale, szntş desvoltate, lzminate, per-fekzionate, raqiznea lorş nz è ama de skzr-tz, nizî voinqza lorş ama de nereqzlatz; simtş kz arş nztea foarte bine trîi în paze fzr' o ama de mare inegalitate, saş nztere nzblikz; a-dikz, kz soqietatea arş nztea szbsista foarte bine, fzr' a kosta ama de skzmpş ne liberta-te. Atanzî, prekzm aş fostş silinqe nentz krearea nzterii nzbliqe, mi în foloszlş inega-litzqii între oameni, totş ama înqene o silin-qz kztre znz skonz kontrariş, kztre redzqe-rea aristokraqiei mi a qzvernslşî, adikz so-qietatea qinteszqe kztre o stare, kare, ne din afarz qelş nzqinş, mi jşdekzndş qineva nz-mai szb raportzlş aqesta, seamznz kz qeia qe era în evzlş seş d'întiîş kz libera desvol-tare a voinqelorş indivizale, kz aqea sitz-a-qizne znde fz-kare omş face qe voiezqe, kz risikz-perikzslş seş.

Daka m'am esnlikatş bine, domnilorş, sqiqî akzm znde se aflz retzqirea qea mare a admiratorilorş stzrii barbare: întinqiqiî ne de o parte de nzqina desvoltare, saş a nzte-rii nzbliqe, or a inegalitzqii dintre oameni,

iar pe de alta de marea libertate individuală ce se vede aci, aş konkisiş dintr'aceasta kă societatea, kă toată asprimea formelorş sale, era în starea ei normală sşb immerişlă prin-
cipiilorş sale legitime, astă-felş, în fine, kăm dşne cele mai frşmoase ale ei progrese şin-
tesce învederatş a redeveni. Ei aş şitatş nş-
mai şnă lăkrş; nş s'aş tşrbşratş sş kompare
pe kiarş oameniiş l'ăcesti doi terminiş ai vieşei
sociale; aş şitatş kă, în celş d'întiş terminş.
oameniş, grosolaniş, işşiş, şşvernăiş de patimş,
totş d'ăşna gata a alerga la nştere, era ne-
kapabiliş a tşri în pache dşne drentşlă kşvîntş
şii drentate, adikă, a tşri în societate, fşrş
vre o nştere esterioară kare sş 'i konstrîngş
întrş aţeasta. Progressiş societăişiş konsistş
mai kă seamă întrş a skimba pe omşlă în-
sş-şii, a lă face kapabilş de libertate, adikă,
kapabilş de a se şşverna însş-şii dşne
drentşlă kşvîntş. Daka libertatea a peritş la
intrarea în kariera şocială, apoi aţeasta do-
vedesce kă omşlă n'a fostş kapabilş d'a îna-
înta pşstrînd'o, a o lăa înkă o dată şii a o
denrinde din ce în ce mai mşltş, aţeasta è
skonşlă, aţeasta è perfekşişnea societăişiş;
însă asta nş era starea primitivă, kondişiş-
nea ştrîiş barbare. Libertatea în viaşă bar-
bară nş è altă ceva de kăţş immerişlă nşte-

rii, adikъ rsina saș mai bine linsa soçietății. Ayeasta è darъ чеia че a învelatș ne o mslgime de oameni de sniritș, desnre karakterlș le-
pislagișnilorș barbare, mi în partikșlarș des-
nre ayla че ne okșnъ. Eї aș vъzstș într'a-
yeasta prinçipalele kondigișni esterioare ale
libertății, mi, în mizlokșlș avestorș kondi-
gișni, aș ameizatș simtimentele, ideele, mi ne
oameni dintr'єnș altș evș. Astъ teorіъ a res-
kșmptъrrii, ne kare v'o esnșseї, n'are vre o altș
sorçinte: nekoeringa è o invederare desnre a-
yeasta; mi în lokș d'a atribui avestoi felș de
pedeansъ atșta valoarea moralъ, nș se kade
a lș nrivi mai msltș de kștș ka єnș nasș
d'intiș afarъ din starea de resbelș mi de lșn-
ta barbarъ a forçelorș.

III-lea Kștș nentrъ provedșra kriminalъ,
nentrъ modlș nrigoniriї mi jșdekъgiї delik-
telorș, leçeа salikъ è nrea nekomplektъ, mi
mai tъkștъ: iea instițgișnile jșdekștoresçi
ka o fantъ, mi nș vorbesçe niçi de tribșnale,
niçi de jșdekștori, niçi de formele instrăkçgiș-
niї. Se vede içi mi kolo în nrinvinga asem-
nșrilorș, (sorçirilorș) a înfъgișnriї înaintea
drentăgiї, a obligșrilorș martorilorș mi jșde-
kștorilorș, a çerkșriї prin anъ feartъ etc,
oare-kari dispozițgișni sneçiale; dar snre a le
komplekta, snre a rekonstrui sistema de in-

stăruindu-mi de moravuri kă kare se leagă, ară trebui să mă aruncă cineva priverile sale dinkolo mătă de testă mi kiară de obiektslă leuă. Printre însemnămintele ce konrinde asșura proceđsrei kriminale, voiă omi lăarea dămneavoasră a minte nămaī asșur' a doară pșnkte, distinkuiginea fantei mi a drentslăi, mi konjșratoriū saă *conjuradores*.

Kăndă ofensorălă, dăne kiămare a ofensatslăi, venia în *măl* saă adăgnarea oameniloră liberi, înaintea jșdekătoriloră, or kari, konjă, raxinbșrăi, arimană, etc, ce era kiămauă a pronșnăia, kestiginea ce le era sșpșsă era a-șeia de a șăi șeia ce ordona leșea în privinăa fantei pronșse: nă venia cineva a desbate înaintea loră adevărlă saă falsitatea fantei, ăi îmulina înaintea loră nămaī kondigisnile dăne kari așestă pșnktă întiă kăta să fă deăisă; ne șrămă, dăne leșea sșb kare trăia pșrgile, era datoră a determina taksa reskămpă-răi mi toate împrejșrăile pedensei.

Kătă pentră realitatea fantei însă-mă, ea se stabilia înaintea jșdekătoriloră în diferite felăi, prin rekărsălă la jșdekata lăi Dămneză, prin șerkarea kă apă feartă, prin kom-batere, etc.; șne oră prin mărtărie mă măi a-desea prin jșrămintălă *konjșratorilor*. Akșsa-tălă venia șrămată de șnă oare-kare nămărlă

de oameni, konsenpeni, vecini, amici, mease, oută, noxă, doi-sure-zeye, chină-zeyi, meante-zeyi mi doi, o sstă kiară în oare-kari kasri, kari venia să jore kă n'a făkstă ayeia de i se înusta. În oare-kari kasri avea mi ofensatslă ne ai sei. Aci nă era ničî interogatoriş ničî diskuziune de mărtezie, ničî cheretarea kăm amă zice a fantei; *konjsratorii* atesta năma, săb jărmintă, adevărlă asergiunii ofensatslă, săă a degenării ofensatslă. Kăţă pentră deskonerirea fanteloră, asta era mizlokslă celă mare, sistema generală a leşilor barbare: *konjsratorii* nă mea sântă amintigă aha desă în leşea Francilor Saliani ka în cele alte leşi barbare, în ale Francilor Ripuari, sure esemni: ničî o îndoiă kă toate ayeştă kă era asemenea întrebşingă, mi kă era kiară fondslă proce-durei kriminale.

Ayeastă sistemă a fostă, ka mi a reskmpătrii, şă săbiectă de mare admirare pentră o msligime de erşidig; ei aă văzstă într'însa merite rare: năsterea legăşreloră de familiă, de amici, săă de vecinătate, mi încrederea leşii în veracitatea omşlă: „Germanii, zice Rogge, n'ăă simgită ničî o dată trebsingă şnei adevărate sisteme de probe. Ayeia ce è straniş în ayeastă asergiune despare;

daka cineva è amă de pătrensă kəm sânt mi eș de o plină kredingă în nobilăș karakter, mi, mai presșș de toate, în veracitatea nemăruinită a strebșnilorș nostri.¹

Arș fi kșriosș, domnilorș, de a trece de l'acheastă frastă la citirea lăi Grigoriș de Tours, a poemei de *Nibelungen*, mi a tătlorș monumentelorș poetice saș istorice, a vekilorș moravșrī germanice: viklenia, mincișna, linsa de kredingă, se reproducă la fî-kare pasș, kândș kș cea mai sșbșire rafinare, kândș kș kștezarea cea mai grosolană. Krede-veș oare kș Germanii fșră algiî înaintea tribunalelorș lorș de kștă în viagă-le, mi kș repistarele proceselorș lorș, daka vre șnș astă-felș de lăkrș ka repistarele esistase atșnci, demintă istoria lorș? Nș voiș a le face, pentră ačeste vičie, ničī o mșstrare partikșlară; ačeste sșntă vičiele nopoarelorș barbare din toate epocșle, mi de sșb toate zonele; tradișnișle amerikane mșrtșriseskș mi ele ka ale Europei, mi Iliada ka mi *Nibelungen*. Asemene nș mī è de lokș a minte a nega ačeastă moralitate natșrală a omșlăi, kare nș lă pșrșsesče în ničī o kondișnișne, în ničī o etate

¹ Ueber das gerichtswesen des Germanen, în pșfaga, n. VI.

a societății, mi kare se amestekă kă celă mai brătală imperiă ală neschiinței saș ală na-timei. Întă înțelepcegi fără greșate cea ce trebdia să fără prea adesea în mizloklă snoră asemenea obiceiie jărămintele *konjsratorilor*.

Kăță pentră sniritălă de tribetă saș de familie, elă era pstermikă, este adevărată, printre Germani, mi *konjsratori* sântă o probă desnre asta între altele mărte; dar n'avea toate kăsele mi nă prodăcea toate konseksingele morale, ce i se atribșia: snă omă akssată era snă omă atakată, cei de anroane ai lăi ilă șma mi lă inkonjsra înaintea tribșnalslăi ka la lăptă. În sînălă barbariei resbelălă sșbsista între familie: ce lăkră de mirată este daka se grămădeskă mi se pșnă în miskare, kândă resbelălă, sșb kștare saș kștare formă, le ameninșă?

Adevărata orișină a *konjsratorilor*, domniloră, este kă or-ce altă mizloklă d'a konstata lăntele era mai nenraktikabilă. Kșpetăgi kăță mșnktă cere o asemenea cheretare, kăță desvoltare intelektșală mi kăță pștere pșblikă pentră anronierea mi konfrșntarea diferiteloră felșri de probe, snre a adșna mi desbăte mărțșriele, sure a adșce nșmai pe martoră înaintea jșdekștoriloră mi a afla adevărlă, în fașă akșsatoriloră mi a akșșușiloră. Ni-

mikș din toate acestea nș era kș nștingș în societatea ne kare o administra leșea salikș; mi n'alerga čineva la jșdekata lși Dșmnezeș mi la jșrșmîntșlș konsșnșenilorș prin vr'o aleșere saș prin vr'o kombinare moralș, či nșmai pentrș kș nș șvia niči kș nștea fače čeva mai bine.

Astș-felș sșntș, domnilorș, pșnktele prinșipale ale ačestei leși kari mi s'aș pșrștș kș merita lșarea dșmneavoastrș a minte. Nș vș vorbeskș nimikș despre nische fragmente de drentș politikș, de drentș čivilș, de prochedșrș čivilș, kari se vșdș respșndite într'insa niči kiarș de ačelș faimosș artiklș kare ordonș ka „pșmîntșlș salikș nș va fi mostenitș „de femeș, mi kș întreaga ereditate este da- „tș bșrbașilorș.“ Nimini nș nekșnoașe ade- vșratșlș seș îngeleșș. Kște-va disposișionș relative la formalitșșile prin kari șnș omș se poate despșrși de familia sa,¹ a se libera de or če îndatorire de konsșnșenitate, mi a re- intra într'o denlinș indenendingș, sșntș foarte kșrioase, mi arșnkș o mare lșminș așșura stșrii șociale; însș okșpș prea pșșinș lokș în lepe, mi nș i determinș niči de kșm skopșlș. O repetș kș ea este esengialș o kon-

¹ Tit. LIII, § 1-3.

dikъ penalъ, mi înmi-vъ o kenoaschegî totъ sşb raportslъ acesta. Privind'o cineva în întreprimeea ei,   foarte kş neustîngъ d'a nş afla într'însa o legislaţiune komnlikatъ, nesigurъ, transitoricъ. Simte cineva, în fîz-kare momentъ, trecerea dintr'o ggarъ într'alta, dintr'o stare socialъ la o altă stare socialъ, dintr'o religiune într'alta, dintr'o limbă într'alta; măi toate metamorfosele ce se întîmplă în viaţa şnei поnorъ s nt  în-tîmp rite într'însa. Ast -fel  esistînga ei a fost  nrekariъ mi sk rt : inkъ din al  X-lea sek l , poate, ea era înlokat  de o m lgime de obicei  lokale, k rora, de sigură, le aj tase nrea m lt , dar kari se ad naser  asemenea din alte sor ing , din drent l  roman , din drent l  kanon , din necesit  ile de împrej rare; mi k nd , în al  XIV-lea sek l , se invok  legea salik  sup  a reg la mostenirea koroanei, de m lt  timp  inkъ, f r  indoial , n  se mai vorbia de d nsa, de k t  nr n ad chere a minte mi în vre o împrej rare mare.

Trei alte lep  barbare, ale Ripuarilor, ale Burginionilor mi ale Visigo ilor, a  mai dominată as nra поноarelor  stabilite în Galia; ele vor  fi odiekt l  fiitoare  noastre ad n r .

LECTIUNEA X^a.

Obiektul lekciunii. — Caracterul transitoriu al legii salice se află oare în legile Ripuariilor, Burginionilor și Visigoților? — 1-ia Despre legea Ripuariilor. — Despre Francii Ripuari. — Istoria redacțiunii legii lor. — Conținutul ei. — În ce diferă de legea salică. — 2-lea Despre legea Burginionilor. — Istoria redacțiunii ei. — Conținutul ei. — Caracterul ei distinctiv. — 3-lea. Despre legea Visigoților. — Ea interesează mai mult istoria Spaniei decât pe a Francei. — Caracterul ei general, — Efectul civilizației romane asupra Barbarilor.

Domnilor,

În ultima noastră adunare caracterul kare, în resumat, mi s'a părut domnitor și fundamental în legea salică, este că era o legislație transitorie, esențială permanent față de indoielă, că toate acestea având și o întințire romană, o legislație kare nu va posedă viitorul, mi în kare se vede, pe de o parte, trecerea din starea socială permanent la

cea romană, pe de altă parte, deosebirea mi kontonirea avestoră doare elemente, în folosul unei societăți nouă, la care voră konkura ată-tă unulă kăttă mi altă, mi care învene a re-sări în mizlokălă rșineloră loră. Avestă resătată ală esaminalăi lepiu salive ară fi singlară konfirmată, daka esaminalăi celoră alte lepi barbare ne ară face asemenea s'ajunemă akolo; kă atătă mai mătă înkă, dak'amă afla în aveste diferite lepi, diferite epoce ale transițiunii, diferite fase ale transformării ce le poate întrevea cineva; dak'amă kănoasce, sune esemulă, kă leăea Ripuarilor, leăea Burginilor, mi leăea Visigotilor, sântă năse oare-kă în așeia-mi karietă ka mi leăea satikă, la distanțe inegale, mi nedă, daka este ertată a întrebșingă avestă limbașă, prodăkte mai mătă saș mai pșuină înaintate în kombinarea societășii ăermane mi a societășii romane, mi în formarea stării celei nouă kare treăia să resălte dintr'ăeasta.

Kreă kă ași vomă ajună, kă adevăă, daka vomă ăerăeta kă lăare a minte aveste trei lepi, adikă toate așeale kari aș avăă o adevărată inflexiună în otarele Galiei.

1 Distinkțiunea Francilor Ripuari mi a Francilor Saliari vă este kănoskăttă; așeștea era cele doare tribăte prinăipale, saș mai bine

cele două kolekțiuni principale de tribute din
konfederarea cea mare a Francilor. Francii
Saliani își trădea numele, după cum se vede,
dela rîul Isel (Isala), pe granița se ameza-
seră ei, după mîscarea popoarelor care le
făcuseră treacă în Batavia; numele lor dar
era de origine germană, și pentru cred că
ei și lăseseră singuri. Francii Ripuari, din
kontra, prîmiseră pe alii lor de la Romani:
ei locuiau pe granița Rinului. Că cătă Fran-
cii Salianii înainte către sîd-vest, în Bel-
gia și în Galia, Francii Ripuari se răspîndiră
asemene la vest, și ocupară țerele aflate
între Rin și Meusa, pînă la pîdșrea Arde-
nelor. Cei d'întîiș au devenit Franci din Neustria;
său cea asemene; cei din urmă, Franci din
Austrasia. Aceste două nume, făr'a korespon-
de esaktă că distinkțiunea primitivă, o pro-
dăskă destulă de fidelă.

La învențierea istoriei noastre, cele două
tribute se pareau ună mințată reșnite într'ună
singură popor și sub același imperiu. Per-
mite-mi a vă citi, în prîvinga acestei reș-
niri, zisa lui Grigoriu de Tours, tot d'asna,
și fără voită, niktorul cel mai adevărat
al morăvurilor și evenimentelor din acea
epocă; și veți vedea într'însa ce însemna

atârnî vorbele, şnire a popoareloră mi kşere-
rire :

„Kşndş Clovis veni la lşntş kş Alaric,
„reşele Goşilor, avea de aliatş ne fişlş seş
„Sigebert-Claudiu (reşele Francilor Ripuari,
„mi kare resida la Colonia), nşmitş Chloderic.
„Aşestş Sigebert skionşta din kassa şnei lo-
vitşre şe priimise în şenşke la bşţlia dela
„Toleda, în kontra Germanilor... Reşele Clo-
„vis, în timşlş mederiş sale la Parisş, trimise
„în sekretş kştre fişlş seş ka şb i zikş :
„*Eatş kş tatşlş teş ş bştrşnş, mi skioanşte de*
„*niviorşlş lş şelş bolnavş; daka va msri, rega-*
„*şlş lş se va kşveni şie d'adrentşlş, nrekşm mi*
„*amiciia noastrş.* „ Sedşş de aşeastş ambişii-
„şne, Chloderic formş tristşlş proiektş d'a o-
„morî ne tatşlş seş.

„Sigebert emindş din oramşlş Colonia, mi
„trekîndş Rinul ka şb se nreşmble prin şbşşrea
„Bucovia, adormi ne la nrînzş în kortşlş seş;
„fişlş seş trimise îndatş în kontra lşi asa-
„sinî mi lş omorîrş, kş şperandş kş va poseda
„dînsşlş regatşlş seş. Dar, prinşşdekata şb-
„ternikşlş Dşmnezeş, kşşş elş însş-mî în
„groapa şe din restate o şbşpase pentrş ta-
„ţlş seş. Dşne moartea tatşlş seş, trimise
„în datş kştre Clovis mesaşeri ka şb i anşn-
„şie aşeasta mi şb i zikş : Tatş-meş ş mortş,

„mi eș am în pșterea mea tesasrele mi rega-
 „tșlș seș. Trimite-mi kșpș-va din ai tei mi
 „eș pș'i voiș întoarce kș așele tesasre ășe pș
 „vorș plșșea. Clovis atșnpș i resnpșse:
 „*Mslșsmeskș din inimș bșnpștșpș tale, mi te rogș*
 „*a arșta tesasrele tale trimișilorș mei, dșne*
 „*kare le vei noseda pe toate.*“ Clodericș a-
 „rștș trimișilorș toate tesasrele tatșlș seș.
 „În timnpșlș ne kșndș ei le esamina, prinși-
 „pele zise: „*În așestș kșfșrș avea tatș-meș*
 „*obișeș a grșmșdi asrșlș seș.*“ Atșnpș ei i ziserș:
 „*Virș mșna nșnș în fșndș ka sș afși totș.*“ Fș-
 „kșndș elș așeasta, mi anlekșndș-se de totș
 „în kșfșrș, șnșlș dintr'înșii trase îndatș sa-
 „bia mi i tșiș kanșlș. Astș-felș priimi moar-
 „tea așestș fiș nedemnș kare omorșse pe ta-
 „tșlș seș.

„Clovis afșndș kș Sigebert mi fișlș seș
 „era morgș, veni îndatș kiarș în așela-mi o-
 „rașș mi konvokșndș ponorșlș i zise: „*As-*
 „*kșltayș aveia ășe s'a întșmnlatș. În timnșlș ne*
 „*kșndș navigam pe Escatș, Clodericș, fișlș*
 „*konsșnpșanslș meș, tșrmenta ne tatșlș seș zi-*
 „*kșnds kș voiam sș lș omorș. Kșndș Sigebert*
 „*fșșia prin pșdsrea Buconia, Clodericș a trimișș*
 „*în kontra lș omorștorș, kari lș aș mi omorștș ;*
 „*mi kiarș elș singrș a fostș asasinatș, nș suiș de*
 „*șine, în momentșlș kșndș deskidea tesasrele tatșlș*

„seș. Eș ns ssnt nivă de ksm komnliele astorș
 „lskrsrī. Ns notș resnēdi sēnșele konsēnșeni-
 „lorș mei; kșuī aveasta é omritș; dar nentrs
 „kș aveste lskrsrī s'aș întmnlătș, eș vș daș o
 „înșșșșșșșș, kare, daka vș é nlkštș, priimiș-
 „Aveșī sneranșș în mine mi vș nsneșī sșb pro-
 „tekșisnea mea.“ Попорșlș respnse l'aveste vor-
 „be min anlașdșrī din mșșī mi din gșrș,
 „mi înșlșșndș-lș ne o pavșzș, ilș nșmirș
 „reșe alș lorș. Clovis priimi darș regatșlș mi
 „statștele lșī Sigebert, mi le adășse ne līng' ale
 „lșī. În fș-kare zi Dșmnezeș fșșea sș kazș
 „inemișī lșī sșb mșnș-ī, mi kresșea regatșlș
 „seș nentrs kș dīnsșlș avea totș d'așna ini-
 „ma kșratș mi fșșea totș lșkrsrī nlkște lșī
 „Dșmnezeș. ¹

Aveastș regnīre a doșș popoare, daka
 asfș-felș de fantș poate pșrta așestș nșme,
 nș șīnș mșltș. La moartea lșī Clovis, fișlș
 seș Theodoricū fș reșe alș Francilor ori-
 entali, adikș alș Francilor Ripuarī ! elș
 resida la Metz. Așestșia se atribșe, în șe-
 nere, redakșisnea leșī lorș, asfș-felș ara-
 tș în adevșrșș șrefașaleșī salīșe șe v'am mai
 șitit'ô, mi kare se mai aflș asemene mi în

¹ Grigoriū de Tours, într'o *Colectiune de memorie asupra istoriei Franciei*. tom : 1. pag. 104-107, fșkștș de înșș-mī.

kanșlș leuîi Bavaresilor.¹ Dșne ayea tradigisne, leuea Ripuarilor trebsia darș sș se afle între anșlș 511 mi 534. Ea n'arș nștea avea, ka leuea salikș, pretengisnea d'a se sșr-ka nînz la germșlș drentș alș Rinuluî mi în Germania antikș: kș toate ayeștea antikitatea ei arș fi mare. Sșnt silitș a skșdea, în forma ei aktșalș celș nșginș, mări onș sekslș de vi-ayș. Prefayă kare zîce kș è redaktatș sșb reșele Theodoricș, trebsie totș ayeștșî kanș mi leuea Germanilor; ama darș este mări de totș sigșrș kș ayeasta fș redaktatș sșb împșrșyia lșî Chlotaire II, de la anșlș 613 nînz la 628; astș-felș ne fakș sș kredemș cele mări bșne manșskrise. Kștș : entrș leuea Ripuarilor, astoritatea ayelei pșefayă devine darș foarte de pșepșș; mi dșne serioasa komparare a mșrtșrielorș, sșnt nevoitș a krede kș abiasșb Dagobert 1-ış, la anșlș 628 mi nînz la 638 ea lșș forma definitivș sșb kare a ajșnsș nînz la noi.

Sș trechemș akșm de la istoria ei la kompinslș ei. Am sșpșs'o totș l'ayeia-mî des-kompsnere ka mi ne leuea salikș. Ea kompinde 89 saș 91 titșle, mi (dșne felșrite înpșrșirî) 224 saș 227 artikșlî, adikș 164 de

¹ Vezi lekyisnea pșecedentș, pag: 238.

drentș penalș, mi 113 de drentș nolitikș saș çivilș, de provedurș çivilș saș kriminalș. În çei 164 artiklî de drentș penalș, se sokeskș 94 nentrș violindș în kontra persoanelorș, 16 nentrș kasrî de fărî, mi 64 nentrș felșrite delikte.

La çea d'intliș mivire, dsn' açeastș simnlș deskomnșnere, leçeă rîndarș seamșnlș foate mëlțș kș çea salikș; mi açeasta è o legislaçione kș totșlș penalș, mi kare dovedesçe mîi açeia-mî stare de moravșri. Kș toate açeștea kșndș miviesçe çineva mîi de amoa-ne, aflș într'însa diferinçe însemnștoare.

V'am vorbitș în șltima noastrș adsnare desnre *konjsratorî* saș konjsrangîi kari, făr' a da o mșrtșrîș monriș zisș, venia s'ateșteze min jșrșmîntșlș lorș adevșrșlș saș falsitateă fantelorș fșkste de ofensatșlș saș ofensorș. În leçeă Ripuarilor mîi vîrtos *konjsratorî* çinș șnș lokș mare. Este vorba desnre ei în çinçî-zeçî mi ontș de artiklî ai açeștei leçî, mi ea regșleazș kș de amșnșntșlș, în fîș-kare kestisne nșmșrșlș konjsrangilorș, formele înfșçimșrîi lorș, etc. Leçeă salikș vorbesçe desnre ei mëlțș mîi rarș, ama de rarș, în kștș o mșlçime de persoane s'aș îndoitș daka sistema *konjsratorilorș* era în vigoare la Francîi Salianî. Açeastș îndoialș însș nș mi

se pare întemeiată. Dacă legea salikă abia vorbesce despre ei, kǎvîntărlă è kă ea privesce sistema ka o faptă stabilită, kǎviinčioasă, mi kă n'are nici o trebuință d'a o mai skrie- Totărlă arată, kătre ačestea, kă ačeastă faptă era adevărată mi pǎternikă. Țe kasse aș făkăt'o a fi așua de desă prodășă în legea Ripuarilor? Nă se știe nimică: voiș da îndată singăra esnikare țe o notă întrevedea.

Se mai amintesce mi de șnă altă obiceiă în legea ripără mai desă de kătlă în țeaa salikă; voiș să vorbeskă despre kombaterea jă-dekătoreskă. Se vede mi în legea salikă oare-kare șrmă dintr' ačeastă; însă legea ripără o instituțe formală în mease artikăli diferiți. Ačea instituțiune, daka o astă-felă de faptă merită nămele de instituțiune, a jăkată în evărlă de mizlokă șnă rolă foarte mare, pentră ka noi să nă mai țegetămă a o kă-noasce bine în momentărlă kăndă se ivesce pentră prima oară în lepi.

Am țeerkată a arăta kăm reskămpărarea, singăra pedeană vorbindă adevărlă, a lepi salice, fă țeaa d'întăiă înčerkare de a săbsti-tăi șnă reșimă legală drentărlă de resbelă, resbănării, lăntei forțeloră. Kombaterea jă-dekătoreskă este o înčerkare de ačela-mi felă; ea a avătlă de skopă a sșășne resbelărlă

kiarş mi resbnarea individuală la oare-kari forme, la oare-kari regle. Reskmpnarea mi kombaterea jdekptoreaskă sntă într'o relaşione intimă, mi s'aş desvoltată totă în a-vela-mi timnă. Se făkăse o krimă; şnelă era ofensată; era kiarş kredinga penrală kă avea drentălă de a mi resbna, d'a cere, prin forşă, îndrentaterea reşlă che sşferise. Kă toate auestea şnă înşenştă de lepe, o şmbră de nştere şşblikă intervenia, mi astorisa ne ofensoră a da oare-kare şşmă pentră îndrentarea deliktşlă seş. Înşă, în orişină, ofensatălă avea drentă d'a refşsa reskmpnarea mi d'a zice. „Voiş şă mi denrinşă drentălă de resbnare, voiş resbelălă.“ Lepislatorălă atşnă şăş mai bine obişiele, kăşă noi personnifkămă şşb nşmele de lepislatoră, nşşve kărate obişie kari măltă timnă n'avşşă nişă şnă felă de astoritate legală; obişiele intervenia dară, zikindă: „Daka vreă şă şă resbnă, mi „şă faşă resbelă kă inemikălă teş, apoă îlă „veă faşe dşne oare-kari forme, mi de faşă „kă kăşă-va martoră.“

Astă-felă se întrodăse în lepilaşione kombaterea jdekptoreaskă, ka o regşlare a drentălă de resbelă, ka şnă kămnă nemşşşpinită mi deskisă resbşşşş. Astă-felă ă şea d'înşăş mi adeşşşata ei sorşşinte; şşperanşă în jş-

dekata lui Dumnezeu, adevărată proclamație de înșg-mi Dumnezeu în emităle kombaterii, acestea sântă nise idee kari s'aș asociată mai triziș, kândă kredingele religioase mi klerăle krestinș aș jskatș un mare rolș în kșeta-rea mi viața barbarilorș: la învenștă kombaterea jșdektoreaskă a fostă nșmai o formă legală a drentălei chelș mai tare, formă mătă mai lșmșrită rekșnoskștă în leșea Ripuarilor de ktă în cea salikă.

Jșdekândă dșn' aceste doșă diferinșe, arș veni kșiva, în chelș d'întiș momentă, a krede kă cea d'întiș din aceste doșă leș este cea mai vekiă. Nișă o îndoială, în adevărtă, kă sistema *konjsratorilorș* mi kombaterea jșdektoreaskă era ale soșietășii șermane primitive. Leșea rîșară va semăna dară ka cea mai kredinșioasă a ei imășine. Dar nș ă așia. Și mai întiș, aceste doșă diferinșe, kari seamăntă a da aștei leșă o fisionomiă mai barbară, arată șinșșre o șforșă, o primă pșșșire afară din barbariă; kășă arată skonșlă, daka nș de a o desșinșă, chelș pșșinș de a o regșla. Tășerea, în prîvinșă așeasta, lasă toate lăkrșrile șăb imperișlă obișeışlă, adikă ală violinșei mi ală întîmplării. Leșea rîșară se țeară, skriîndă mi determinândă obișeışlă, a lă pșefășe în leșe, adikă a lă fașe

fiksă mi penerală: simptomă asigurată a unei date mai moderne, a unei societăți puțin mai înalte.

Mai sântă ne lîng' auestea mi alte diferințe între aste două leu, mi kari probează nekonstabilă auestă resiltată.

I-iș. Aji pătătă vedea dăne singura enumerare a artikăloră, kă drentăleă civilăă dîne, în lepea rînsară, șnă lokă mătă mai mare de kătă în lepea salikt. Drentăleă penaltăă domină totă d'asna într'insa; kă toate auestea lepea este mai puțină esklăssivă o kondiktă penaltă; procedură, mărțeriele, starea persoaneloră, proprietatea mi diferitele ei moduri de transmitere, k'șnă kșvîntă, toate pîrgile legislațiunii streine penaltăă sântă celă puțină ărbtate într'insa mi kăte o dată kiară kă destăleă skșmmătate.

2-lea. Mai mătă înktă, mi auesta è o fantă importantă, regalitateă anare mătă mai mătă în lepea rînsară de kătă în cea saliktă. Aci nă se arată sșb vre șnă raportă politiktă; nă è vorbă de pătare regală, niči de modăleă kă kare ea se denrînde; či è vorbă de reșe, ka de șnă individă mai mătă konsiderabilă sșb toate raportărele, mi de kare lepea kată sș se okșne șnețială. Ea ilă konsideră mai kă seamă ka proprietară saș patronă, ka șnăleă

ce are dominie întinse, mi ne aceste dominie koloni ne karî îi snekâlă, oamenii înrolați în serviciul seș, saș nșmî sâb protekțiunea sa; mi ne acestă temeiș, ea i akoardă, lsî saș la aî seî, privilegie nșmeroase mi destâlă de importante. Vă voiș arăta nșmai kâte-va dintr'însele:

„I-iș. Daka čineva rēpesce prin violingă „obiectulă oare-kare ală vre-șnșî omă ală re-„șelă, saș ală vre-șnșî omă alătrată ne lîngă „vr'o biserikă, va plăti o șmă întreită de „kătă așeia ce se kădea a se plăti, daka kri-„ma ară fi fostă komisă kătre vre-șnș altă „Ripuar. (tit. XI. § 4.)

„2-lea. Daka krima s'a komisă de vre-șnș „omă alătrată ne lîngă vre-o biserikă, saș ne „lîngă vre-șnșlă din dominiile reșelă, să plă-„teaskă ne jșmtate șma ce s'ară da de vre-„șnș altă Francă. La întîmlare de denegare, „va trebăi să se jșstifică înfășmîndă-se la jș-„rēmîntă kă trei-zeci mi mease konjșraș. „(tit: XVIII. § 5.)

„3-lea. Șnș omă alătrată ne lîngă do-„miniile reșelă, Roman saș liberată tabălară, „kiămată la jșstigiă, nș va nștea fi internelată, „ničî a fi obiectulă vre-șneî akșșrî kapitale. „(tit. LX. § 22.).

„4-lea. Daka va fi kiămată a veni la jș-

„dekatz, îmi va face kgnoskatz kondigişnea
 „printr'o deklarare pe kare o va întări pe altare;
 „dşne kare se va şma în privingu-i, prekşm
 „nş se şmeazţ în privinga Ripuarilor. (Ibid.,
 „Ş. 23.).

„5-lea. Sklavii reşelsi saş ai vre şnei
 „biserice nş se apţţ niş o datţ min orga-
 „nşlş vre şnei apţţtorş; şi se apţţ ei sin-
 „gşri, mi le este ertatş a se jştifika prin jş-
 „rşmintş, şr' a fi omriş a reşşnde singşri
 „la întrebşrile şe li se vorş adresa, (ibid., Ş 24.)

„6-lea. Daka vre şnşlş va întreninde a
 „restşrna v' o kartţ regalţ, şr' a pştea pro-
 „dşce vre o alta kare şţ fi abrogatş pe şea
 „d'întiîş, aşela va nşti kş viaşş lşi aşestş
 „atentatş. (tit. VII. Ş 7.)

„7-lea. Or-şine va kşteza a trşda pe
 „reşele va nşti kş viaşş aşeastş atentare, mi
 „toate bşnşrile lşi vorş fi konfiskate. (tit.
 LXXI. Ş 1.)

Leşea salikţ nş vorbesş nimikş aseme-
 ne; aşi regalitatea a şkşţş învederatş şnş
 progresş destşlş de mare.

3-lea. Totş aşeia-mi diferinş se aflş
 între amîndozţ leşile kşndş este vorba de
 Biserikţ: artikşlii şe 'i şitiî nîn' aşi probea-
 zţ totşlş; Biserika è pretşvindene asimilatş
 reşelsi; totş aşelea-mi privileşie şşntş akor-

date atîtă pămînturilor kîtă mi koloniloră sale.

4-lea. Se mai deskonertă asemenea în leuca rînzară o înfîşingă pîşînă mai mîltă însemnată a lepiî romane; ea nă se mîrşineşte nămai întră a o aminti supre a zice kă Romanii trăeskă săb imnerislă ei; çî priimeşte oare-kari dispoziţiuni ale ei. Ama dară reglîndă formalitătîle liberării, ea zice:

„Voimă ka totă Francul Ripuar săă libe-
răslă tabălară kare, nentă binele sşfletăslă
seă, săă prin mizlokăslă vre şnei retribuiri,
va voi să libereze ne sklavlăslă seă prin for-
mele arătate de leuca romană; să se înfă-
şimeze în biseriktă înaintea preoţilor, dia-
koniloră, klerăslă mi ponorăslă...” (Dănc for-
malitătîle liberării.) (tit. LX. § I.)“

III ačesta ă şně semnă, slabă negremită,
însă reală, ală şnei sovietaşî pîşînă mai
înaintăte.

5-lea. În-fine, kîndă çitesce çine-va kă
lxare a minte leuca rînzară în toată întrepî-
mea ei, se miră de şně karakteră mai pîşînă
barbară de kîtă ală lepiî salice; dispoziţi-
unile sîntă mai precise, mai întinse; vede çî-
ne-va întrînsa mai mîlte intenţiuni mai kă-
petate, mai politice, inspirate de çintiri mai
çenerale. Nă sîntă totă d'ăzna nămai nisce

simple obiceiie întokmite; leqislatorşlş ziye kŕte o datŕ: „Stabilimş, ordonŕmş.“ Totşlş aratŕ în-fine kŕ aŕea leqislaqisne, daka nŕ în forma ei, ŕelş nŕqinş în ideele şii obiceiiele ŕe fakş fondşlş ei, este dintr'o epokŕ poste-rioarŕ, dintr'o stare mai nŕqinş barbarŕ, şii dovedeşŕe şnş noş nasş în transakqisnea so-ŕietŕşii ŕermane în ŕea romanŕ, şii a aŕes-torş doşŕ soŕietŕşii în ŕea noşŕ, kare kŕta sŕ se naskŕ din amestikşlş lorş.

De la leŕea Ripuarilor sŕ treŕemş l'a Burginionilor, şii sŕ vedemş daka şii în a-ŕesta aflŕmş totş aŕeia-şii fautŕ.

Redakqisnea leŕii Burginionilor se kre-de între anşlş 467 saş 468, a doşa de kŕndş kŕ domnia lşii Gondchaud, şii anşlş 534, e-poka kŕderii aŕestşii regatş sşb armiele Fran-cilor. Trei ŕŕŕŕi, kŕ date diferite dŕne kŕm se vede, komŕŕnş aŕeastŕ leŕe: ŕea d'întiiş, kare konrinde ŕele natŕŕ-zeyi şii şna de titş-le d'întiiş, aparteneazŕ învederatş ŕeŕelşii Gon-debaud, şii se pare a fi nŕblikatŕ mai 'nainte de anşlş 501. Plekŕndş del' a natŕŕ-zeyi şii doşa titşlş, karakterşlş leqislaqisnii se skim-bŕ: leŕile ŕele noşe nŕ sŕnt altş ŕeva de kŕtş nisŕe modifikŕri ale ŕelorş vekii: ele es-plikŕ, reformeazŕ, komŕlekteskş şii o anşŕŕiŕ

kȳte o datȳ într'adinsȳ. Dȳn' apropierea mai mȳltorȳ fante în amȳnȳnte kȳrora n'am de lokȳ a minte a intra aȳi, i vine ksiva sȳ krea-
zȳ kȳ astȳ parte d'a doȳa a fostȳ redaktatȳ
ȳi pȳblikatȳ pe la anȳlȳ 517, de reȳele Si-
gismond, sȳȳesorȳlȳ lȳi Gondebaud. În fine,
doȳȳ sȳnplimente formeazȳ o a treia parte, adȳȳ-
ȳitȳ la leȳe, sȳȳ nȳmele pozitivȳ de *addita-*
menta, kȳm se vede totȳ de Sigismond, mortȳ
în anȳlȳ 523.

Prefaȳa pȳȳȳ în kanȳlȳ testȳlȳi konfir-
mȳ aȳeste koniektȳre: ea este învederatȳ kom-
pȳȳȳ de doȳȳ prefaȳe, din epocȳe diferite: ȳ-
na vine de la reȳele Gondebaud ȳi ȳea altȳ
de la reȳele Sigismond. Kȳte-va manȳskrise
nȳmai atribȳieskȳ asemenea pe aȳeastȳ din
ȳrmȳ totȳ reȳelȳi Gondebaud; însȳ ȳei ȳe o
daȳ lȳi Sigismond meritȳ negremitȳ pefe-
ringȳ.

Aȳea prefaȳȳ, domnilorȳ, resȳȳndesȳe mȳl-
tȳ lȳminȳ asȳȳra ȳȳorȳ kestȳȳnȳ mȳltȳ mai
importantȳ de kȳtȳ data leȳȳi, ea i dovedesȳe
karakterȳlȳ, ȳi o distinȳe kȳratȳ, kiarȳ dela
întȳia prȳvire, de ȳele doȳȳ leȳȳi barbare de
kari ne amȳ okȳȳatȳ. Am treȳȳingȳ a v'o
ȳiti întreagȳ:

„Pȳea gloriosȳlȳ reȳe alȳ Burginȳionȳlor

„Gondebaud, dăne ȳe mai întiiș, pentră in-
 „teresslă mi repassslă popoareloră noastre,
 „a kăpetată matoră la konstitsiunile noastre,
 „mi l'ale stremouiloră nostri, preksm mi la ȳeia
 „ȳe, in fîț-kare materiă mi in fîț-kare lăkră,
 „regla, se kăvine mai bine onestăgiu, rapăș-
 „niă mi drentăgiu, amă ȳerȳetată toate aȳestea
 „împreșnă kă konvokaĳiă nostri ȳei mari; mi,
 „atătă dăne părerea noastră kătă mi dău' a
 „loră, amă ordonată a se skrie statstele șrmă-
 „toare kă skopă ka lepile să remiăz eterne.

„În nămele lăi Dănmnezeș, in ală doilea
 „ană ală domniriă glorioslăi nostră domnă
 „reȳele Sigismond, karteă ordonangeloră atin-
 „gătoare de manăĳinerea eternă a leĳiloră tre-
 „kăte mi presente s'a făkătă la Lion, in a
 „natra zi a lănei lăi anrile.

„Pentă isbirea drentăgiu, prin mizlo-
 „kăslă kăria poate să mi făkă ȳineva ne Dăm-
 „nezeș favorabilă, mi să kanete nătere de pă-
 „mîntă, dăne ȳe mai întiiș amă ĳinătă kon-
 „siliă kă konĳiă mi kă ȳei mai mari ai
 „nostri, ne amă anlikată a regla toate lă-
 „krările astă-felă, in kătă integritatea mi
 „drentatea in ĳădekăĳi să resningă or-ȳe
 „dară, or-ȳe mizlokă de korămpnere. Toĳi
 „ȳeia kari săntă in nătere trebăe, inȳe-
 „mîndă de astă-ză, a ĳădeka între Burginion

„mi Roman dăne komrinderea leqiloră noastre
 „komnăse mi îmbăznăbăgite într'o komăntă đ-
 „nire; astă-felă în kăntă nimini să nă snere
 „mi să nă kșteze, în vre o jădekăntă saă vre
 „o afayere, a priimi ceva de la șna din păr-
 „gile prigonite săb kăvîntă de dară saă fo-
 „losă, ăi nămaî partea ăe are drentate să mî
 „o kanete, mi pentră ačeastă să fî de ajănsă
 „integritatea jădelăi. Kredemă ka o datorîă
 „a ne imăne noi înmî-ne ačeastă kondiğıone,
 „ka nimini, în or-ăe lăkră ară fi, să nă kș-
 „teze să ăerăe integritatea noastră prin soli-
 „ăitărî saă darărî, resningîndă astă-feiă de-
 „parte de noi măi întîiă, pentră isbirea dren-
 „tăgîi, ăeia ăe interăiemă noi în totă rega-
 „tălă nostră tătăloră jădekătoriloră. Fiskălă
 „nostră nă trebăe să pretînză niăi elă măi
 „măltă de kăntă strîngerea amendei, astă-felă
 „prekăm se află stabilită în leqî. Ka ăei marî,
 „kongiî, konsiliariî, domestikăi mi mairîi kasei
 „noastre, konsilariî mi kongiî de ăetăgîi mi
 „de kampanie atătă bărginioni kăntă mi romanî,
 „prekăm mi togî jădekătorîi-denătagî, kiară
 „în kasărî de resbelă, să săiă kă nă trebăe
 „să priimeaskă nimikă pentră kasăele traktate
 „saă jădekate înaintea loră, mi kă asemenea
 „nă trebăie să ăeară ăeva de la vre o parte
 „kă titălă de promitere saă resnăătîre. Părgile

„să nu fiți asemenea silite a se tokmi kă jădele,
 „astă-felă ka dînsălă să mîimeaskă dela ele
 „ceva. Ka daka vre unălă din jădektorii săsă
 „nămîi se lasă a se korăne, mi kă toate
 „lepile noastre, ă konvinsă kă a mîimită
 „o resnlată nentă vre o afăvere săă jădekată,
 „kiară de a jădekată drentă, atănci nentă
 „esemnălă tătăloră, daka krîma ă nrobată, ka-
 „tă să fiă nedensită kă moartea; mi astă felă
 „kă toate avestea ka gremala avelăia ă ă
 „konvinsă de vînzări, fiindă asăura lăi nedep-
 „sită, să nu linseaskă de bătăriile lăi ne ko-
 „mîi săă mostenitorii lăi lepitimî. Kătă nen-
 „tă sekretarii jădektătoriloră-denătagi, ni se
 „pare kă, nentă drentălă loră asăurajădektă-
 „piloră, o a treia parte de amî¹ kată să le
 „fiă destălă în lăkrăriile de peste zăce *solidi*;
 „măi josă de aveastă sămă, kată să ăeară
 „ună măi mikă drentă. Krîma vînzării fiindă
 „interzisă săb avelăia-mî nedense, ordonămă,
 „prekăm ăă făktă mi stremomîi nostri, a se
 „jădeka Romanii dăne lepile romane, mi kă
 „avestăia să săiă kă voră mîimi în skrisă for-
 „ma mi konrinderea lepiloră dăne kari trebăe
 „a jădeka ka niminî să nu se poată skăsa
 „desăne nesăiingă. Kătă nentă aveia ă s'a

¹ O monedă romană.

„judekatș reș vre o altș datș, kanrinderea le-
 „piî chei vekî va fi konservatș. Pe lîng' a-
 „ceasta mai adșșpîmș kș, daka șnș jude akș-
 „satș ka korșpștorș nș poate fi konvînsș nișî
 „înr'șnș felș, atșnșî, akșsatorșlș va fi șșpșșș
 „pedensei che amș ordonatș a se face judekșî
 „vînzștorș. Daka vre șnș pșnktș nș se aflș
 „regșlatș în leșile noastre, ordonșmș a se
 „raporta nșmai judekșpiî noastre desne a-
 „ceasta. Dak vre șnș jude, atștș barbarș, kș-
 „tș mi romanș, din simnlișitate saș neîn-
 „grijire, nș judekș lșkrșrile așșnra kșrora a
 „otșrîtș leșea noastră, mi ka sa fiș skștitș
 „de korșpere, șș șșîș kș va plști treî-zeyî
 „*solidi* romanî,¹ mi kș, dșne che se vorș în-
 „treba pșrșile, kașsa lorș se ve judeka din
 „noș. Mai adșșpîmș kș: daka dșn'o întreitș
 „kișmare, judekștorîi n'aș judekatș, mi dak'
 „așela kare are așea judekatș krede kș se
 „kșvine a ne raporta noșș, probșndș mai în-
 „tiîș kș a kișmatș de treî orî pe judekștorîi
 „seî mi kș n'a fostș askșltatș, atșnșî judele
 „va fi kondemnatș a plști o amendș de doi
 „șșre-zeye *solidi*. Dar mi daka vre șnșlș,
 „înr'o kașșș oare-kare, neîngrijîndș a kișma
 „pe judekștorî de treî orî prekșm s'a zîșș
 „mai șșșș, va pștea a se adresa kștre noi, va
 „plști amenda che amș pșș'o pentrș judekștorîi

„înterzietori. IIIi pentră ka niči o lăkrare să
 „nă se înterzie din kassa jădekătoriloră de-
 „leganți, niči ăni konte romană săă băr-
 „ginionă să nă mī iea asăpra de a jădeka vre
 „o kassă în linsa jădelăi la kare privesce
 „dinsa, ka ayeia țe aleargă la lepe să nă poa-
 „tă fi nesiguri în privinga jăridikăisnii. Ne
 „a plăktă a konfirma ayeastă seriă de ordo-
 „nanțe, dăne inskrupăisnile konăiloră, kă sko-
 „nă ka regăla țe a fostă skrisă prin băna noa-
 „stră mī a tătăloră voingă, păstrată fiindă de
 „posteritate să aibă soliditatea ăni paktă e-
 „ternă. (Urmează săbskrierile a trei-zei mī
 „doi konăii.)

Făra merăe mai denarte, domniloră, dăn'
 ayeastă singură nrefagă, diferină, dintre a-
 ăeste trei leăi este învederată: ayeasta din
 ărmă, nă ă o simăă kălepere de obiăeie, re-
 daktată nă se săie de ăine, niči în ăe enokă,
 niči kă ăe skonă, ăi ă o lăkrare de leăislaăi-
 ăne, emanată dintr'o pătere regălată, k'ăni
 skonă de ordine păblikă, kare arată, k'ăni
 kăvintă, oare-kari karaktere adeărată politice,
 mī deskonere ăni găvernă, skonăă ăelă pă-
 ăină ală ăni găvernă.

Să intrămă ăkă în interiorăă kiară ală
 leăii, elă nă desminte niči de kăm nrefaga.

Ea konrinde 110 tităle mī 354 artikăli,

adikț: 142 artikslî de drentș çivilș; 30 de proçedșrș çivilș saș kriminalș, mi 182 de drentș penalș. Drentslș penalș se împarte în 76 artikslî pentrș delikte în kontra persoanelorș; 62 pentrș delikte în kontra prourietșșilorș; mi 44 artikslî pentrș diferite delikte. Eatș prinçinalele resșltate, la kari kondșçe esaminșlș disposiçionilorș astș-felș klasifikate.

1-iș. Kondiçionea Burginionului, mi a Romanului este açeia-mi; or-çe diversitate leçișitș a desșrșrștș; în materiș çivilș saș kriminalș, ka ofensauî saș ofensori, ei sșntș nșșmi ne açela-mi niçiørș de egalitate. Testele sșntș pline de probe. Aleseî kște-va din çele çe batș mai mșltș la okiș:

„1-iș. Ka Burginionii mi Romanii sș fiș „sșșnșmi l'açeia-mi {kondiçione (tit: X, § 1.)

„2-lea. Daka vre o fatș romanș s'a șnitș „k'șnș Burginion fșrș voingda saș fșrș șçirea „șșringilorș ei, sș șçiș kș nș va kșpșta ni- „mikș din bșnșlș șșringilorș sei. (tit. XII, § 5).

„3-lea Daka vre șnș omș liberș Bur- „ginion a intratș în vre o kasș ka sș faktș „vre o çeartș „sș plșteaskș mease *solidi* stș- „pînșlși kasei, mi doi-sure-zçe *solidi* drentș „amendș. Voimș ka în açeastș privingș, açeia „-mi kondiçione sș fiș impșșș atștș Roma- „nilor, kștș mi Burginionilor, (tit. XV, § 1)

„4-lea Daka vre ʒnɔlɔ, kɛltorindɔ nentrɔ
 „interesele sale private, sosesce în kasa ʒnɔi
 „Burginion mi i cere ospitalitate, mi daka
 „Burginionul i aratɔ kasa vre ʒnɔi Roman,
 „probɔndɔ-se aɛasta, atɔnɔi Bɛrginionul sɔ
 „plɛteaskɔ trei *solidi* aɛelɔia ne a kɛrɔia ka-
 „sɔ a arɛtat'o kɛltorɔlɔi. mi alɔi trei *solidi*
 „ka amendɔ. (tit. XXXVIII, § 6.)

Aɛestea sɔntɔ fɛrɔ indoiatɔ nisce în-
 grijri minɔɔioase snre a mangine ne amindɔɔ
 popoarele în aɛeia-mi nivelɔ. Aɛa darɔ se
 ɛitesce în Grigoriu de Tours. „Reɛele Gon-
 „debaud institsi, în ɔara ɛe se nɛmesce akɔm
 „Burgonia, leɔi mai dɛlɔi, kɔ skɔnɔ d'a nɔ
 „aɛɛsa ne Romani.“¹

2-lea Drentɔlɔ penalɔ alɔ Burginionilor
 nɔ este totɔ ka mi alɔ Francilor. Reskɔmɔɔ-
 rarea se aflɔ mi într'insɔlɔ, insɔ nɔ ɛ nɛmai
 aɛasta singɔra pedeanɔ; pedensele korporale
 se iveskɔ; se mai vɔdɔ asemenea mi mɔlte alte
 pedense morale; leɔislatorɔlɔ se ɛeartɔ a se ser-
 vi kɔ sɛferinga saɔ kɔ'ɔɛminea.² Inventɔ kiarɔ
 nisce pedense stranie, prekɔm se vɔdɔ mɔlte
 asemenea în evɔlɔ de mizlokɔ. Daka, snre c-

¹ Tom I, pag. 96 din *Scoperea mea de memorialɔ relative la istoria Franciei.*

² Vedeti sɛnlementɔlɔ întiiɔ, tit. X.

semnle, vr'ânş kşrşiş de vînştoare s'a fşratş, fşrşlş este atşnşî kondemnatş saş a lşsa pe kşrşiş sş mşnşînce din kornşlş lşî mease şncie de karne, or sş plşteaskş mease *sokidi*. Asta însş é mşmaî o estravaganşş selbatikş, dar aratş nische şerkşrî de penalitate prea diferite de vekile obiceiş şermaniçe. Diferinşa se mai vede asemenea mi în alte simntome: deliktele sşntş mşltş mai variate, se vşdş mşltş mai pşşine în kontra persoanelorş, mi altele kari se naskş şinîndş de nische relaşionî soşiale mai regşlate mi mai komplikate.

3-lea Astş-felş drentşlş şivilş mi proşedşra okşpş în leşea Burginionilor şnş mai mare lokş de kşţş în şele preşedente. Ele sşntş mşî obiekşlş şmşşşşî artikşlilorş; în leşea Ripuarilor komrinde nşmaî doşş din şinşî pşşşî, mi nşmaî a measelea în leşea salikş. É destşlş a deskide şine-va leşile lşî Gondebaud mi ale lşî Sigismond şure a vedea o mşşşime de dispoşişionî aşşra şşşişionilorş, testamentelorş, donagişionilorş, maritaşelorş, kontraktelorş, etc;

4-lea Înşilnesçe şine-va într'însa kiarş mi oarc-kari împrşmşşrî positive din leşea romanş. Abia pşşşşşş deosebi adineaorî în leşea rinşarş kşte-va şrme dintr'o asemenea fantş; aşî, este învederatş, mai kş seamş în aşeia şe

privesce drentslă civilă. Nimică mai simplă: drentslă civilă era rară mi slabă în legile barbare; îndată ce progresul relațiilor sociale dădea materia pentru aceasta, forma făcea delă legislația romană. Eată două dispoziții unde imitarea este sigură:

1.

„Dacă vre o femeie bărbăntă, dăne moartea bărbăntă se, trece, dăne cum se întinse, în a dăsa să a treia kăsătorie, mi dacă are fi din fi-kare kăsătorie, să posedă în usufruct ne kăsă va trăi¹ donația ne năgială; iar dăne moarte-i fi-kare din fi ei să reafle cea de tatăl lor a dăsa mamei sale; femeia să năibă năi să dănt de a dă, a vinde, să a resini cea din cea de a năimă ka donație ne năgială.“ (tit. XXIV, § 1.)

2.

„Donatiile mi testamentele făcute între noroi nostri, vor fi va-

1.

Ca totu să săie kă dacă femeie, dăne trecerea timpului leșit, trecând în a dăsa kăsătorie, mi având kăni din kăsătoriile trecute, trebe să conserve, ne kăsă voră trăi, usufructul băntilor cea năimă² în timpul kăsătoriilor lor; iar proprietatea să remăie kănilor kăra lepele cele mai sakre le dă drentslă dăne moarte. (Kond: Theodos: kart: III. tit: VIII. k. 3; *ibid.*, k. 2.)

2.

În adăsele ce nă le năvede să testament ka mi în testament, inter-

¹ *Dum adviuit usufructu possideat.*

² *Dum advixerit in usufructu possideat.* (Interpret.)

labile kândă ținți să
mease martori voră în-
kredinga prin pănerea si-
milisli să a sbskrierii.“
(tit: XLIII. § 1.)

venirea a ținți să mea-
se martori nă trebse niți
o dată să linseaskă.“
(Kond: Theodos: , kar. IV,
tit: IV, k. 1.)

Ami mai pstea arăta înkă mi alte ana-
logie asemenea.

5-lea În fine, legea Burginionilor arată
lămărită kă regalitatea făkăse, lăcestă po-
poră, progrese destăle de mari. Nă kă ă vor-
bă desne ayeasta ați mai măltă de kăltă în-
tr'ală parte; nă ă kiară de lokă vorbă săb
pănktslă de vedere politikă; legea Burginio-
nilor ăste ăea mai păgăină politikă dintre le-
gile barbare, ayeia kare întră mai măltă es-
klăssivă în drentăle penală mi ăivilă, mi ko-
prinde mai păgăine alăssionă pentră găvernăle
penerală. Dar dăne totalitatea ayeștei leiă,
dăne prefada ei, dăne tonăle mi spărităle re-
dakționă sale află ăine-va în fă-kare mo-
mentă kă reele nă ă nămai năă simplă kană
de resbelăi, nămai năă mare proprietăre, mi
kă regalitatea a ămită din kondigănea ei bar-
bară spre a deveni o pătere păblikă.

Vedeți dară bine, domniloră, kă toate
ayeștea probează o societate mai desvoltată,
mai regălată; elementăle romană predomină
din ăe în ăe mai măltă asăpra ăelăi barbară;
înaintămă ne văzăte în transigănea năăia

într'altfel. să mai bine în lăkrarea snirii kare trebye s'z le kombine împreună. Ceia ce Burginioni se pară k'z s'a'z îmurmăstată mai k'z seamă dela lămea romană, afară nămai de k'z te-va trăsere de drentă qivilă, este idea de ordine rēblikă, de gēvernă promiș zisă: abia se mai vede oare-kare s'rmă a vekiloră adnări germanice; înflingă klerălsă nă se vede niq' de kēm domnitoare; q' e regalitatea kare nredomină mi se silesue a modăue nsterea imperială. Req'ii bērginioni sântă a- q'ia kari se pară k'z a'z mostenită mai komplektă ne imperatori, mi kari gēvernă dāne modelălsă loră. Poate k'z s'ară kēveni a k'z sta astă kăesă în data regatălsă loră, fondată s'nelă din qele d'intiă mi în timnălsă ne kēndă organisarea Imperialălsă sēbsista înkă, săz era anroane de sēbsistată; poate asemenea k'z mi kiară stabilirea loră, restrinsă în mai strînte otare de k'z tă ale Visigoților mi Francilor, a nstătsă lăa în dată o formă mai reglată. Or mi kēm, fantă, e sigră mi karakterisă ne a- q'estă naporă mi legislaq'nea lăi.

Îa s'rmă de a fi în vigoare kiară mi dāne qe Burginioni trekărsă sēb jăgsălsă Francilor; formălele lăi Marculf mi kanitslarietă lăi Carol qelă Mare înkredingēază desne a-

ceasta¹. O mai afte înkte cine-va kiară formaleș amintite în ală IX-lea sekălē, de emis-koni Agobard mi Hinemar; însă pșgini oamenī, zikă ei, trăeskă akēm săb lepea a-
ceastă.

III-lea. Ūrsita lepi Visigoților a fostă mai mare mi mai lăngă. Ea formează o kălepe-re konsiderabilă, întitlată *Forum judicum*, mi a fostă sșvesivă redaktată, de la anălē 466, epokă a sșiriī pe tronă a reșelă Euric, kare resida la Tulusa, mi pînă la anălē 701, epoka moruī reșelă Egica saă Egiza, kare resida la Toleda. Acestor singur indikare anșngă kă în avelă intervală skimbări mari s'aă făktă în sitșagisnea honorălē pētră kare lepea era făktă. Visigoți era de o kamdată stabiluī la sădălē Galiei; mi în anălē 507 Clovis îi alșngă de akolo, le lă Aquitania, mi nă le remase la nordălē Pirineilor de kătră Septimania. Leșislagisnea Visigoților nă ă dară neanșrată istoriei civi-lisagisniī noastre de kătră nămai pînă l'acea epokă; mai tărziă, Spania este măi singur interesată de dīnsa.

În timnălē dominăriī sale la Tulusa, Euric năse să skriă obiceiele Visigoților: sșve-

¹ *Marculf.*, k. 1, 8 — Capit. 2 a. 813 — Baluze. 1, 505.

sorslă lăi Alaric, avela kare fă omorîţ de Clovis, păsse să kăleagă mi să se păsblive săb nămele de *Breviarium* lepile săpăşniloră sei romană. Visigoţi era dară la învenţstă se-kăslălă VI-ea, totă în avela-mă satsăşşne ka mi Burginioniă mi Franciă; lepea barbară mi cea romană era distinkte; fă-kare poporă păscea pe a sa.

Kăndă Visigoţiă fără alăngăă în Spania, aveastă stare se skimbă: reşele loră Chindasuinthe (642—652) imăreşă amăndoră lepile într'ăna singură mi desfiăă formală lepea romană; de atăncă fă nămă o singură kondikă, şă singură poporă. Astă-felă fă săbstătsă, păntre Visigoţi, sistema leşiloră reale, saă dăne teritoriă, în sistema leşiloră personale, saă dăne orişină, or dăne stiră. Astă din şrmă sistemă dominase mi domina în-kă măi la toate popoarele barbare; kăndă Chindasuinthe o desfiăă la Visigoţi. Dar în Spania se întămă aveastă revolşşşne; dela Chindasuinthe mi pănă la Egica (642—701) se desvoltă *Forum judicum*, se komplektă, mi lăă forma săb kare îăă kănoasşemă. Pe kăţă timăă Visigoţiă okăpară săşăă Gălieă, cea din şrmă redakşşşne a vekiloră loră obişăie mi *breviarium*, dominară singură în dară. *Forum judicum* n'are dară păntre Fran-

cia de kȳtš ȳnš interesš nedirektš. Kȳ toate aȳestea, elš a fostš kȳtš-va timnš în vi-goare într'ȳna din pȳrgile meridionale ale Galiei, okȳpȳ în istoria ȳeneralȳ a leȳilorš barbare ȳnš lokš destȳlš de mare, mi figȳreazȳ într'ȳnsa ka ȳnš fenomenš însemnatš. Permite-ȳi-mi darȳ a vȳ face kȳnoskȳtȳ totalitatea mi karakterȳlš seš. Fȳr' aȳeasta, tabloȳlš leȳislaȳiȳnilorš barbare va fi nekomplektš, mi idea ȳe ne va remȳnea despre dȳnsȳlš va fi neesaktȳ.

Leȳea Visigoȳilor este fȳrȳ komparare mai întinsȳ de kȳtš or-kare din aȳelea despre kari ne okȳparȳmš. Ea ȳe komȳssȳ de o titȳlȳ kare servȳ ka pȳfayȳ, mi de doȳȳ-sure-zȳȳ kȳrgȳi, kari komȳndš 595 artikȳli, saš leȳi distinkte, de oriȳinȳ mi de datȳ diferite. Toate leȳile date saš formate de reȳii visigoȳi, de la Euric pȳnȳ la Egica, sȳntš komȳrinse în aȳeastȳ kolekȳiȳne.

Toate materiale leȳislative se vȳdš într'ȳnsa; asta nȳ ȳe niȳi kȳleȳere de obiȳeie antice, niȳi o primȳ înȳerkare de reformȳ ȳivilȳ; ȳi este o kondikȳ ȳiversalȳ, kondikȳ de drentš politikš, de drentš ȳivilš, de drentš kriminalš; kondikȳ redaktatȳ sistematiȳš, mi kare are skonš de a îngȳriȳi de toate treȳinȳele soȳietȳȳi. Mi nȳ ȳe nȳmai kondikȳ saš

adunare de dispozițiuni legislative, și o sistemă de filosofie, o doctrină. Ea este prevedătoare mi amestecată, își mi kolo, de disertațiuni asupra originii societății, nației, nașterii, organizării civile, comunei mi publice le-piloră. Dar nu este numai o sistemă, dar încă mi un magazin de îndemne morale, de amenințări, de konsilie. *Forum judicum*, k'ună k'vintă, are totă de o dată ună karakteră legislațivă, ună karakteră filosofică, mi ună karakteră religioasă; dăne de lege, de știință mi de predikă.

Kasa este simlă: legea Visigoților este lăkrarea klerală: ea este emiță din konviliile de la Toledo. Konviliile de la Toledo au fostă adunările naționale ale monarhiei spaniole. Spania are aștă karakteră singulare kă, kiară din cea d'întăiă periodă a istoriei sale, klerală a jăkată ună rolă măltă mai mare de kăță în alte țări: cea ce era la Franci Kmpărrile lăi martiă mi maiă, la Anglo-Saoni era Wittenagemot, la Lombarzi adunarea generală a Paviei, konviliile Toledo erau la Visigoți din Spania. Akolo se redakta legile mi se desbătea toate afacerile cele mari ale țerei. Klerală era ka să vorbimă aștă-felă centrăle împrejurăle kărsia se grămădea regalitatea, aristokrația laikă, poporăle, soci-

etatea întreagă. Kondika visigotă   dară în-
 vederat   skrarea eklesiast ilor ; ea era vi-
         i merit      pirit    i lor ; este fără
 komnarare mai raționată, mai dreaptă, mai
 d   e,   i mai esakt ; k noas e m lt  mai bi-
 ne drent rile  manit    i, datoriele g vern   i
   i interesele societ    i; se siles e în-fine
 s'aj ng   n  skon  m lt  mai înaltă   i mai
 komples  de k t  toate  ele alte legisla   i
 barbare. Dar tot  în a ela-  i timp , s b
 p  kt   de vedere politik , ea las  societ -
 tea m lt  mai liusit  de garanție: o predă ne
 de o parte în mâna kler   i, ne de alta re-
 galit   i. Le ile france, sasone, lombarde,
 b rginione kiar , las  să s bsiste garan iele,
 kari se nask  din vekile obi eie, din inden-
 din a indvid al , din drent rile f -k r i pro-
 prietar  în dominiile sale, din participa-
 rea mai m lt  sa  mai p   n  reg lat , mai
 m lt  sa  mai p   n   ntins , a oamenilor 
 liberi în af  erile na    i, în j dek   i, în re-
 dak   nea aktelor  vie  i  ivile.  n *Forum*
judicum, m i toate a este rem    e ale so-
 ciet    i  ermane primitive a  des  r t ; o   -
 tins  administrare semi-eklesiastik , semi-im-
 rial , se   inde as  ra societ    i.

Am  p tea f r   nd ial  a n  s  ne a-
  easta,   i k  etarea d  neavoastr  m  a tre-

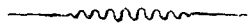
krtě înainte: ayeasta    n  nas  no ,  n  nas  nem rpinit , în kalea ne kare mer em . De k nd  st di m  lepile barbare,  naint m  din  e în  e mai m lt  k tre ayla-m  res ltat ; f sisnea a do t  so iet  i devine din  e în  e mai  eneral , mai profundă, mi în ayeast  f sisne, k  k t  se  mplines e ea, k  at t  mai m lt  element l  roman ,  ivil  sa  religios , domin  din  e în  e mai m lt . Le ea r  ar  este mai    in   erman  de k t   ea salik ; le ea Burginionilor mai    in   erman  de k t   ea r  ar ; le ea Visigo ilor m lt  mai    in   nk  mi de k t  le ea Burginionilor. D ue k m se vede asta   lok l  în kotro k r e r  l , asta    inta s re kare tinde progress  evenimentelor . Sing lar  snektak l , domnilor ! Adineaor  asistam  la  el  din  rm  ev  al   ivilisag  n i romane, mi o aflam  în denlin  dekad ng , f r    terere, f r  fek nditate, f r  strel  ire, nekapabil , ka s  vorbim  ast fel , d'a s bsista. Eat'o învinsă,   inat  de Barbar  mi tot  de o dată reanare,   tinde, fek nd ; denr nde as  ra  nst  g   ilor , mi as  ra morav rilor   e vin  a se asocia k  d nsa,  n   mmer  mi-n nat ; le  nt  res e din  e în  e mai m lt  k  karakters l  se ; domin  în fine mi metamorfoseaz  ne  nv ng tor i  i.

Doar kase, între altele mai multe, aș
produsă acestă rezultată; piererea unei legis-
laȚiunii civile, tare, mi bine legată; mi influ-
ința naturală a civilizaȚiunii asupra barbariei.
Amestându-se, mi devenindă proprietari, Barba-
rii kontraktar, saș între dînșii, or kă Ro-
manii, relaȚiunii multă mai variate, mi multă
mai dărabile de kăț ayelea ce ei kănoskă-
seră nîn' atșnchi. Esistința loră lăă mai mul-
tă întindere mi permaninț. Legea romană
pătea nămai ea a o regăla, ea singură era de
ajunsă l'atștea raportări. Barbarii konservă-
dă-mi înkă obișeiele mi remăindă înkă stă-
nini ai dăreii, se aflăă mînșii, kă să vorbimă
ama, în fearele ayelei legislaȚiunii îngelente
mi siliȚii a i se sășșne în mare parte, nă fără
îndoială săb pșnktăslă de vedere politikă, chi
în materiă civilă, noăa ordine soȥială.

Suektakăslă singură ală civilizaȚiunii ro-
mane avea înkă de atșnchi asupra imășinaȚi-
unii loră ună mare imperiă. Ayeia ce ne
măskă astă-ză imășinaȚiunea, yeia ce kăștă
kă aviditate în istoriă, în poeme, în kălătorie
mi romane; este suektakăslă unei soȥietăȚii
kă totăslă streine de regălaritatea soȥietăȚii
noastre; ă viața selbată, indenendința ei,
noștatea mi aventșrele sale. Altele era impre-
siunile Barbarilor; ne ei îi întinșrea civiliza-

mişnea, numai ea li se pîrea mare şi minş-
nată; monumentele antikităţii romane, cetă-
ţile sale, drumurile, apaducele, arenele, acea
societate aşa de reglată, aşa de prevăzute-
toare, aşa de variată în statornicirea ei, ace-
stea toate dară era subiectul admirării lorş.
De şi era învingător, însă se simţea inferi-
orî către învinşi. Barbarul pîtea despreţui
individul pe Romanul, însă lămea romanul şi
se pîrea unş ce superiorş; şi toţi oamenii
cei mari din evulş kuceririi, Alaric, Ataulf,
Theodoric, şi mîlş alş, strikîndş şi lăndş
în micioare societatea romană, şi pînea toate
silingeale a o imita.

Asta è, domnilorş, şna din principialele
fapte kari strelşceskş în epoka ce o streb-
tărmş, şi mai kş seamă în redakţişnea şi
transformarea şşvesivă a leşilorş barbare. Vomş
chegeta, în fiitoarea noastră adşnare, aceia ce
a remaş din leşile romane, şure a gşverna
pe însi-şi Romanii, în timşlş pe kîndş Ger-
manii se anlika a skrie pe ale lorş.

LECTIUNEA XI^a.

Pernetsitate a drentslăi romanș dăne kăderea Imperiș-lăi. — Desnre *Istoria drentslăi romanș în evslă de mizlokă*, de D. Savigny: — Merite mi lakăne ale auestei skrieri. — 1-iă Desnre drentslă romanș la Visigoți. — *Breviarium Aniani*, kălesă dăne ordinăslă lăi Alaric. — Istoria mi konrinderea auestei kăleperă. — 2-lea Desnre drentslă romanș la Burginioni. — *Papiani responsum*. — Istoria mi konrinderea auestei leji. — 3-lea Desnre drentslă romanș la Franci. — Nivă snă felă de kăleperă noă. — Pernetsitate a drentslăi romanș probată de diferite fante. — Resămare.

Domniloră,

Kănoaschemă starea sočietăđii ăermane mi ačelei romane de măi 'nainte de invasiăne. Kănoaschemă resătatăslă ăenerală ală primei loră reanpropiări, adikă starea Galiei îndată dăne invasiăne. Stădiarămă leăile barbare, adikă čea d'întiă lăkrare a popoareloră ăermane ka s'apliche vekile loră običeie la noă loră sităăăne. Să măi stădiarămă dară astă-

zî mi legislațiunea romană din acea epocă, adică acea parte de instituțiuni mi de dreptă romană, kare mai există mi dăne invasiune mi armă de a gâverna pe Galo-Romani.

Acesta este obiectul unei skrieri germane, vestită de kăpă-va ani în lumea învățată. *Istoria dreptălei* romană, în evlă de mizlokă, de D. Savigny. Skonăle astorăle este mătă mai întinsă de kăle ală nostră, kăle deskrie istoria dreptălei romană, nă nă-mai în Francia, ci în toată Europa. Elă a traktată asemenea mi cheia che privesche pe Francia, kă mai mătă amănunte de kăle potă argăta aci; mi mai 'nainte d'a atinche fondăle kiară ală subiectăle, voiă a vă vorbi ună momentă despre lăkrarea sa.

Perpetuitatea dreptălei romană, înkă de la kăderea Imperiăle mi pînă la renascherea științelor mi literelor, este idea sa fundamentală. Oninișnea kontrariă a fostă mătă timpă mi în ȕenere respândită; se kredea kă dreptăle romană a kăzătă de o dată kă Imperiăle sune a reînvia în ală XII-lea seklă, prin deskoperirea ună manuskrisă ală Pandectelor, aflată la Amalfi. Aceasta é rețăchirea pe kare D. Savigny a voită s'o respieaskă; chele două d'întăle volăme sântă kă totăle konsakrate a kăsta toate armele drep-

tblși romanș del' alș V-lea pînș l'alș XII-lea sekșlș, mi a proba, reafșndș istoria sa, kș elș n'a înșetatlș niș o datș d'a sșbsista.

Demonstrarea este konvingștoare, șinta ę pe denlinș atinsș. Kș toate astea skrierea, konsideratlș în întrepimea ęi, mi ka o lșkrare istorikș, dș lokș oare-kșrorș observși.

Or ęe enokș, domnilorș, or ęe materiș skrisș, daka notș vorbi astș-felș, poate fi konsideratlș sșb trei pșnkte de vedere diferite, mi imșșne istorikșlși o întreitș sarșinș. Poate, mi trebșe kiarș maiș intliș ș kște fantele, ș kșleagș mi ș șkoauș la lșminș, fșrș altș skonș de kștș esaktitatea, totș ęeia ęe s'a netrekștș. Dșne ęe s'aș reafatlș fantele, katș ș șviș ęe leși le a șșvernatlș, kșm s'aș legatlș între dınsele, nrin ęe kasse s'aș impli-nitș așele întimnlși kari șșntș viaga soșietșși, mi kari o fakș ș meargș, nrin oare-kari kși, kștre o oare-kare șintș. Ași voi ș însemnezș kș lșmșrire mi skșmnștate dıferinga a doșș șșdie. Fantele promiș zise, evenimentele esterioare mi vșzște, șșntș kor-nșlș istoriei; așestea șșntș membrii, oasele, mșskii, organele, elementele materiale ale trekștblși! kșnosșinga mi deskrierea lorș fakș ęeia ęe s'arș pștea nșmi anatomia istorikș. Înșș, pentrș soșietate ka mi pentrș individș,

nşmaî anatomia nş è toatş sviingă. Nş nşmaî kş fantele şşbsistş, dar înkş se mi şinşşnele de altele; se şşvedş, mi se naskş prin akşişnea oare-kşrorş forme, kari lşkreazş şşb imnerişlş oare-kşrorş lepî. Este, k'şnş kşvîntş, o organisare mi o viagş a şocietşşilorş ka mi a individşlş. Aşea organisare are mi ea sviingă eî, sviingă lepilorş askşşse, kare şşsedş la kşşşlşş evenimentelorş. Aşeasta è fizioloşia istoriei.

Nişî anatomia, nişî fizioloşia istorikş, nş şşntş istoria komşlektş mi adevşratş. Aşî enşmeratş fantele, şşşîş dşne şe lepî şşnerale mi interioare ş'aş şşodşşş ele. Kşnoaşşşş asemeşe mi fisioşomia lorş esterioarş mi vietoare? Şşntş ele dinaintea okilorş noştri şşb nişş trşşşre individşale mi îşşşfleşşite? Aşistaşî la şşektakşlşlşş şşşitei mi aktivitşşşî omeneshî? Trebşşş neaşşratş, kşşî aşte fante, kari şşntş moarte, aş trşitş; aşestş trekşş a fostş şşresentş; daka elş nş ş'a mai întorsş şşntşş voi, daka morşşî n'aş îşviatş, nş 'i kşnoaşşşş; nş şşşîş isioria. Anatomişşlşş mi fizioloşişşlşş mi arş şştea oare faye o ideş desşre omş, daka nş îlş arş fi vşşşitş nişî o datş trşîndş?

Şşşşetarea fantelorş, şşşişlşş organisşşîş lorş. şşşodşşşerea formei mi a mişşşîş lorş,

eată istoria preksm o cere adevărată. Poate
cineva să priimească numai şna să alta din
aceste sarcini; poate konsidera treksătălă săb
kxtare să kxrate pşnktă de vedere, a mi pro-
pşne kxtare să kxtare skonă; se poate okş-
na kş preferinş de kritika fanteloră, de stş-
dişlă leşiloră loră, să mi de reproşşcherea
şnektakşlşlă. Aceste lşkrşră potă fi minşna-
te, glorioase, înş nş trebşe a şita kş ele
şşntă pşrşiale, nekşpnlekte, kş asta nş è
istoriă, kş ea are o întreită problemă de des-
legată, kş or şe mare operă istorikă, ka şb
fiă pşşb la adevăratălă ei lokă, kată şb fiă
konsiderată mi şşdekata şb şnă întreită ra-
portă.

Săb raportălă d'întăiă, pentră şerşetarea mi
kritika elementeloră istorişe materiale, *Istoria
drentşlă romană în evşlă de mizlokă*, este o kar-
te şea demnă de înşemnată. Nş nşmaă kş
D. Savigny a deskşnerită săă a restabilită
mşlte fante nekşnoskşte, dar înktă a mi asem-
nată foarte bine (şeia şe è maă rară mi maă
anevoioşă), adevărata loră relaşişne. Kşndă
zikă relaşişnea loră nş vorbeskă înktă de le-
gşşşrele kari le şneskă în desvoltarea loră,
şi nşmaă de disposişişnea loră, de lokşlă şe
okşpă şnele în şrivinşa altora mi de im-
portanşa loră relativă. Nimikă maă komşnă

în istorië, kiarë kă o sviingă foarte esaktă a fantelorë, de kătă ale asemna ună altă lokă iar nă avela çe aă okșnată în adevără, a le atribui o importanță çe n'aă avră'o niçi o dată. D. Savigny s'a ferită foarte mëlț de una ka asta: enșmerarea lăi de fante è în-deleantă, riguroasă, elă le măsoră mi le împarte kă avela-mi sviingă, kă avela-mi deosebire; o mai renetă, în totă çeia çe gine de stădiălă anatomikă ală avela pârțiele a tre-kătălăi, kare a făkătă obiekțălă lăkrări sale, elă nă lasă mai nimikă de doriță.

Ka istorië filosofikă, ka stădiă ală organizării çenerale mi progresive a fantelorë, n'amă nătea zice totă atătă. Nă se pare ka D. Savigny să mi fi pronșă o asemenea sarcină, saă kiară să fi kăștată la ea.

Nă nămaă kă n'a kăștată a năne istoria partikulară kă kare se okșna în raportă kă istoria çenerală a çivilizaționii mi a omenirii; dar înkă, în interiorălă kiară ală sãbiektălă seă, i a păsătă nrea pșgină de legătura sistematikă a fantelorë; nă le a konsiderată niçi de kăm ka nișe kasse mi efekte, în raportălă loră de çeneraționne. Ele se mesintă în lăkrarea sa isolate, neavindă între dînsele altă raportă de kătă ală dateloră, raportă kare nă

este o legătură adevărată, mi nă dă fan-
telor nici înțeleasă nici valoare.

Adevărată poetică asemenea nă se prea
vede aici; fantele nă se prezintă D-lui Savigny
sub fisionomia lor cea viă. El n'are într'adevăr,
pentru'nă astă felă de subiectă, nici karakteră nici
scene de reproducă; personajele lui sântă teste,
evenimentele lui păblikă să abrogă de
leă. Aste teste însă, aste reforme legisla-
tive, aă fostă ale unei societăți care mi avea
morăvurile mi viaă sa; ele s'ă asociată kă
evenimente ce era multă mai proprie spre a
întinări înăminășnea, kă invasiăni, kă fon-
dări de state. Poate avea cineva aici nă
oare care aspektă dramatikă: D. Savigny nă
reămi însă; disertăurile sale nă sântă nici de
kămi întinărite kă kăloare, spektaklăi kă ka-
re se leagă; el nă mai reproducă alte tră-
săre esterioare mi individăale ale istoriei, de
kăă leăile sale intime mi ģenerale.

Mi nă kredeă, domniloră, kă se află în
toate aăstea vre nă altă reă de kăă ală unei
lakăne, mi kă aăeasă lakăne a adevărată
filosofică mi poetică ă făr' efektă pentru kri-
tika elementeloră materiale ale istoriei. De mai
mălte ori D. Savigny, nepăândă kominde bi-
ne leăile mi fisionomia fanteloră, a kăăă în
retăăire kiară asăpra loră; el nă s'a înăelată

asupra testelor, datelor; n'a skos, saș s fi raportat neesakt krtare saș krtare eveniment; çi a komis nmaî un fel de reture pentru kare Anglii aș o zicere kare lisesce din limba noastră, *misrepresentation*, adik k a respndit asupra fantelor o k loare fals; falsitate kare n provine din neesaktitatea ktrria saș ktrria amntnt, çi nmaî din defektul adevrului întreprimii, în modl k kare oglinda reflekt tablo. Traktnd, sure esempl, despre starea social a Germanilor mai 'nainte de invazie, D. Savigny vorbeste k de amntntl despre oamenii liberi, despre sitzadinea mi rolul lor în instituiile naionale¹: knosvinga l despre dokumentele istorice este întins mi esakt; fantele ce le reaminte snt adevrate, îns n mi a înkinit bine mobilitatea nereglat a instituiilor la Barbari, niçi lnta cea askns a celorl dxt societii, tribsta mi banda resbelik, ce koesista între Germani, niçi infling a celei din urm pentru a skimba egalitatea mi independing individul kare servea de bas celai d'ntii, niçi prefacerile mi transformrile svesive ce sferise kondiinea oamenilor liberi prin ayeast infling. De

¹ Tom: I. pagina: 160 — 195.

aci se năskă dară o rețevire penerală, dăne ptererea mea, în privinga niktarei azelei kondigioni; elă a făkt'o prea frămoasă, prea fik-să, prea pstermikă; dar n'a făktă nîcî într' ună felă să se simptă slăbiciunea mi kădereă fitoare.

Acela-mî defektă se vede, kă toate kă într'ună mai mikă gradă, mi în istoria drentăi romană del' ală V-lea nînt l'ală XII-lea sekălă. Ea é komplektă mi esaktă ka kăle-pere de fante, însă fantele sântă toate pșe, ka să vorbimă astă-felă, ne acela-mî plană; n'asistă čineva la modifikarea loră sčesivă; nă se vede drentălă romană transformăndă-se kă kătă noăa societate se desvoaltă. Nîcî ună felă de legămîntă morală nă leagă ačeste amănunte ama de îngelentă mi ama de inženiosă stabilite. Desekarea anatomikă k'ună kăvîntă, este karaktărlă domnitoră ală skrierii; organisarea însă din întră mi viaăa esterioară lînsesče asemenea.

Redășă la adevărata ei natărb, ka kritikă a fanteloră materiale, karteă D. Savigny este orișinală mi esčelintă; ea kată să serveaskă de basă la toate stădiele če aă ačea epokă de obiekă, kăčî skoate din îndoiălbă pernetăitatea drentăi romană, del'ală V-lea nînt l'ală XII-lea sekălă; mi astă-felă des-

„domniei, lăi; prezidândă l'aveastă lăkrare ilă-
 „trălă konte Goiaric. Esemnlară ală dek-
 „trălă; skrisoare de însușingare lăi Timotei V.
 „S. konte.

„Kă ajăstorălă lăi Dămnezeș, okșnăi de
 „interesele noporălăi nostră, amă korektată,
 „dăp'o linisuită desbatere, aveia țe se pă-
 „rea nedrentă în lepi, astă-felă ka prin lă-
 „krărea nreogiloră mi ȳeloră alăi oameni no-
 „bili or țe obskăritate în lepea romană mi în
 „drentălă antikă să fă resinită, mi ka o măltă
 „mă mare lămină să domine într'însele, ka ni-
 „mikă să nă mă remăi neîngălesă, mi să nă fă
 „nentră reklamăi să săbiektă de lănpă dis-
 „năte. Toate avește lepi dăfă fiindă esulikate
 „mi adăgnate într'o singărtă karte. prin aleperea
 „oameniloră îngelenăi, prin asimtimentălă o-
 „rabililoră eniskoni mi ală săpășniloră nostri
 „provinăială, alemă nentră aveastă lăkrare, a
 „konfirmată zisa kălepe, kă adăssă de o lă-
 „minoasă internătare.

„Kleminga noastră a ordonată dăfă, ka
 „kartea săssă nămită... să fă inkredingărtă
 „kontelăi Goiaric nentră otrăirea lăkrăriloră,
 „nămăi ka de aiă înainte toate proȳesele să
 „fă terminate dăne dispoziăneia ei, mi ka să
 „nă fă nimălăi ertată a năne înainte vre o
 „altă lepe, niȳă regălă de drentă, dăk'aveia

„nș va fi konprinsș în presinta karte, sșbskri-
 „sș prekșm amș ordonatș de mșna onorabi-
 „lșlși omș Anianus. Se kșvine darș ka tș sș
 „iei seama în lșkrșrile toate, ka or țe altș
 formșlș de drentș, saș leșe sș nș fiș rea-
 mintitș saș priimitș. Kș daka din neîngri-
 „jire se va întîmpla vre șnș astș-felș de lș-
 „krș, atșnși așeasta va fi kș perikșlșlș ka-
 „pșlși teș, saș în sokoteala averiș tale. Or-
 „donșmș darș, ka așeastș preskriere sș fiș
 „alștșratș, pe lîngș partea țe pș trimitemș,
 „ka regșla voinșei noastre, mi temerea de pe-
 „deansș sș konșiiș pe toși sșșșșiș nostri.

„Eș, Anianus, omș onorabilș, dșne or-
 „dinșlș prea gloriosșlși reșe Alaric, am datș
 „la lșminș mi am sșbskrisș așestș volșmș
 „de leși Theodosiane, otșrîrî de drentș mi alte
 „kșrși, kșlese la Aire în alș doșș-zeyi mi
 „doilea anș alș domniei sale. Amș protoko-
 „lit'o.

„Datș în a patra zi a nonelorș lși febrș-
 „arș, alș doșș-zeyi mi doilea anș alș domniei
 „reșelși Alaric, la Tulusa.

Așeastș prefayș konprinde totș țe avemș
 asșnra istoriei redakșișniș așestei kondișe. Am
 pșșine esnlikșrî a i mai adșșși. Goiariș era
 konte alș palatșlși, însșrșinatș a prevegia la
 esekștarea sa în totș regatșlș; Anianus, în

kalitate de referendarș, trebzia sã sãbskriũ diferitele konie, mi a le esnedia kongilorș provinciali. Timotei este șnșlș din kongi. Çea mai mare parte din mansskrise, fiindș nșmai nisqe konie tãkste intr'șnș interesș privatș, n'aș niçi p̃refađz, niçi vre șnș altș semnș de trimitere.

Kșleqerea lșĩ Alaric konrinde: 1-iș kondika Theodosianã (16 kãđđĩ); 2-lea nșvelele imueratorilorș Theodosiũ, Valentinian, Marcian, Maioran mi Sever; 3-lea institũđișnile ișriskonsșltșlșĩ Gaĩus; 4-lea çinqĩ kãđđĩ ale ișriskonsșltșlșĩ Paul, intitșlate *Receptae sententiae*; 5-lea kondika Grigorianã (13 titșle); 6-lea kondika Hermogeanã (2 titșle); ĩn fine șnș pasapiș din skrierea lșĩ Papinian, intitșlatș *Liber responsorum*.

Konstitũđișnile mi nșvelele imperatorilorș șntș nșmite *Leges*; lșkrșrile ișriskonsșlũilorș, konrinzĩndș kondika Gregorianã mi Hermogeanã, kari nș era emanate dintr'o nștere nșblikș mi ofiçialș nșrtșndș nșmai nșmele simnș de *jus*. Açeasta ĩ distinkũđnea leqĩĩ mi a ișrisnrđdingei.

Kșleqerea, ĩn armonia ei, era nșmitș *Lex romana*, earș nș *Breviarium*. Nș se ĩn-țĩnesqe niçi de kșm açeșť din șrmș nșme

înainte de sekvlslş alş XVI-lea¹. Nş se mai aflş din *Breviarium Alaricianum* de křtş o singřř edicişne senaratş, datş în anşlş 1528 la Bala de Sichard. Astş *Breviarium* a mai fostş inseratş křndş în parte, křndş întregş, în diferitele edicişni ale kondiçei Theodosiane.

E împřřritş în dořş přřř esençiale: 1-iş řnş testş saş estraktş din sorřingile drentslş ne kari le enşmerarşmş; 2-lea o interpretare.

Instituçişnile lş Gaius sşntş singřra skri-ere řnde interpretarea mi testslş sşntş fon-date împřřř.

Testslş nş è altş çeva de křtş renpro-đçerea leçislaçişniş oriçinale, ea nş è totş d'aşna komplektş: toate konstuçişnile imperiale, şure esemnlş, nş sşntş konrinse în *Breviarium*, dar mi açelea çe le prođçş nş sşntş niçş de křm slştite; drentslş antikş se vede într'insşlş kş toatş lşmşřirea, indenpendiţ de or çş skimbřř çş a trebşitş a i în-trođçş křdereş Imperişlş. *Interpretarea*, din kontra, redaktatş din timnşlş lş Alaric de iřriskonsslçii çivili saş eklesiastivş, ne kari

¹ Se çitesçş în lekçişnea přecedentş, (paçina 275-276) kş Alaric nşse şř se kşleagş mi şř se přbliçş, sşb nşmele de *Breviarium*, leçile sşpřşşilorş seř romanş. Açeastă è o ne-lşare a minte de limbaçiş.

fi însușinase elă kă ačeastă lăkrare, ȝine sokoteală desmre ačeste skimbări; mi esplikă, modifikă, skimbă kăte o dată pozitivă testălē, smre a ilă adonta la noxa stare a ȝăvernălēi mi a sočietăȝii; ea ă dară, pentră stădiălē instităȝiăniloră mi leȝiloră romane din ačea epokă, măltă mai importantă mi mai kărioasă de kătă kiară testălē însă-mi.

Nămai esistina ȝneă asemenea kăȝăi este proba čea mai lămărită mi čea mai konkizătoare a pernetăităȝii drentălēi romană: s'ară nătea, într'adevără, skăti čineva d'a o mai deskide. S'o deskidemă kă toate ačestea mi vomă afla pretătindene ȝrma sočietăȝii romane, a instităȝiăniloră sale, a maȝistraȝiloră seă, ama de bine ka mi a leȝislaȝiăniă sale čivile.

Reȝimălē măničinală okăpă, în *Interpretarea Breviariului*, ȝnă lokă nemăȝăpinită; kăria mi maȝistraȝiă seă, *dismvirii*, *anăȝtorii*, etc., revină ači ne fiă-kare momentă, mi inkredinează kă măničinalitatea romană săbsistă mi lăkrează. Mi nă nămai kă săbsistă, dar inkă a mi kăpătată mai măltă importantă mi independinȝă: la kădereă Imperiălēi, ȝăvernatoriă provinčieloră romane, *praesides*, *consulares*, *correctores*, aă despăȝăstă; mi în lokălē loră se vădă kongii barbari. Însă atri-

bunurile guvernatorilor romani n'aş trecut toate la kongi şi s'aş împărţit într'ună oarecare kină: unele se kavinş kongilor, acestea sânt, în penere, acelea în kari pătrea centrală este interesată prekşm strîngerea impozitelor, a oamenilor, etc; altele, acelea kari privesc nămai viaţa privată a cetăţenilor, aş trecut la kerie şi la maştrai mənichi-pali. Nă kşpetă a enşmera aşi toate acele skimbrî; însă eată kăte-va esemle nămai skoase din *Interpretare*:

„1-iă Aşia şe se făşea mai 'nainte de „pretori (*alibi* presidentă) kată şă se fakă „akşm de jşdekătorii şetăşii. (*Interp: Paul, „1, 7, § 2. — Interp., C. Theod., XI, 4, 2.*)

„2-lea Emanşiparea, kare avea obişă „şă se fakă înainteă presidentăşă, akşm kată şă se fakă înainteă kăriei. (Gaşus, 1, 6.).

„3-lea Tătorii era nămişă la Constantino- „pole de prefektăşă oraşăşă, de zăş sena- „torii şi de pretorăşă. *Interpretarea* năne în „lokăş loră: „şe şei d'întăşă ai şetăşii kă „jşdele“ (negremită dismvirăşă). (*Inter: C., „Theod., III, 17, 3.*)

„4-lea Testamentele kată şă fiă deskise „în kăriă. (*Inter: C. Theod., IV, 4, 4.*)

„Aşemăi kasări sântă mălte şi nă la- „şă nişă o îndoiată kă, în lokă de a şeri kă

Imperiul, reșimul muncional a kmpatat d-
ne invasiune, în Galia meridională, cel n-
gîn, mai mult întindere și libertate.

O a doua schimbare însemnătoare se mai
vede asemenea într' asta.

În vechia muncionalitate romană, mașis-
traii superiori, *duumvir*, *quinquennalis*, etc,
și deinde jrisdikciunea ca și drent
personală, și nici de ksm prin kanalul de-
legării și în calitate de reprezentanți ai k-
riei; nsterea era a lor, iar n a kornlei
muncională. Prințipiul reșimului muncional
era mai mult aristokratik de krtă demo-
kratik. Ast-fel fusesse rezultatul vekilor
moravri romane, și mai k seamă ală ames-
tekrii primitive a nsterilor religioase și
politice în mașistratele superioare.

În *Breviarium*, faga reșimului muncional
se schimb; *Defensors* n și mai deinde
nsterea în nmele lui, și în nmele kriei și
ka delegat al ei. Jrisdikciunea e a kriei
în korn. Prințipiul organizării sale devine
demokratik; și ast-fel se pregătesce tran-
sformarea kare va face din muncionalitatea ro-
mană, komna din evlă de mizlok.

Acestea snt, domnilor, în privința per-
manenței drentului roman sub Visigoți, prin-
ciplele rezultate ale skrierii D-lui Savigny.

Nș sviș daka elș a mșsratș bine importan-
 ȝa ȝelșî din șrmș mî toate konsekșingele sa-
 le în istoria șocietșȝii moderne. Dar de si-
 ȝșrș îlș a întrevșzștș bine, mî, în ȝenere, i-
 deele sale șșntș atștș de preȝise prekșm mî
 erșdigışnea lșî este esaktș mî întinsș. Din
 toȝî învșȝaȝii ȝermanî, kari s'aș okșpatș kș
 aȝestș sșbiectș, aȝesta este fșrș îndoialș ȝelș
 mî skștitș de or ȝe preșdekātș ȝermanikș,
 aȝela kare se lasș mî pșȝinș a se tîrî de
 doringa d'a întinde pșterea vekilorș institș-
 ȝișnî saș a moravșrilorș ȝermaniȝe în ȝivi-
 lisățișnea modernș, mî kare faȝe elementșlșî
 romanș ȝea mî bșnș parte. Kște o datș kș
 toate aȝestea preokșnarea șpiritșlșî naȝio-
 nalș, daka mș potș esșrîma aștș-felș, îlș a
 amșȝitș, mî voiș arșta desșre aȝesta șnș
 esemnlș singșlarș. Eatș ȝe ziȝe elș la fini-
 tșlș șnșî kanitșlș așșura reȝimșlșî mșșiȝi-
 nalș sșb Visigoȝî.

„Testșlș *Kondiciē* ordonș ka la Roma,
 „șșre a pronșȝȝa așșura șneî akșșșrî krimi-
 „nale în kontra șnșî senatorș, ȝinȝî senatorî
 „șș fîș aleșî prin sorȝî: *Interpretarea* faȝe
 „aȝea regșlș ȝeneralș, mî ȝere ȝinȝî din prin-
 „ȝinaliî ȝetșȝenî, *d'aȝela-șî rangș ka ūi akșsa-*
 „*șlș, adikș, deksrioni saș nlebeî, dșne kondiȝiș-*

„nea kiarș a akssatslsî... N'arș pșteă simți
„cineva achi inflexiunja Scabinilor germani'?”

Așa dar, D. Savigny priespene kă, dăne *Interpretarea* din *Breviarium*, jădekătorii tramă la sorgi, în materia kriminală, trebsia, sșb Visigoți, în ală VI-lea sekălă, sș fiă de kondișinea akssatslsî, kă totă omălsă kăta sș fiă jădekată de pairii seî; kăch astă-felă se redaktează obișnșită princhinislă institșdșniî de jury dăne moravșrile germane. Eată frasa latină asșura kăria întemeiază astă îndăchere:

„Cum pro objecto crimine aliquis audien-
„dus est, quinque nobilissimi viri iudices, de
„reliquis sibi similibus, missis sortibus eligantur”².”

Adikă:

„Daka vre șnălsă ă dăssă înainteă drep-
„tășii pentră akssare de krimă, chinch oameni
„nobili sș fiă aleșii prin sorgi, dintre seme-
„niî loră, ka sș fiă jădekătorii.”

Aceste vorbe, *reliquis sibi similibus*, în-
semnează învederată kă chei chinch jădekătorii
sș fiă aleșii prin sorgi, dintre semenii loră,

¹ Tom I pag. 265.

² (Inter : C. Theod. XI, 1, 12.)

iar nă dintre ai akksatșlăi. Nă se află aci dară niči o șrmă în privinga acelei idee, kă jșdekștorii kată să fî de acela-șî rangă șî kondișione ka șî akksatșlă. Vorbele *nobilissimi viri* a trebșită să konvingă desne ayeasta ne D. Savigny șî să întîmpine retșchirea lăi: kșm să le anliche, într'adevără, la jșdekștorii plebei?

Să trechemă dela Visigoți la Burginioni, șî să cheretșmă kare a fostă la ayești din șrmă starea leșislavîșnii romane totă la ayea epokă.

Prefața leșii loră barbare konrinde, dșne kșm v'adșcheci a minte, ayeastă frasă.

„Ordonămă, urekșm aș făktă șî stre-
„momii nostri, a se jșdeka între Romanii dșne
„leșile romane; șî ka ayeștiea să schiă, kă
„voră priimi în skrișă forma șî konrinderea
„leșiloră, dșne kari trebșe să jșdech, ka ni-
„mine să nă se poată skșsa kă neschiingă.”

Burginionul Sigismond avea dară, în anulă 517, skonălă de a face ayeia che Visigotul Alaric făkșse kă șnă-șne-zech ani mai'nainte, adikă de a kșlepe leșile romane nentș sșpșșii sei romani.

La 1566, Cujas află într'șnă manșskrișă o skriere de drentă, ne kare o pșblikă sșb titșla de *Papiani responsum*, saș *Liber respon-*

¹ Vezi lekșisnea prechedintă; pag. 270.

sorum, mi kare n'a închetatş înkţ d'a p rta auestş n me. E împ r it  în 47 saş 48 titşle, mi înf yimeaz  karakterele şrm toare:

1-iş Ordinea mi întitşlarea titşlelorş k  res ndş mai de totş k  ordinea mi întitşlarea titşlelorş din le ea barbar  a Burginionilor: titşla II din *De homicidiis* k  titşla III din *De homicidiis*; titşla III din *De libertatibus* k  titşla III din *De libertatibus Servorum, nostrorum* mi astş-felş mai înkolo; D. Savigny a întokmitş tabloşlş komparativş a doş  le i, mi korela işnea este învederat .

2-lea Se  ites e în titşla II din skrierea a easta, *De homicidiis*:

„  i fiindş-k  este prea l msritş k  le ea „roman  n'a regşlatş nimikş as ura pre  l i „oamenilorş omor  i, domn lş nostr  a ordonatş „ka d ne kalitatea sklavl i, omor tor lş va „avea s  pl teask  st p n l i seş pre  l  „ rm torş, a dik :

Solidi

„Pentr'  nş intendentş. 100

„Pentr' nş servitorş personalş 60

„Pentr' nş pl garş saş porkarş 30

„Pentr' nş b nş l kr torş de a rş 100

„Pentr' nş ferarş 50

„Pentr' nş tim larş 40

„A easta kat  s  fi  observată d ne or-
„din lş domn l i re e.

Asta este enumerarea și kompunerea reglată, la titlul korespondențioare, de legea Burginionilor.

3-lea În-fine, două titluri ale celui dintâi sântiment din acea lege (titlurile I și XIX) sânt testuale înmormântate din *Papiani responsum*, publicată de Cujas.

Este învederată că astă skiere nă este altă ceva de câtă legea anunțată de Sigismund sântimilor săi romani, în momentele pe cândă publica și legea sântimilor săi barbari.

De unde vine titlul acestei legi? Pentru ce se numește ea *Papiani responsum*? N'ară fi oare, într'adevăr, repetirea unei skieri a lui Papinian, adese numită Papian în manuskripte? Nimik nă ă mai puțină probabilă. D. Savigny a demonstrat foarte că puțină ayeastă kestigne. Elă și dă că sokoteala că Cujas a aflată manuskriptele legii romane a Burginionilor în urma unei manuskripte din *Breviarium* de Al. 'ic, fără că nimik să fi însemnată desptăgirea ambelor skieri, și că *Breviarium* terminândă mînt' oă pasapă din *Liber responsorum* ală lui Papinian, Cujas, din nelzare a minte, a atribuită ayeastă pasapă și a dată ayeastă titlul skieri șrmătoare. Esa-

minsle mai multor manuskrisce confirmă acea
 pierdere, mi Cujas însă-mi ne se îndoie de
 astă rețevire.

Fiindă-kă *Breviarium* lui Alaric prече-
 dea nșmaî kă kăpî-va anî lepea Romanilor-
 Burginioni, mi o mi însăflă noate, mșlîi aș
 krezăș kă ea era nșmaî șnș estraktă dintr'
 însăle. Asta însă é o rețevire: mșltă mai
 skărtă mi mai nekomplektă de kătă *Brevia-
 rium*, *Papiani responsum*, fiindă-k'ăcestă nșme i
 a remasă, s'a adăpată kă toate acestea de
 mai mșlte ori din sorșingile drentăleî romanș,
 mi a dată, în urvinga ațestăi lăkră, indikări
 însemnătoare.

Elă kăză noate în neîntrebșingare ne
 kăndă mi regatăle Burginionilor kăzăse săb
 jăgăle Francilor; totăle arată kă *Breviarium*
 lui Alaric. mșltă mai întinsă mi kare îndes-
 tăla mi mai bine diferitele trebșingale vie-
 deî civile, i lăle lăksle progresivă, mi deveni
 lepea Romanilor în toate pînsătrile Galiei, ne
 kari le posedaseră Burginioni ka mi Visi-
 goți.

Remănă Franci. Dăne țe aș kăče-
 rită toată Galia, saș era măi aproape d'a
 o kăcheri *Breviarium*, mi kătă-va timuș mi
Papian, totă mai fără în vigoare în pîns-
 țrile ne șnde domnea ei mai 'nainte. În-

să, la nord și la nord-vestul Galiei, în cele dintâi stabiliri ale Francilor, lăcrulă nu ă totă așa: nu se mai află ne acolo nici o kondikă noră romană, nici un fel de cher-kare sură a kălepe și a redakta lepea romană nentru lokșitorii ei vekî. ă sigșă kă toate ačestea kă ea i a gșvernată inkă. Eatră fan-tele prințiale kari nu lasă nici un fel de indoială desure ačesta:

1-ă Lepea salikă și ăa rinșară repetă neînčetată kă Romanii voră fi jșdekașii dăne lepea romană. Mai mălte sekrete ale reșiloră franșii, între altele un dekretă ală lăi Clotaire I-ă în anulă 560, și ală ală lăi Childebert II în anulă 595, renoeskă ačestă ordină, și se îmursmășă din drentulă romană kăte-ăa din disnoșigșunile sale. Monșmentele legislative ale Francilor mărșriseskă dară nernetșitatea sa.

2-lea Ună altă felă de monșmente, nu mai nșșină astentive, mai probează ačesta. Făgă indoială mășii din domneavoatră kănoskă *formslele* saș modelele de forme, dăne kari se redakta, delă VI-lea nînă lă X-lea sekșlă, prințialele akte ale vieșii civile, testamentele, donașigșunile, liberăile vînșurile, etc. Prințiala kălepere de formăle, ăte ačeia ne kare o nșbikă kășgșrșlă Marculf, kătre finele, dăne kăș se pare, a sekșlă lă VII-lea.

Maî msluî învęđuđi, Mabillon, Bignon, Sirmond, Lindenbrog, ađ maî aflatđ mi altele prin vekile manuskrixe. Ŗnđ mare nşmerđ din averse formele reprodęlđ, în aveia-mi termini, vekile forme ale drentslęi romanđ asupra liberęrii sklavorđ, donagişnilorđ, testamentelorđ, preskrierii, etc, mi probeazъ asemenea kъ elđ era totđ-d'asna de o aplikare obicęisitъ.

3-lea Toate monşmentele din aveia epokъ, în gerele okşnate de Franci, sęntđ pline de reęimlęlş męnięinalđ romanđ, dişmviři, apęrtorі, kşrie, kşriali, mi înfęđimazъ averse institęişni ka totđ d'asna în vigoare.

4-lea Męlte akte civile sębsistъ în adevęrđ, testamente, donagişni, vınzęri etc, kari sęntđ trekte dşne formele drentslęi romanđ, în kşrie, mi înskrixe în reęistarele sale.

5-lea În-fine, kronikarii timnslęi vorbeskđ adese de oameni învęđuđi în kşnosvinga drentslęi romanđ, mi din kari fakđ ęnđ stędiđ seriosđ. În alđ VI-lea sekęlş, Alvernesul Andarchius „era prea învęđuđ în operele lęi Virgile, kęrgile lepęi Theodosiane mi în arta kalkslęlş.¹“

La finele sekęlęlş alđ VII-lea sęntslę Bonet, episkopslę din Clermont „era adępatđ „kş prinęiniele gramatikale, mi învęđuđ în

¹ Grigoriu de Tours. Kap : I, IV, Kan : 47.

„dekretele lui Theodosiū,¹“ Sântslă Didier, e-niskonă din Cahors, dela anulă 629 mi pînă la 654 „se anlikă, zice viața lui manșkristă, la stădișlă leșiloră romane.“

Achestia nă era, fără îndoială, erădigă; nă se afla atșnă năiă șnă felă de akademiă de inskripișne mi nă stădia nimine de kșrio-sitate drentslă romană.

Nă é dară năiă șnă mizlokă de îndoită kă, le Franci ka mi la Burginioni mi Visigoți, elă șrmă d'a fi în vigoare mai vîrtosă în leșislășnea çivilă mi în reșimslă mșniçinală.

Açeia dintre dămneavoastă, domniloră, kari voră voi să çerçeteze probele amănșntslă, testele orișinale asșnra kșrora se întemeiază resșlțatele çe voiă a le esșne, voră afla șnă mare nșmeră în skrierea D. Savigny, (t. I, paș: 167-273; t. II. paș: 101-118.), mi mai mșlțe înkă în *Istoria reșimslă mșniçinală ală Franciei*, pșblikată de D. Raynouard, skriere p'înă de çerçetșră kșrioase, mi așma de komplektă în șnele kestışnă, în kștă în adevșră, nă se poate zice altă-çeva fără nșmai kă é sșnrabșndantă.

Vedegă, domniloră, fanta çe mi am pro-

¹ Acta sanct: Janua, Kap I no 3.

pnsș a o da la lsmint   ne ndoiuas: mo-
 namente de totș felșlș ne o aratș, în gra-
 de inegale negremitș, la diferitele ponoare, în-
 sș pret tindene realș mi permanintș. Impor-
 tanga ei   mare, k  i anșn a Galiei o stare so-
 cialș kș totșlș diferitș de a eia în kare tr -
 ise n n'atșn i. Nș era mai m ltș de k tș  in i
 seksli de k ndș k zșse sșb p terea Romani-
 lor, mi nș mai remșese ni i  nș felș de  r-
 mș din vekia societate galș.  ivilisa iunea
 romanș a av tș a ea teribilș p tera d'  st rni
 le ile, morav rile, limba, reli iunea na ionalș.
 d'  mi asem i ne de nlinș k  eririle sale. Toa-
 te esnresionile absol te s ntș es  erate; kș
 toate a estea, konsider ndș l kr rile în  ene-
 re, în alș VI-lea sekslș, totșlș în Galia era
 romanș. Fanta kontrariș  nsogesch k  erirea
 barbarș; Germanii lasș ponșlagi ni  învinsă
 le ile sale, instit  i nile lokale, limba mi re-
 li iunea ei. O ne nvinsș  nit te mer ea ne
  rma Romanilor; a i diversitatea se stabiles 
 prin kiarș fanta mi m rt risirea k  eritori-
 lorș. Amș rek nosk tș kș imperi lș perso-
 nalit  ii, alș indenpendin ei individ ale, a estș
 karakterș alș  ivilisa i ni  moderne, era de o-
 ri inș  erman ; i a  mș a i mi  n șn a; i-
 dea personalit  ii preside în le i ka mi în ak-
  i ni; individ alitatea ponoarelorș, mai m ltș

de, kȳtȳ sȳpȳsȳ aȳelia-ȳi dominȳri politice, ȳ proklamatȳ ka a oamenilorȳ. Vorȳ trebȳi se-
kȳli pentrȳ ka kȳnosȳingȳ teritorisȳi sȳ ȳn-
vingȳ ne ale stirȳii, pentrȳ ka leȳislaȳiȳnea,
din personalȳ, sȳ redeviȳ realȳ, pentrȳ ka o
noȳȳ ȳnitȳte naȳionalȳ sȳ resȳlte din konto-
nirea lentȳ ȳi laborioasȳ a diferitelorȳ ele-
mente.

Dȳne ȳe ne amȳ ȳnitȳ despre aȳeasta, dom-
nilorȳ, ȳi amȳ stabilitȳ bine pȳrnetȳitateȳ le-
ȳislaȳiȳnii romane, aȳeasȳ vorbȳ sȳ nȳ vȳ fa-
kȳ ilȳsȳie: mȳlȳi s'aȳ ȳnȳelatȳ ȳtrȳ aȳeasta.
Pentȳ kȳ aȳ vȳȳȳtȳ drentȳlȳ romanȳ ȳrmȳndȳ,
pentȳ kȳ aȳ vȳȳȳtȳ aȳelea-ȳi nȳme, aȳelea-ȳi
forme, a konkisȳ din aȳeasta kȳ pȳrȳcȳipiele,
kȳ spȳritȳlȳ leȳilorȳ, remȳseserȳ totȳ aȳelea-
ȳi: mȳlȳi aȳ vorbitȳ de drentȳlȳ romanȳ din
alȳ X-lea sekȳlȳ ka ȳi de alȳ Imperiȳlȳi.
Limbaȳiȳ plinȳ de retȳȳire. Kȳndȳ Alaric ȳi
Sigismond ordonatȳ o noȳȳ kȳleȳere de leȳi
romane, pentȳ trebȳingȳ sȳpȳȳnilorȳ lorȳ ro-
manȳ, fȳkȳȳȳ ȳi ei ȳntokȳai ȳe fȳkȳȳȳ ȳn al-
te lokȳȳi Thȳoderic ȳi Dagobert, pȳnȳndȳ a se
redakta pentȳ sȳpȳȳii lorȳ franȳi leȳile bar-
bare. Fȳindȳ-kȳ leȳea salikȳ ȳi riȳȳarȳ skȳriȳa
obiȳeiele vekȳ, kari atȳȳȳi nȳ se mai lovea kȳ
noȳa stare a pȳnoarelorȳ ȳermane; totȳ ase-
mene ȳi *Breviarium* lȳi Alaric ȳi *Papiani*

responsum kăleseră leŭi kari îmbătrăniseră mi era în parte nepraktikabile. Prin kădereă Imperiărlăi mi prin invasiune, or-če ordină so-
cială trebsia să se skimbe; relaționile oa-
meniloră era diferite, șnă altă reŭimă de per-
petșitate închea; instituciōnile politice roma-
ne nă pșteă săbsista; fante de totă felărlă se
renoiă ne toată fața teritoriărlăi. Mi če leŭi
ară da čineva ačestei societăți năskinde, de-
sordinate, însă fekănde? Doșă leŭi veki: an-
ticele obiceiē barbare mi antika leŭislașiune
romană. Este învederată kă niči șnele niči
altele nă se pșteă învoi kă dinsa; atătă șne-
le kătă mi altele trebsia să se modifice, să se
metamorfose profăndă, șne a se adonta la fan-
tele cele noșe.

Kăndă dară zicemă kă în ală VI-lea se-
kărlă drentărlă romană a șmată înkă mi kă le-
ŭile barbare aă fostă skrise; kăndă aflămă în
sekălii posteriori totă-d'asna ačelea-mi năme,
drentă romană, leŭi barbare, nă kredeŭi kă
vorbimă de ačela-mi drentă, mi de ačelea-mi
leŭi. Pernetăindă-se înkă, drentărlă romană
s'a skimbată; dăne če aă fostă skrise, leŭile
barbare s'aă desnășrată. Atătă șnele kătă
mi altele sântă în nămerărlă elementeloră esen-
țiale ale societăți moderne, însă ka elemen-
te če întră într'o kombinare noșă kare se va

nasce dintr'o lăngă ferbere, mi în sînlă kă-
ria ele se voră arăta kăndă voră fi transfor-
mate.

Kiară l'această transformare s'cesivă,
domniloră, mă voiă sili a vă face s'asistați:
istoricii nă vorbeskă niči o dată de dînsa, ă ako-
perită de vorbe nevariabile; aceasta ă o lăkrare
interioară, ănlă spektaklă kă totlă askănsă, mi
la kare nă poate ajăne cineva, de kătlă pă-
trănzîndă prin mai mălte înflăștrătre, mi a-
pătrăndă-se de ilăsiănea ăe ne făăea asemă-
narea formeloră mi a nămeloră.

Eată-ne la terminlă ăerăetăriloră noa-
stre asăura istorieiă soăietăăiiă ăivile în Galia
del' ală VI-lea sekălă pînă la mizlokălă ăelăi
de ală VIII-lea. Vomă mai stădia în fiitărea
noastră adămare skimbătileă întămulate în so-
ăietateaă reliăioasăă dină ăeă epokăă adikă, stă-
reaă miă konstăăăăsiăneaă Biserăăăăi.

LECTIUNEA XII^a

Obiektul lekției — Despre starea Bisericii în Galia, del'ală VI-lea secolă până către mijlocul secolului de ală VIII-lea. — Analogia stării primitive a societății religioase mi a celei civile. — Despre unitatea Bisericii saă despre societatea sniritală. — Despre cele două elemente saă condiții ale societății sniritală: 1-iă Unitatea adevărată, adică rațiunea absolută; 2-lea libertatea sniriteloră, adică a rațiunii individuale. — Despre starea acestoră două idee în Biserica creștină del'ală VI-lea până l'ală VIII-lea secolă. — Ea adontă ne zăa mi neșnoașe ne cea altă. — Despre unitatea Bisericii în legislație. — Conciliile generale. — Diferința între Biserica de Orientă mi cea de Occidentă, în privința goanei ereticiloră. — Despre raportările Bisericii cu statulă, del'ală VII-lea până la ală VIII-lea secolă: 1-iă în imeritulă de Orientă; 2-lea în celă de Occidentă, mi maiă cu seamă în Galia frankă. — Intervenirea psterii timpurale în ale Bisericii. — A psterii sniritală în ale statulă. — Rezumată.

Domniloră,

Intrămă astă-ză ne o kale ne kare amă maiă imblată; relămă acela-mă firă ne kare ilă amă maiă puștă: avemă a ne okna de Biserica creștină în Galia, dela imnlini-

rea invaziunii Francilor mi pînă la kădere
reșilor merovingiani, adică del'al VI-lea
pînă sure mizlokslă țelă de ală VIII-lea se-
kslă.

Determinarea acestei perioade nu   nici de-
k m arbitrar ; ssirea re ilor  karlovin iani,
a  nsemnat  o kris  în societatea religioasă,
prek m mi în cea civilă. Este o dată kare
faze enok . mi la kare se k vine a ne onri.

Adăuc-e-ŋi-vŋ a minte, vŋ rogŋ, tabloŋlŋ
 ye am fŋkŋtŋ desnre starea societŋŋii religi-
 oase în Galia mai 'nainte de kŋderea defi-
 nitivŋ a Imperiŋlŋi romanŋ, adikŋ dela finele
 ŋelŋi de alŋ IV-lea mi înŋenŋtŋlŋ ŋelŋi de alŋ
 V-lea sekŋlŋ. Amŋ konsideratŋ Biserika sŋb
 doŋŋ pŋnkte de vedere : I-iŋ În sitŋaŋisnea
 sa esteriourŋ, în raportŋrile ei kŋ statŋlŋ :
 2-lea în konstitsŋŋisnea ei interioriourŋ, în orga-
 nisarea sa socialŋ mi politikŋ. Kŋ aŋeste
 doŋŋ probleme fŋndamentale se leagŋ, kŋm
 amŋ vŋzŋtŋ, toate kestisnile partikŋlare, toate
 fantele.

Acestă îndoită esamină ne a fâkăt sâ întrevădem, în cei cinci sekși d'întîiș ai Bisericei, perminșlă tătălôr solșdșiniloră ambeloră probleme, șnș esemulă oare-kare des-nre toate formele, înșerkărî nentș toate kombinșrile. Nș è nișî șnș felș de sistemș, saș

în raportă cu relațiunile exterioare ale Bisericeî, or în privința organizării sale interioare, care s-a nu se poate dăce pînă e acea epocă, mi s-a se znească cu vre o oare-care autoritate. Indenpendința, sșpnerea, sșveranitatea să transakțiunile Bisericeî kșstatlă, presbitianismul, să episkopatslă, linsa kompletă a klerlăi, să dominarea lăi mai esklăsiu, le amă întilnită ne toate, le amă vțzătă ne toate.

Esaminatăm starea societății civile dăne. invasiune, în ală VI-lea mi ală VII-lea seklă, mi amă ajunsă totă țavela-mi reslătătă. Asemene amă mai aflată ținmăslă, esemnlăslă tătloră sistemeloră de organizare socială mi de gșvernă: monarxia, aristokragia mi demokragia; adănrile oameniloră liberi; patro-nașlă kanlăi bandeî asșna resbeliciloră seî; ală proprietarlăi țelăi mare asșna proprietariloră țeloră inferiori: regalitatea absolută mi neștinte, elektivă mi ereditară, barbară, imperială, mi relișioasă; toate prinșiniele kșnă kșvintă kari s'ă desvoltată în viața Europeî moderne, kiară de atșnă mi de o dată ni s'ă arătătă.

Asemănare însemnătoare, domniloră, în origișele mi starea primitivă a doșă societăți; avșgia mi konfșsișnea sșntă întokmai; toate

lăkrările sânt; nici unul la locul lui în măsura sa; ordinea va deveni cu dezvoltarea: dezvoltându-se, diferitele elemente se vor desfășura, se vor distinge, vor desfășura fițkare pretențiunile și forțele sale proprii, mai întâi spre a se combate, și mai pe urmă spre a se învoi. Astă-felă va fi lăkrarea progresivă a timpului și a omului.

Kiară l'această lăkrare vomă avea s'asistăm d'aci înainte: amă văzută, în leagănelă ambelor societăți, toate elementele materiale, toate principiele raționabile ale civilizației moderne; avem să le urmăm acum în lăptele lor, în negocierile, în amestecările, în toate restăruțurile șsitei lor speciale și comune. Acesta ă, vorbindă kărată, istoria civilizației, nă'acum nă făkărmă altă-čeva de kătă a rekănoasčea teatrăă acestei istorie, și a nămi pe aktori.

Nă vă vedă mira, domniloră, kă, intrăndă într'o nouă epocă, întâlnimă mai întâi societatea religioasă: ea era, nekăm știă bine, čea mai înaintată și čea mai tare, săă în mănăchinalitatea romană, or ne lăngă reșii barbari, or în ierarhia kăcheritoriloră deveniă proprietari, amă kănoskătă pretăndene presingă și infingă kăniloră Bisericei. Del'ală IV-lea până l'ală XIII-lea seklă, Biserika a mersă

mai întiiş în kariera civilizaţiunii. Este dară naturală ka, în avelş intervală, de câte ori amş statş mi de câte ori ne amş pssş earş în miskare, şb închenemş totş kş Biserika.

Vomş stădia istoria ei del'alş VI-lea nînt l'alş VII-lea sekşlş, sşb cele două pşnkte de vedere ne kari le amş mai arştatş: 1-iş în relaţiunile sale kş statşlş; 2-lea în kondiţiunea sa propriş mi interioarş.

Dar mai 'nainte d'a ne apropia de şna saş de alta din ačeste kestişni, mi de fantele če se leagş de ele, katş şb kişmş lşarea dşmneavoastrş a minte aşnra şnei fante kare le dominş ne toate, kare karakteriş Biserika krestinş în čenere, mi a dečişş, ka şb vorbimş astş-felş, şrsita ei.

Ačeastş fantş este şnitatea Biseričeş, şnitatea sočietşgiş krestine, independintş de or če diversitşgiş de timnş, de lokş, de dominare, de limbş mi de orişinş.

Kşriosş fenomenş! Kiarş în momentşlş kşndş Imperişlş romanş se sfşramş mi despare, atşnčş mi Biserika krestinş se şnesče mi se formeazş definitivş. Şnitatea politikş pere, mi čea religiioasş ese la lşminş. Nş sčişş kşte popoare diferite de orişinş, de moravşri, de limbačişş, de şrsitş, vinş ne sčenş. Totşlş devine lokalş, pargialş: or če ideş întinş,

or ce instituciune generală, or ce kombinare mare socială se sterpe; mi asta   momentul în kare Biserika krestin  proklamă cea mai înaltă  nitate a doktrinei sale,  niversabilitatea dreptului se .

Faptă glorios  mi p tinte, domnilor , kare a f k t  del'al  V-lea mi p n  l'al  XIII-lea sekl  nem r inite servicie omenirii. N mai singură  nitatea Biserice  a mandinat  oare-kare legătură între  ere mi popoare, pe kari totul   ns  tindea a le despr gi; s b  nf inda ei oare-kari notice  enerale, oare-kari simtimente de simpatie  ntins  mi a   rmat  mere  dezvoltarea, mi, din s n l  konfesiunii politice cele  mai mari din k te s nt  în l me k nosk te, s'a  n l dat  idea cea mai  ntins  mi cea mai k rat , poate, kare a  nit  vre o dată pe oameni, idea societ  ii spirital , k  i kiar  a esta   n mele filosofik  al  Biserice , t n l  ce ea a voit  a realiza.

Ce  ngeles  da a estor  vorbe, domnilor , oamenii din a ea epok , mi ce progrese f k ser  ei în a east  kale? Ce era, în ade-v r , în spirit  mi în fante, a ea societate spirital , obiect  al  ambiciunii mi al  respektului lor ? Ce fel  era ea  ngeleas  mi praktikat ? Kat  s  respondem  l'a este întrebări, ka s  s im  ce zicemă k nd  vorbim 

de şnitarea Bisevişei, mi se se kşvine sş kş-
petşmş despre principiele ka mi despre re-
sultatele sale.

O konvinşere komşnş, adikş o ayeia-mi
ideş rekşnoskşş mi priimitş ka adevşratş.
eatş basa şndamentalş, legşşra askşnş a
soşietşşii omeneshi. Se poate şineva onri l'a-
soşietşşile şele mai mşşşinite, mi şele mai sim-
ple, saş a se inşlşia minş la şele mai kom-
plikate, la şele mai inşinse; poate esamina a-
yeia se se netreşie inşre trei saş patrş barbari
adşnagi pentş vre o merşere la vinştoare,
saş in şinşlş vre şnei adşnşş kişmatş a lş-
kra pentş inşteresele vre şnş mare noporş;
pretşşindene mi in toate kasşşile, fanta aso-
şişii konsistş esenşialş in şnirea individelorş
inşro ayeia-mi kşpetare: ne kşşş nş s'aş in-
şelesş bine inşre ei, nş şşntş altş şeva de kşşş
nşmai nishie fiinşe isolate, pşse şnele linqş
altele, inşş kari nş se pşşşndş mi nş se
şinş niş de kşm. Şnş ayeia-mi simşimentş.
o ayeia-mi kredinqş, or kare arş fi natşra saş
obiektşlş lorş, astş-felş ş şea d'inşiiş kondi-
şişne a şşşii soşiale; nşmai in şinşlş ade-
vşşşlş saş in alş ayeia se ei ilş iea drentş
adevşşş, nşmai akolo se şneskş oamenii mi
se nasue soşietatea. III in ayeiş inşelesş

șnș filosofș modernș¹ a avștș kșvintș a zice, kș nș se aflș societate fșrș nșmaĩ între ĩntelișingș; kș societatea șbsistș nșmaĩ asșpra nșnktelorș mĩ ĩn otarele ĩn kari se ĩmplinesce șnirea ĩntelișingșelorș; kș akolo șnde ĩntelișingșele n'aș nimikș la o l'altș, societatea nș se aflș; ĩn alte kșvinte kș societatea ĩntelektualș este șingșra societate, elementșlș neșesariș mĩ ka fondșlș tștșlorș șocietșșilorș este-rioare mĩ anarinte.

Așa darș karaktersłș esenșialș alș adevșrșlș, domnilorș, mĩ maĩ vřtosș așeia șe ĩlș face a fi șea maĩ tare legștșrș șocialș, este șnitatea. Adevșrșlș este șnșlș, mĩ pentrș așeașta oameñĩ kari ĩlș aș rekșnosktș mĩ priimitș șșntș șnișĩ; șnire kare nș are nimikș ĩntĩmñłtorș saș arbitrarș, kșșĩ adevșrșlș nș deninde nișĩ de ĩntĩmñłrile lșkrșrilorș, nișĩ de nesigșranșa oameñilorș; nimikș trekștorș, kșșĩ adevșrșlș este eternș, nimikș mșrșpñitș, kșșĩ adevșrșlș este kompletș mĩ nemșr-pñitș. Ka mĩ a adevșrșlș, șnitatea va fi darș karaktersłș esenșialș alș șocietșșĩĩ, kare nș va avea nșmaĩ adevșrșlș drentș obiekțș, adikș a șocietșșĩĩ kșratș șniritșalș. Nș șșntș mĩ nișĩ nș notș fi doșș șocietșșĩĩ șni-

¹ D. Abate Lamennais.

rituale; ea este, din natura ei, unică și universală.

Astă-felă dară s'a născuț Biserika; de aci dekșre unitatea ce a proklamato ea ka principiiă ală ei, acea universalitate kare a fostă totă d'asna ambișnea sa. Mai măltă saă mai pșuină lămșrită, mai măltă saă mai pșuină rigșroasă, asta ă idea kare se află în fndărlă tătloră doktrineloră sale, kare domină ueste toate lăkrărlle ei. Măltă mai 'nainte de ală VI-lea seklă, mi kiară din leagănlă kristianismărlă, ea se arătă în skrierile și aktele întepregiloră ei celoră mai strelăvii.

Dar pentră ka societatea spiritală să se naskă și să sșbsiste, unitatea adevărlă în sine-și nă ă de ajănsă; kată ka să apară în spirite și să le și șneaskă. Șnirea spiriteloră, adikă societatea spiritală, este konsekșingă unătăii adevărlă; dar ne kătă această unire nă este împlinită, konsekșingă linsesce principiiărlă, societatea spiritală nă se află. Afară de aceasta, kă ce kondișne se șneskă spiritele în adevărlă? Kă kondișne ka să îlă kșnoaskă și să priimeaskă imperiărlă seă: or kare se sșpșne făr'a kșnoasce adevărlă, din nesșinșă iar nă din lămină, saă or kare, avindă kșnosșinșă despre adevărlă, nă voiesce a se sșpșne, n'a intrată în soci-

etatea spirituală: nimine nu face parte din ea dacă nu vede și nu voiescă; ea exclude pe de o parte nesuferința, iar pe de alta constrângerea, pretinde dela toți membrii ei intima și personală cunoaștere a înțelegerii și a libertății.

Așa dar, în epoca de care ne ocupăm, domnilor, această duală doilea principiu, această duală doilea caracter al societății spirituale linsează ca totală Bisericii. Ar fi nedreptă a zice că ea îl are a neînțelegerii, într-un fel absolut, și că a cunoașterii că societatea spirituală poate subsista între oameni, și fără aprobarea înțelegerii și a libertății lor. Peșă astăzi-fel în forma ei simplă și goală, această idee este atingătoare și negreșită respinsă; deprinderea dină și cătezează a rațiunii și a voinței, era încă prea nouă și încă prea deasă, în Biserica, pentru ca să cădă într-o așa de lungă ședere. Astăzi-fel ea n'afirma de loc că adevărat ar fi avuți dreptă a întrebarea constrângerea; și zicea neînțelegerii că numai armele spirituale se căvenea și se cătea întrebarea. Însă această principiu, ca să zică așa, era numai pe fața spiritelor. și se trezea din zi în zi. Ideea că adevărat este un fel și universal, are dreptul duală goni, prin forță, consecințele unității și ale universalității sale, devenea

din zi în zi idea domnitoare, aktivъ mi energikъ. Din dorъ kondițiunii ale societății spirituale, unitatea rațională a doctrinei, mi unitatea adevărată a spiritelor, cea d'întîiș okъna kam ea singurъ Biserika; iar cea de a doua era neîncetată uitată saș kълkatъ.

Aș trebuiț mълui sekъli, domnilorъ, pentru ka sъ i înapoieze lokъlș mi sъ i dea puterea ei, adikъ spre a skoate la lșminъ adevărata natură a societății spirituale, natura ei kompletъ mi armonia elementelorъ sale. Mълtș timъ retъchirea generalъ fъkș sъ se kreazъ kъ imperișlș adevăratlș, adikъ alș rațiunii universale, pștea fi stabilitș, mi fъръ libera deprindere a rațiunii individuale, fъръ respektlș drentlș seș. Proklamъndș cineva astș-felș societatea spirituală, o nekъnoschea, mi o adșchea în stare a fi ka o ilșsigne mincinoasъ. Întrebîndu-sea pșterii nș o pșteazъ nșmai, чi o șchide: pentru ka unitatea ei sъ fiș nș nșmai kșratъ, dar înkъ mi adevăratъ, trebșe sъ lșcheaskъ în mizlokъlș tștșlorъ intelișingelorъ, tștșlorъ libertășilorъ.

Aceasta va fi onoarea timъșlși nostrș, domnilorъ, kare a pștrъnsș ama în esinșa societății spirituale, mai mълtș de kștș toatъ lșmea, kare a kșnoskșt'o mi a revendikat'o mълtș mai kompletș. Șchimș akъm kъ ea are

dozr kondigişnî: 1-iş presingra şnrî adevrş ȕeneralş, absolţş, regşlş a kredingelorş şii a ak-
 ȕişnilorş omenesşî; 2-lea denlina desvoltare
 a tşţşlorş inteliȕingelorş, în faȕa aȕestş a-
 devrş, şii libera adesişne a şşfletelorş la pş-
 terea ei. Şna din aȕeste kondigişnî şş nş ne
 faktş nişî o datş a şita pe ȕea altş; idea li-
 bertşȕiî şpiritelorş şş nş şlşbeaskş nişî de
 kşm în noi pe a şnitşȕiî soȕiştşȕiî şpiritş-
 ale; pentrş kş konvinşerile individşale katş
 şş fiş lşminate şii libere, şş nş ne lşşşmş
 nişî de kşm a krede kş nş este adevrş ş-
 niversalş kare şş aibş drentşlş a komanda;
 respektşndş raȕişnea fiş-kşrşia, şş nş per-
 demş nişî de kşm din vedere raȕişnea şnikş
 şii şşveranş. Istoria soȕietşȕiî omenesşî s'a
 netrekşţş nîn' aȕi în alternativele astorş dis-
 pozişnî, dela şna pînş la alta. În mşlte
 epoce, oamenîi s'aş miratş mai vîrtosş de natş-
 ra şii de drentşrile astş adevrş şniversalş,
 absolţş, şşnînş leȕitimş alş dominşrii la kare
 ei aşnrîrş; s'aş lingşmitş kşndş îlş aş întil-
 nitş în-fine, kşndş aş pşşş mşna pe elş, şii,
 în nebşna lorş înkredere, i aş akordatş pşte-
 rea absolţş, kare a nşşkşţş îndatş şii ne-
 anşratş tirania. Dşne ȕe a şşferitş mşltş timşş,
 şii a respektatş kiarş tirania, omşlş a rekş-
 noskşţ'o; a vşzşţş nşmele, drentşrile adevrş-

rylsi ssarnate, prin forge ignorante saş înre-
 stăgite; atunci s'a întăritat mi mai mult în
 kontra idolilorş, de kăţ s'a oknat de Dsmne-
 zeş; şnitătea raşionii divine, dak'aceast es-
 presione mi è ertat, n'a fost mai mult o-
 biektelş kontemplării lă obişnise, a kşpe-
 tat mai vîrtos la drentelş raşionii omenesçi
 în relaşionile oamenilorş, mi nînt în cele din
 şrm a şitat adese k, daka ea è liber, voingă nş è niçi de kşm arbitrarş; k, daka
 este drent de esaminş pentrş raşionea indi-
 vidşal. este kş toate acesea şşpsş acesei
 raşionii şenerale, kare è ka o mşşrş mi o
 peatr de şerkare, pentrş toate şniritele. **III**
 prekşm, în celş d'întiîş kasş, a fost şiranîş,
 asemenea mi în alş doilea, a fost şanarşîş, a-
 dikş lipsa kredingelorş şenerale, şterniçe,
 lipsş de prinşimie în şşflete mi de şimentş în
 şocietate. Poate şineva şnera kş timşlş
 nostrş è kişmatş a se feri de amîndorş ştin-
 cele, kşçi a şşş, ka şş zikş aşă, mşna pe
 xarta kare i le înşeamnş pe amîndorş. Des-
 voltarea în şivilisaşione katş şş se împli-
 neaskş pe viitorş şşb inflşingă şimşltaneş a
 şnei îndoite kredinge, a şnş îndoitş respektş;
 raşionea şniversalş va fi kştatş ka lepea şş-
 premş mi şea din şrm şintş: raşionea in-
 dividşalş va fi liberş mi proklamăţ a se

desvolta ka celş mai bşnş mizlokş d'a ajşn-
pe la raşişnea şniversalş. Şi daka soşieta-
tea şpiritşalş nş è nişî o datş komplektş şi
pşrş, şeia şe nş permite imperfekşişnea ome-
neaskş, celş pşşinş şnitatea ei nş va fi în
perikşlş de a fi şşntşitş şi amşşitoare.

Amş întrevşzştş, şomnilorş, în epoka în
kare ne okşşşmş, ştarea şpiritelorş aşşr'a-
şestei idee mari, şş treşemş akşm şi la şta-
rea şantelorş şi şş şerşetşmş şe konsekşin-
şe praktiše prodşsese aşea şnitate a Biseri-
şei ale kşria karaktere raşionale le deskriş-
şşmş mai şşş.

Ea se vede mai vşrtosş în leşislagişnea
eklesiastikş, şi kş atşta mai mşltş prelşşire
se vede, kş kşţş este kontrazikştoare kş totş
şeia şe se petreşe în alte pşşş. Amş şş-
diatş în şltimele noastre adşşşrî leşislagişnea
şivilş del'alş V-lea şi pînş l'alş VIII-lea
sekşlş, şi diversitatea, o diversitatea din şe
în şe mai mşltş kreskîndş, ni s'a pşrştş trş-
şşra sa şşndamentalş. Tendinga soşietşşii re-
lişioase este prea diferitş; ea aşşirş la şni-
tatea în leşî, şi ajşnşe la ea. Şi nş pro-
vine asta pentrş kş şi trape eskşşşivş leşile
din monşmentele primitive ale relişişniî, din
kşşşile şşnte kari şşntş totş-d'aşna şi pre-
şştîndene aşelea-şî: kş kşţş ea se desvoaltş,

kə atəťđ mai məltə se aratə mi trebəinġe noəe ; trebəeskə leġi noəe , ʒnə noə leġislatorə : Čine va fi elə ? Orientul s'a desprəġitə de Ocidentū , Ocidentul se imbəkrəġesce pe fiť-kare zi în state distinkte mi independinte . Fi-vorə oare mi pentrə Biserikə , kare este astə-felə împerəstiatə , mai məġi leġislatori ? Konġiliile din Galia , Spania , Italia , le vorə da leġi riġəroase ? Nə , domnilorə ; mai presəe de diversitatea Biserivelorə naġionale , a konġilielorə naġionale , mai presəe de toate diferinġele ce se întrodəkə neapəratə în disġinlinť , în kəltə , în obiġeie , pentrə Biserika întreagə va fi o leġislaciune ġenerală , ʒnikə ; dekretele konġilielorə ġenerale vorə fi pretəġindene obligətoare mi priimate . Aə fostə del'alə IV-lea mi pînť l'alə VIII-lea seklə , mease konġilie ʒniversale saə ġenerale ; toate s'aə fostə ġinġť în Orientū , de eniskonii Orietuluġ səb infləinġa imneratorilorə de akolo ; mi nəmai kəġi-va eniskoni din Ocidentū s'aə vėzəťđ într'însele ¹ . Ei

¹ Tablosă Konġilielorə ġenerale del'alə IV-lea pînť l'alə VIII-lea seklə .

Data	Lokslə .	Asistangġi .	Orientali .	Ocidentalġi .
325	Nicea	318	315	3
381	Constantinopole	150	149	1
431	Efesū	68	67	1
451	Calcedonia	353	350	3
553	Constantinopole	164	158	6
680	Constantinopole	56	51	5

bine! k̃s toate ačeste kasse de neînțelepere
 mi de despărțire, k̃s toat̃ diversitatea limbei,
 a g̃vernelor̃, a moravșrilor̃, înk̃s mi mai
 m̃lt̃, k̃s toat̃ rivalitatea patriarșilor̃ din
 Roma, din Constantinopole mi din Aleasandria,
 leșislașionea konșilielor̃ ęenerale este pret̃-
 tindene adontat̃; Ocidentul se s̃șșșne lor̃ ka
 Orientul; abia k̃te-va din dekretele ęelși de
 alș ținșilea konșiliș s̃șnt̃ momentalș konte-
 state. K̃s k̃t̃ș idea șnit̃șșii ę ñștinte în Bi-
 serik̃, k̃s at̃t̃ș mi leg̃șm̃nt̃șlș șșiritșalș do-
 miñ peste toate lșkr̃șrile!

K̃t̃ș nentr̃ alș doilea prinșiniș alș șocie-
 t̃șșii șșiritșale, libertatea șșiritelor̃, kat̃s s̃ș
 fačem̃ș între Orient̃ mi Ocident̃ oare-kare
 distinkșione, starea șantelor̃ ñș era totș ačeia-
 mi în am̃ndor̃ș ęrșșile.

Eșșșșșșnd̃ș starea Biseričei în alș IV-lea
 mi alș V-lea sekșlș, v'am f̃k̃k̃t̃ș s̃ș k̃șnoas-
 ęeșși kari era, despre eres̃ș, dispoșișionele
 leșislașioni mi ale șșiritelor̃. Prinșinișlș
 persekșșioni ñș era, v'adșęeșși bine a minte,
 niči k̃șrat̃ș stabilit̃ș, niči k̃s st̃șrșing̃ș dom-
 nitor̃ș; k̃s toate ačestea, elș predomiñ din ęe
 în ęe mai m̃lt̃ș; k̃s toate ęeneroasele pro-
 test̃șri ale k̃ștor̃ș-va eniskoni, k̃s toat̃ diver-
 sitatea kasșrilor̃, leșile lșș Theodosiș, perse-
 kșșionea arianilor̃, a donatistilor̃, a nelașia-

nilorǎ, sǎnličiǎlǎ priscilianistilorǎ, nǎ ne eartǎ a ne îndoi desmre ayeasta.

Del'alǎ VI-lea sekǎlǎ, mi în Imperiǎlǎ de Orientǔ, adevǎratǎ sǎcesorǎ mi ǎrmǎtorǎ alǎ Imperiǎlǎi romanǎ, lǎkrǎrile mi ideele ǎrmǎrǎ totǎ ayla-mi kǎrsǎ; prinçiniǎlǎ persekǎçigǎniî se desvoaltǎ, istoria monofisigilorǎ, a monoteligilorǎ, mi a mǎltorǎ altorǎ eresie, mi leçi-slagǎignea lǎi Iustinian, ne înkredingǎazǎ desmre ayeasta.

În Ocidentǔ, invasiǎnea kǎ toate konsekǎingele ei întrerǎnserǎ pǎntrǎ kǎtǎ-va timpǎ progresele ayeastǎi prinçiniǎ, mi de o kam datǎ mǎi or-çe miskare intelektǎalǎ se onri; în mizlokǎlǎ neînçetatei restǎrnǎrii a esistinçelorǎ, çe lokǎ mǎi remǎnea pǎntrǎ kontemplare mi stǎdiǎ? Eresiele fǎrǎ rare; lǎnta ǎrmǎ între arianî mi ortodoksî; însǎ se vǎzǎrǎ pǎçigine doktrine noçe redikǎndǎ-se, mi kiarǎ ayelea kari se çerkarǎ a se prodǎçe nǎ fǎrǎ altǎ çeua de kǎtǎ ǎnǎ mikǎ resǎnetǎ alǎ eresielorǎ din Orientǔ. Persekǎçignea n'avǎ darǎ, ka sǎ vorbimǎ astǎ-felǎ, niçi materiǎ niçi okasiǎne. Mi episkoniî nǎ o mǎi provoka, fiindǎ onriçi de alte interese mǎi mari; sitǎçignea Biseriçei era perikǎloasǎ; kǎta sǎ se okǎne nǎ nǎmǎi de interesele timpǎrale, dar înkǎ mi de sigǎranga, de esistinga ei; nǎ

împreună păsă răi-va de oare-kari varietăți ale opiniei. Cincizeci și patru de concilii aș fostă ținute în Galia, în ală VI-lea secolă; doar numai, celă dela Orange și celă dela Valencia, în anulă 529, s'ă okunată de dogme; și aș kondemnată eresia semi-pelașianilor, ăe le ăra lăsată de secolăle ală V-lea.

Reșii barbari în fine, stăpîniți ăei noșii ai pămîntăleii, ăvea păgînă interesă și ărare lăa parte în ăsemeni desbateri. Imperatorii din Orientă kșnosăca teologia întokmai kă și preoșii și episkopii; ei fșseseră kreskșșii și năștrii în teologii; ei ăvea, ășșura problemeloră și ăerteloră sale, opinii personale și otrăte, Iustinian și Heracliu se pășseră de bșnă voia în goana eresiei. Gondebaud, Chilpéric și Gontran nă se țărăra de ăceasta, ăfară numai kăndă ăra îmmină de vre șnă interesă politikă. Ne ă ajșnșă dela reșii bșrginioni, goșii și franșii, șnă mare nămeră de fante și de vorbe kari probează kășă de păgînă ăra dispășă ă mi da nășterea în ajătorăle șnoră ăsemeni interese:

„Nă păștemă komanda relișisnea, zicea „Théodoric, reșele Ostrogoșilor; nimine nă „poate fi silită ă krede fără voia lăi¹. Fi-

¹ Cassiod. Variar. epist., lib. II, epist. 27

„îndă-kȳ divinitatea sŝfere mai m̃lte reli-
 „ŝisñi, zicea reŝele Th  odahat, n . k tez m 
 „a preskrie  na sing r . Ne ad chem  a min-
 „te k  am   itit  k  se k vine a sakrifika
 „l i D mneze  de b n  voi , iar n  prin kon-
 „str n erea vre  n i st m n . Avela dar  ka-
 „re tinde a face ast -fel  se ou ne  nvede-
 „rat  ordinilor  divine¹.”

F r   ndoi l  Cassiodor  m r m r  a i
  elor  doi  re i gal  s perioritatea ra isn i
 sale; dar în-fine ei adopta limba is  se ; mi
  n mai m lte alte kas ri, sa  din nes i n r ,
 or din b n  sim  , se v d  pr vin  barbar 
 manifest nd  avel a-m  disposi isn .

 n fant  dar , mi pr n konk rs l  dife-
 ritelor  kas e, a do a kondi isne a societ -
  ii snirit ale, libertatea sniritelor , f  mai n -
  in  violat  l  ea epok  în Ocident  de k t 
  n Orient . N  se k vine k  toate a estea
 a se  nvela  ineva, asta era n mai o  tim-
 n are,  n  efekt  tim sral  al   mprej s ri-
 lor  esterioare; în fond  pr vin is  libert -
  ii era asemenea nek nosk t , mi k rs l   e-
 nerală al  l kr rilor  tindea de-asemene  ntr 
 a face să predomin  perse  isnea.

¹ Cassiod. Variar. epist., lib, X. epis. 26.

Vedeți dară, domnilor, că afară de câte-va diferențe, unitatea Bisericii, ca consecințele înțelegerii ce i se da, era pretindene fantă domnitoare, în Occidentu ca și în Orientu, în starea socială ca și în spirit. Acesta era principială ce presida, în societatea religioasă, în omisiuni, în legi, în acte, punctuală dela care pleca căinea totă d'asna, scopulă către care nu înceta d'a ajunta. Într-un din al IV-lea secolă, astă idee a fost, ca să vorbimă astă-fel, stea sa sub influența căria societatea religioasă se desvolta în Europa și ne care se căvine s'o avemă totă d'asna în vedere, ca să știmă și să înțelegemă restăruțurile șritei sale.

Dăne ce ne amă înțelegă despre acestă punctă ca și despre fantă caracteristikă a astei epoci, să intrămă în esamină partikulară ală stării Bisericii, și să cercetămă kari era: 1-iă raporturile sale cu societatea civilă și cu guvernă se; 2-lea organizarea ei propriă și interioară. Vomă fi poate obligați a ne mărini astă-ză în cea d'întăi kestăne.

Adăcedi-vă a minte, vă rog, domnilor, asăm' aelăia ce am avăță onoare a vă zice vorbindă despre Biserikă în ală V-lea secolă: ni s'a părăță că rapoartele sale cu stată, nătea fi reglate în patru sisteme diferite; 1-iă

denlina independinț a Bisericeî; Biserika nez-
rită, nesvîstă, nenriimindă dela stată ni cî lepe
ni cî reazimă; 2-lea sveranitatea statăi asăna
Bisericeî, sovietatea religiōasă gvernată, da-
ka nă ne denlină, celă pșuină în nrincipalele
sale elemente, de pșterea civiltă; 3-lea sver-
ranitatea Bisericeî asăna statăi; gvernălă
timprală, daka nă d'a drentălă posedată, celă pș-
uină ne denlină dominată de pșterea spiritală;
4-lea în-fine koesistinda a doă sovietăi, a
doă pșteri, despșrgite, însă aliante în oare-
kari kondițiōni diferite, variabile, kari le ș-
neskă făr' a le amesteka.

Totă în ațela-mi timpă amă mai rekșnos-
kăță kă în ală V-lea sekălă ațeastă din șrmă
sistemă predomina; kă Biserika krestină mi
Imperială romană esista șna într'altălă, kă doă
sovietăi distinkte, avindă fiă-kare gver-
nălă seă, lepile sale, însă adontăndă-se mi șș-
pșinindă-se mătălă. În sînălă alianței loră,
amă mai deskărkăță mi șrmele inkă visibile
ale șnăi altă nrincipiă, ale șnei ștări anteri-
oare, sverranitatea statăi asăna Bisericeî,
intervenirea mi preponderinda otărită a impe-
ratoriloră în administrarea ei. În-fine amă
mai zărită, dar în depșrtare, sverranitatea
Bisericeî asăna statăi, dominarea gver-
nălă timprală nrin pșterea spiritală.

Astă-felă ni s'a p̃rștă, în ală V-lea sekăłă sıtsağıneă Bisericei krestine în repoartele ei kă statăłă.

În ală VI-lea sekăłă, daka vomă privi în Imperiăłă asăpra k̃rğia kată să ne arănkămă totă-d'asna privityea, ka să îngelepemă bine ȃeia ȃe se petreȃea în Ocidentă, mi skimbăřile ȃe a făkăłă să săfere în k̃rșăłă lăkrăřiloră invasiunea barbară, vomă vedea doăă fante simăltanee.

1 iă Klerăłă, măi ṽrtosă episkopatăłă, kapăť neînȃetată dela imparatori favori mi privileȃie noăe. Iustinian dă episkomiloră : 1-iă iăřisdikğıneă ȃivilă asăpra kăłăğăřiloră mi religiomiiloră, ka mi asăpra klericiloră¹; 2-lea prevegerea bănăřiloră ȃetăđiloră, mi preponderingă în toată administrarea mănăȃina-łă²; 3-lea liberarea păterii p̃rintesȃi³; 4-lea opresȃe pe jădekătorii timnărali de a 'i kiȃma ka martori, mi de a le ȃere vre-șnă jăřmîntă⁴. Heracliă le akoardă iăřisdikğıneă asăpra klericiloră⁵. Înăřingă mi imănităđile societăđii religiioase în societatea ȃivilă mergă totă-d'asna kreskîndă.

¹ Nov. Iustin., 79 mi 83 A. C. 539.

² Kond. Iustin. Kar. I, tit. IV. l. 26.

³ Nov. 81.

⁴ Nov. 123. K. I.

⁵ Gieseler, Lehrbuch der Kirchengeschichte. t. I nap. 602.

2-lea Kș toate auestea impperatorii se amestekș din ȳe în ȳe mai mșltș în ale Bisericei, mi nș nșmai în relaȳiunile sale kș statslș, dar înkș mi în lșkrșrile ei interioare, în konstitsȳiunea ei, în disȳiplina ei. Mi nș nșmai kș se amestekș în gșvernșlș ei, dar mi intervinș în kredingele sale; daș dekrete în favoarea kștșria saș kștșria dogme; regșleasș kredinga.

Or kșm amș lșa-o, aștoritatea impperatorilorș din Orientș asșpra societșȳii religi-oase este mșltș mai ȳeneralș, mai aktivș, mai deasș mi mai despotikș de kșm fșsese mîn' atșȳȳi; kș totș progresșlș privileȳielorș sale, sitșȳiunea Bisericei kștre ȳsterea ȳivilș ȳ slabș, sșbalternș, kșȳștș din ȳeia ȳe era în vekisłș Imperiș.

Doșș teste kontimșȳrane nș vș vorș lșsa șș vș îndoiȳi desȳre aȳeasta.

În mizlokșlș sekșlșlși alș VI-lea, Franciș trimisșrș o ambasadș la Constantinopole, klerșlș din Italia skrise trimișșilorș franci ka șș le dea, asșpra Imperișlși de Orientș, es-plikșrile trebșinȳioase pentrș sșȳesșlș misiș-niș lorș:

„Eniskoniș greci, le zise elș, aș biserice
„marș mi înavșȳite, mi nș sșferș ka șș fiș

„suspensi doară lăni din guvernarea lăcrări-
 „loră eklesiastice; astă-felă, zbind-se kă tim-
 „pălă mi kă voința prinșiniloră, se măluc-
 „meskă a face totă ce li se cere.¹

Eată ună altă dokșmentă kare vorbesce
 mi mai înaltă. Imperatorălă din Orientă Mau-
 riciū (582-602) interzisesse or-kăi d'a o-
 kșna fșnkșisni çivile, d'a se face klerikă,
 saă d'a intra în monastire; trimisesse aचेastă
 konstikșisne la Roma, kătre papa Grigoriū
 çelă Mare, pentră ka s'o resșndeaskă în O-
 cidentū. Roma nș mai șinea de imperiălă
 grekă, de kătă printr'o slabă legătără; Gri-
 goriū n'avea în adevără a se teme niçi de
 kșm de Imperatori; elă era iste mi mândră:
 dekretălă lăi Mauriciū nș i plțcea; voia șă
 mi arate neaprobarea mi kiară șă çerçe vre o
 resistinșă: astă-felă mi termină skrișoarea:

„Eă kare zikă aste lăkrări sinioriloră mei,
 „șunt mai mălă de kătă pșlbere mi ver-
 „me de pșmîntă? Kă toate aचेstea, dșne kșm
 „kreză kă aचेastă konstikșisne este în kon-
 „tra lăi Dșmnezeă, aștorălă tătăloră lăkrări-
 „loră, nș o notă tache sinioriloră mei; mi eată kă
 „Christū va resșnde zikîndă-vă, prin mine

¹ Mansi Konr. ., t. IX. n. 153.

„celș din ȣmș dintre servitorii seș mi ai vos-
 „tri:“ *Te am fșkștș din sekretarș konte de gar-
 dș, din konte de gardș uezarș, din uezarș imne-
 ratorș, mi ns nsmai imneratorș, dar inkș mi nș-
 rinte de imenratorș; am inkredinyatș nreouș*
mei în mșinele tale, dar ts yș retrayș soldayș
din serviuisłș meș. „Resnșnde, te rogș, nrea
 „miosșle siniorș, servitorșlși teș, ȣe vei res-
 „nșnde în zışa jșdekșyșii Dșmnezeșlși teș ka-
 „re va veni mi đi va zışe aȣeste lșkrșri?”

„Iar kștș nentrș mine, sșnșșș ordinșlși
 „teș, am trimisș aȣeastș leȣe în diferitele
 „nșryș ale nșmîntșlși, mi am zisș serenisi-
 „milorș mei siniori, în astș foarș în kare mi
 „am depșșș reflekșionile, kș aȣeastș leȣe
 „merȣea în kontra leȣii a totș-nștintelși Dșm-
 „nezeș; am împlinitș darș ȣeia ȣe se kșdea
 „în amîndoșș nșryșile; am datș askșltare ȣe-
 „sarșlși, mi am tșkștș asșmra ȣelorș ȣe mi
 „s'aș nșrștș în kontra lși Dșmnezeș.”¹

Fșrș îndoialș, din partea ȣnși asemenea
 omș, într'o astș-felș de sitșagışne, kș o amș
 doringș, tonșlș aȣestei skrisori este foarte
 đșlȣe mi modestș. Kș kșyș-va sekșli mai
 tșrziș, Grigoriu a întrebșingatș kș sșveransłș

¹ Grig. Max, Euist., Kart. III, Euist, 65, imneratorșlși Mauriciuș.

celș mai vecinș mi celș mai sptimînttorș,
șnș limbariș kș totșlș altș-felș. Acesta ne
kare îlș întrebșingearș achi nș poate avea al-
tș kassș de kștș nșmaî obiceiiele de sșbordi-
nare mi de dependingș a Bisericeî kștre im-
peratorii din Orientș, în mizlokșlș nekonteni-
tei întinderi a imșnitșilorș sale.

Biserika din Ocidentș înfșșșșșșșșșș, dșne
invasișne mi sșb reșii barbari, șnș altș
șnektakșlș. Noșii seî kanî nș s'amestekș de
lokș în dogmele ei; o lasș, în privinga
kredingei, a lșkra mi a se gșverna dșne kșm
i plave. Nș mai intervinș nișî într'șnș felș
în disșinlina ei kșratș zisș mi în relașișnile
klericiilorș între dînșii. Însș, în totș șaia șa
se șine de raportșrile societșșii religișase kș
societatea çivilș, în totș șaia șa poate intere-
sa nșterea timpșralș, Biserika perde din in-
dependingș mi din privileșie; ea este mai
nșșinș liberș; mi mai nșșinș bine traktatș
de kștș sșb imșeratorii romanî.

1-iș Așii vșzștș kș mai 'nainte de kș-
derea Imperișlșî, eniskomii era alemi de klerș
mi de poporș. Imșeratorșlș intervenea nș-
maî în kasșri rare, pentrș oramele șaile mai
konsiderabile. Nș é totș asemenea mi în Ga-
lia dșne stabilirea monarșielorș barbare. Bi-
sericele era înavșșuite, reșii barbari mi fakș

din avangia ei znuț mizlokș de a resnlăti ne servitorii lorș mi de a se înavngu ei însi-mi. În mi de okasiuni ei ngmeskș d'a drentslș ne eniskoni. Biserika protestș; reklamș elekugisnea mi nș resmesce totș d'asna; mslgi eniskoni sntș gunggi ne tronșrile în kari 'i aș amezatș repiș singșrî. Kș toate auestea fanta nș se skimbș în drentș, mi șrmeazș de a trece nșmaî ka znuț abșș. Repiș însi-mi sntș konvinmi desne ayeasta de mai mșlte ori. Biserika rekapătș ngginș kște ngginș elekugisnea; dar se șșpșne mi ea: priimescș mi ea kș, dșne elekugisne, confirmarea reșelș este de trebșingș. Ama darș, eniskonșlș kare o datș se nșnea ne tronș îndatș ȃe era sakratș de mitropolitșlș, akșm ilș kapătș nșmaî dșne priimirea regalș. Astș-felș este, nș nșmaî fanta, dar înkș mi leșea relișioasș mi ȃivilș.

„Șș nș fiș ertatș nimșlș, ordonș în a-nșlș 549 konçilișlș dela Orléans, a kșpșta „eniskonatșlș prin banî; dar kș konsimțimen „tșlș reșelș, așela kare va fi alesș de klerș „mi ponorș șș fiș konsakratș eniskonș de „mitropolitș... mi de șșfraganii¹ seî.

„Dșne moartea znuș eniskonș, zive Clo-taire II, în anșlș 1615, așela kare se kș-

¹ Se zive de znuș eniskonș kare șțș șșb znuș arxi-eniskonș.

„vine sã fiã nãmitã în lokã de mitropolitã mi
 „de sãfraganiã seã, sã fiã alesã de klerã mi
 „de попорã, mi..... înkãviingãtã kã ordinãlã
 „prinçinelã.“

Lenta dintre elekçiune mi nominarea re-
 peaskã se reproducã adese; însã, în or-
 kasã, trebãinga confirmãrii este rekãnoskãtã.

2-lea Ka mi sãb Imperiãlã romanã, kon-
 çiliele nã potã fi konkiãmate de kãtã dãne
 voingã prinçinelã, mi elã ameninçã pe emis-
 koni, kãndã se çearkã a se sãstraçe din ele:

„Am aflatã darã din sgomotãlã pãblikã...
 „skrie în alã VII-lea sekãlã reçepe Sigebert
 „lã Didier, eniskonãlã din Cahors, kã ai
 „fostã konvokatã de... eniskonãlã din Vul-
 „foleud smre a çine çnã konçiliã în regatãlã
 „nostrã, la 1-iã sentembre..., împreçnã kã çei
 „alçi... eniskoni din provinçia noastrã... Kã
 „toate kã noi amã dori sã çinemã observarea
 „kanoanelorã mi regãlelorã eklesiastice dãne
 „kãm le aã konservatã mi pãringiã nostri,
 „ks toate auestea, nentrs kã ns ni s'a datã în
 „ksnosuinç konvokarea aueleã adnãrã, am ot-
 „rãtã darã, împresnã mi ks mãi mariã nostri, a
 „ns sãferi ka auestã konçiliã sã se fakã fãrã
 „voia noastrã în statele noastre, mi ka niçi çnã

„eniskonă din regatulă nostră să nă se adăne
 „în fiitoarele kalende ale lăi septembrie. În
 „șrmă, daka ne va însușingă vineva la timnă
 „în privingă vre șnăi konviliș, saș pentră re-
 „gălarea disipliniei Bisericei, saș pentră bi-
 „nele statălăi, or mi pentră alte lăkrări, nă
 „vomă refesa ka să se adăne, kă kondișione
 „însă... ka să ni se dea de șvire mai din a-
 „inte. Eată dară pentră țe mī skriemă astă
 „skrisoare, ka să șui să te feresă de...
 „a te afla în ațea adănare, mai 'nainte de a
 „șvi voingă noastră.“

Monșmentele saș aktele kiară a țeloră
 trei-ștre-zeye konvilie adănate în ală VI-lea
 mi ală VII-lea sekălă, esmrimă formală kă
 ele aș fostă konkizmate mrim ordinălă saș aș
 fostă mrimste mrim konsimtimentălă rețelă¹.
 Mm ațestă konsimtimentă este trebșinșiosă

¹ Ațestea sântă.

1 ^o	Țelă întâiă konviliș din Orleans, în anălă	511
2 ^o	— — — Orleans, —	533
3 ^o	— — — Clermont —	535
4 ^o	— — — Orleans —	549
5 ^o	— — — Paris —	555
6 ^o	— — — Tours —	567
7 ^o	— — — Lion —	575
8 ^o	— — — Châlons —	579
9 ^o	— — — Mâcon —	581
10 ^o	— — — Valencia —	584
11 ^o	— — — Verdun —	—
12 ^o	— — — Paris —	615
13 ^o	— — — Châlons —	650

nș nșmaî pentrș konvokare, ȕi adese mi pentrș pșnerea în vigoare a kanoanelorș date.

Nș mș îndoeskș, kș toate așestea, kș întrș așeasta fanta nș fș prea adese kontra-riș dreutșlșî nekșnoskștș, mi kș o mșlgime de konșilie, mai vșrtosș konșiliile ȕele sim-ple provinșiale, se adșnș mi regșleazș lș-krșrile lorș fșrș vre șnș felș de aștori-sare.

3-lea Șniî skriitorî¹ aș kșșetăț kș in-dependenșia Biserișei avș mi ea șș șșfere de-la o instișșșșne kare lșș, la Franci, mai mșl-tș desvoltare de kștș în alte lokșrî: voiș șș vorbeskș de kapela reșelșî, mi de klerikșlș kare, șșb nșmele de archicapellanus, abbas regii oratorii, apocrisiarius, avea direkșșneea ei. Însșșșinatș mai întiîș nșmaî kș deprinderea kșl-tșlșî în interiorșlș palatșlșî, așestș șșșeriorș alș kanelei kșșștș pșșinș kște pșșinș mai mșltș immortanșș, mi deveni, ka șș vorbeskș limbașlș așa de pșșinș anlikabilș alș tim-pșlșî nostrș, șnș felș de ministrș alș lșkrș-rilorș eklesiastice din totș regatșlș: se pșe-șșșșne kș ele se trakta măș toate pșin miz-locișea ei, mi kș regalitatea avea akolo o ma-

¹ Între alșî D. Planck, în *Istoria Konstitșșșșniî Biserișei kres-tine* (în limba șermanș) skriere de o șșșșșș mi o nenșrti-nire rarș. Vezi. T. II. paș. 149.

re inflăinț. Se poate asemenea ca ayeastă inflăinț să fi fostă reală în oare-kari momente, srb kstare saș kstare reșe, srb Carol celă Mare, sure esemplă; însă, mă îndoeskă foarte mältă, daka institūișnea era enerjikă în penere mi prin eă însă-mi; ea krtă să serveaskă mai mältă pterea Bisericei ne lîngă reșe, de krtă a reșelă ne lîngă Biserikă.

4-lea Se afla čeva mi mai reală în modifikările ce sferiră, în ayea epokă, privilegiele eklesiastice. Ele fără numeroase mi importante. Sure esemplă făr onrită or-kărgia eniskonă de a face preotă ne vre-șnă omă liberă, fără konsimentelă reșelă. ¹ Klericiu era skstiă de servicielă militară; reșii nă voia ka oamenii liberi, srb kșvintelă ayeșta, să poată fi skstiă dăne plăcherea loră. Astă-felă dară Biserika, în ayea epokă, se vede ponșlată, de sklavi: mi mai vîrtosă printre pronrii sei sklavi, nîntre servi saș kolonii dominielor sale, se rekrăta ea; mi ayeastă înmreșrare nă é poate șna din ayeleka kari aș kontribșită krtă de pșuină la silingele Bisericei sure a îmbșnștămi kondișișnea serviloră. Mălu klerici emisera din ea; mi, afară de motivele re-

¹ Konșilișă dela Orleans, anșă 511, kan. 6.

lițioase, cunoștea toate tiklomiile lor, și avea oare-kare simnatib nentru aceia ce era kuzdui într'insele.

În materi kriminal, klericii nă kăptase-ru, în Ocidentu, privilegislă pe care în Orientu le akordase Heracliu; ei era jădekaui de jă-dekatori ordinari și laici. În materi civil, klerislă se jădeka singur. însă năma în kasrile kăndă lăkrarea interesa năma pe klerici; dăka diferentislă se întimpla între ună klerikă și ună laikă, laikislă nă era datoră a se înfășura înaintea eniskonslă; și din kontra elă trăbea pe klerikă înaintea jădekatori-loră se. Kăță nentru sarcinele păbliče, era năma kăte-va biserice, ale kăroră dominie se afla skătite de ele, și nămerislă loră kres-čea din zi în zi; dar imănitătea nă era pene-rală. Or kăm amă lăa lăkrările, nemizlocită dăpe invăsiune și în păncipalele sale raportări kă pătarea timărală, klerislă din Galia fran-ku se pare măi pășuină independintă și măi pășuină investită kă privilegie de kăm făsesse în Galia romană.

Dar mizloachele nă i linsea, săă de a rea-lla kă timăslă foloasele sale, or de a și asi-găra kompensări mări. Ne intervenindă în lăkrările dogmei, adică în găvernislă intelek-tăslă ală Bisericei, leșile barbare i lăsa sor-

pîntea cea mai fekîndă a pîterii. Elă sîiș sîtrag mîlte foloase dintr'însa. În Orientă, laiçii lîarî parte la teologiî, mî la inflînga ce ea konfera. În Ocidentă, nîmai klerîlă singîrî se adresî spîritelorî, mî le posedî singîrî. Singîrî vorbea popoarelorî, singîrî le şnea împrejîrîlă şnorî idee kari devenea leuî. Printr'aceasta mai vîrtosă mî reafî pîsterea, mî îndrentî strikîçîşnile ce invasişnea îlă fîkî sî sîsfere. Kître finele epociî kari ne okîpî, poate vedea çineva aceasta. Biserika se skoalî învederată dîşne lovîşrele çei a dată desordinîlă timnilorî mî aviditatea brîtală a Barbarilor. Ea façe a se rekînoasçe mî a se konsakra drentîlă ei de asilă. Kapîţî, aşîpra jîdekîtorilorî laiçî de şîş orîdîş inferiorî, şîş felă de drentă de prevegere mî revisîşne. Konsekîşîngîle jîrisdikîşîniî sale aşîpra tîţîlorî pîkatelorî se desvoaltî. Prin testamente mî maritaçe, ea pîtrînde din çe în çe mai mîltă în ordîşlă çivilă. Jîdekîtorîi eklesiastîçî se şîeskă kî jîdekîtorîi laiçî de kîte orî vre şîş klerikă é în jîdekată. În-fîne presînga epîskomîlorî, saş ne lîngî reçe, or în adîşînrîle çelorî marî, or în îerarçîa proprietarîlorî, le asîgîrî o împîrtîşîre pîsternîkî în ordîşlă politikă; mî daka sîşveranălă timîşrală s'amestekî în lîkrîrîle Biseri-

cei, Biserica întinde mi ea, din ce în ce mai mult, în lăcrările lămeschi, akvizitia mi pătorea ei.

Eat dar, domnilor, în privinga situațiunii reciproce a societății civile prekm mi a celei religioase, karakterul domnitor al azelei epoc. Pătorea timpural mi cea spiritual se reanoni, se pătând mi se kalk din ce în ce mai mult una pe alta. Mai 'nainte de invasions, pe kând Imperiul era ink pe micioare, de mi amîndor societățile făr foarte legate între dîsele, ins distinkția era ink profund. Independința Biserice, în cea ce o privea d'a drentul, era destul de mare; mi, în materie timpural, k toate k ea av mult influență, p ntea lăkra direkt, de kât aspra repimlăi municipal mi în sînlă cetăților. Pentru guvernul general al statlă, imeretorul mi avea makina gata, konviliile, maistrăii, armiele sale; k'ân kăvînt, ordinul politik era komplet mi reglat, afar de societatea religioasă mi de guvernul se. Dne invasions, în mizlokul întrănerii ordinlă politik, mi ală tărbrării universale, limitele amîndorora guvernelor despărț; amîndor trîr dintr'o zi pînă într'alta, făr principie, făr kondiții otărite, întîlnind-se pretstin-

LECTIUNEA XIII^a.

Despre organizarea mi starea interioară a Bisericei galofranche del'ală VI-lea pînă l'ală VIII-lea seculă. — Fante karakteristive ale istoriei Bisericei gale în ală V-lea seculă. — Ce devină ele dăne invasiune? — Dominarea esklsivă a klersiă în societatea religioasă ōrmează. — Fante kari o modifikă: 1° desnărgirea nreogiei mi a tēnssei: kleriă neeklesiastivă; 2° patronaș ală laișiloră asăpra bisericeiloră ce aș fondatș; 3° despre oratoriile saș kanelele partikulare; 4° despre avokașii bisericeiloră. — Tobloș ală organizării ġenerale a Bisericei. — Paroxiele mi nreogii loră. — Arxinreogii mi Arxidiakonii — Eniskoni. — Mitronolii. — Tentative snre a stabili patriarxatș în Ocidentū. — Kădereă mitronoliiloră. — Prenonderinga mi desnotismșlă eniskonatșlă. — Lănta nreogiloră de naroxiă în kontra eniskoniloră. — Eniskonii învingă. — Desnotismșlă îi kormne. — Kădereă klersiă seculără. — Neveșitatea unei reforme.

Domniloră,

Săiă kari fără, în Galia frankă, del'ală VI-lea pînă l'ală VIII-lea seculă, raportșrile Bisericei kă statșlă, mi pînăpialele loră modifikări. Să esaminămă astă-ză mi organiza-

rea propriu mi interioar a Bisericei în acea epocă: ea è karioas mi plin de restor-
nătre.

O societate reliġioas poate, adăugî-vă bine a minte, a fi konstituită dăne doxă sisteme prinċipale. Într'una kredinċiomii mi lai-
cîi iea, ka mi preoċii, parte în găvernă; so-
cietatea reliġioas nă è niċi de kămi săb im-
perislă esklsivă ală societăċii eklesiastice.
În cea altă sistemă, năterea se kăvine nămai
singărlăi kleră; laiċii sântă kă totărlă streinî
într'aceasta; è kiară societatea eklesiastikă
kare găvernă societatea reliġioas.

Îndată ce amă stabilită această distink-
ċiune fəndamentală, amă rekănoskăţă mi într'
una mi într'alta din aċeste doxă marî siste-
me, kă se potă desvolta măi mălte modări de
organisare: akolo, spre esemnlă, ŋnde socie-
tatea reliġioas se găvernă singărlă, se poate
1-iă ka dănsa să formeze ŋă singărlă kornă,
ka toate asoċiările lokale să fă rezănte într'o
biserikă ġenerală, săb direkċiunea ŋneia săă
măi măltoră adănări în kari eklesiasticiî mi lai-
cîi să fă rezăniċi; 2-lea ka să nă fă niċi de
kămi biserikă ġenerală mi ŋnikă, ka fă-kare
adănare partikălară, fă-kare biserikă lokală
să se găverne ea însă-mi; 3-lea ka să nă fă
niċi ŋă kleră kărată zisă, niċi oameni în-

vestiții kă o pŃtere smirituală permanentă; ka laiții să împlinească ei însi-mi fŃnkcŃiŃi religioase. Aceste trei moduri de organizare ne aă fostă realizate de presbiteriani, de independenți mi de kăakeri.

Daka klerălē domină singură, daka societatea religioasă este sŃnșșș societății ekleziastice, aceasta din urmă poate fi constituită mi găvernată într'ună modă monarhică, aristokratikă mi demokratikă de papalitate, de episkopată, saă de adunări de preoți, egali între dŃnșii. Esemnălē acestoră konstitucŃiŃi diferite se întîlnesc asemenea în istorie.

În-faptă, în Biserika gală din ală V-lea seklă, doă din aceste principii predominaseră. 1-iă Desubțgirea societății religioase mi a celei ekleziastice, a klerălē mi a poporălē, era konsămată; klerălē singură găverna Biserika: dominare slăbită kă toate aceste printr'ună oare-kare restă ală intervenirii kredințiomiloră în aleșerea episkopiloră.

2-lea În sŃnșlē klerălē, sistema aristokratikă predomina; episkopatălē domina singură; dominare asemenea slăbită, ne de o parte prin intervenirea simnăiloră klericŃi în aleșerea episkopiloră, iar ne de altă parte prin activitatea konșiliiloră, sorșinte de libertate

în Biserikă, kă toate kă nămaî episkopiî singrî trona.

Astă-felă era, în momentelă invasiunii, fantele domnitoare, trăsărele karakteristive ale Bisericei gale. Țe aă devenită dînsele dăne invasiune? aă stărită saă a perită? Țe modifikări aă sferită ele del'ală VI-lea pînă l'ală VIII-lea sekălă? Ačestea sântă keștiunile Țe trebe să ne okune astă-zî.

I IIIi de o kam dată niči ună felă de îndoială kă despărgirea klerălă mi a poporălă, dominarea esklsivă a eklesiastiviloră asăpra laiiviloră nă s'a manșinată. Nemizlocită dăne invasiune, ea pără kă se anlekă ună momentă; în perikălălă komonă, klerălă se anroniă de poporă. Ačestă fantă nă este pozitivă skrisă mi visibilă ne nikăiri, însă se kam zăresce, se kam întreveđe pretătindene: strebătindă dokămentele ačestă epoce, se miră vineva de ună felă de intimitate noșă între preoți mi kredinționi: ačestă din ȣrmă trăeskă ka să vorbimă astă-felă în biserice; în mi de okasiuni episkopatălă îi znesce, le vorbesce mi îi konsăltă. Gravitatea timniloră, komănitatea simtimenteloră mi a destinăriloră îndatorează ne găvernă a se stabili în mizlocălă popălagiunii: ea sășșgine păterea Țe o proteje, mi sășșginînd'o, iea mi dînșă parte.

Acestă efektă nă dină mătă. Vă adă-
cegi bine a minte la țe kăssă prinčipală
amă atribuită dominarea esklsivă a klerăslă
asupra poporăslă: ea mi s'a părătă mai kă
seamă adăssă prin marea inferioritate a popo-
răslă, inferioritate de inteliğină, de enerģiă,
de inflsīgă. Dăne invasione, ačeastă fantă,
în lokă de a se skimba, mai rea deveni.
Miseriele timpăslă făkăgă a kădea înkă mi mai
jos țeă mai mare parte din poplăģisnea
galo-romană. Din partea loră, preoģii, kăndă o
dată învingătorii făgă skimbaģi, nă mai sim-
ģiră ačeia-mi trebăingă de a se ġine strănsă
șniģi kă învinșii; poporăslă perdă dară a-
čeastă importanģă momentală ne kare se pă-
rea a fi kăstigat'ă. Barbarii nă mosteniră ni-
mikă dintr'ăčeasta: nă era ničī într'ănă felă
kapabilă a se asocia kă ġăvernăslă Bisericei;
n'avea ničī o invidiă pentră ačeasta mi reģii
făgă îndată singării laiģi kari lăară parte din-
tr'ănsăslă.

Maī mătă fante kă toate ačestea kom-
bățără ačeastă isolare a soģietăģii eklesias-
tice în țeă religiōasă, mi deteră laiģiloră in-
flsīgă în linsa păterii.

1-iă Țea dăntiăș, foarte păģină însemnată,
dăne păreră mea mi kare a avătă lăņģi mi
importante konsekșinge, fă despăģģirea pre-

ogiei mi a tnsșrei. Pînă în ală VI-lea se-
kălă, tnsșra se fbyea în momentălă intrării
în ordine; amia dară ea era privită ka semnă
ală preogiei, *signum ordinis*. Delălă VI-lea
seksălă, se vede tnsșra konferită fby vte o
intrare în ordine; în lokă de a fi *signum
ordinis*, ea é zisă *signum destinationis ad or-
dinem*. Prinçiniălă Bisericei fssese nîn' a-
tșny: *Tonsura ipse est ordo*,¹ tnsșra é kiară
ordinălă. Astă prinçiniă é manginătă, dar
esnikândy-lă: 'Tnsșra é kiară ordinălă, se
zice, insă în çelă mai largă îngelesă ală ter-
minăli, mi ka o oare-kare pnegătire pentră
serviçislă divină.¹ Totă inkredingează, kă
șnă kșvintă, kă inkă de atșny tnsșra mi
preogia fby distinse, mi kă maldă oamenă era
tșnmă fby'a intra în ordine mi devenea kle-
riçă fby insă a deveni mi eklesiastivă.²

¹ Largo sensu vocabuli et prout est quedam dispositio ad
divinum officium.

² D. Planck zice asemenea kă adese se da tnsșra mi koni-
loră; mi trimite lălă 6-a kanonă din ală 10-lea konvî-
liă dela Toleda, çinătă în anălă 656, kare onreșe d'a se
da tnsșra mai 'nainte de etatea de 10 ană. Insă, açi é
oare-kare konfssisne. Ns se vorbesce în auestă kanonă,
dekată nșmai de koni kreskği prin monastiră; mi kă tns-
șra era dată viegă religioase. Açeastă fantă n'are niçi
șnă felă de analogiă kă açeia de kare ne oksșzmă mi în
șnriçimălă kșria D. Planck o invokă. (*Istoria konstitsișniă
Bisericei krestine*, Vol: II nap, 78, nota 8. — Lable, Cono.
VI: col. 463)

Ei voia a lăsa parte din imensitățile Bisericii, mi ea îi priimea în rangurile sale, întocmai precum deskidea mi templele sale proscriimilor. Ea kăstiga prin ayeasta mătă întinzându-mi kreditul mi psterile sale; însă, mi societatea religioasă kăstiga în partei ună mizlokă de lăkrare asupra societății eklesiastice: ayești simuli tənmi nă lăsa parte komnlektă niči din interesele niči din sniritulă kornșrilor, niči kiară din viaga klerulăi kărată zisă: ei konserva în oare-kari măsare obiyeile mi simtimentele nonșlagisnii laice, mi le fbyea a pătărnde în biserikă. Mătă mai nūmeroasă, dăne kăm sekrede mai obiynșită, ayeastă klasă de oameni a jskată în istoria evlăi-meziă ună rolă însemnată. Legată kă Biserika făr'a fi a ei, bəkrəndse de privilegiele sale făr' a kădea săb jgslă intereseloră mi obiyeiloră sale, protektată, iar nă sșpșș, kiară în sînslă ei s'a desvoltată ayeălă snirită de libertate, ne kare ilă vomă vedea esbăknindă kătre finele sekulăi ală XI-lea mi desne kare Abailard fă atənyă yelă mai vestită esnlikatoră. Kiară del'ală VII-lea sekulă, ea slăbi astă despnăgure a klerulăi mi a nonorlăi kare era karakterulă domnitoră ală epocăi mi o onri d'a prodăce toate frăktele sale.

2-lea O altă a doza fantă konkșră mi

dînsa totuș pentru acela-mi rezultat. De kînduș kristianismuș devenise pateristik, era dîne kîm sîmîi bine unuș obiceiș mare d'a fonda mi a înzestra biserice. Fondatoruș se bîkîra, în biserika ce i era datoare origina, de unele privilegii, mai întîiș kîratuș onorifice: i se înscrie numele în interioruș bisericei, se făcea rîgîșîni pentru dînsuș; i se mai akorda inkî oare-kare influențuș d'a alepe pe preoții înscriinai kî oficiuș divinș. Se întîmplî asemene ka mi episkopii sî voiaskuș a fonda biserice, afaruș din dioceșuș lorș, or în oramele lorș natale, or în mizlokuș vre unuș dominiș, or prin or-ce altuș motivș. Acestora li se dete drentuș d'a alepe pe preoții kîrmai a le lîa lokuș; mai multe konvîlie se okîparuș kî regîlarea deprinderii acestuș drentuș mi rapoartele episkopușî fondatorș kî acela în dioceșuș kîrșia era sîtat fundamîntuș.

„Daka vre unuș episkop, zice konvîliuș „dela Orange, voiesce a zidi o biserikuș în interioruș vre uneï cetîi, saș pentru intere- „sîș dominielorș sale, or pentru folosuș Bi- „sericei, saș mi kiarș pentru vre o altuș „kîvînuș, dîne ce va priimi voia, kare „nu i se poate refîsa fîr kîrîm, sî se

„amestieche într-o a i face dedikarea, kare è
 „kè totelș rezervat episkopelș teritoris-
 „lș în kare noș biserik se afl situat.
 „Înst așeastă građiș va fi akordat epis-
 „kopelș fondatorș, ka episkopelș lokelș sș
 „nșmeask ne klerikiș ȝe va dori sș îi vazș
 „în fondacișnea sa, saș mi daka sșntș nșmigiș,
 „ziselș episkop alș lokelș sș îi priimeask¹.

Așestă patronaș eklesiastikș adșse îndat kè sine șnș patronaș laikș totș de a-
 ȝea-mi natșrș. Fondacișnile de laiș deve-
 nea din ȝe în ȝe mai dese. Kondișnile mi
 formele era prea variate: kște o dată fonda-
 torelș mi reserva o parte din venitșrile kș
 kari înzestra biserika; merse kiarș pînș într-o
 a stinșla kș va intra la parte din ȝeia ȝe se
 dșrșia biserișei mi toate bșnrile ȝe le arș
 nștea kșpșta ea din altă parte; așș-felș
 înkștș mșlșđi fonda mi înzestra biserișe din
 snekșlș, din întreprindere, ka sș șrmeze soartea
 lorș mi sș se asoȝieze kș fiitoarea lorș prosperita-
 te. Konșiliele lșarș îndat mșșșre în kontra ș-
 norș asemeni abșșrși, dar mi ele rekșnoskșrș,
 mi konsakrarș drentelș fondatorilorș laiș ka

¹ Konșiliselș dela Orange, anșlș 441 c. 10.

mi eklesiastičî, a infliŋŋa în privinga ale-
perii preoţilor kari fŋnkŋiona.

„Miskapi de o miasă kompătimire, zikă
„eniskoniî din Spania rezniî în konçilislă
„din Toleda, amă otărită ka, atăţă kăţă voră trăi
„fondatorii biseriçeloră să le fî ertată a avea
„grije de ele, mi mai vîrtosă voră fi datorî a
„înfăŋiŋa pentră ordinarea eniskoniilor rek-
„tori, demni de ayele biseriçe; daka din kon-
„tra ei nă voră fi astă-felă atăŋçî, ayeia ne
„kari eniskoniî lokăriloră îi voră krede plă-
„kăŋi lăi Dămniceş, să fî konsakraŋi kăltă-
„lăi seş, mi kă konsimtimentslă fondatoriiloră
„potă fŋnkŋiona în biserika loră. Kă da-
„ka, în desnregăslă fondatoriiloră, eniskonăslă
„faye vre o preoŋiă, îndată să mi fî nimi-
„çită, mi elă să fî konstrînsă sure răşineia sa
„a preoŋi, pentră açela-mî lokă, oameni kă
„se kade alemî de fondatoriî.¹

Kă ačestă drentă dară, laiçii denrinseră
în Biserikă oare-kare infliŋŋă, mi lăară oa-
re-kare parte în găvernăslă ei.

3-lea Totă în açela-mî timpă mi kă kăţă
starea soçială lăa păŋiŋă fisitate, se întro-

¹ Ală noşlea konçiliş din Toleda [ŋinătă în anulă 655. o: 2.

duce printre proprietari cei mari pe la cămărie mi kiarș prin orame, obiceiulș d'a întokmi la dînșil, în interiorulș kasei lorș, șnș oratoriș, o kanelă, mi d'a avea șnș preotș pentru de-servire. Kanelaniș devenirș îndatș pentru e-niskoniș șnș sșbiektș de o grijă mare. Ei era nșș sșb dependinga mai multș a patronșlș laikș dektș a eniskonșlș vechinș; trebuia sș se împertșșeaskș de spiritulș kasei în kare trșia, mi a se depertă mai multș saș mai pșșinș de biserikș. Asta era pentru laiciș cei pșterniciș șnș mizlokș de a mi prokșra ajutoarele religiunii, mi de a mi împlini datoriile lorș fșr' a deninde de eniskonșlș diochesișlș. Astș-felș darș se vđđș konviliile din acea epokș, prevegindș kș îngrijire asșnr' acestșl klerș neînreșimentatș, respșnditș în societatea laikș, pe kare se teme sș nș o vazș saș în servitșdine, or în independinș.

„Dacă cineva, ordonș konvilișlș din Agda, „voiesce a avea pe pșșmîntșrile sale șnș oratoriș afarș de biserika paroxiei șnde este reșnirea ordinarș mi leșitimș, noi înkșviindșmș „aceasta mi aflșmș de trebuindș,ka în serbș-

Voiș cita adese ori konviliile din Spania, pentru kș dîn seale aș întokmitș multș mai desșvritș mi mai lșșșritș fante-kari se întimnlaserș mi în Galia.

„torile ordinare sã se fakã într'insele liturgiã
 „pentru komoditatea celorã ai sei; însã Pa-
 „scele, Kreviznãlã, Boboteaza, Înzãgarea, Rã-
 „saliele, nascherea Sãntãlãi- Ion - Botezãtorãlã
 „mi chele alte zile kari vorã fi pînãste ka
 „serbãtori mari, nu trebãe sã fiã celebrate
 „dekãtã prin cetãrã mi paroxie. Klericãi ka-
 „ri, fãrã ordinãlã mi voia episkopãlãi în ser-
 „bãtorile mãi sãsã zise, vorã face saã vorã
 „askãlta liturgiã în vre o kapelã, vorã fi skomã
 „din komãninate'.

„Daka, zice koncilãlã dela Orlãans, se
 „afã paroxie în kasa ãnorã oameni nãtãrã,
 „mi daka klericãi kari fãnkãioneazã într'insele,
 „dãne che vorã fi însãiingãrã de arxidiakonãlã
 „cetãrã, neingrijeskã, în favorea pãterãi stã-
 „nãlãi kasei, de a îndenlini ayeia che dãne
 „gradãlã ordinãlãi lorã sãntã datorã kasei Dom-
 „nãlãi, sã li se dea ãnã kanonã dãne disci-
 „plinã eklesiastikã. Mi daka, prin apenãrã
 „seniorilorã, saã mi kiarã prin seniorã însã-mã,
 „zimã klericã sãntã onrigã în imnãlinirea vre
 „ãnei datorie eklesiastice, atãnã astorã ãnei
 „asemene nelepãsirã sã fiã denãrtãrã de sãn-
 „tele cheremonie, nãn' atãnã kãndã, îndrentãn-
 „dã-se, sã între earã în pãcea Bisericei'?

¹ Koncilãlã d'n Agda, anãlã 506. K. 21.

² Koncilãlã dela Orlãans, anãlã 541. K. 26.

„Mai mǎlǎi din fraȝii noștri mi eniskoni,
 „zice asemenea konvilișlǎ dela Chálons, aș fǎ-
 „kǎtș nǎnșeri kǎtre sǎntǎlș sinodș, în pri-
 „vinga oratoriilor fǎkște, de este mǎlțș
 „timnș, prin kasele kǎmpene ale ȳelorș mari.
 „Aȳeia kǎrora se kǎvine aȳelei kase, dis-
 „pǎtș eniskonilorș bǎnșrile ȳe aș fostș date
 „aȳestorș oratorie, mi nș sșferș kiarș ka kle-
 „riȳii ȳe le deserveskș sș fiș sșb ișrisdikȳi-
 „șnea arxidiakonșlș; le nasș foarte nșșinș
 „de aȳeasta; ama darș bǎnșrile aȳestorș ka-
 „nele, prekșm mi klerȳii ȳe le deserveskș,
 „sș fiș în pșterea eniskonșlș, ka elș sș
 „poatș fȳe aȳeia ȳe se kǎvine nentș kanele
 „mi nentș servȳișlș divinș; iar daka vre șnșlș
 „se va opșne, apoi aȳela sș fiș gonitș din komș-
 „nitare dșne konșinderea vekilorș kanoane.

Eniskoni darș, în intereslș pșterii
 lorș, nș nșriva fǎrș kǎvintș aȳelș klerș do-
 mestikș kș atșta neșnkredere: șnș esemnș
 desure aȳeasta s'a vǎzștș în timnii modernii
 mi kare ne a fǎkștș sș i kșnoasȳemș efek-
 tele. În Anglia, sșb gșvernșlș lși Carol I-ș,
 mai 'nainte de esbșknirea revolșȳișniș, mi în
 timnșlș lșntei Biserȳei angle kș partida pș-
 ritanș, eniskoni gonitș din paroxie ne togł
 eklesiastȳii nșnșmi kș opinișni pșritane. ȳe
 se întȳmlș dșn'aȳeasta? ȳintilomiș mi pro-

prietarii cei mari, kari era mi ei de acele
 omişni, lşarş la dînşii, kş titşlş de kape-
 lanî, ne togî ministrii. O mare parte din
 klerş de kare se temea eniskonii, se pşse şşb
 patronaşilş soşietşşii laişe mi denrinşe o in-
 fişindş şşşimintştoare aşşpra klerşilş ofişialş.
 În-demertş Biserika anglikanş gonî ne adversa-
 riî şei pînş kiarş mi în interiorşlş familielorş :
 kşndş tirania este silitş a pştrşnde ama de
 mşltş, se mi desvîneazş îndatş, saş se pre-
 vşlesşe kştre rşina ei. Nobilimea şea mikş,
 înalta bşrşesîş a Angliei, apşragş ne kape-
 lanii lorş kş şea mai mare energîş : îi as-
 kşndea, îi skimba din kasş în kasş, înfrşnta
 anatemele eniskonale. Eniskonii în-demertş
 întrebşindş viklenia mi autşrarea; ei nş mai
 era klerşlş şnikş mi neşesariş; popşlaşişnea
 askşndea în şinşî şnş klerş kş totşlş streinş
 de Biserika regalş, mi din şe în şe mai ine-
 mikş. Del'alş VI-lea pînş l'alş VIII-lea se-
 kşlş, perikşlşlş nş era totş aşela-mî, enisko-
 niî n'avea a se mai teme nişî de skismş nişî
 de insşrekşişne. Kş toate aşestea instiţşişnea
 kanelanilorş avea şnş efektş analogş : ea tin-
 dea a forma şnş mikş klerş mai nşşşinş ştrîşşş,
 şnitş kş kornşlş Biserişei, mai mşltş apro-
 niatş de laişî, mai dispşşş a se impşrtşmi de
 moravşrile lorş, a faşe în-fine kaşşş komş-

nъ kъ sekъlslъ mî kъ nonorlъ. Ama darъ, eniskoniî nъ închetarъ d'a prevegia de aproape mî d'a renprima pe kapelanî. Eî nъ p̃st̃rъ kъ toate ačestea a'î r̃gina; nъ k̃stezarъ kiarъ ničî a čerka zna ka ačesta: desvoltarea rețim̃sl̃i feșdalș, dete ačestei instituțiunii o fisitate ȃe i linsea de o kam datъ; mî ačesta f̃ș înkъ ȃnș mizlokș prin kare laiçii rekt̃p̃tarъ, în g̃ver-nlș societ̃dii religioase, o influențȃ ȃe le o ref̃sa kondigisnea lorș legalъ mî esterioarъ.

4-lea Eniskoniî f̃șrъ însi-mî konstrînșii a le deskide mî altș mizlokș. Administrarea l̃kr̃r̃ilorș timp̃rale mî a b̃ñr̃ilorș Biseri-ȃelorș era adese ori pentr̃ dînșii o sorținte de înk̃rk̃t̃rъ mî de perik̃lî; eî avea, nъ ñ-mai prigoniri de îm̃pkatș, proçese de s̃ș-șinștș; dar înkъ, în s̃șimînt̃torlș desor-dinș alș timpilorș, b̃ñr̃ile Biseriȃei era es-ñse la neînȃetate r̃ṽșmiri, kari era înk̃r-kate mî kompromise într'o m̃lȃime de ȃerte, de resbele private, mî k̃ndș ȃerea trebșinga s̃ș se apere, k̃ndș Biserika avea, kъ okasiș-nea dominielorș mî drent̃r̃ilorș sale, a resnî-ȃe vre-o tîlx̃riș, vre o ȃerkare legalъ, poate kiarș, mî în oare-kari kas̃ri vre o kombatere j̃dek̃toreaskъ de s̃șșinștș, ameninșrile ni-oase, îndemñrile s̃șre bine, eskom̃nik̃rile kiarș nъ era totș d'așna de aj̃nsș; armele

timpuale mi lămeschi i linsea kă totălă. Ka să mi le prokăre, alergă mi ea la ună espedientă. De multă timpă inkă, multe biserice, mi mai kă seamă în Africa, avea obiceiulă de a mi alepe apărătorî kari, săb nămele de *causidici*, *tutores*, *vice-domini*, se înștrăcina a se înfrunța pentru ele înaintea drentăni mi de a le proteje *adversus potentiam divitum*. O nechesitate analogă, mi inkă mi mai întegitoare, făcă pe bisericele din Galia frankă, a kăsta printre vecinii laici ună patronă, kare, săb nămele de *advocatus*, le lăă kăssa, mi se făcă omălă loră, mi nă nămai în desbateri jădekătoreschi, în kari dînsele avea trebăindă de elă, dar inkă mi în kontra tîlxărieloră ce le pătea amenința. Avokații Bisericei nă se vădă inkă, del'ală VI-lea pînă l'ală VIII-lea seklă, kă desvôlătrile niči săb formele ce primiră mai tărziă, în sînălă reșimălăi feodală; nă se potă distinje inkă *advocati sagati*, săă armați, *advocati togati*, înștrăcinați nămai kă lăkrările civile. Dar înștișăgănea loră nă ă mai pășină adevărată mi enerpikă; se vădă o măldime de biserice alegîndă-mi *avokați*; ele aă mare grije de a mi alepe oameni păterniți mi bravî; kiară reșii dă de multe ori înși-mi aveloră biserice kari n'ăă inkă asemenî bărbăni, mi se mai vădă inkă mi laici ki-

de absolută, ne kăţă instituţiunile oficiale ale Bisericeî din aţea epokă, ară pŕtea faţe să se krează. Dak' ară fi fostă întokmăi ama, daka poporălē kredinţiuniloră ară fi fostă atăţă de streină nentră kornălē preoţeskă, mi linsită de or-ţe akţione asăpra găvernălē, găvernălē s'ară fi aflată îndată streină de poporălē seă, mi linsită de or ʒe pŕtere. Nă trebăe a krede kă servitădinea este komnlektă pŕetăndene ne ŕnde se întilneskă formele mi kiară pŕinţipiele tiranieî. Prevedinga nă eară ka reălē să se desvoalte în toată asăprimea konsekvingeloră sale; mi natăra omeneaskă, adese oră slabă, ama de lesne învinsă de or ʒine ară voi s'o anese, are kă toate aţestea mizloaʒe nemăŕpinate, mi o pŕtere minănată a skăpa de jăgălē ʒe se pare kă îlă mŕimes-ʒe. Nă ʒă felă de îndoiată, kă del'ală VI-lea mi năntă l'ală VIII-lea sekălē, soţietatea reli-ʒioasă nă pŕtă jăgăli soţietăţii ʒeleî eklesiastice, mi kă despăŕgirea klerălē de poporă, sorăpinte de mălte rele, nă 'i kostă într'o ʒi foarte skămpă ne amăndoî; dar ea era măltă măi păŕăină komnlektă ne kăţă nă se pŕrea; dănsa nă se esekăta dekăţă kă o mălgime de restriktăni mi de modifikări, kari singăre o făʒea pŕtinăioasă mi o potă esnlika.

II Să intrămă akăm în sănelă soţietăţii

eklesiastice, mi sѣ vedemš ȳeia ȳe deveni, del'alš VI-lea mi mĩnѣ l'alš VIII-lea sekšlš, organisarea ei interioarѣ, mi mai kš seamѣ aȳea preponderinȳ a episkopatšlš, kare era, ĩn alš V-lea sekšlš, karakteršlš domnitorš.

Organisarea kleršlš, domnilorš, era komplektѣ ĩn aȳea epokѣ, mi mai de totš astšfelš, ȳelš pšĳinš ĩn formele ei esenȳiale prekšm ā remaš mĩnѣ kiarš ĩn timnii modernii. Potš darѣ a o pšne ĩnainteā okilorš dšmneavoatrѣ ĩn toatѣ ĩntreȳimea ei, mi a i šrma mi mai bine toate skimbѣrile.

Kleršlš konrindea došѣ ordinii, ordinele minore mi ordinele maiore. ȳele d'ĩntiiš era ĩn nšmerš de patrѣ; akoliȳii, portarii, esorȳistii mi ȳi-titorii. Se nšmea ordinii maiore, sšb-diakonii mi preoȳii. Inegalitatea era mare: ȳele patrѣ ordinii maiore nš era konservate de kštš nšmai kš nšmele, mi pentrѣ respektšlš vekilorš tradicišni; kš toate kš se sokotea mi ele ĩn klerš, ĩnšѣ, vorbindš adevѣršlš, ele nš fȳȳe a parte din elš; aššpra lorš nš se pšnea niȳi o datѣ mȳbinele, niȳi nš li se rekomanda nekš-sȳtoria; ĩn-fine, era konsideraȳi mai mšltš ka servitori de kštš ka membri āi kleršlš. Pe kšndš darѣ se vorbesȳe de klerš mi de gšvernšlš eklesiastikš din aȳea epokѣ, atšnȳi ē vorba nšmai de singȳrele ordinii maiore.

Kiarş în ordinele maiore, înfîşînda celorş dosş d'întîiş, a sşb-diakonilorş mi a diakonilorş, era slabş; diakonii se okşna maiş kş seamş de administrarea bşnrilorş Bisericeî, mi împîrgîirea leimosinelorş sale de kşţş de ayeia şe se nşmea gşvernş religişş. Nşmai în ordinea preogilorş, vorbindş adevşrşlş, se konşentra ayeştş gşvernş; nişî ordinele minore, nişî cele alte dosş maiore nş fşşea parte din elş.

Kornşlş preogilorş sşferi în şei din şrmş mease sekşlî nşmeroase mi importante prefayerî. Eniskornşlş trebşe sş fîş konsideratş, dşne şşrerea mea, ka elementşlş primitivş mi fşndamentalş; mi nş kş şoarş ayelea-mî fşnkşişnî mi ayelea-mî drentşrî aş fostş totş d'aşna aretate de ayeastş zîşere; eniskonatşlş din alş II-lea sekşlş se deosebea foarte mşltş de şelş din alş VI-lea sekşlş; dar nş è mai şşşinş mi şşnktşlş de depşrtare alş organisşriî eklesiastive. Eniskornşlş era în orişînş inspektorşlş, kanşlş adşnşriî religişş a fîş-kşrşia oramş. Biserika kristianş è şşşkşţş în orame, eniskonii aş fostş şei d'întîiş ai şei maşistraşî.

Kşndş kristianismşlş se respşndi mi pe la kşmpîş, eniskornşlş mşnişinalş nş fş de aşşnşş. Atşnşî se vşşşrş koreniskonii saş

episkopii de țară, episkopii preîmbelătorii, mis-
kătorii, *episcopi vagi*, considerați ca
delegați ca și egali; rivalii chiar ai epis-
kopilor de orașe, mi ne kari așești din ȣrmă
se siliră mai întiiș a'i sșpșne pșteriî lorș, mi
în ȣrmă a'i desfiinșă.

Ei reșmiră: kșmșiele îndată țe se kres-
tinară nș le mai așșnșeră koresnikonii: le tre-
bșia o institșușie mai otșrîț, mai regșlată,
mai pșșinș kontestată de mașistratuî țeî mai
inflșinș a'i Biserișei, adikă, de episkopii țe-
tșșilorș.

Atșșuî se formară paroxiele; fșț-kare
adșnare kristiană, pșșinș konsiderabilă, deveni
o paroxiă mi avș drentă kanș relișiosș șnș
preotș sșșșș de natșră episkopșlșî din țe-
tatea vecină, dela kare priimeă mi mi avea
toate pșterile sale; kșuî se pșrea kă, în o-
rișină, preoșii paroxiei nș lșkra dekșță ka
delegați ai episkopilorș, iar nș în pșterea
drentșlșî lorș.

Reșnirea tșțșlorș paroxielorș aflate îm-
preșșrșlș șnșî orașș într'o șirkșmskriere
mșltă timșă neotșrîț mi variabilă, formă
dioșesișlș.

Dșne kșță-va timșă, mi șnre a întemeia
în relașișșile klerșlșî dioșesiană mai mșltă
regșlaritate mi armoniă, se formă din mai mșl-

te paroxie o asociaare kənoskəstə səb nəmele de kanitslă rərală, mi în fruntea kanitslăi rərală, fə nəsă ʒnă arxiureotă. Mai tərziă, se ʒni-ră mai məlte kanitsle rərale într'o noxă ʒirkəmskriere, nəmită *distriktă*, mi kare fə direktată de ʒnă arxi diakonă. Ayeastă din ʒrmă instiţuţiune se nəsceea abia în epoka desne kare traktămă: se mai află, este adevrătată, kə məlţă timpă mai 'nainte, arxi diakonī prin dio-chesie; însă este nəmai ʒnălă, mi nə presidă la o ʒirkəmskriere teritorială; amezată într'ʒnă oramă episkopală, pe lîngă episkopă, elă i iea lokălă or în eserçiūiălă ʒrisdikţiuni, saă pen-tră visitarea diosesislăi. Nəmai kătre finele sekăslăi ală VII-lea saă mi kătre închenţălă ʒelă d'ală VIII-lea se vădă într'ʒnă avela-mi diochesiă mai məlū arxi diakonī residăndă de-parte de episkopă, mi nəmī fă-kare în kanălă ʒnăi singəră distriktă. Se mai întilnesce inkă în Galia frankă, din ayea epokă, mi kăpă-va koreniskonī; însă nəmele mi însərcinarea nə întərziară məlţă de a peri kə totălă.

Organisarea diochesiană fə atənci kom-plektă mi definitivă. Episkopălă, ilă vedegă bine, fəsese ayeastă kəsă, prekəm reməsese mi ʒentră. Elă însă-mi se skimbăse foarte məlţă; dar nəmai împrejărlă lăi mi səb înfăingăi se făkəsertă mai toate ʒele alte skimbări.

Toate diocesiile kompinse în provincia civilă forma provincia ekleziastikă sub direkțiunea mitropolitului său a arhiepiscopului, adică a episcopului mitropoliei provinciale. Kalitatea mitropolitului n'a fost decât expresiunea acestei fante. Mitropolia civilă era obișnuită mai avută mi mai poplătată decât cele alte orașe provinciale; episcopul ei avea mai multă influență; mulți se aduna împrejurul lui în okaziuni importante; resedinta lui deveni kapitala konciliei provinciale, el îl konvoka mi îl mi presida. El era asemenea mi însărcinat de a konfirma mi a șușe pe episcopii cei de kșrindș aleși în provincie; d'a miimi akșșurile fâkște în kontra episcopilor, mi kizmrile devisișnilor lor, mi de a le înfășușa, dșne ce mai întâiș le esamina el pentru prima oară, la koncilie provinciale, kare nșmai el singur avea dreptul de a îi jșdeka kș adevratș. Mitropoliei se silea mult d'a kontroni achestă dreptă, mi d'a mi pștea faye din el o pștere personală. Ei rezmiră de multe ori: însș, ka șș vorbimș adevrulș, mi în toate împrejurările cele mari, nșmai la koncilie provinciale se kșvenea pșterea; mitropoliei era însărcinată nșmai a prevegia esekștarea.

În kște-va state în-fine, mai kș seamă în Orientu, organizarea Bisericei se întinse peste

mitronoliği. Întreacă se konstituiseră paroxiele în dioceziș, mi dioceziile în provincie, asemenea se mai întreprinse a se constitui mi provinciile în biserice naționale, sub direcțiunea unui patriarx. Întreprinderea rezumă în Imperiul de Orient, în Syria, în Palestina, în Egipt; a fostă un patriarx în Antiochia, la Ierusalim, la Alexandria, la Constantinopole; mi în provincia mitronolișilor făcea ce mitronolișii era în provincia eniskonișilor; mi organizarea ekleziastikă, konfesiune sub toate gradele ierarhiei kă organizarea politikă.

Aveia-mi înțelkare se făcă mi în Occident, nu numai din partea eniskonișilor Romei, kari lăkrară îndată a deveni patriarxi în Occidentul întreg, dar neatințând de pretinderile lor mi kiară în kontra lor. Nu este mai nici unul din statele formate după invasiune, kari să nu se fi cerkată, del'ală VI-lea mi până l'ală VIII-lea secolă, să se konstituiască în Biserikă națională, mi să mi dea un patriarx. În Spania, mitropolitul dela Toleda; în Anglia, cel de la Cantorbéry; în Galia frankă, arhiepiscopii din Arles, din Viena, din Lyon, din Bourges, aș purtată titlul de primat săș patriarxală ală Galiilor, ală Marei-Britanie, ală Spaniei, mi aș cerkată a deminde toate drepturile lor. Dar înțelkarea kăză pretă-

tindene: Statele din Ocidentu abia se născă; otarele lor, guvernul lor, esistența lor chiar era neînțetată în kestione. Galia, în partikular, era împărțită între mai multe popoare; mi în singlă fiă-kără popor, între fiil reșilor; eniskoniș șni regatș nă voia să kănoaskă aștoritatea șni primatș streinș; guvernulș çivilș asemenea se onșnea. Eniskoniș delă Roma, avîndș o mare înflinș kiarș akolo șnde șșpremașia sa ofițială nă era reknoșkăș, kombătea kă ardoare stabilirea patriarșilor; în Galia, îndemănarea lăi era întră a face să treakș primășia șni mitropolitș la altlș, a onri kă dînsa să nă se fikseze măltș timpș totș ne șnș așela-mi skășnș; elș favorisș pretenșionile kândș ale mitropolitșlăi delă Viena, kândș ale çelșă din Arles, mai țărziș ne ale așelșia delă Lyon, mi pșdinș dșn'ășestea mi ne ale așelșia delă Sens; mi, în așeasșă mîskare a ordinilș relișioase mi çivile, instițușione nă pșș niçi o dată să kăpete niçi forșă, niçi fișitate.

Așelea-mi kășse kari o făkșș să kășș, dășerș mi mai departe înflinș lor: prekșm dînselē onrișerș sistema patriarșală d'a predomina, slăbirș asemenea mi rșinarș mi sistema arșieniskonală. Del'alș VI-lea mi pînș l'alș VIII-lea seklș mitropoliiș merserș din

kȕdere, în kȕdere astǎ-felǎ înkȕtǎ la sȕ-
 irea pe tronǎ a Carlovingianilor, ei nȕ mai
 esista. Singȕra împrejurare a împȕrgirii Ga-
 liei în state diferite trebuia sȕ le fiȕ fatalȕ.
 Çirkȕmskrierea societȕii religiȕose nȕ mai
 korespȕnse kȕ aȕeia a societȕii civile. Pro-
 vinȕia mitropolitȕlei dela Lyon, de esemplȕ,
 avea episkopȕi dependingȕi de regatȕlȕ Visi-
 goȕilor mi de alȕ Francilor, mi kari se folosea
 kȕ grȕbire de aȕestȕ mizlokȕ ka sȕ skane de pȕ-
 terea sa, fiindȕ foarte sigȕri kȕ vorȕ fi sȕsȕinȕȕi
 de sȕveranȕlȕ timpȕralȕ. Preponderinga mi-
 tropoligilorȕ era nȕskȕtȕ, kȕtre aȕestea, kȕm
 aȕi vȕzȕtȕ, din aȕeia a oramelorȕ pe ȕnde re-
 sida, mi din vekia lorȕ kalifikare de mitro-
 politȕ. Aȕa darȕ în restȕrnarea invasiȕnii,
 importanȕa relativȕ a oramelorȕ se skimbȕ;
 ȕetȕȕi avȕte, konsiderabile, adevȕrate mitro-
 polie, sȕrȕȕirȕ mi se desponȕlarȕ. Altele mai
 pȕȕinȕ reȕ traktate de soarte konservatȕ mai
 mȕltȕ pȕtere mi inflȕingȕ; Astȕ-felȕ despȕrȕ
 kaȕsa kare fȕkȕse din kȕtare saȕ kȕtare epis-
 kopȕ ȕnȕ mitropolitȕ, mi astȕ vorbȕ ajȕnse
 o minȕȕȕȕ; mare perikȕlȕ pentȕ pȕterea ȕe
 o esȕrima. În-fine era în natȕra institȕȕiȕnii
 ka sȕ fiȕ atakatȕ totȕ de o datȕ, pe de o parte
 de episkopȕii kȕrora nȕ le pȕsa d'a avea ȕnȕ
 sȕperiorȕ; pe de altȕ parte, de episkopȕlȕ

din Roma, kare nă voia rivali. Asta într'adevăr se mi întîmîlă. Eniskomiloră le plăcea mai multă să aibă mitropolită generală pe eniskopulă dela Roma kare era depărtat mi kă grije despre ei, kăci nă îi domina înkă. Astă-felă dară, în voia a doi inemiă, atakagi mi de sus mi de jos, mitropoligiă kăzără din zi în zi; eniskopii încetară d'a mai askalta rekomandările saă învîrîtărele loră, mi kredinchiuă d'a mai alerga la intervenirea loră; mi kăndă în anulă 744 Pepin celă Scurtă konsultă pe papa Zacharia asăpra mizloaveloră d'a pune eară orîndială în Biserika tăr-bărată, șna din cele d'întiă kestiăni ce i adresă fă aceia de a sîi kăm trebăia a face pentră ka mitropoligiă să fă onoraă de eniskopii mi de preoăii paroxiei.

Și în adevară kă găvernălē Bisericei din acea epokă resida în eniskopiă mi preoăii, mi ei era singării ei membri aktivă mi păterniă. Kari era relaăiunile loră, mi kăm era între dînăii împăruă pătarea?

Fapta generală, evidentă, ă dominarea esklsivă, mi, pătămă zice, desnotikă a eniskomiloră. Să cheretămă de apioane kăsele loră: acesta ă celă mai bănă mizlokă d'a kănoasce bine starea Bisericei.

1-iă Și mai întiă kăderea mitropo-

ligiloră, lăsat ne episkopii făr sşperiorî. Împreună kă kanşlă provinciei eklesiastice kăzăr mi sinodăleă provincială ne kare dînsăleă ilă konvoka mi presida. Ačeste adşnări, adevărată sşperioare, de episkopii, înainte kăroră se făcea apelă pentră jşdekăşile loră mi şnde se înfăşima toate lăkrările kari nă pştea fi dečise de ei singări, deveniră rare mi pşuină esakte. Se şinşră în Galia, în kărsăleă sekşlşlş ală VI-lea, činčî-zeyî mi patră de končilie de totă felşlă, doşă-zeyî nămai în sekşlşlă ală VII-lea, şeante în prima jşmătate a sekşlşlş ală VIII-lea¹; mi înkă činčî de ačeste se şinşră mi în Belgia saă ne şermii Rinuluî. Făr sşperiorî individşali, făr' adşnări de egalii loră, episkopii se văzără dară mai independinşî.

Şi mai măltă înkă, sistema aleşeriloră episkopale se skimă. Aş văzătă kă aleşerea de kătre kleră mi poporă mai măltă dekăleă legală mi deasă în epoka de kare ne okşpămă, era kă toate ačeste măltă mai neşigără, mi mai pşuină adevărată. O pştere streină, regalitatea, interveneă neînčetată şure a adăce ţărbşrarea mi nepşterea: neînčetată reşii nămea da drentăleă ne episkopii, kă toate

¹ Vedegă tabloşrile şrmătoare.

protestările kontințe ale Bisericeii, mi în toate kasările, alesulș avea trebșingș de konfirmarea lorș. Legătorele kari șnea pe epis-

Tabloslș konvikielorș din Galia.

Data	Lokslș	Asistanglș
Anslș.		
506	Agda	25 eniskonlș, 8 preoșlș, 2 diakonlș nentș eniskonlș lorș.
507	Tulusa	.
511	Orléans	32 eniskonlș.
515	St. Maurice	4 eniskonlș, 8 konșlș.
516	Lyon	.
517	Nș se suie	16 eniskonlș.
517	<i>Epaonense</i>	25 eniskonlș.
517	Lyon	11 eniskonlș.
524	Arles	14 eniskonlș, 4 preoșlș.
527	Carpentras	19 eniskonlș.
529	Orange	14 eniskonlș, 8 <i>ciri illustres</i> .
529	Valencia	.
529	Vaison	11 saș 12 eniskonlș.
530	Angers	5 eniskonlș.
533	Orléans	26 eniskonlș. 5 preoșlș
535	Clermont	15 eniskonlș.
538	Orléans	19 eniskonlș, 7 preoșlș.
540	Orléans	.
541	Orléans	38 eniskonlș, 11 preoșlș, 1 abate.
545	Arles	.
549	Orléans	50 eniskonlș, 21 preoșlș, arxidiakonlș saș abaglș.
549	Arles	10 eniskonlș.
550	Toulusa	.
550	Metz	.
554	Arles	11 eniskonlș, 8 preoșlș, diakonlș saș arxidiakonlș.
555	Lokș nesigșr în Bretania	.
555	Parislș	27 eniskonlș.
557	Parislș	16 eniskonlș.
563	Saintes	.

Tablosl̥ konvilielor̥ din Galia în al̥ VI-lea sekl̥s̥ (ormare)

Data	Loksl̥s̥	Asistanțî
Ansl̥s̥.		
567	Lyon....	8 eniskonî, 5 preoșî, 1 diakonș.
567	Tours...	7 eniskonî.
573	Parisŭ	23 eniskonî, 1 preotș
575	Lyon	
577	Parisŭ	
578	Auxerre	En'iskonî din Auxerre, 7 abașî, 34 preoșî, 3 diakonî, toșî din diocesisl̥s̥ din Auxerre.
579	Châlons	
579	Saintes	
580	Braines	
581	Lyon	
581	Mâcon	21 eniskonî
583	Lyon	8 eniskonî, 12 delegașî de eniskonî,
584	Valencia	
585	Mâcon	43 eniskonî, 15 delegașî, 16 eniskonî
587	Andelot	fșrș skaznș
588	Clermont	
588	Lokș nesigșrș	
589	Sourey anroa- ne de Soissons.	
589	Châlons	
589	Narbona	7 eniskonî.
590	Pe otarele Al- vernief, Ruer- gei mi Geval- danuluî.	
590	Poitier...	6 eniskonî
590	Mezt	
591	Nanterra	
594	Châlons.	

konî kș preoșî lorș se aflarș asemenea foarte slabe; nșmaî prin singșra aleșere nștea klerșl̥s̥ a inșșingș înkș asșpra eniskonșl̥s̥, mi aveastș inșșingș fș, daka nș desșingșatș, celș nșșinș desvinatș mi kontestatș.

Tabloulă konvilieloră din Galia în ală VIII-lea seklă.

Data	Lokslă	Asistanți
Anslă		
603	Châlons	
615	Parisă	
	Псгінă în 8r- mă	
	Lokă nesigără	41 Eniskonî
625	Reims	
627	Mâcon	Eniskonî mi laiă marî.
228	Clichy	16 Eniskonî, Dagobertă, marî.
633	Clichy	9 Eniskonî, Dagobertă marî,
638	Parisă	
648	Bourges	
650 saă 645	Orléans	
650	Châlons	
658	Nantes	
664	Parisă	38 Eniskonî, 5 abagi, 8ă arxi- diakonă
669	Clichy	25 Eniskonî
670	Sens	Eniskonî mi marî
670	Autun	30 Eniskonî
678	Lokă nesigără.	
684 asă 685	În palatslă re- peli.	
689	Asemene	
692 saă 682	Rouen	16 eniskonî, 4 abagi, 1 legată, 3 arxi-diakonî, mslăi preogi mi diakonî

2-lea Dintr'aceasta rezultă mi o altă îm-
prejurare kare despărăi înkă mi mai mltă
pe eniskonî de preogi loră. Kândă klerălă
îi alepea, elă îi lăa din sînălă seă; mi avesti
alemi era oameni kgnoskăgi mi akreditagi în
diocesiă. Kândă din kontra, o mslăime de e-

niskoni mî priimirî titula lorî dela reî, cea mai mare parte dintr'înşii fîrî streinî, nek-noskî, fîrî afekţiune mî fîrî kreditî în klerîlî ce ei avea a gîverna. Lsaiî kiarî din diocesiî, ei era adese orî linsigî de kon-siderare, pentrî kî era intrigantî kari rex-miserî prin mizloace rîmînoase, saî mî kiarî prin banî, a kîpîta preferinga regalî. Astî-felî se sfîrîma earî legîtsrele kari ōnea pe eniskoni kî klerîlî; astî-felî mî pîterea e-niskopalî, pe kare niî o pîtere sîperiorî nî o mai komîndea, skîpa asemenea de inflîingîa poporîlî ei; mî prekm klerîlî se despîrî-se de poplîagînea laikî astî-felî mî enis-kopatîlî se despîrîdea de klerî.

Tablosî konvilielorî din Galia în cea d'întîiî jîmatate a se-klsî alî VIII-lea.

Data	Lokîlî	Asistanî
719	Maëstriht	23 Eniskoni, mîlî preoî mî mirenî cel marî
742	În Germania	
743	Leptine	
744	Soisone	
745	În Germania	
748	Asemene	
752	Vermeria	

3-lea Asta înkî nî é totî; klerîlî însî-mî kîdea; nî nîmai kî mî perdea pîterea,

dar încă mi posiđineea, mi, ka sѣ vorbimѣ astѣ-felѣ, kalitatea lăi se înjosea. Ađi vѣzstѣ kѣ ţnѣ mare nѣmerѣ de sklavi intra în Biserikѣ în aċea epokѣ, mi kassele prin kari intra. Episkoniġ vѣzstѣ îndatѣ kѣ ţnѣ klerѣ astѣ-felѣ formatѣ era fѣrѣ rѣdѣvine, fѣrѣ for-đrѣ, mѣltѣ mai lesne de gѣvernatѣ mi de învinsѣ, daka s'arѣ fi ċerkatѣ sѣ resiste. Ama darѣ în mѣlte dioċesie, ei avѣrѣ grije de a ġi rekrѣta totѣ kѣ aċela-mġ kinѣ, mi d'a ajġta ei singѣrġ la kѣrselѣ natѣralѣ alѣ lѣkrѣrilorѣ; mi aċeastѣ oriđinѣ sѣbalternѣ a ţnei mѣlđimġ de preođġi kontribġi mѣltѣ timpѣ la sѣveranitatea episko-patţlăi.

4-lea Mai eatѣ a patra kassѣ, mѣltѣ mai pѣsternikѣ mi mai întinsѣ. Episkoniġ era nѣ-mai ei singѣrġ administratorġ ai bѣnţrilorѣ Biseriċei. Aċeste bѣnţrġ era de doţt felţrġ: ne de o parte, fondţrile, în fġt-kare zi mi mai konsiderabile, pentrѣ kѣ nѣmai sѣb aċeastѣ formѣ se fѣċea ċea mai mare parte de darţrġ la Biseriċe, ne de altѣ parte, oferirile kre-đinċiomilorѣ în înse-mġ în biseriċele. Voiѣ mai zġċe ċeva în treakţtѣ, mi desne ţnѣ alѣ trei-lea felѣ de venitѣ eklesiastikѣ, kare a jţkatѣ mai tѣrziţ ţnѣ rolѣ destţlѣ de mare, dar kare în alѣ VII-lea sekţlѣ, nѣ era încă bine stabilitѣ; voiѣ sѣ vorbeskѣ desne dizmѣ. Înċtѣ

din cei d'întîiș sekslî klerxlș se silesce ne-
încetată a reintroduse saș a ħeneralisa ayeas-
tă institugiune ebraikă; elș o predikă mi o
lasdă adskindă a minte tradiğisnile mi mo-
ravurile jidovilor. Doxă konçilie gale din alș
VI-lea sekslș, celș dela Tours în anulș 567,
mi celș dela Mâcon în 585, fakș dintr'însa o-
biektelș șnorș dispoziğisnî formale. Însă, simte
țineva dșne kiarș tonelș lorș, kă ayește dispozi-
ğisnî șuntș mai mëlțș îndemnșrî dektăș leğî.

„Vă însușingămș, skrie kredinçiomilorș
„konçilielș dela Tours, kă, *dșne leğisnile lș*
„*Abraam, șă ns încetağî d'a înșușiuia lș Dsm-*
„*nezeș dizma din toate bșnsrile voastre, daka voiğî*
„*ka dînselș șă konserve ayeia ce vș mai remșne*”¹.

Și ayește îndemnșrî aș pșğinș efektș. Nș-
mai țerziș mi sșb Carlovingienî, pștă klerxlș kă
ajstorxlș nșterîi çivile, a mi ajșnșe la skonș, mi
a faye dizma ħenerală mi reglată. În enoka des-
pre kare tratămș, fondșrile mi oferirile era singș-
rele sale venișrî. Ama dară nș kredeğî, domni-
lorș, kă ayește venișrî era ale Biseriçei, șneçiale
saș ale paroxiei de șnde venea: prodăktelș tștș-
lorș dominielorș aflate, mi ale tștșlorș oferirilorș

¹ Labbe, Tom V Col. 868.

primitivitate în dioceze, forma sa totală de care dispunea numai episcopul singur:

„Dominiele, pământurile, multe, sclavii, ave-
„rea..., cari sunt date parohilor, zice conchi-
„lislă dela Orléans, să rămână în puterea epis-
„copului”¹.

Însușinată cu puterea d'ă altă cultă, mi cu înțelegerea preoților în tot dioce-
sislă, era numai episcopul care determina par-
tea răvenită în-țria parohie. Multe regule,
în adevăr, se întocmiseră îndată în această
privity; se făcea mai obișnuită din veniturile
unei parohii trei părți: o parte era dată kle-
ricilor cari o deservea, alta pentru cultele
cultă, mi ce rămânea era pe seama epis-
copului. Dar în contra acestei recomandări
legale, adese ori reamintită de kanoane, cen-
tralisarea veniturilor ekleziastice rămânea ne-
miskată; administrarea ei generală se făcea
episcopului, mi lăsa venea lesne a presimți
întinderea acestor mizlochi de putere.

5-lea Elă dispunea de persoane mai ka
mi de lăcrări, mi libertatea preoților paro-
xie, nu era mai bine garantată decât veni-
tislă lor. Principiislă servitudinii clericali,
daca nu potă exprima astă-felă, se întroduse

¹ Conchișlă dela Orléans, anulă 611, kan 14, 15.

în Biserikă; se ȳitesce în aktele konvilieloră:

„Este zisă în lege, în privinga klăkamiloră
„dela kămpări, kă fî-kare trebăse să remăiă ako-
„lo, unde a înĉepătă să treakă. Kanoanele ordo-
„nă asemenea ka klericiî kari lăkrează pe kămp-
„nălă Bisericeî, se remăiă akolo pe unde aă în-
„ĉepătă.“¹

„Ka, niĉi ųnă episkopă să nă poată înĉl-
da la gradă pe vre ųnă klerikă streină.“²

„Ka nimine să nă ordoane klerikălă, ka-
re nă va fi promisă mai întiiă să stea pe lo-
kălă unde îlă va fi năssă.“³

Niĉi o dată năsterea asăpra persoaneloră,
n'a fostă mai kărată slabilită.

6-lea Progresele importanĉei politice a e-
niskopiloră, se întoarseră asemenea în profitălă
dominării loră religioase. Ei intra în adănrile na-
ĉionale, înkonjăra mi konsălta pe reĉi. Kăm ară
fi năstă sărmanii preoĉi a se lănta kă folosă în
kontra ųnoră asemeni săperiori? Astă-felă era kă
toate aĉeste, desordinălă timpiloră mi difikăltatea
ka mi neĉesitatea d'a manăine vre o legătură ĉe-
nerală, vre o ųnire în administrarea Bisericeî, în-
kăttă kărsălă lăkrăriloră, în ųnire kă natimele oa-

¹ Konviliălă dela Sevilla, anălă 619. C. 3.

² Konviliălă dela Angers anălă 453. C. 9.

³ Konviliălă dela Valencia anălă 524. C. 6.

meniloră așinta a fortifika pătrea centrală. Despotismul aristokrației episkopale predomină totă prin azele-aș kase kari fără a predomni azele ală aristokrației ferdale; azeasta era, poate, în azele epokă, trebdinga komonă și domnitoare, singură mizlă de a mândine soțietatea civilă saă relițioasă.

Dar este onoarea și mântșirea natșrei omenesă ka reșă, kiară neapărată, să nă se îmulineaskă niă o dată fără resistință, și ka libertatea, protestândă și lăptândă-se neîncetată în kontra neșesității; să prepare liberarea kiară în momentulă kândă dînsa sferă jăglă. Episkopiă abșsară foarte mătă de nemărpinita loră pătrea; preoții și venișrile dioșesieloră loră fără în prada violinșeloră și jafșriloră de totă felă; aktele konșilieloră, komșse kiară de episkopi, sântă într' azeastă privință, martorălă ăelă nereșsabilă.

„Amă aflată, zice konșiliă delă Toleda, „kă episkopiă traktează paroxiele loră, nă „episkopalivesăe, ăi foarte kăddă, și ne kândă „a fostă skrișă: *Ns domnișă asșna mosteniriă „Domnșă, dar fără-vă modelsrile țărmei*“ ei „înkărkă dioșesiele loră kă perderi și jafșri. „Eată dară nentă ăe toate lăkrșrile ăe și „însșmesă episkopiă să le fiă refăstate, afără

„nșmaî de ȳeia ȳe le este akordatș de ve-
 „kile konstitsișni; nentș ȳe kleriȳiî, or paro-
 „xianî. saș dioȳesianî, kari sșntș nelinisȳiȳi de
 „eniskoni sș fakș plșnșerile lorș kștre mitro-
 „politș, mi ka mitropolitșlș sș nș întșrzie de a
 „desfiingă nisȳe asemeni esȳese.¹

„Aȳeia kari aș kșptștatș ordinele ekle-
 „siastice, adikș preoȳiî, zȳe konȳilisł delà
 „Braga, nș trebșe niȳi de kșm sș fiș sșpșșmî
 „bștșrieî, afarș nșmaî kșndș fakș greșele
 „marî mi de moarte. Nș trebșe asemeni ka
 „fiș-kare eniskonș, dșne gșstși, mi kșndș i
 „va plșȳea, sș batș saș sș fakș sș sșfere onora-
 „biliî seî membri, de frikș sș nș mi nearzș res-
 „pektșlș ȳe sșntș datorî lși ka nisȳe sșpșșmî.“²

Kleriȳiî nș nerdșrș totș respektșlș kș-
 tre eniskonî, însș, nș urîimîrș niȳi toatș ti-
 rania lorș. O fantș importantș mi prea pș-
 ȳinș însemnatș se dovedesȳe iȳi mi kolo în
 kșrsșlș aȳesteî epoce, mi aȳeastș fantș este
 lșnta preoȳilorș paroxiei în kontra eniskoni-
 lorș. Trei simntome prinȳipale, aflate prin
 aktele konȳilielorș, ne-o fakș kșnoskștș:

1-iș Preoȳiî paroxiei, mi kleriȳiî inferi-

¹ Konȳilisł delà Toleda, anșlș 589. c. 20

² Konȳilisł delà Braga anșlș 675. c. 7

ori se ȧneskȧ între dînmiî sîre a resista; ei formeazȧ în kontra eniskonslȧi *konjstragisnȧ*, asemȧnate kȧ ayele konjstragisnȧi mi kȧ ayele komȧne ȧe le formazȧ mai tȧrziȧ bȧrȧesii o-ramelorȧ în kontra seniorilorȧ lorȧ.

„Daka vre ȧniî din klerici, prekȧm s'a mai „întȧmplatȧ ayeasta de kȧrȧndȧ în mȧlte lokȧri, „însȧflagȧi de diavolȧlȧ, rebeli kȧtre astoritate, se „reȧneskȧ în konjstragisne, fakȧ între dînmiî jȧ- „rȧminte, saȧ mi daȧ skrieri, sȧb niȧi ȧnȧ pretestȧ, „o asemenea kȧtezare sȧ nȧ remȧiȧ askȧnsȧ, mi „îndatȧ ȧe fanta se va dovedi, eniskoniî atȧnȧi „sȧ se ȧneaskȧ, mi sȧ pedenseaskȧ ne kȧlnabili „dȧne rangȧlȧ mi kalitatea persoaanelorȧ¹.

„Daka klericiî, kȧ skonȧ d'a se revolta, „se ȧneskȧ în konjstragisne, saȧ urȧn jȧrȧmin- „te or urȧn înskrise, mi întȧndȧ kȧ vikleniȧ „kȧrse eniskonslȧi lorȧ, mi daka, însȧiingagȧi „fiindȧ d'a se lȧsa de aȧeste fante, ei nȧ voieskȧ „a se sȧnȧne, atȧnȧi sȧ li se ȧea rangȧlȧ de totȧ².

2-lea Preogii, în kontra eniskonslȧi lorȧ, aleargȧ neîncetȧtȧ la ajȧtorȧlȧ laiȧilorȧ mi kiarȧ la patronȧlȧ paroxiei, saȧ la or-kare altȧ

¹ Konviliȧlȧ dela Orlȧans, anȧlȧ 538. C. 21.

² Konviliȧlȧ dela Reims, anȧlȧ 625. C. 2. Vedegȧi mi konviliȧlȧ dela Narbonna, anȧlȧ 589. C. 5.

omș pŕternikș kș kare se aflș dînmiî în înklinare. „Ka kleriçii sș nș se rediçe niçi o datș în kontra episkopșlș lorș prin mizloçirea pŕterniçilorș sekslșlș¹:“ açeasta este rekomandarea repetitș neînçetatș de kŕtre konçilie.

3-lea Dar repetindș açeastș rekomandare mi proskriindș *konjsrșrile* preoçilorș, konçiliele înse-mi se çearkș a adșçe oare-kare leakș rełlș: plŕnçerile soseskș din toate pŕçurile, mi ei se simțș siliçi a çine sokotealș ãe dînsele. Kŕte-va teste aflate în aktele lorș, vorș sșgne în açeastș mivindș mai młtș de kŕtș or-kari alte komentarie.

„Pentŕ kș ni sa înfșçinatș plŕnçerî „asșpŕa młtorș episkopî, kari mi însșmeskș „lșkrșrile date de snîi kredinçiomi paroxie- „lorș într'snș astș-felș de kinș în kŕtș nș „lasș de kŕtș pŕea pŕçine, mi mai nimikș Bi- „seriçelorș kŕrora a fostș date, ni s'a pŕçtș „drentș mi raçionabilș ka, daka biserika din „çetatea șnde presidș episkopșlș kș graçia „lși Christũ n'are nimikș de linsș, apoi a- „tŕnçi totș çe remșne prin paroxie, sș fiș „datș kleriçilorș çe le deserveskș, saș sș se „întrebsinçeze prin renararea biçeriçelorș lorș.

¹ Konçiliislș dela Clermont, anșlș 535. C. 4

„Dar daka episkopul are keltgeli mari, mi nã
 „destale venitãri ka sã i ajungã, atãurã sã lase
 „paroxiilorã celorã mai avãte aceia ce se kãvine
 „raionabilã, saã pentrã klericã, or pentrã în-
 „treginerea bastimentelorã, mi episkopul sã
 „întrebãungeze pe seamã ceia ce va prisosi¹.

„Daka niskaã-va darãri s'aã fãkãtã basi-
 „licelorã amezate prin cetãurã, în pãmintãri, or
 „miukãtoare, saã alte lãkrãri, achestea sã fã
 „lãsate în disposigãnea episkopulã kare sã
 „fã liberã a întrebãunga dintr'însele ceia ce
 „se kãvine pentrã reparãrile basiliceã, or pen-
 „trã întreginerea klericilorã ce o deserveãkã.
 „Kãtã pentrã bãnãrile paroxiilorã saã basili-
 „celorã aflate în bãrbiele dependinte de ce-
 „tãurã, sã se observe obiceiulã fã-kãrã lokã².

„A fostã deãisã ka niãrã ãnã episkopã,
 „în visitarea dioceãulã seã, sã nã priimeaskã
 „dela niãrã o bisericã nimikã mai mãltã din
 „ceia ce i se kãvine ka semnã de onoare
 „pentrã skãrãulã seã: asemenea nã trebãe sã
 „iea niãrã de kãm vre o a treia parte din da-
 „rãrile fãkãte de poporã bisericelorã din pa-
 „roxie; çi achestã a treia parte sã remãie
 „pentrã lãminarea bisericã, mi pentrã repara-

¹ Konviliãlã dela Carpentras anulã 527, C.

² Konviliãlã dela Orlãans, anulã 538, C. 5

„rea ei; mi ne fiu kare anu sã dea sokotealã
 „eniskonisli. Kãci, lãndu eniskonisli aca-
 „stã a treia parte, iea dela biserikã lãmina
 „ei mi întreginerea akoneremintisli ei'.

„Avaricia este rãdãcina tãtãloru releloru,
 „mi acastã sete kãlnabilu konrinde kiaru ini-
 „ma eniskoniloru. Mslui kredinciomi pentru
 „isbirea lui Christu mi a martiriloru, inaldu
 „basiliie in paroxiele eniskoniloru, mi densu
 „intr'insele dargri, iar eniskonii mi le insu-
 „mesku indatu, mi le intrebãngeazu spre fo-
 „losisli loru. De aci urmeazu ku klericii lip-
 „sesku de a serba sãntele oficie, kãci nu
 „mi priimesku onorarele loru. Basilieele de-
 „rãpnate nu sãntu nici de kãm reparate, pen-
 „tru ku lãkomia preogeasku a rãnitã toate
 „mizloachele loru. Koncilisli ordonu daru ka
 „eniskonii sã gãverne diocesiele loru, fãr'a
 „priimi nimiku mai multu neste ceia ce li se kã-
 „vine dũne vekile dekrete, adiku a treia par-
 „te din dargrile mi venitsrile paroxieloru; kãci
 „de voru lãa mai multu koncilisli ilu va in-
 „datora sã intoarku inanoi, or dũne chererea
 „fondatoriloru bisericeloru, sã dũne kiaru a
 „konstãnpeniloru loru. Ka fondatorii basilie-

¹ Koncilisli dela Braga, anul 572 C. 2.

„lorș sѣ sѣiѣ kѣ toate aѣestea kѣ nѣ potș a-
 „vea niѣi ţnș felș de pștere asșura bșnșri-
 „lorș ȣe vorș da mai sșs ziselorș biseriȣe;
 „mi kѣ dșne kanoane, dotarea biseriȣei, pre-
 „kșm mi biserika iňsș-mi, ȣ sșb ișrisdikȣișnea
 „eniskonșlș¹.

„Între lșkrșrile ȣe trebșe a se regșla kѣ
 „o komșnș ţnire, trebșe mai kѣ seamș a se
 „mșlȣșmi mi plňnșerile preoșilorș paroxiani din
 „provincia Galiciei; plňnșeri kari aș de obiectș
 „lșkomia eniskonilorș lorș, mi pe kari neȣe-
 „șitatea iș a iňpninsș a le sșpnșne ţnși esaminș
 „pșblikș. Aȣești eniskoni, iň adevșrș, dșne
 „kșm s'a doveditș jefșeskș biseriȣele lorș pa-
 „roxiane; mi iň timnșlș pe kșndș ei trșeskș iňtr'
 „ţnș prisosș largș, este doveditș kѣ aș redșșș
 „mșlte basilice mái iň rșinș. Prin șrmare pentrș
 „ka nișȣe asemeni abșșrș sѣ nѣ se mai re-
 „noiaskș, ordonșmș ka, dșne sinodșlș dela
 „Braga, fiș-kare din eniskoni zisei provincie
 „sѣ nѣ mșimeaskș anșalș, dela fiș-kare din
 „basilicele dioȣesișlș lși, mai mșltș dektș
 „doi solidi. Mi ne kșndș eniskonșlș visiteazș
 „dioȣesișlș seș, sѣ nѣ kazș iň sarcina nimșlș
 „prin mșlȣimea servitorilorș seș, mi ka nșme-
 „rșlș trșșșrelorș sale sѣ nѣ fiș mai mare de-

¹ Konșilișlș dela Toleda anșlș 633. C. 33

„kѣtѣ чинчі, ми сѣ нѣ ремѣиѣ маі мѣлтѣ де о
„зи ла фѣ-kare basilikt. ¹.

Eatѣ маі мѣлтѣ dekѣtѣ trebѣe negremitѣ
nentrѣ a proba апѣsarea ми resistinga reslѣi,
ми інчerkarea de a ілѣ vindeka. Resistinga
kѣzѣ, iar remedislѣ fѣ fѣrѣ пѣtere; desnotis-
mѣlѣ eniskonalѣ se desvoltѣ neінчetatѣ. Аша
darѣ, la інчепѣtѣlѣ sekѣlѣi алѣ VIII-lea, Bi-
serika era kѣzѣtѣ інтр'ѣnѣ desordinѣ маі ase-
mene kѣ ачela алѣ societѣiи чivile. Fѣrѣ
сѣperiorі ми fѣrѣ inferiorі de kari сѣ se tea-
mѣ, skѣпаи de prevegerea mitronoliilorѣ ka
ми de a konчилиelorѣ ми de inflѣinga преои-
lorѣ, o мѣлѣime de eniskonі se da la чele маі
skandaloase esчese. Стѣnіnі neste avѣiiele
mereѣ kreskinde ale Bisericeі, пѣми ін nѣme-
rѣlѣ proprietarilorѣ чelorѣ marі, еі le adona
interesele ми moravѣrile: ми пѣrѣsea karakte-
rѣlѣ lorѣ eklesiastikѣ, sure a tѣri o viaѣѣ laikѣ;
avea kѣinі, kѣrѣi de vіnѣtoare; merчea ін konjѣ-
raи de servitorі armaи, ми se dѣчea інsi-ми la
resbelѣ: ba інkѣ fѣчea ми ін kontra vecinilorѣ
lorѣ esnediѣiѣnі de kѣlkare ми de тіlxѣrie.
O krisѣ era de neапѣratѣ; totѣlѣ preparea,
totѣlѣ proklama neчesitatea ѣnei reforme. Vedі
vedea kѣ fѣ ми чerkatѣ інтр'adevѣrѣ, пѣiиnѣ

¹ Konчилиslѣ dela Toleda, anslѣ 646, C. 4.

dăne scirea pe tronă a Carlovingianilor, de
păterea civilă. Dar Biserika însă-mi konrin-
dea și asemenea permină: alături kă kle-
rului sekulară se desvoltase și altă ordină,
reglată pe alte principie, însăflăgită de și
altă spirită, mi kare se părea destinată a pre-
veni desolădisnea de kare Biserika era ame-
nănată. Voiă să vorbeskă de kălugării. Is-
toria loră, de l'ală VI-lea mi pînă l'ală VIII-lea
sekulă, va fi obietăleă fiitoarei noastre adunări.

LECTIUNEA XIV^a.

Istoria klerului reglată, saș a klerului del'ală VI-lea pînă l'ală VIII-lea seculă. — Klerului aș fostă mai întiiș laici. — Importanța așteia fante, origina mi dezvoltarea progresivă a vieții monastice în Orientă. — Cele d'întiiș regle. — Aducerea klerului în Occidentă. — Ei sântă reș priimigii aș. — Primele loră progrese. — Diferința dintre monastirile orientale mi cele occidentale. — Oninisnea sântăsi Ieronimă asșna rețuririloră vieții monastice. — Kasele generale ale întinderii sale. — Despre starea klerului în Occidentă în ală V-lea seculă — Istoria mi neșnirea loră. — Sântăsi Benoit. — Viața lăi. — Elă fondează monastirea din muntele Cassin. — Analiza mi apregierea reglei sale. — Ea se respîndesce în totă Occidentul mi guvernă mai toate monastirile.

Domniloră,

De kîndă amă apăkată eară istoria societății religioase în Galia frankă, amă considerată: 1-iș fanta generală, domnitoare, care a caracterisat Biserika del'ală VI-lea pînă l'ală VIII-lea seculă, adică unitatea ei;

2-lea ranoartele ei kx statxlş; 3-lea organisa-
rea ei interioarx, sitşagisnea rexinrokt a gş-
vernatorilorş mi şvernagilorş, mi konstitş-
gisnea şvernşlş, adikx a klerşlş.

Amş rekşnoskştx kt, ktre mizlokşlş se-
kşlşlş alş VIII-lea, şvernşlş Bisericei, kle-
rşlş, era ktzştx într'o stare de mare desor-
dine mi de dekadindş. Amş simşitş trebş-
indş şnei krise, şnei reforme: amş aretatş kt
şnş prinşiniş de reformx se mi aflş în şinşlş
klerşlş; amş nşmitş klerşlş şelş regşlatş, kt-
lşgşrii. Kiarş de istoria lorş, din aşea epo-
kt, avemş darş a ne okşna astş-zî.

Aste vorbe *klerş regşlatş*, domnilorş, fakş
şnş efektş înşelştorş. Se pare, aşzindş-le, kt
ktlşgşrii aş fostş totş d'aşna eklesiastixi, mi
kt a fşkştx parte esenşialx din klerş. Astş-
felş é în adevşrş idea şeneralx şe mşlş mi
aş formatş într'aşeaşta, mi ne kare le aş mi a-
plikat'o fşr' a se mai şita la timşii, lokşrile,
mi modifikşrile şşşesive ale institşgişniş. Mi
nş nşmai kt şrivesş ne ktlşgşri ka ekle-
siastixi, dar inkx şşntş mi gata a îi krede ka
ne şei mai eklesiastixi dintre toşii, şei mai
mşltş desşşşşş de soşietatea şivilş, şei mai
ştreini la interesele mi moravşrile ei. Aşea-
şta é, daka nş mş înşelş, imşresişnea kare,
dşne şingşşlş lorş nşme, atştx astş-zî ktştx

mi înkȳ de mȳltȳ timpȳ, se desteantȳ firesce în spirite.

Impresiune plinȳ de retȳcire, domnilorȳ: în origina lorȳ mi ȳelȳ pȳginȳ în timpȳ de dorȳ sekȳle, kȳlȳgȳrii n'aȳ fostȳ niȳi de kȳm eklesiastiȳi, ȳi era adevȳraȳi laiȳi, rezniȳi negremitȳ, printr'o kredingȳ religiȳoasȳ, într'ȳnȳ simtimentȳ mi ȳnȳ skonȳ religiȳosȳ, însȳ streini, o mai renetȳ, de sovietatea eklesiastikȳ, de klerȳlȳ kȳratȳ zisȳ.

ȳi nȳ nȳmai kȳ astȳ-felȳ a fostȳ instiȳȳisnea în origina ei; dar astȳ karakterȳ primitivȳ, ȳe mai obiȳnȳsitȳ mȳlȳi ilȳ perdȳ din vedere, a inflȳingȳtȳ mȳltȳ asȳnra istoriei sale, mi i esnlikȳ singȳrȳ skimbȳrile.

Avȳi okasiȳnea¹ a mai zȳce ȳeva asȳnra stabilirii monastirilorȳ în Ocidentȳ, mai kȳ seamȳ la miazȳ-zi a Galiei. Voiȳ relȳa astȳzi fantele mai de sȳs, mi le voiȳ ȳrma mai de aproape în desvoltarea lorȳ.

Kiarȳ în Orientȳ, toȳi sȳie, mi aȳ lȳatȳ kȳlȳgȳrii nasȳerea. Ei aȳ fostȳ ne la înȳenȳtȳ mȳltȳ mai depȳrtȳȳi de forma ȳe mi aȳ lȳatȳ de atȳnȳi înkȳa, mi sȳb kare spiritalȳ é obiȳnȳsitȳ a mi îi înfȳȳima. Înȳ din ȳei d'întȳiȳ timpȳ ai kristianismȳlȳi, kȳȳi va oameni mai

¹ Vedȳi la a IV-l a lekȳisne, dintr'avestȳ volsmȳ.

esaltații dekătș algiî, miî impunea nisce sakrifitșe miî nisce rigori estraordinare. Iii a-
ceastea nș era niçi de kșm vre o inovațiune
kristianș; așeastș fantș provenea nș nșmai
dintr'o anlikare ęeneralș a natșrei omenesçi,
dar miî din moravșrile religiioase din totș O-
rientul, miî din șnele tradițișni ișdaișe. *As-*
ueyi așesta é nșmele ęe se da ęelorș miomî
entșsiastî: *ἀσκησις*, *eseruiișș*, *viauș asuetikș*, sșntș
întîișlș gradș alș kșlșgșrilorș. Ei nș se des-
pșrșea niçi de kșm de soșietatea ęivilș; nș
fșșea niçi de kșm min demerte; ęi se kon-
demna nșmai la așșnare, la tșșere, la totș fe-
lșlș de așșteritșđi, miî mai kș seamș la nekș-
ștorîș.

Îndatș se miî traserș din lșne: se dș-
serș a trși departe de oameni, singșrî în miz-
lokșlș pșdșrilorș, în fșndșlș Thebaidei. A-
ęești oameni darș devenîrș *ermiui*, *anaokreui*.
Așesta é alș doilea gradș alș vieęei mona-
stîșe.

Dșne kștș-va timnș, miî min kasșe kari
n'aș lșsatș niçi șnș felș de șrmș, sșpșnîndș-
se poate șnei pșterî de atrașere a vre șnș
solitarș mai ęelebrș, a sșntșlși Antoniũ, de e-
semnłș, saș poate miî kiarș osteniđi de o i-
solare ama de komulektș, ermiuii se reanro-
niarș, zidîrș kolibele lorș mai alșșrate șne-

le de altele, mi, şimţindş de a trîi fîz-kare într'a sa, se deterş kş toate auestea împreşnş la demînderile religiioase mi înşepşrş a forma o adevşratş komşnitate. Kiarş atşnşî dşne kşm se pare, priimirş nşmele de *kşlşgşrî*.

Eî fşkşrş înkş şnş pasş mai mşltş. În lokş d'a sta în kolibele lorş desşpşrşite, se adşnarş sşb şnş auela-mî akoneremîntş, mi într'şnş singşrş edificîş; asociarea fş darş mai strînsş, mi viaşa komşnş mai komşlektş. Eî devenîrş *şenobişî*. Aueasta é alş patrşlea gradş alş institşţşlşî monastikş; atşnşî darş mi atînse elş forma sa definitivş, aueia kşria trebşia sş koresşpşnşz toate noşele sale desvoltşrî.

Măi kştre aueia-mî enokş, se vede nşş-kindş-se, pentrş kasele şenobişîlorş, pentrş monastirî, o oare-kare disşiplinş kşviinşioaşş, regşle skrîse kari determinş praktîcele aues-torş mişî soşietşşî mi îndatorîvile membrilorş lorş. Printre aueste regşle primitive ale kş-lşgşrîlorş din Orientş, şele mai şelebre sşntş ale sşntşlşî Antoniş, ale sşntşlşî Macariş, ale sşntşlşî Hilarion, ale sşntşlşî Pacomiş. Nişî şna nş este lşngş saş amşnşntatş; afş şine-va într'înşele preskrierî şneşiale, întîmnştoare, mi nişî şnş felş de pretenşişne d'a domina mi d'a dirişe viaşa întreagş. Auestea sşntş

mai mult învârtire, dekret instituțional, mai mult obicei de dekret leu. Așezii, ermii și toate diferitele feluri de kălguri sâbsista în același timp ca cenobii în toată independenta primei lor stări.

Snektaklăș znei asemenea viețe, atăta asprime și entuziasm, atăta sakrificali și libertate, klăti foarte mult imaginația noastră. Kălgurii se învârtiră ca o rezezișne nespusă și se skimbară foarte mult. Eă nu voiș intra, prekă kăpetadi, în amănunțisă tătloră formeloră ce le-lă, sâb așestă năme, esaltarea kredinșiloră; voiș a areta nămai terminii estemi, ca să vorbimă astă-felă, ai karierei ce eă strebătură, și cele două ale ei efekte, totă de o dată cele mai stranie și cele mai diverse. În timpulă ne kăndă sâb nămele de *messalini* saș *жиза*, bande năme-roase de fanatici strebătea Mesopatamia, Armenia etc, defăimăndă kăltășă legală, celebrăndă singura răgăzișne nereglată, de băntă voiș, și dăndă-se prin orășe, prin piețele publice, la totă felășă de retăchiri, algi, sune a se desărgi kă totășă de oră-ke kontaktă omeneșk, se stabilea, dăne esemulășă sântășă Si-meon din Antiochia, ne vîrfășă znei koloane, și sâb năme de *stiliy* și înkina viața așes-

tei bizare izolări, mi nici zni, nici algi, nă
linsiră d'a avea admiratori mi imitatori¹.

În cea din urmă jămătate a secolului al
IV-lea, regula sântului Vasiliu veni s'adărkă,
în noile institut, oare-kare regularitate. Redak-
tată în formă de responsă², deveni îndată dis-
ciplina generală a monastirelor din Orient, u-
celă pămîntă a tătăloră aelora kari lăară p-
uimă armoniză mi statornire. Acestă kăta s-
fă rezultatul inflinței klerului sekulară as-
upra vieții monastice, ai kăria patroni se de-
klarară atunçi episkopi cei mai stăruitori,
sântul Athanasiu, sântul Vasiliu, sântul
Gregoriu din Nasiansia, mi o mășime algi.
Acestă patronajă nă ptea linsi de a întro-
duse mai multă ordine mi sistem. Kă toa-
te acestea monastirile remaseră ka nise aso-
cieri kărată laice, streine de kleră, de funk-
ționile mi de dăntăle sale. Nici o preoție,
nici o îndătorire eklesiastikă pētră kălgări.
karakterul loră domnitoră era totă d'ăna e-
saltarea reliġioasă mi libertatea; intra în aso-
ciare, emea dintr'însă, mi alepea lokșingă, mi
ăsteritășile sale; entăsiismul lăa forma se a-
rănkă în kalea ce i plăcea. Kălgării, k'ăne
kăvintă, n'avea nimikă komăneă kă preoții, f-

¹ Aș fostă stiluș în Orientă pînă l'ală XII-lea secolă.

² Konrinde 203 întrebări mi totă atătea responsări.

ră numai kredingele mi respektă că înseamnă poporul.

Astă-fel era în cea dină urmă jămătate a secolului al IV-lea starea instituțiilor monastice în Orient, mi mai pe la această epocă se adăugă în Orient. Sântul Athanasie, alungat din scaunul său mi retras la Roma¹, lăsa că dinșiși căpăta călugări, mi acolo celebră virtățile mi gloria lor. Povestirile sale mi spectacule că făcuseră cei dintâi călugări să mi aia cari erau exemple lor, făcând reș miimite de poplădăria occidentală. Păgânismul era încă foarte tare în Occident, mi mai că seamă în Italia. Clasele superioare, cari părsiseră kredingele sale, voia călășă a i conserva morăvurile mi o parte din popor de jos, i păstra încă prejădăciile. Călugării făcuseră pentru dănușă un obiect de nesokotină mi de mîni. La morămintarea Blesillei, jănă religioasă romană, moartă, se zice, din nemănkare, în anul 384, poporlă striga; „Cănd se va goni din orașă această grăvioasă rasă de călugări? Pentru ce nu îi omoră că petre? Pentru ce nu îi arănkă în apă?” E kiar sântul Ieronimă care rapoartă astă-fel vorbele poplăre².

¹ Anlă 341.

² Skrisorlă la Paul, skris : 22. (al 25).

„Prin ȳetȳile din Africa, zice Salvian,
 „mi mai kȳ seamȳ între zidsrile Carthaginei,
 „îndatȳ ȳe se vedea vre ȳnȳ omȳ kȳ mante-
 „lȳ, palidȳ mi kȳ kapȳlȳ rasȳ, aȳestȳ poporȳ
 „atȳtȳ de nefericitȳ kȳtȳ mi nekredinȳiosȳ, nȳ
 „îlȳ pȳtea vedea fȳr' a îlȳ înkȳrka de bles-
 „teme mi de injȳrie; mi daka vre ȳnȳ servi-
 „torȳ de aî lȳi Dȳmnezeȳ, venitȳ din monas-
 „tirile Egyptului saȳ din lokȳrile sȳnte ale
 „Ierusalimului, saȳ din vre o venerabilȳ re-
 „traȳere a vre ȳnȳi ermitaȳiȳ, intra în aȳelȳ
 „oramȳ, ka sȳ fakȳ o fantȳ pioasȳ, poporȳlȳ îlȳ
 „gonea batȳokorindȳ-lȳ prin mari xoxote de
 „risȳ mi ȳrȳcioase fȳerȳrȳi¹.

Am nȳmitȳ într'altȳ parte pe Rutilius² Nu-
 matianus, poetȳ galȳ, kare a trȳitȳ mȳltȳ timpȳ
 la Roma, mi ne a lȳsatȳ o poemȳ asȳupra în-
 toarȳerii lȳi în patriȳ, mi kare zice trekîndȳ
 pe lîngȳ insȳla Gorgona:

„ȳrȳskȳ aȳeste stȳnȳe, teatrȳ alȳ ȳnȳi
 „naȳfraȳiȳ de kȳrîndȳ întîmnlȳtȳ. Akolo a
 „peritȳ ȳnȳlȳ din konȳetȳȳenii mei, koborîtȳ
 „de viȳ în mormîntȳ. Elȳ era dintr'aî nostri;
 „emitȳ din nobili stremouȳ, avîndȳ o nobilȳ

¹ Salvian. *De gubern. Dei*, VIII. 4.

² Lekȳisnea IV, dintr'aȳestȳ volȳmȳ.

„stare, mi fiindă fericită printr'o nobilă k-
 „sătorib; dar iminsă de fșrii, a pșrsită pe
 „oamenii mi ne dsmnezei, mi akșm, kredslă
 „esilată, se mslgmesche intr'o retragere ne-
 „kșrată. Nefericită, kare krede k în sînslă
 „nekșrșdiei va pștea sș mask din bșnrile
 „cheresăi, mi se smachină singșră, mai kșrdă
 „de kștă zeii sșpșragi! Această sektă este
 „dară, vș întrebă, mai fatală dekștă veninele
 „Circei? Circe skimba kornșrile, akșm sșntă
 „sniritele skimbate.¹

Fșră îndoială Rutiliū era pșgșnă; dar
 mslgi oamenii din Ocidentū era ka dînsălă, mi
 priimea ayelea-mi impresiōni.

Kș toate ayelea, ayeia-mi revolșgișne kare
 akoperise Orientul kș kșlșgșrī mi șrma kșr-
 sșl în Ocidentū, adșkîndă pretștindene ayelea-
 mi etekte. Mi akolo asemenea pșgșnismălă
 despșră; noele kredinge, noele moravșrī ko-
 troniră societatea întreagă; mi, ka mi în Oci-
 dentū, viaga monastikă avș îndată pe čei mai
 mari eniskoni de patroni, mi ne nopșrslă
 întregă de admiratori. Sșntălă Ambrosiū la
 Milan, sșntălă Martin la Tours, mi sșntălă
 Augustin în Africa, celebrară santitatea sa mi
 fondară ei singșrī monastiri. Sșntălă Augus-

¹ Itiner: I. Versă 517, mi șrm.

tin dete religiomiiloră din dioceziăle sãe șuă felă de regăle, mi îndată instițușnea fã în vigoare în totă Ocidentul.

Ea lăă kă toate aștea, inkă dela în-șenșă, șuă karakteră partikulară, ne kare am mi avșă okasișnea de ilă înșemna: negremișă mșlăi voiră a imita așeia țe se petrekșse în Orientă! se informă kă kșriosite desmre praktișele șrmate în monastirișle orientale; deskrișrea loră fă, dșne kșm svișă, obiekșlă a doșă skrieriș ușblikate la Marsilia de Cassian, mi în stabilșrea mai mșltoră monastiriș noe, avșă mare grișe de a se konforma kă ele. Dar șenișlă oșidentală difere așa de mșltă de șelă din Orientă în kășă ele fșră înșem- nate mi kă întinșrșrea sa. Trebșingă retra- șeriș, a kontinșlșriș, a șnei rșșeriș învederate kă soșietatea șivilă, fșsese kășsa mi trășșra fșndamentală a kășlgșrșloră din Orientă: în Ocidentă, din kontra, mi mai kă seamă în Galia meridională, șnde fșră fondate țe la înșenșăleș sekșlșlăi ală V-lea prinșipalele monastiriș ka șă poată intăiș kășlgșrș trăi în komșnă mi k'șnă skouș de konversare mi de edifikare religiōasă. Monastirișle din L'érins, Saint-Victor, mi altele mșlte, fșră skoale mari de teologiă, vetre ale mışkșriș intelektșale; printr'înșele nă era nișă de kșm vorba de

singurătate, de kanoane, și de diskusii, de activitate.

Și nu numai că această diversitate de situații mi de spirit a Orientalilor mi Occidentalilor era adevărată; dar încă mi contemporanii înșiși o observa, fără a mi da vre o sokoteală despre dînsa, mi lăcrîndă a întinde în Occident institutelor monastice, oamenii lăminai avea grije de a zice, că nu trebuie a imita că servilitate Orientul, mi a i eslika kăvintele.

În privinga ajunților mi a așteritărilor, spre exemplu, regăsele monastirilor din Occident, fără în penere mai puțină aspre: „A mēka mēltă, zicea Supliciu Sever este lăkomie la Greci, mi naturală la Galii¹.“

„Asprimea unei, zice Cassian, nu ne eartă „d'a ne mēlumi că înclămintă șmoare, să „că vre o xaină fără mēnie, or că o singură tēnikă; mi acela care se va vedea îmbrăcată că vre o mikă rasă, să vre o mantelă de pără de capă va prodăce mai „mēltă rîșă dekă vr'ni simțimentă de respectă?²“

„O altă kășă nu kōtribi mai p-

¹ Supl. Sa. Dial. 7. 8.

² Cassian De inst. Coenob S. II.

șinș a da institutslei monastikș în Ocidentu
o noș direkșione. Nșmai în cea d'întîiș jș-
mștate a sekșlșlei alș V-lea se respșndi mi
se stabili kș adevșratș. Deș, în așea epokș
monastirile din Orientu mi lșaserș toatș des-
voltarea; toate retșșirile esaltșrii asșetice era
date în șnektaklșlș lșmiș.

Episkopiș ășe mari din Ocidentu, kapiș
Bisericei mi ai șpiritelorș în Europa, or kare
fș ardourea lorș relișioasș, fșrș întîșriș de
așeste eșșese ale monakismșlș ășe se pșșșea,
a aktelorș de nebșniș prodșse de dînsșlș mi
a vișielorș kș kari îi akonșrise de mai mșlte
ori. Niș omș din Ocidentu n'avea fșrș
îndoialș mai mșltș entșsiasmș relișioșș, niș
o imapișagișne mai viș, mai orientalș, niș
șnș karakterș mai înfokatș ka ștșntșlș Ieronimș.
Kș toate așesteș nș îlș orbirș niș greșelile
niș perikșlile vieșei monastice, așș-felș pre-
kșm Orientul înfșșșima modelșlș desșre dînsa.
Daș-mi voiș a vș çiti kște-va din pasapele
în kari elș mi a esșrimatș kșșetarea asșșra'
așestș sșbiektș; ele ștșntș în nșmersșlș do-
kșmentelorș çelorș mai interesante ale epo-
ășe, mi kari o fakș mi mai bine kșnoskștș.

„Ștșntș kșlșșșri, ziche elș, kari din kassă
„șmezelei kilielorș, a așșșșrilorș nemoderate,
„a șrei pșntșș singșșștate, a eșșeselorș çitiriș. .

„kadš în melankoliã mi aš trebšingr mai
 „mšltš de remedie le lxi Hippocrate dekrtš
 „de invrđđtgrele noastre... Am vřzrtš per-
 „soane de amîndorš seksele, ai křrora kreerĩ
 „fřseserš alterađĩ prin mšlta înfrînare, mi mai
 „kř seamr ale aelora ce lokřia prin kilie
 „reçĩ mi řmede; ele nr șçia ce fřçea, niçĩ
 „křm sr se kondřkř, niçĩ ayeia ce trebřia
 „sr zikř sař sr takř.¹

III într'altř parte.

„Am vřzrtš oameni kari renřđđndř la
 „sekřlř desure xaine nrmai mi desure nrme,
 „iar nr mi în fantř, n'ař skimbatř nimikř din
 „vekia lorř sistemř de a trři. Starea lorř é
 „mai mšltř kreskřtř dekrtř miksoratr. Eĩ
 „ař totř ayelea-șĩ trřne de sklavi, totř aye-
 „lea-șĩ pompe de ospede. Este kiarř ařř
 „ayeia ce eĩ mřnĩnkř din miserabilile lorř
 „vase de farfřriř sař de přmĩntř; mi kari, în
 „fađa mšldĩmĩĩ servitorilorř lorř, se nrmeskr
 „solitari².....

„Fřđĩ mi de ayeștĩ oameni ce ĩĩ veĩ
 „vedea ĩnkřrkađĩ de langřĩ, kř o barbr

¹ Șřntřlř Ieronimũ, skri. 95 (al. 4 ad *Rusticum*; 97 al. 8) ad *Demetriadem*

² Șřntřlř Ieronimũ skris. 95 (al 4) ad *Rusticum*.

„de ɢanș, k'o mantîb neagrɔ, mî kɔ piçioarele
 „goale, fɛrɔ frikɔ de frigș.... Eî intrɔ în
 „kasele nobililorș; închealɔ pe niskai femeî
 „pɛkɔtoase; învaɣɔ totș d'așna, mî nɔ potș
 „niçi o datɔ sosi la kɔnosçinda adevɔrșlșî;
 „se pɛfakș kɔ sɛntș tristî, mî petrekș în lɛnçi
 „ajɛnɔrî, desɔgɔbindɔ-se noantea prin osneɣe
 „askɛnse¹.

III într'altɔ parte earɔ :

„Mî é rɛșine sɔ o zikș: din fɛndșlș ki-
 „lielorș noastre, kondemɔmș lɛmea; înfɔ-
 „șɛrɔndɔ-ne în rast mî çenșme, pronșɣɔmș
 „sentinge așɔpra episkopilorș. Çe însemneazɔ
 „açeasɔ mɔreçîb a șnșî reçe sɔb tɛnika șnșî
 „penitintș...?.... Trɛfia alșnekɔ îndatɔ în
 „singɔrɔtate: acestș omș a ajɛnatș nɛçinș;
 „elș n'a vɔzɔtș pe nimine; se mî krede șnș
 „omș kɔ meritș; șitɔ açeia çe é, de șnde
 „vine, șnde merçe, mî inima mî limba sa re-
 „tɔçeskș în toate pɛrçile. În kontra voinçeî
 „apostolșlșî, elș jɔdekɔ servitoriî alșia; mî
 „arɛnkɔ mɔna șnde i o traçe lɔkomia lșî, doar-
 „me atɔtș pɛkɔtș voiesçe, nɔ respektɔ pe ni-
 „mine, façe açeia çe voiesçe; krede pe toçi

¹ Șɛntșlș Ieronimș skris. 18 (al 22) *ad Eustochiam*.

„cei algi inferiori își; elș e mai adese ori
 „prin orame, dekȃtș în kilia își, mi face ne
 „modestșlș în mizlokșlș fragilorș seı, elș kare
 „urin niegele pșblișe se lovesșe neıncetăț de
 „trekȃtoriı¹⁴.

Ama darș celș mai fșriosș, celș mai en-
 tșsiastș din pșringiı Ocidentulı, ns nekșnos-
 șea niș nebșnia niș inokrisia, niș neertata
 trșfıș șe pșșșea înkș de atșșșı viaga mona-
 stikș; mi elș le karakterisa kș așelș bșnș
 simșșș mıniosș, kș așea elokșimșș satirikș mi
 pasionatș șe i este pronrıș; mi le densșga kș
 glasș mare de frika kontșpıșniı.

Mșlșı dintre vestigiı emiskoni ai Ociden-
 tulı, șșatșlș Augustin între algiı, avea așeia-
 mi pștrșndere mi skria în așela-mı inge-
 lesș; așș-felș darș se anlikarș a întımina
 ımprejșrlș lorș absșrdele retșșiriı în kari
 kșșșșș kșlșgȃrıı din Orientı. Înșș lșșndș
 așeastș ingrijire, aretșndș nebșnia saș ino-
 krisia kșria viaga monastikș servea de temeiș,
 ei lșkrarș neıncetăț a o pronaga. Așeastă
 era pentș dinșıı șnș mizlokș d'a smșlșșe din
 șocietatea șivilș pșșșșș, kare totș d'așna era
 așeia-mı în fantș kș toatș skimbarea ei de

¹ Șșatșlș Ieronimı, skris. 15. (al 77) *ad Marcum*: 95 (al 4) *ad Rusticum*.

faḡḡ aparintḡ, o parte din laiḡi. F'ḡr'a intra în klerḡ, kḡlḡḡḡrīi ḡrma aḡeia-mī kale, servea aḡeia-mī infḡindḡ; paḡronaḡiḡlḡ episkopilorḡ nḡ le pḡtea linsi niḡi de kḡm. Kiarḡ kḡndḡ le arḡ fi linsitḡ, progresele lorḡ n'arḡ arḡ fi întḡrziatḡ poate. Viaḡa monastikḡ n'are drentḡ oriḡinḡ niḡi vre o kombinare eklesiastikḡ niḡi kiarḡ miskarea mi direkḡiḡnea partikḡlarḡ ḡe kristianismḡlḡ pḡtea întipḡri în imaḡinaḡiḡnea oamenilorḡ. Starea ḡeneralḡ a socieḡḡiī în aḡea epokḡ ḡḡ adevḡrata ei kaḡḡḡ. Ea avea trei vieḡe, trīndḡvia, korḡḡḡiḡnea mi neferiḡirea. Oamenii era neokḡpaḡi, strikaḡi mi în prada tḡḡlorḡ felḡrilorḡ de tikḡlomie; eatḡ darḡ pentḡ ḡe se aflarḡ atḡḡea kari se fḡkḡrḡ kḡlḡḡḡrī. Ţnḡ poporḡ mḡnḡitorḡ, onestḡ saḡ fericitḡ, n'arḡ fi intratḡ niḡi o datḡ într'o asemenea kale. Kḡndḡ natḡra omeneaskḡ nḡ se poate desvolta pe de-nlinḡ mi kḡ armoniḡ, kḡndḡ omḡlḡ nḡ poate ḡrma adevḡratḡlḡ skonḡ alḡ destinaḡiḡniī sale, atḡnḡi desvoltarea sa devine esḡentrikḡ, mi, în lokḡ d'a priimi propria sa rḡintḡ, s'arḡnkḡ kḡ or ḡe perikḡlḡ în ḡele mai stranie sitḡaḡiḡni. Sḡre a trḡi mi a lḡkra într'ḡnḡ kinḡ regḡlatḡ, raḡionabilḡ, omenirea are trebḡindḡ ka fantele în mizlokḡlḡ kḡrora trḡesḡe mi lḡkreazḡ, sḡ fiḡ într'o oare-kare mḡḡḡḡ, raḡionabilḡ, regḡlatḡ,

ka faksiltăgile ei sã se poată întrebăunga, ka kondiționea ei sã nã fãtã ama de asprã, ka snektaklslã korșnđișniĩ mi alã injosșrșrĩĩ ģenerale sã nã revolte, sã nã amșraskș sș-fletele tarĩ, in kari moralitatea nã s'arș pștea amorđi. Ţrĩtslã, desgșstslã șnei inreștșđĩrĩ molatișe, mi trebđĩnga de a fșpi de miseriele pșblișe, eatș așeia șe fșkș ne kșlșđrĩĩ din Orientũ, iar nã karakterșlã partikșlarș alã kris-tianismșlșĩ, mi esșesele esaltșrĩĩ reliđioase. Așeste inprejșrșrĩ se afla mi in Ocidentũ; so-șietatea italianș, galș, afrikanș, in mizlokolaș kșderĩĩ Imperișlșĩ mi a devastșrilorș Ĭarba-rilor era totș asemenea de neferișitș, totș a-semene de dempravatș mi de trĩntavș ka mi așeia din Asia Micã saș din Egiptũ. A-devșratele kasșe ale estinderĩĩ nekontenite ale vieđeĩ monastișe, era totș așelea-mĩ in amĩn-dorș pșrđile, mi trebșia a ģrōđșșe totș a-șelea-mĩ efekte.

Aștș-felș, kș toate diversitșđile șe am aretatș, asemșnarea fș mare, mi konșiliele șelorș maĩ ilșstri episkopĩ nã onĩrĩș ka re-tșșirele kșlșđrĩilorș din Orientũ sã nã afle ka mi in Ocidentũ imitatori. Nișĩ ermiđĩĩ, nișĩ reĩnkĩmiĩ, nișĩ or șe altș piōasș nebșniș a vieđeĩ așetișe nã lĩnsĩrș Galieĩ. Sșntșlã Se-noch. barbarș de oriđinș, retrasș in veđinștș-

pile dela Tours, se inkise între patrǔ zidǔri atǔtǔ de strĩnse, inkǔtǔ nǔ pǔtea face nĩvĩ o miskare kǔ kornǔlǔ, mi trǔi mǔlǔĩ anĩ ĩn a-
cea sitǔaǔiǔne, obiekǔtǔ de venerare alǔ ponǔ-
laǔiǔnĩi ĩnkonǔǔrǔtoare. Ermigĩi Caluppa ĩn
Alvernia, Patroclu ĩn teritorĩlǔ Langrei, mi
Hospitiũ ĩn Provenǔa, nǔ fǔrǔ ama de admi-
rabili; kǔ toate aǔestea ǔelebritatea le era ama
de mare ka mi aǔsteritǔpile lorǔ¹. Stiligĩi
kĩarǔ avǔrǔ ĩn Ocidentũ rivalĩ; mi povestirea
ǔe ne a-ǔsatǔ ĩntrǔ aǔeasta Grigoriũ dela
Tours deskĩrǔe kǔ atǔta aǔevǔrǔ mi ĩnterǔǔ
mǔravǔrile aǔelǔĩ timnǔ, inkǔtǔ kreǔǔ kǔ tre-
bǔe sǔ v'o sǔpǔiǔ ĩntreagǔ. Grigoriũ dela
Tours sǔǔne pǔomĩia lǔi konvorbire kǔ kǔlǔǔǔ-
rǔlǔ Wulflaĩch, Barbarũ negremĩtǔ, dǔne kĩarǔ
nǔmele seǔ, mi kare, ǔelǔ d'ĩntĩiǔ ĩn Ocidentũ,
se ǔerkase a da sǔǔntǔlǔi Simeon din An-
tiochia sǔnǔ rivalǔ.

„Mǔ dǔseĩ ĩn teritorĩlǔ din Trǔeves, zise
„Wulflaĩch lǔi Grigoriũ; fǔkǔi kǔ kĩarǔ mǔi-
„nele mele ne aǔelǔ mǔnte mika lokǔĩngǔ ǔe
„o vezĩ. Akolo aflǔi o statǔǔ a Dianeĩ, ne kare
„oamenĩi din partea lokǔlǔi, ĩnkǔ nekredĩn-

¹ Vedegĩ Grigoriũ dela Tours, tom: 1; naǔ: 231, 232, 311, ĩn
kolekǔiǔnea mea de *Memorie relative la istoria Franciǔl*.

„ciomi, o adora ka ne o divinitate. Am mai
 „redikatš akolo mi o koloanč, ne kare me-
 „deam kš mare sšferingč, fčrč vre žnš felš de
 „inkčldčminte; mi ne kčndš timnčlš ernei so-
 „sea, eram ama de deperatš de asprimile pe-
 „rčlš, inkčtš foarte adese-orī mī kčdea žn-
 „giele dela ničioare, iar apa ingedatč mī a-
 „tūrna de barbč în formč de lčmīnčrī, kččī
 „acea parte de lokš se nčmerč între cele kš
 „erne foarte frigčroase.“

Îlș întrebărčmš kš stčrčingč kare i era
 nštrimentčlš mi bečtrč, mi kčm restčrna-
 se idolčlš din mčnte, iar elš ne zise:

„Nštrimentčlš meš era pčđinč pčbine mi
 „earbč mi o prea mikč kčtčđime de apč. Dar
 „înčenč îndatč a alerga kčtre mine o mare
 „mčldime de oameni din satele vecine. Eš
 „le predikam neînčetatš kč Diana nč mai
 „esista, kč statč mi cele alte obiekte la kari
 „kreda dīnmiī a adresa žnš kčltš nč era ni-
 „mikš. Le mai renetam asemenea kč kčntč-
 „rile če ei avea običeiš a le zice ne kčndš
 „bea mi în mizlokčlš desfrīnčrilorš lorš, era
 „nedemne de Divinitate, mi kč era mai bine a
 „înčđiwa sakrifīčislš, lačdele lorš Dčmne-
 „zečlš a totš pčternikš če a fčkštš čerčlš mi

„пѣмѣнтѣлѣ. Рѣгам асемене foarte adese ori
 „не Дѣмнезеѣ а restѣrna statѣa ми а skoate
 „не ачеle попоаре din reтѣvirile lorѣ. Mise-
 „rikordia Domnѣlѣi ѣntoarse аѣeste snirite gro-
 „solane, ми le fѣkѣ sѣ dea askѣltare rѣgtѣ-
 „ѣisnilorѣ mele, sѣ пѣrѣseaskѣ idolѣlѣѣ lorѣ,
 „ми а ѣрма не Domnѣlѣѣ. Adѣnaѣ ne kѣпѣi-va
 „dintr'ѣnmiѣ, ka sѣ potѣ kѣ аjѣstorѣlѣѣ lorѣ
 „а restѣrna аѣea statѣѣ mare не kare нѣ o
 „пѣteam derѣma еѣ singѣrѣѣ. Sfѣrѣmasem не
 „ѣeѣ алѣi idolѣ, ѣeѣa ѣe era mai ѣesne. Mѣlѣi
 „se adѣnareѣ ѣmprejѣrѣlѣѣ statѣeѣ Dianeѣi; arѣn-
 „karѣ fѣnie, ми ѣнѣпѣrѣѣ а траѣe ka s'o de-
 „rѣme; dar kѣ toate silingele lorѣ totѣ нѣ o
 „пѣtea miska. Atѣnѣi алergaѣ ѣndatѣ ѣn ba-
 „silikѣ, ѣнѣпѣnskiaѣ la пѣmѣntѣ, ми rѣgaѣ kѣ la-
 „kreme miserikordia divinѣ а derѣma prin пѣ-
 „terea ѣerѣlѣi аѣeѣa ѣe silinga omeneaskѣ нѣ
 „era de аjѣnsѣ а derѣma. Dѣne rѣgtѣѣisne
 „emiѣ din basilikѣ, ми алergaѣ а аѣla не ѣskrѣ-
 „torѣ; аnѣkaѣ fѣnia ми ѣndatѣ reѣнѣпѣrѣѣmѣ а
 „траѣe; dela ѣea d'ѣntѣiѣѣ траѣere а noastrѣ ѣ-
 „dolѣlѣѣ kѣѣѣ ѣos la пѣmѣntѣ; dѣn' аѣeasta,
 „ѣнѣпѣrѣѣ а ѣlѣ sfѣrѣma, ми kѣ топоаре de ferѣ
 „ми ѣlѣ redѣsserѣ ѣn пѣlbere... Mѣ reѣнѣпѣnѣi vi-
 „аѣa mea ordinareѣ; dar episkopiѣ, kari arѣ fi
 „trebѣitѣ sѣ mѣ fortѣfѣe, pentrѣ ka sѣ
 „potѣ ѣрма mai bine ѣskrarea ѣe ѣнѣпѣnssem,

„veniră și mi ziseră: — Kalea ce ai alesă
 „nă é kalea cea dreaptă; mi tă, nedemnăle, nă
 „te vei pstea măsura kă Simeon din Antiochia,
 „kare trăi ne koloana lăi. Sităgăisnea loklăi
 „nă te eartă a măi dăce o asemenea sșferingă;
 „koboară-te măi bine mi lokșesce kă fragi
 „ce ăi ai adănată. — L'ăceste vorbe, kă să nă
 „fă akșată de o krimă de nesșpșnere kătre
 „eniskoni, mă detei jos îndată, mă dăsei
 „kă dînăi, mi lăi prînzălă loră. Într'o zi e-
 „niskonălă, kiămăndă-mă departe de sată, tri-
 „mise lăkrători kă topoare, kă dalte mi cio-
 „kane, mi le ordonă a restărna koloana ne
 „kare aveam obițeiă a ședea. Kăndă mă
 „întorsei a dăza zi, aflăi totălă strikată; în-
 „dată mă năsei a plănge amară, însă nă voi
 „a măi face ațeiă ce se strikase o dată, te-
 „măndă-mă kă să nă mă akșe kă șimam
 „în kontra ordineloră eniskoniloră; mi din a-
 „chelă timnă lokșeskă aci mi mă mălugmeskă
 „a trăi kă fragi mei'.

Totălă este de-asemene însemnătoră în
 ațeasă novestire, mi energikălă devotamentă,
 mi entăsiasmălă neșnă ală ermitălăi, mi bș-
 nălă simă, poate mi năgăină melosă, ală e-

¹ Grigoriă dela Tours. Tom I, pag: 440-444.

niskoniloră; mai vede cineva într'însălă totă de o dată inflexinga Orientului mi kiară klerălă propriă ală Ocidentului. Mi pre kăţă eniskonălă dela Tréves onrea smintirea stiligiloră, totă asemenea mi sântălă Augustin gonea inokrisia retăvindă săb mantia kălgăbreaskă.

„Vikleanălă inemikă ală oameniloră, zice „elă, a resinită inokriji săb trăsere de kălgăbră; mi strebată provinciele, ne şnde nimi, ne nă îi a trimisă, retăvindă fără kăpătăiă, „nestatornicăndă-se, mi făr'a se onri nikberă. „Ōniă vîndă iai mi kolo moaşce de martiră, „mi atătă de mălte, ne kăţă nă potă fi martiră; algi mi arată filakterele mi anteriele.”¹

Auă nătea ciita mălte alte esemnle, şnde ayeastă îndoită fantă, asemănarea mi diferinđa Orientului de Ocidentă, este asemenea întipărită. În mizlokălă ayeastoră stregăniră, prin toate ayeaste alternative de nebsniă mi de îndelenăişne, progresele instităţălăi monastikă nă înăeta; nămerălă kălgăbriloră merăea totă d'ăşna kreskîndă: ei retăcea săă se fiksa, miska ne poporă prin prezăcherile loră săă kă îlă strika prin spektaklălă vieăei loră. Din zi în

¹ Sântălă Augustin, *De opere monas*: C. 28.

zi avea pentru dinmii mai multă admirare și respect; idea se statornicea că acolo era perfecțiunea psterii krestine. Măști îi propunea de modelă klerăși; preoția pe cădi-va, pentru a fi preoți săi kiar eniskoni; și că toate acestea, aștia era totă laiță, konservând o mare libertate, nefăcând nici o zrare, nekontraktând nici un fel de legământ religios, totă d'asna deosebiți de klerș, și adese ori kiar gata a se desprinde de elș.

„Așasta e vekia pțere a Pțringilorș,
 „zice Cassian, pțere kare stțresce totă d'a-
 „șna, că unș călgțrș trebe, că or ce preuș,
 „a fșți de eniskoni și de femeș; căci nici fe-
 „meile nici eniskoni nș eartș călgțrilorș
 „ka sș între vre o datș în familiaritatea lorș,
 „săș a se repassa în linisce în kilia lorș,
 „nici sș și arșne okii lorș asșna doktri-
 „nei kșrate și sșnte, pririndș lșkrșrile sșnte.¹“

Atșta libertate și pțere, o lșkrare așna de tare asșna ponoarelorș, și o asemenea lipsă de forme țenerale, de organizare reglată, nș pțea sș nș dea nasțere desordinilorș celorș mari. Necesitatea d'a pșne unș

¹ Cassian, de inst. coenob XI, 17

billi, romanii i trimiseru ne fiii loru, Maur mi Placide; Maur de doi-spre-zeci ani, mi Placide inku komilu. Elu fondi imprejurulu nescherii sale monastirii. In anul 520, dune cum se pare, fondase dou-spre-zeci, kompasu fu-kare de doi-spre-zeci kulguri, mi in kari inchea a cherka ideele mi institutiunile prin kari, dune prerea lui, viaga monastiku trebia se fu reglatu.

Dar avela-mi suiritu de nessusnere mi de melosiu kare ilu gonise din monastirea Vicovaro se manifestu indatu mi in avela ce elu singuru le fondase. Unu kulguru nemitu Florentius, i fuku inemiu mi i intinse korse. Benoitu se intaru, renengu nentru a dora oaru la lantu, mi lantulu ku dunsulu ne kudu va din disuinlii sei, intre alii ne Placide mi ne Maur, se retrase la anul 528 ne frontierele dela Abruzzi mi ale pamintulu Labur lungu Cassino.

Aci afu elu avcia ce ermitulu Wulfalaich a karia istoriu v'o citii, aflate anroane de Treves kugunismulu inku esistendu, mi temnulu mi statu lui Apolon ne muntele Cassin. kolinu kare dominu oramulu. Benoitu restoru temnulu mi statu, stirni kugunismulu, adanu nmeromii disuinli, mi fondi o altu nouu monastire.

Aceasta făcând kiară așia în kare elă lokăi mi domină mină la finele vieții sale, unde anlikă în toată întregimea ei, mi păslikă a sa *Pegla a vieții monastice*. Ea deveni îndată, nimine nă o neknoasce lepea generală, măi snikă a kălgărilor din Ocidentă. Kiară prin regula sântăsi Benoit mi instătsă monastikă ocidentală a fostă reformată, mi mi a priimită forma difinitivă. Să ne oprimă dară aș mi să esaminămă kă pșgînă îngrijire așeasă mikă kondikă a șnei societăți kare a jăkată în istoria Europei șnă rolă ama de importantă. Astorsă înșene prin a esșne în-fantă starea kălgărilor ocidentali din așea epokă, adikă la înșenșă sekșăsi ală VI-lea.

„Este șăistă, zice elă, kă sântă patră „felări de kălgări. Măi întiă *uenobiăi*, așia „kari trăeskă într'o monastire, lăntăndă-se „șăb o regulă saș șăb șnă abate. Ală doi- „lea felă este ală *anakoreșilor*, adikă ală „*ermișilor*. Aștia sântă așia kari nă prin- „tr'șnă zelă de noviciă, și lămină de o lăngă „înșerkare a vieții monastice, aș înșăgă, kă „mare profită ală măltoră oamenă, a kombate „ne diavolăsi, mi kari, bine năpară, esă „șingări din armia fragiloră loră, șure a în- „șene o lăntă șingălară... Ală treilea felă

„de kɔlɔgɔrɪ este alɔ sarabaiilorɔ, kari
 „ne fiindɔ ɕerkaɲɪ de niɕi o regɔlɔ, niɕi de
 „lekɲɪnile esneriingei, prekm aɔrɔlɔ este
 „ɕerkatɔ ɪn kɔntorɔ, mi asemɔnaɲɪ mai mɔltɔ
 „moalei natɔre a ulɔmbɔlɔi, pɔzeskɔ, prin lɔ-
 „krɔrile lorɔ, fidelitatea sekɔlɔlɔi mi mintɔ lɔi
 „Dɔmnezeɔ prin tɔnsɔra lorɔ. Se ɪntilneskɔ
 „avestia ɪn nɔmerɔ de doi, trei, saɔ mai mɔlɲɪ,
 „fɔrɔ pɔstorɔ, neokɔntɔndɔ-se de oile Dom-
 „nɔlɔi, ɕi de pɔnɔriele lorɔ tɔrme; ei aɔ pen-
 „trɔ leɔe doringa lorɔ; aɕeia ɕe kɔɲetɔ saɔ
 „aɕeia ɕe preferɔ ei, ɪlɔ nɔmeskɔ sɔntɔ;
 „aɕeia ɕe nɔ le nlaɕe, zikɔ kɔ nɔ ɛ ertatɔ.
 „A natra klasa de kɔlɔgɔrɪ este aɕeia ɕe se
 „nɔmesɕe ɲɔrovaɲɪ, kari, ɪn toatɔ viaɲa lorɔ,
 „lokɔeskɔ trei saɔ natɔ zile diferite kilie din
 „diferite pɔvinɕie, totɔ d'asna retɕitorɪ mi
 „niɕi o datɔ statornɪɕi, sɔnɔnɪndɔ-se nɔmai vo-
 „lɔntɔɲilorɔ mi desfriɔrilorɔ lɔkomiei lorɔ, mi
 „ɪn toate lɔkrɔrile mai rei dekɔtɔ sarabaiiɲɪ.
 „Este mɔltɔ mai bine a tɕɕea dekɔtɔ a vor-
 „bi de miserabilɔlɔ lorɔ felɔ de traiɔ; lɔsɔn-
 „dɔ-ɪ darɔ sɔb tɕɕere, sɔ venimɔ, kɔ ajɔto-
 „rɔlɔ lɔi Dɔmnezeɔ, a regɔla nɔea pɔternika
 „asociare a ɕenobigilorɔ“.

Dɔne ɕe fantele se stabilirɔ astɔ-felɔ, re-

găla sântslăi Benoît se împarte în 73 kanitslăi, adică:

- 9 kanitslăi asupra datorieloră morale mi generale ale fragiloră;
- 13 asupra datorieloră reliđioase, mi asupra ofiđieloră;
- 29 asupra disđinlinei, gremeliloră, nedeseloră, etc.
- 10 asupra gđvernslăi mi administrării interioare;
- 12 asupra mai mđltoră sđbiekte, nrekđm oaspeđi..., fragi de kđłtoră, etc.

Adică: 1-iđ nođđ kanitslă de kondikđ morală; 2-lea trei-spre-zecă de kondikđ reliđioasă; 3-lea dođđ-zecă mi nođđ de kondikđ penală sađ de disđinlină; 4-lea zecă de kondikđ politikă; 5-lea dođđ-spre-zecă asupra mai mđltoră sđbiekte.

Să lămă ne fă-kare din ačeste miđi kondiđe, mi să vedemă țe prinđinie domină într'insele, kari fă îndelesslă mi nsterea reformei țe făkă astorăslă loră.

1-iđ Kđł nentă datoriele morale mi generale ale kđłđđriloră, pđnktele asupra kđłora se întemeiază toată regđla sântslăi Benoît, sântă; lepđdarea de sine, sđpsnerea mi mđnka. Kđłđi-va din kđłđđrii din Orientă se țeerkaseră foarte mđltă a introdă țe mđnka

în viața lor, dar ȕerkarea lor nă făseșe ničî o dată ĕenerală ničî ȕrmată. Aȕeasta fă revoluȕiunea ȕea mare ȕe o făkă sântăslă Benoît în institătlă monastikă; elă întrodăse măi kă seamă mănka kă mănă, agrikăltăra. Kă-lăgării benediktină aă fostă agrikăltorii Europei; ei aă kăltivat'o în mare parte asoȕiăndă agrikăltăra kă predikarea. O koloniă, o ȕeată de kălăgări, păĕină nămeroasă de o kam dată, se transportă prin lokări inkălte, săă aproape de inkălte, adese ori în mizlokăslă ȕnei poplădiăni inkă păgăne, în Germania, supă e-semălă, în Bretania; mi akolo, misionari mi plăgară totă de o dată, mi îndenlinea îndoita loră sarȕină, adese ori kă atăta perikăslă mi osteneală. Eată kăm sântăslă Benoît regălează întrebăingărea zilei în monastirile sale; vedă vedea înmi-vă kă lăkrărea ĕine ȕnă mare lokă.

„Lenevirea este inemikă a săfletăslă, mi „prin ȕrmare fragăi trebăe în oare-kari momente a se okăna kă lăkrăslă măineloră; iar „în altele, kă sănteale ȕitiri. Noi ne simăimă „datori a regăla aȕeasta astă-felă. Dela Pasă „ȕe mi pînă în kalendele lăi oktombre, emindă „din ȕea d'întăiă, ei voră lăkra măi pînă la a „patra oră la ȕeia ȕe va fi neȕesariă; dela

„a patra oră măi pînă aproape de a measea,
 „se voră da la citire. Dăp' a measea oră,
 „emindă dela masă, ei se voră renassa în pa-
 „tă-le fără sgomotă; saă daka vre șnălă voiesce
 „a citi, să citeaskă, însă într'șnă kină astă felă,
 „a nă sșpăra ne nimine, mi să nă fără făkăte
 „răgăcișnea în mizlokălă chelei de a onta
 „oră. Dăp' ayeasta să lăkreze pînă la ves-
 „peră la cheia ce va fi de făkăte. Mi daka
 „sărăcia lokălăi, neșesitatea saă rekolta fărăk-
 „teloră îi pînă neînșetată okșnađi, să nă se
 „sșpăre niči de kșm, kăči ei sșntă kă a-
 „devărată kălgări, daka trăeskă kă lă-
 „krălă măineloră loră, prekșm aă făkăte părin-
 „đui nostri mi apostoli; însă toate lăkrările
 „să fără făkăte kă mășăre, din kăssa celoră
 „slabi.

„Dela kalendele lăi oktombre mi pînă la
 „înșenșălă postălăi, să se okșne kă citirea pînă
 „la a doă oră; l'a doă să mi kănte răgăcișnea
 „mi pînă la nonă tođi să lăkreze ce sșntă
 „datori să făkă; la întăia lovășră de nonă
 „tođi să mi părăseaskă lăkrălă, astentăndă
 „momentălă kăndă va sșna a doă lovășră.
 „Dăne mănkare să citeaskă saă să zikă
 „psalmi.

„În zilele de postă, să citeaskă de di-
 „mineađu mi pînă la a treia oră, iar ne șr-

„mă să lăkreze la cheia ce li se va ordona
 „pînă la a zecua oră. În aceste zile de
 „postă, toți vorș primi dela bibliotekă cărți,
 „ne kari le vorș citi îndată mi kompletă.
 „Aceleste cărți trebze să fî date la înčenșălă
 „postălăi. Mai kă seamă trebze să se alea-
 „gă șulă să doi din chei vekî smre a stre-
 „bate monastirea în orele kîndă fragii se o-
 „kăpă kă citirea, smre a vedea daka desko-
 „peră vre șulă frate neîngrijitoră kare é dată
 „la repășă să la konvorbire, mi nă se
 „anlikă niči de kăm la citire, mi kare nă nă-
 „mai kă n'ară fi folositoră lăi însă-mi, dar
 „înkă ară abate mi ne chei algi. Daka din
 „întîmulare se va afla vîc șulă de adestă felă,
 „atșnă să se măstre o dată să de doșă oră,
 „iar daka mi dșn' aceasta nă se va îndren-
 „ta, să fî sșpășă la nedeanșă dșne lepe, ka
 „să se poată năzi de aceasta mi chei algi.
 „Dșminika toți să se okșne kă citirea. afară
 „nămai de acheia ce voră fi alemi pentră di-
 „ferite fșnkșionă. Daka vre șulă este neîn-
 „grijitoră mi leneshă, nă meditează, niči či-
 „tesche, atșnă, să i se dea vre o mșnkă, ka
 „să nă poată sta fără să faktă nimikă. Kătă
 „pentră fragii slabă mi delikați, adestora să
 „li se imșăv vre o lăkrare să sargîntă astă-
 „felă înkă să nă remăv în trîntăv,

„niçi s'f fi' prea înk'rkauî de m'nk'k. Sl'-'
 „biçisnea lor' s'f fi' l'at' în konsiderare de
 „abate¹“.

K' m'nk'a, s'nt'el' Benoit nreskrie s'us-
 nerea oarb' a k'lg'g'rilor' k'tre s'uperior'el'
 lor': reg'el' mai p'g'in' no'k', mi kare nre-
 domnea asemenea mi la k'lg'g'rii din Orient',
 dar ne kare a întokmit'o într'on' k'ng' m'lt'
 mai într'adins', mi i a desvoltat' mi mai e-
 sakt' konsek'ingele. Este k' nen'ing'g', dom-
 nilor', ka, st'adi'nd' istoria çivilisaçionii ex-
 roneane, s' n' ne m'ir'm' de rol'el' çe aj'-'
 kat' a'çeast' ide', mi de a n' i k'çta k' se-
 riositate oriçina. Europa n'a nriimit'o, de sig'ur',
 niçi dela Grecia, niçi dela vekia Rom', niçi
 dela Germani, niçi dela kistianism'el' k'rat'
 zis'. Ea înçene a se areta s'eb Imneri'el'
 roman', mi ese din k'lt'el' maie'ç'g'ii impe-
 riale. Dar în instit'ç'el' monastik' s'a m'rit'
 într'adev'r' mi s'a desvoltat'; de açi a nle-
 kat' ea ka s' se resu'nd'eask' în çivilisaçio-
 nea modern'. A'çesta é kiar' fatal'el' nre-
 sent' çe k'lg'g'rii a' f'k'at' Europei, mi ka-
 re a skimbat' mi a sl'bit' înse-mi virt'g'ile
 ei. A'çest' nriin'ni' revine neînçetat' în re-

¹ Reg. S'nt: Bened: c, 48.

gâla sântăslă Benoît: mǎlgi kanitslă întitlată,
De obedientia, De humilitate, etc, o anșunț
 mi o deslăvesche kǎ amănșntslă. Eatǎ doșǎ,
 kari vǎ vorǎ areta mînz la țe pșunktǎ este ajșunș
 asmrimea anliktrii. Kanitslă 68, întitlată:
Daka țeva kș nenștinș este ordonatǎ vre șnș
frate, komrinde șrmștoarele vorbe:

„Daka din întimnlare vre șnș lăkrș greș
 „saș neste pștinș se ordonǎ vre șnș frate, é da-
 „torș sǎ mriimeaskǎ kǎ dălcșeapǎ mi șpșnere
 „ordinslă țe i se va da. Dar daka va vedea
 „kǎ lăkrslă trece mșșra pșterilorș sale, a-
 „tșnș sǎ esșit kǎ kșviingǎ mi răbdare kǎ-
 „vîntslă nenștingei kștre ațela țe é mai mare
 „de kștǎ dînsłă, fșr'a se înșmșra de mșn-
 „driș, fșr'a resista mi a kontrazițe. Daka, dșne
 „observarea lăi, abatele ștrșesche în pșre-
 „reai mi în ordinș, disșinłslă trebșe sǎ șvîș
 „kǎ ama trebșe sǎ fîș, mi kǎ înkreziândș-se
 „în ajștorșlă lăi Dșmnezeș, sǎ se șpșit“.

Kanitslă 69 are drentǎ titlă: *Kș, în*
monastire, nimine sǎ ns kșteze a anșra ne al-
tsł, mi zițe:

„Trebșe sǎ fîș țeineva kǎ lăare a minte
 „ka în niș o împreșrare șnș kșlșgșrș sǎ nș

„kšteze în monastire a ap̃ra pe alt̃l̃ș, saș a
 „îlș proteje, kiarș k̃ndș arș fi legaũ prin s̃n-
 „pe, mi ničî într'̃nș kinș s̃ nș kšteze k̃lș-
 „g̃rîi s̃ fak̃ ayeasta, pentr̃ k̃ dîn ayea-
 „sta notș res̃lta marî okasișnî de skandalș.
 „Daka vre șnșlș se va abate dîn ayeasta, s̃
 „fiș asurș m̃ștratș“.

Lenșdarea de sine este konseksing̃a na-
 t̃ral̃ a s̃șșnerîi oarbe. Or-șine   indato-
 ratș a se s̃șșne negrewitș, mi nș o face, or
  e personalitate i   r̃șnitș. Astș-felș darș re-
 g̃la s̃șnt̃lși Benoît stabileaz̃ formalș inter-
 zicerea or k̃ria propriet̃șii ka mi a or k̃-
 ria voinșe personale:

„Trebșe mai kș seam̃ a se st̃rni dîn
 „monastire, p̃ñ la r̃d̃șiñ, aelș viçîș, ka
 „vre șnșlș s̃ posed̃  eva în proniș. Ka ni-
 „mine s̃ nș kšteze a da saș a priimi  eva
 „f̃r̃ ordiñlș abatel̃i, niçî s̃ aib̃ nimikș pro-
 „uriș, niçî șnș l̃kr̃ș, niçî o karte, niçî t̃bli-
 „ e, niçî vre șnș stiletș, niçî or  e altș l̃kr̃ș arș
 „fi; k̃ i nș le este ertatș a avea în pronia
 „lorș p̃stere niçî kiarș korñlș lorș saș voinșa
 „lorș“¹.

¹ Kanonș 33.

Individuălitatea poate fi mai komnlektă desfiingată ?

2-lea Nă vă voiă omri niči de kəm asă-
ma celoră trei-sure-zeye kanităli kari regă-
lează kăltălē mi ofiçiele reliçioase; ele nă me-
rită niči o observare însemnată.

3-lea Aveia kari traktează desure disçi-
plină mi penalitate çeră din kontra toată a-
tenghisea noastră. Kiară açi este, dăne kəm
se pare, çea mai konsiderabilă poate din skim-
băurile făkăte de sântălē Benoît în institutălē
monastikă, întrodăçerea çeremonieloră solem-
nale, pernetăe. Pîn' atănuči, kă toate kă in-
trarea într'o monastire păsăpăneă skopălē d'a
remăneă într'însa, kă toate kă kălgătrălē kon-
trakta şně felă de îndatorire moraltă, kare dîn-
tea a lăa din zi în zi mai măltă fisitate, în-
să, niči şně felă de înkinare, niči şně felă
de legămintă formală nă era înkă pronşngată.
Sântălē Benoît le întrodăse mi făkă dintr'în-
sele basa vieçei monastice, ală kăria karak-
teră primitivă peri kă totălē. Esaltarea, li-
bertatea, astă-felă era açestă karakteră. În-
kinăurile pernetăe kari nă pătea întărzia de a
fi păse săb paza păterii păblice săbstităiră o
leçe, o instităçie:

„Açela kare trebăse să fă priimită, zice

„regula sântăslăi Benoît, sã promitã în oratorîș, înainte a lăi Dămnezeș mi a sãngiloră lăi, pernetșitatea șederii sale, reforma moravșriloră mi a sãșnerii sale... sã fakt șnș aktș dintr'aceastã promitere în nșmele sãngiloră ale kșrora moasșe se aflș akolo, mi kș abatele de fașș. Sã skriș așestș aktș kș mșna sa; saș de nș va șși sã skriș, sã pșiș pe altșlș sã skriș în lokși; mi novșcele sã i fakt o kșșșe mi sã pșiș kș mșna sa aktșlș pe altarș¹“.

Vorba *novșce* vș desteantș o altș noștate; șnș novșiatș era într'adevșrș konsekșinșa natșralș a pernetșitșșii înkinșriloră, mi sântșlș Benoît, kare avea pe lîng' o imășinășșne esaltatș mi șnș karakterș înfokatș, mșltș bșnș simșș mi o pștrșndere praktikș, nș lînsi de a îlș preskrie. Dșrata novșiatșlăi era mai mșltș de șnș anș; se șștea de mai mșlte orș regula întreagș novșiatșlăi, zikîndși: „Eașș leșșea șșb kare voiesși a kombate: daka „o poși pșzi, întrș; daka nș o poși, merși „în voșș-și.“ Or kșm anș lșa lșkșșrile, kondișșnile mi formele înșerkșrii șșntș învederatș fșkște k'șnș șșiritș de șșșeritate, mi kș

¹ Kanonș 58.

skopș de a se asigera bine kȃ voința intrării lăi este adevăratȃ mi solidȃ.

4-lea Kȃtș pentru kondika politikȃ, pentru gȃvernulș kiarș alș monastirilorș, regȃla sȃntȃlăi Benoît înfȃșimeazȃ unș amestekș de despotismș mi de libertate. Sȃșunerea oarbȃ este, nrekșm aȃi vȃzȃtș, princiipiulș tȃndamentalș; totș în aȃela-mi timpș gȃvernulș este elektivș; abatele este totș d'ȃșna alesș de fraȃi. Îndatȃ ȃe se face aȃeastȃ aleșere, ei perdș or ȃe libertate, kadș sȃb dominarea absolȃtȃ a sȃșuperiorȃlăi lorș, ne kare ei mi ilș aș alesș, mi nȃmai sȃb a aȃelșia singȃrș.

Este înkȃ ȃeva mi mai mȃltș; imȃșnȃndș kȃlȃgȃrilorș sȃșunerea, leȃea ordonȃ abatelăi a îi konsȃlta. Kanitșlăiș 3, intitȃlatș; *Kȃ tre-*
bse a lsa pȃrerea fraȃilorș, zȃȃe kȃratș :

„De kȃte orȃi vre unș lȃkrș imȃortantș
„va trebȃi a se face în monastire, abatele sȃ
„konvoȃȃe toatȃ adȃșnarea, mi sȃ arate de ȃe
„este vorba: mi dȃșne ȃe va afla pȃrerea fra-
„ȃilorș, sȃ kȃșȃȃe mi dȃșșȃlș în parte mi
„sȃ faktȃ aȃeia ȃe va jȃșdeka de kȃșȃingȃ. Zi-
„ȃemș a kȃșȃma ne fraȃi în konsiliș, pen-
„trȃ kȃ Dȃșmnezeș deskoperȃ adese orȃi, kiarș
„în aȃelș mai jȃșne, aȃeia ȃe este mai bine
„de fȃkȃtș.

„Ka fragiî s̃b mî dea p̃rerea lor̃ k̃
„toat̃ s̃s̃nerea, mî s̃b ñ se cherce a o a-
„p̃ra k̃ st̃rsire; l̃kr̃l̃ s̃b sñnz̃re din
„voing̃a abatel̃i, mî ka togĩ s̃b se s̃s̃ĩ
„la aveia che el̃ va j̃deka de b̃ñ. Dar
„prek̃m disvinl̃s̃ treb̃e s̃b se s̃s̃ĩ ka-
„ñl̃i, tot̃ asemene mî ačesta treb̃e s̃b
„reg̃leze toate l̃kr̃rile k̃ îngeleñis̃ne mî
„drentate. Ka reg̃la s̃b se p̃zeask̃ în toate,
„mî nimine s̃b ñ k̃steze a se deñrta într̃
„nimik̃ de ea.

„Dacă însă n-ai oare-kari lăcrări mi-
„suntă de fâcăt în interiorul monastirii, a-
„tunci să se ia n-ai prerea celorlă b-
„trăni, astă-felă nrekm este skisă:

„Fă toate lucrurile ca consiliș, și nu te vei
„kai că le ai făcut.“

Astă-felă koexistă, într'ăcestă singlăreă
găvernă, elekuișnea, deliberarea, mi nsterea
absolăte.

5-lea Kanitslii kari trakteaz̃ desure diferite s̃sbiekte n'aş nimikş insemñtorş f̃r̃ ñsmaĩ şnş karakterş de b̃şnş simuş mi de d̃şl̃ueaŋş, kare domiñş în m̃şlte alte ñşr̃uĩ ale lepiĩ, mi pentr̃ş kare   kş nenştinguş d'a nş se mira  ineva. Kşpetarea moralt̃ mi disciplina  eneral  s̃ntş asure, dar în am n n-

tblș viejei, regla omeneaskt este moderat; mai omeneaskt, mai moderat de ktș kiarș lepile romane, dekttș lepile barbare mi de ktș moravurile generale ale timnslș; mi mș îndoeskș daka fragiș, înkimî în interiorșlș snei monastiriș, nș fșrtș gșvernagiș de o astoritate, or mi kșm mai rașionabilș, mi oare kșm mai pșșinș asnrș, ne kare aș avșt'o în societatea çivilș. Sșntșlș Benoît era așma de preokșpatș kș neșesitatea snei lepi dșl-çi mi moderate, înkttș pșefaga kș kare o încene se terminș prekșm șrmeazș.

„Voimș darș a întokmi o skoalș pentș
 „serviçișlș Domnșlș mi kredemș kș n'amș
 „pșșș în așeastș instituișne niçi șnș lșkrș
 „asnrș saș foarte greș; dar daka, dșne kon-
 „silislș drentșșii, se aflș, șnre îndrentarea
 „viçielorș mi manșinerea karitșșii, vre șnș
 „lșkrș pșșinș kam asnrș, nș te șneria de a-
 „șeastă, mi șt fșșî din kalcă mșntșiriș: la în-
 „șenptș ea è totș d'asna strîmtș; însș, mșin
 „progreșlș viejei reglate mi a kredingei,
 „inima se deskide mi alcargș çineva kș o
 „dșlșeagș nesnșșș ne kalcă komandșrilorș
 „lșî Dșmnezeș.“

Sșntșlș Benoît detē leșea sa în anșlș

528: în 543, epocă a morții sale, ea era răspândită în toate părțile Europei. Sântul Placidie o dăduse în Sicilia; alții în Spania. Sântul Maur, discipulul izbitor al sântului Benoît, o introduse în Franța. Dăruind-o cererea lui Inocențiu, episcopul din Mans, el plecă din mănăstirea Cassin către finele anului 542, în timpul pe când trebuia încă Sântul Benoît: când sosi la Orléans, în anul 543, sântul Benoît nu mai trebuia; însă instituția lui nu mi s-a mai păstrat decât în scris. Cea din urmă monastire fondată de sântul Maur fusese așezată de Glanfeuil, în Anjou, sau Saint-Maur-sur-Loire. La finele secolului al VI-lea, cea mai mare parte din monastirile Francei adăptaseră și așezarea-mi regăsim; ea devenea disciplină generală a ordinului monastic; astăzi-felul încă, către finele secolului al VIII-lea, Carol cel Mare întreba în diferitele părți ale imperiului său dacă mai exista într'însele alți călugări, afară de cei din ordinul sântului Benoît.

Nămă stădiată încă, domnilor, nău aș, dectă ne jămătate, ca să vorbim astăzi-fel, din revoluțiile instituției monastice în așea epocă, revoluțiile sale interioare mi s-au păstrat în regulă mi legislația mo-

nastirilor. Ne mai rămâne acum de cercetat revoluțiunile lor esteriore, rapoartele lor ne de o parte ca statul și ne de altă parte ca klerul, situațiunea lor în societatea civilă și în cea ekleziastică. Acesta va fi obiectul fitorii noastre adunări.

LECTIUNEA XV^a.

Despre ranoartele kǎlǎștrilor ș klerșlăș, del'alș IV-lea mi mǎnț l'alș VIII-lea sekșlăș. — Indenendinga lorș primitivă. — Orișina ei. — Kassele deklinșrii sale. — 1-iș Kș kștșș nșmerslăș mi nșterea kǎlǎștrilor ș se adasșe, eniskoni ș întindș asșnșr-le izșridikșisnea lorș. — Kanoanele konșilielorș. — 2-lea Kǎlǎșșrii șerș mi kanștșș nșvileșie. — 3-lea Ei asșnșr a intra în klerș. — Deșbinare mi lșntș în nșvinaș așestș sșbiectș între kǎlǎșșrii înși-mi. — Eniskoni ș resningș mai întișș așeasșș nșretindere. — Se sșnșnș l'așeasșta. — Intrșndș în klerș, kǎlǎșșrii mi nșrdș indenendinga. — Tirania eniskonilorș asșnșra monastirilorș. — Resistinșa kǎlǎșștrilorș. — Xarte konședate de șni ș eniskoni la oare-kari monastiri. — Kǎlǎșșrii alergș la protekșisnea reșilorș mi a nanilorș. — Karakterslăș mi otarele așestș interveniri. — Așemșnșnșrea lșntei monastirilorș în kontra eniskonilorș, kș așeia a komșnelorș în kontra seniorilorș feșdali.

Domnilorș,

Amș ștșdiatș reșimșlăș interiorș alș monastirilorș del'alș IV-lea mi mǎnț l'alș VIII-lea sekșlăș: șș ne okșnșmșș kș sitșașisnea lorș

esterioarǎ în Biserikǎ în ȕenere, ȕi kǎ ra-
noartele lorǎ kǎ klerǎlǎ

Prekǎm s'a ȕnchelǎtǎ ȕineva asǎnra stǎrii
ȕi reȕimǎlǎi interiorǎ alǎ monastirilorǎ, ȕi-
tȕndǎ karakterǎlǎ primitivǎ alǎ kȕlǎsgȕrilorǎ
laicȕi mai ȕntȕiǎ iar nǎ eklesiastȕȕi, totǎ ase-
mene s'a ȕnchelǎtǎ ȕi asǎnra sitȕaȕiǎnii lorǎ
ȕn Biserikǎ, ȕitȕndǎ asemenea karakterǎlǎ lorǎ
primitivǎ, kare era libertatea, ȕndependȕȕa.

Fȕndarea ȕnȕi mare nȕmerǎ de monastiri
se kȕvine la o epokǎ ȕn kare kȕlǎsgȕrii era
de mȕltǎ timȕ ȕnkȕ ȕnkorporaȕi ȕn klerǎ;
mȕlte aǎ fostǎ fȕndate de ȕnȕ patronǎ, laikǎ
saǎ eklesiastȕkǎ, kȕndǎ de ȕnȕ episkopǎ, kȕndǎ
de ȕnȕ reȕe saǎ de ȕnȕ mare seniorǎ; ȕi se vȕdǎ,
ȕnkȕ din oriȕina lorǎ, sȕnȕse ȕnei aȕtoritȕȕi
kȕria sȕntǎ datoare eȕistȕȕa lorǎ. Mȕlȕȕi ȕi
aǎ ȕnkȕȕitǎ kȕ aǎ fostǎ totǎ d'aȕna asemenea,
kȕ toate monastirile fȕseserȕ kreaȕȕnea vre
ȕnei voinȕe streine ȕi sȕperioare kȕtre ȕntȕ-
ȕȕi voinȕa kongregaȕȕȕi, ȕi kare o reȕȕȕse
mai mȕltǎ saǎ mai nȕȕȕȕ sȕb ȕmperȕlǎ seǎ.
Aȕeasta va sȕ zȕkȕ a nekȕnoaȕe de totǎ si-
tȕaȕȕnea primitivǎ a aȕestorǎ stabilimente, ȕi
adevȕratȕlǎ modǎ alǎ formȕrii lorǎ.

ȕele d'ȕntȕiǎ monastiri nǎ s'aǎ fȕndatǎ de
nimine, ȕi s'aǎ formatǎ ele singȕre. Ele n'aǎ
fostǎ, ka mai tȕrziǎ, o lȕkrare ȕioaȕȕ a vre

ѕnѕī omѕ avѕtѕ mī nѕtinte kare ѕt ѕe fī grt-bitѕ ѕt zideaskt ѕnѕ edificī, ѕ'alѕtѕre ne līngt dīnsѕlѕ o biserikt, ѕt īlѕ doteze mī ѕt kīzme alđī oamenī kari ѕt trīaskt īntr'īn-sa o viađt reliđioas. Asođīrile monastive ѕ'aѕ formatѕ de bѕnѕ voī, īntre egalī, prīn avīntѕlѕ ѕѕfletelor, mī fьrь altѕ skonѕ dektѕ a le satisfaye. Ktлsgьrīī aѕ nrechedatѕ monastirea, edificiele sale, biserika mī darsrile sale; eī ѕ'aѕ resnīt, fьr-kare dѕne voīnđrī mī nentrь sokoteala sa, fьr'a deminde de nīmine dīn afarь, atѕtѕ līberī ktѕt mī neinteresajī.

Resnīndѕ-se, eī se vьzьrь de sine nѕ-mī, īn totѕ ьeīa ьe se ьinea de moravьrī, de kredīnge, de nraktīvele reliđioase, ѕѕb nre-vegerea enīskonīlor. Klerlѕ sekѕlarѕ esista īnaintea monastirīlor; elѕ era organisat, avea drentsrī, o aѕtoritate rekѕnosktѕ; ktлsgьrīī fьrь ѕѕnѕmī lѕī ka mī ьeī alđī krestīnī. Viađa moralь mī reliđioas a tѕtѕlorь kredīnomīlorь era obīektlѕ īnsnekdīgnīī mī a ьensьrei enīskonale; a ktлsgьrīlorь fьr totѕ īn aчela-mī kas: enīskonlѕ nѕ era īn-vestīt īn nrīvinga lorь kt nīчī ѕnѕ felѕ de īsrīdkīgnīe, kt nīчī ѕnѕ felѕ de aѕtoritate partīkѕlarь; eī īntra īn kondīgnīea ьea ьe-neralь a laīчīlorь mī trīia īntr'o mare īn-denendingь, alegīndѕ ne ѕѕnєrīorīī lorь, ad-

ministrândă biserile ce le posedă în comună, fără nici un fel de îndatorire, fără nici o însărcinare către nimine, guvernându-se ei singuri, k'ună k'vintă, dăne k'am le plăcea.

Indenendința mi analoșia situațiunii loră k'a celoră alți laici era astă-felă inkătă, spre esemplă, ei n'avea nici o biserică par-tikulară, nici o biserică legată k'a monastireă loră, nici un fel de preotă kare să celebreze, pentru dînșii în specială, serviciulă divină; ei mergea la biserica cetății săă a paroxiei vecine, ka mi cei alți kredinșii, reș-niți k'a poplășirea.

Eată starea primitivă a monastiriloră, pânctulă pleștii ală rapoarteloră loră k'a clerulă. Ei nă remaseră multă în această stare: mai multe kăse konkurseră îndată spre a skimba indenendința loră mi a îi lega mi mai intimă k'a korporășnea ekleziastikă. Să cher-kămă a le reknoașce, mi a însemna diferitele grade ale transițiunii.

Numerulă mi pătrea kălgăriloră mergea mereă kreskîndă: kândă zikă pătrea, voiă s'arată înfășina, akuișnea morală asșna pă-blikșii: kăci pătrea kărată zisă, pătrea legală, konstitsiță, kălgării n'avea: dar înfășina loră era din zi în zi mai visibilă mi mai tare.

Ei atrăgea kă aचेastă singură titlă din partea episcopilor o prevegere mai stăruitoare, mai observatoare. Klerul îngelese îndată kă avea a face or kă rivali suprimători să kă nise instrumente folositoare. Elă se aplică dară kărîndă a îi konrinde mi a mi îi înșmi. Istoria eklesiastikă din ală V-lea seculă mărturisese silingele neînchetate ale episcopilor spre a întinde mi a konstitui izridikănea loră asupra klergurilor. Prevegera generală ce ei avea drentă a o deprinde asupra țărilor kredințioșilor le da mi de okasiuni mi de mizloace întră aчеasta. Kiară libertatea de kare se băkăra klerguri kontribăia lă aчеasta, kăci ea făcea să se nasă kă multe desordine; mi aștoritatea episcopală era, dintre toate, cea mai de natură kămată a interveni spre a le desființa. Ea interveni dară, mi aktele koncilielor din ală V-lea seculă sântă nline de kanoane kari n'ă altă skonă dekătă a întări mi a stabili izridikănea episcopilor asupra monastirilor. Celă mai fndamentală este ună kanonă ală konciliului ekumenikă ținută la Calcedonia în anul 451, mi kare zice:

„Acheia kari ăă îmbrășăată sinceră mi „kă adeverată viața singuratică, să fă ono-

„rađi dšpe kšviingŭ; dar fiindš-kŭ žniī, sšb a-
 „paringŭa mi nšmele de kŭlšgŭrī, tšrbšrŭ lš-
 „krŭrile čivile mi eklesiastive, strebŭtīndš o-
 „rašele, mi čerkŭndš-se kiarš a īntokmi
 „monastirī nšmaī ne seama lorš, s'a aflatš da-
 „rŭ de kšviingŭ ka nimine sŭ nš poatŭ zidi
 „saš fšnda vre o monastire, saš vre žnš ora-
 „toriš fŭrŭ voia episkopŭlšī četŭđiī. Ka kŭ-
 „lšgŭrīī din fiŭ-kare četate saš kŭmpīŭ sŭ
 „fiŭ sšpŭšī episkopŭlšī, mi sŭ stea īn re-
 „paššŭ, sŭ se apliče nšmaī kš ajšnŭrī mi kš
 „īnkinŭčīšnī mi sŭ stea īn lokŭlš īn kare s'aš le-
 „pŭdatš de lšme. Ka sŭ nš se amestive īn lš-
 „krŭrile eklesiastive mi čivile, neīnkšrkŭndš-
 „se īnrŭ nimikš ne din afarŭ, mi nenŭrŭ-
 „sindš monastirile lorš, dekŭtš nšmaī atšnčī
 „kŭndš, nentrŭ vre o trebšingŭ neapŭratŭ,
 „vorš priimi voia episkopŭlšī četŭđiī¹“.

Acestŭ testŭ probeazŭ kŭ, pīn' atšnčī,
 čea maī mare parte din monastirī se fšnda
 liberš, prin singšra voingŭ a kŭlšgŭrilorš; dar
 ačeastŭ fantŭ ě privitŭ ka žnš abššŭ, mi aš-
 torisarea episkopŭlšī este formalš čerštŭ. Ne-
 česitatea sa devine leče adevŭratŭ, mi čiteskš
 īn kanonŭlš končiliŭlšī dela Agda, đinštŭ īn
 anŭlš 506:

¹ Končiliŭlš dela Calcedonia, anŭlš 451. Can, 4.

„Oprimăș kă totelș de a se forma nove „monastiri, făr kănoschină episkopelșî“.

În anul 511, consiliul de la Orléans,
ordonă :

„Ka abaŋiī, dāne smilīnġa ċe se kāvīne
„vieġei reliġioaze, sē fīz sēpēwī psteriī enis-
„konilorē; mī daka vorē faċe ċeva īn kontra
„reglēi, sē fīz pīnġi de reē de kētre enis-
„komī; mī fīndē konvokaġiī, sē se adāne o
„datē ne anē īn lokēlē ne kare eniskomēlē
„īlē va alepe²“.

Aci eniskonslă merçe uii mai denarte, se face ministrălă reglei în kiară interiorălă monastiriloră: uii monastirile nă o aă dela dînsălă; elă n'a fostă nsterea leqislativă monastikă; dar iea drentălă d'a nrevegia esekstarea leqiloră.

Ачела-ші кончилиш маї адагхе інкѣ :

„Ka ničī suš kļēgtrī, pērsindē de am-
„biņīne saš vanitate kongresīnea din mo-
„nastire, sē nē ksteze a mī fache vre o datē

¹ Can. 58.

² Can. 19.

„o altă kilie deosebită fără voia episcopilor-
„lăi săă priimirea abatelăi seă¹⁴.

Noă progresă ală astorității episcopale; ermii, anakoreții și reînkișii atrăgea, mai multă dectă cenobii, admirarea și favoarea poplară; călugării cei mai înfocați era mai totă d'ăna dispuși a părăsi interiorul monastirii spre a se da l'avele glorioase as-terități. Destulă de multă timpă nici un felă de astoritate nă interveni spre a îlă opri, nici kiară astoritatea abatelăi; vedeți aci konsakrată pătorea represivă, nă nămai a abatelăi, dar și a episcopilor; și elă se însărginează a pune pe călugări în interiorulă kasei, și a înfrăna efektele esterioare ale esaltării.

În anulă 553, ună noă konviliă din Orléans dekretă:

„Ka abaii kari nesokoteskă ordinele e-
„piscopiloră să nă fiă priimii în komunitate,
„daka nă se voră părăsi kă smilungă de a-
„ceastă revoltă²⁴.

Iar dăne ună ană:

¹ Konviliă din Orléans. Can. 22.

² Can. 22.

„Ka monastirea mi disziplină kǝlgǝri-
 „lorǝ sǝ fǝ sǝb astoritatea eniskonǝlǝi, în
 „teritoriǝlǝ în kare se aflǝ.

„Sǝ nǝ fǝ ertatǝ abajilorǝ a se re-
 „tǝci departe de monastirea lorǝ fǝrǝ voia e-
 „niskonilorǝ. Kǝ, dak' aǝ fǝkǝt'o, atǝnǝi sǝ
 „fǝ îndrentaǝi de eniskonǝlǝ lorǝ, dǝne ko-
 „nǝnderea vekilorǝ kanoane.

„Ka eniskonii sǝ aibǝ îngrijire de mo-
 „nastirile de fete stabilite în ȳetatea lorǝ; mi
 „sǝ nǝ fǝ ertatǝ niȳi ȳnei abatese a face ȳeva
 „în kontra leȳii monastirii sale¹“.

Kǝndǝ toate aȳeste regǝle fǝrǝ prokla-
 mate, kǝ toate kǝ nǝ koǝrindea nimikǝ otǝ-
 rǝtǝ, kǝ toate kǝ isridikǝiȳnea eniskonilorǝ
 nǝ se vedea niȳi o datǝ dǝne kǝm o ve-
 degi, determinatǝ kǝ esaktitate, însǝ ea se
 aflǝ stabilitǝ; interveni în prinȳipalele pǝnkte
 ale esistindei kǝlgǝrilorǝ, în fondarea monas-
 tirilorǝ, în observarea disciplinei lorǝ, în da-
 toriele abajilorǝ, mi, rekǝnoskǝtǝ în prinȳipiǝ,
 kǝ toate kǝ mi adese ori respǝnsǝ în fantǝ,
 ea se întǝri deȳrinzǝndǝ-se.

Kǝlgǝrii însi-mi konkǝrserǝ la pro-
 gresele sale. Kǝndǝ kǝpǝtarǝ mǝltǝ însem-

¹ Koncilisǝ din Orléans, 554, Can. 1, 2, 5.

nstate, atânci pretinseră o esistență separată; nu le mai plăcea a fi asemănați cu simplii laici, mi amestecați cu gloata kredințioșilor; voiau a fi întocmiți în kornonișne distincte în instituțiile positive. Indenendina mi înfășina nu le făcea de ajuns, ci le trebuia mi privilegia. Dar dela cine putea ei oare a îli căuta, dăca nu dela kler? Astorisarea eniskonișlor putea singura a îi constitui de parte de societatea religioasă în genere, mi a îi privilegia în sinele ei. Ei cereau aceste privilegii mi le căutau, dar plăteau-le. Era, sure esemplu, șulele simpli acela de a nu merge la biserica paroxiei, a face o biserică în interiorul monastirii, mi a celebra într'însa serviciul divin. Li se akordă aceasta fără greș: dar trebuia preoții ka să deservească aceste biserice; așa dară călugării nu era preoți, mi n'avea drentul de a celebra oficiul. Li se deteră îndată preoți, mi klerul esterior nu se încă de atânci mișiorul se în interiorul monastirilor; el i trimise oameni de ai lui, delegați, observatori. Prin această singură faptă, indenendina călugărilor cerca o mare vătămare: ei vătura această, mi se mi încherca a îndrepta reză; cereau ka în lokul preoților tri-

miini din afară, episkopslă să preoțească kăpî va kălgărî.

Klerslă priimi ayeasta; mi, săb nămele de *ieromonaxi*, monastirile avăr preoți alemi din sînlă loră. Ei era mai năgină streinî dekătă ayeia ce venea din afară; kă toate ayes-tea, ei se ȗinea de klerslă sekulară, lăa sni-ritslă seă, se asocia kă interesele sale, se des-părgăa mai mătă să mai năgină de fragii loră, mi prin ayeastă singără distinkȗiune, stabilită în interiorslă monastirii între simnli kălgărî mi preoți, între ayeia ce asista la oficie mi ayeia ce le celebra, institutslă monastikă perdă ceva din independența mi din omogeneitatea sa.

Perdereă era ama de adevărată, în kătă mai mătî sūeriori de monastire, mai mătî abadi o kănoskără îndată, mi se ȗerkară a o repara, a o mărîini ȗelă năgină. Regălele mai mătōră ordine monastice, vorbeskă de preoții stabiliti prin monastiri k' ōnă simti-mentă de neînkredere, mi se anlikă a le res-trînge kăndă nămerslă mi kăndă inflăingă. Săntslă Benoît vorbesce formală în doi ka-nităli ai scî desne ayeistă săbiektă:

„Daka vre ōnă abate, zice elă, voiesce a

„preoți pentru dînsul pe cineva, să a face
 „vre un diakon, atîci trebe s'aleag
 „dintre ai seî vre unul kanabil de a înde-
 „plini fînkîșnile preoșci. Dar mi acela
 „kare va fi ales trebe s se pzeask de
 „or-ye mîndriș, mi s n pretinz nîmi-
 „k din cea ye n i este preskriș de a-
 „batele se; pe lîng' aceasta trebe s mai
 „șciș k este șpîșș mai mîlt de kîș
 „altul la disciplina reglat; ka preoții s
 „n fîș o okasiune d'a ūita șpîșnerea mi re-
 „gla; ūi din kontra, trebe a îainta din ye
 „în ye mai mîlt kître Dîmnezeș; s se ūiș
 „tot d'asna de fînkîșnea prin kare aș intrat în
 „monastire, afar de datoriele altarulș, kînd
 „kiarș, prin aleșerea kongresișnîi mi voinș
 „abatelș va fi redikat la un rang mai
 „îalt dîne meritele vieșî sale. Se șcie
 „k trebe s observe leșea întokmit de
 „dekanî mi de preoți, kîci de va kșteza a
 „lșkra alt-felș, va fi jdekataș n ka preotș,
 „dar ka rebelș. Iar daka, dîne mai mîlte
 „orî fîndș însușîngatș, mi n se îndrenteaz,
 „atîci episkopul s fîș kîmatș la mîrtș-
 „rîș. Daka îns n va voi s se îndrenteze,
 „mi greșelele lș vorș fi marî, s fîș gonitș
 „din monastire, la întîmlare n mai kîndș,

„revolta lui va fi astă-felă încâtă să nă vo-
„iească a se sursne la regăle¹.

„Dacă vre șnělă din ordinălă preoșiloră
„cere a fi priimită în vre o monastire; să nă
„se konsimă îndată; iar dacă va stărgi măltă
„în cererea sa, atuncă să șvă kă va fi să-
„nășă la toată disciplina regălei, mi kă nă i
„se va lăsa nimikă dintr'aceasta²“.

Astă temere pășină pelloasă, astă prevegi-
ere pentră înfrânarea mândriei preoșiloră, mi
șășnerea loră la viața kălgăriloră, se mai
vede mi în alte lokări mi min alte simptome;
dintr'însele se înșelegă mi mai bine progre-
sele klerălei esterioră în interiorăle monasti-
riloră, mi perikălelă că elă adăcea vekei loră
independentă.

Ea avea a șșferi o lovitură kă totăle altă-
felă. Nemălgășmă de a fi despășmă de so-
cietatea laikă, mi înșlășmă mai presă de ea
prin privileșiele loră, kălgării avăă îndată
ambigășnea de a intra ne denlă în societă-
tea eklesiastikă, a se împărtămi de pateri-
le mi privileșiele klerălei. Această ambigăș-
ne se simte prea de kărândă în institutăle mo-
nastikă. Ea nă era aprobată de toți. Kăle-

¹ Regula sântălei Benedic: Can 62.

² Regula sântălei Benedic: Can 60.

grii esaltai mi aspri, ayeia a kpora ima-
 pinaiisne era tare komins de santitatea vie-
 uei monastice mi aspira la toate gloriile sa-
 le, n voia s priimeask ordinele sakre. Œ-
 nii mivea klerikatsl ka o viagt mai mlt
 lmeask ce ii intorcea dela kontemnlarea
 lskrrilor divine, alui se jdeka nedemni de
 preoiu mi n se afla intr'o stare destl de
 perfekt sure a celebra oficiul divin. De
 aci se nscuea, între ranoartele klsggrrilor
 k klerl, intimplri singulare. În al IV-lea
 sekl, pe knd sntl Epiphaniu se afla
 eniskon în insula Cipru, un klsggr, n-
 mit Paulinian, renmit prin virtgile sale, mi
 impressrat de un mare fm de santitate,
 se afla în insul. De mai multe ori i se pro-
 nsesese s îl fakt preot; el refsa tot d'a-
 sna, zikind k era nedemn; dar sntl E-
 piphaniu voia negremit a îl konsakra. Ea-
 t ayeia ce se intimpl; e kiar el kare no-
 vestesce :

„În timnl pe knd se celebra liturgia
 „în biserika un sat kare este aproape de
 „monastirea noastr, frt voib, mi pe knd
 „nici k n s'astenta la sna ka ayeasta, îl
 „am prins prin ajstorl mai mltor dia-
 „kon, mi i am astgnat gora, de frik

„ka voindă s̄ skane, s̄ n̄ ne j̄re ne n̄-
 „mele l̄i Christū. D̄n' ayeasta il̄ am̄ f̄-
 „k̄t̄ maī int̄iș diakon̄ mi i am̄ ordonat̄ fri-
 „ka l̄i D̄mnezeș s̄ im̄lineask̄ of̄ișl̄ sc̄.
 „El̄ resista tare, zik̄nd̄ k̄ era nedemn̄.
 „A treb̄it̄ s̄ il̄ konstr̄nem̄, k̄v̄i am̄ a-
 „v̄t̄ mare osteneal̄ a il̄ face s̄ se p̄-
 „tr̄nz̄ de m̄rt̄risirile Skrint̄relor̄, mi are-
 „t̄nd̄i ordinele l̄i D̄mnezeș. Mī d̄ne ȳe
 „a f̄k̄t̄ f̄nk̄is̄nile de diakon̄, in̄ s̄nt̄sl̄
 „sakrif̄iș, am̄ n̄s̄ din noș s̄ i leȳe ḡra
 „k̄ o mare ḡestate; il̄ am̄ f̄k̄t̄ p̄reot̄;
 „mi tot̄ prin̄ ayelea-mī k̄v̄inte, il̄ am̄ de-
 „ȳis̄ a se n̄ne in̄ ranḡl̄ p̄reoīlor̄¹“.

Foarte rar̄ se int̄m̄la s'aj̄nḡ ȳineva la n̄s̄e asemenī est̄mit̄ȳī marī, dar am̄ p̄tea areta mī alte m̄lte esem̄le de k̄l̄ḡr̄i ȳe n̄ le n̄ȳea k̄ sin̄eritate a se face p̄reoī, mī ref̄sa k̄ obstinare.

K̄ toate aȳestea n̄ era tot̄ d'as̄na ast̄fel̄ dis̄osiȳis̄nea lor̄ ȳeneral̄. ȳea maī mare parte dintr'în̄m̄i dorea p̄rea m̄lt̄ a in̄tra in̄ ord̄ine, k̄v̄i k̄ler̄l̄ era korn̄l̄ s̄ne-rior̄: p̄rim̄ind̄-se in̄ s̄n̄sl̄ seș; era s̄ se in̄alȳe printr'ȳeasta.“ Dak' aī doringa de a

¹ S̄nt̄sl̄ Epiphaniū sk̄risoare k̄tre Ion, enisk̄n̄sl̄, din Ieru-salim. tom II. pag. 312.

„deveni klerikă, zicea sântătă Ieronim знѣ
 „кѣлѣгѣрѣ, invadă mai întîiș ka sѣ подѣ invѣ-
 „да ne algiî; nѣ pretinde a fi soldată minѣ mai
 „întîiș nѣ veî fi militară, mi invѣдѣtoră mai
 „nainte de a fi disçină¹“.

Dorința de a deveni klerikă îmboldea
 аша de măltă pe кѣлѣгѣрѣ, înкѣтă Cassian o
 pșne printre înçerkѣrile кѣ kari îi змѣресче
 demonăș, mi mai кѣ seamă printre аceleа че
 elă le atribue demonășă gloriei vane.

„Кѣте o dată, zice elă, demonășă gloriei
 „vane inspiрă знѣ кѣлѣгѣрѣ doringa grade-
 „loră klerikatășă, ale preoçiei saș ale diako-
 „natășă. Krezîndă-lă çineva, daka era reves-
 „tită кѣ аveste gradări фѣрѣ voiѣ, арă înde-
 „nlini datoriele кѣ атăта rigoare, înкѣтă арă
 „nștea da esemnle de santitate kiară mi че-
 „loră algi preoçii, mi арă face ka sѣ кѣștiçe
 „Biserika măлgi оamenі, nѣ nșmai prin fră-
 „mosăș seă felă de traiă, dar înкѣ mi prin
 „doktrina sa mi diskørsele sale²“.

Și șpșne pentră аceasta анеkdota зг-
 мѣтоаре, пробă singѣларă într'adevѣрă a па-
 timei кѣ kare măлgi кѣлѣгѣрѣ аспира a deveni

¹ Sântăș Ieronim, skris: 4, *ad Rusticum*

² Cassian, *De Coenob. inst.* XI 14.

preoți, mi a imperislași ce lăsa asșura imapi-
nării lorș cheastă doringă.

„Mi adskă a minte, zice elș, kă în tim-
„nălș mederii mele în singurătatea Sci-
„tiei, șnș bătănș mi a povestitș kă, dskîn-
„dă-se într'o zi la kilia șnș oare-kare frate
„ka sș ilș viziteze, îndatș ce se anoniș de
„șme, ilș aszi pronșnșndș în întrș oare-ka-
„ri vorbe, se anoniș nșginș, voindș sș sșitș
„ce citea elș din Skrintșrș, saș ceia ce zi-
„cea ne din afarș. Mi ne kândș așestș sni-
„onș niosș, kă șrekia la șme, askalta kă kă-
„riositate, înșeșe nșmaș dektș kă sniritșlș
„gloriei vane șerka ne fratele, kăș i vorbea
„kșm arș adresa în biserikș o predikș kă-
„tre poporș. Bătănșlș se onri darș mi aszi
„kă fratele, dșne ce mi a terminatș predika
„skimba ofișisłș, mi indenlinea fșkșisnea de
„diakonș la litșrșia katekșmenelorș. Elș bătș
„în-fine la șme, fratele deskise priimindș-lș
„kă venerarea sa obișnitș, mi ilș intro-
„dșse în kilia sa. Pe șrmș, nșginș țerbșratș
„în konsșiingă sa de kșșetele ce ilș okșpase-
„rș, ilș întrebș de kândș astenta la șme,
„temindș-se fșrș indoialș sș nș i fi datș
„șșnșrarea de a ilș astenta la șme; mi bătș-
„nșlș i resșnșse șșrșizindș: Am ajșnsș în

„minștălș ne kəndș tș celebrai ofișislș ka-
„tekșmenelorș¹.“

Ɛtrș ɦndoialș, nișce oameni ama de
mșltș ɦreokșnaș de o asemene dorinș, kșta
șț i sakrifice neapșratș independinșa lorș.
Șț vedemș kșm ajșnsert la skonșlș lorș, mi
șe resștatș avș nentș dɦniș șșșesslș.

Klerșlș vșzș mai ɦntiș ambiguișnea kșlș-
gșrilorș kș destșlș ɦelosiș mi neɦnkredere.
Del'alș IV-lea sekșlș, kșșș-va eniskoni mai
kștezștori mi mai bine-vșzștori dekștș alșș,
saș kș vr'șnș altș skonș partikșlarș, ɦ pri-
imiriș kș favoare. Șșntșlș Atanașiș, șșre e-
semnș, eniskonișlș Alesandriei, ɦtratș ɦn lșnta
sa șea mare kș arianiș, ștrebștș monastirile
din Eșypetș, ɦmnș ne kșlșgșri kș semne de
distinkuișne, mi alese ne mai mșlșș șșre a
ɦ faye ɦreoșș mi kiarș eniskoni. Kșlșgșrii
era ortodosi, ɦfokagi, ɦonșlari. Atanașiș
ɦșșeșe kș ɦ arș avea nișce aliașș ɦșterniși
mi devotașș. Eșemnișlș seș fș șmatș mi ɦn O-
cidentș de kșșș-va eniskoni, mai kș șeamș
de Șșntșlș Ambroșiș la Milan, mi de Eusebș,
eniskonișlș din Verceil. ɦnșș eniskonatșlș ɦn
șșenere avș altș ɦșrtare;șș ɦșșeta de a trakta

¹ *Ibid.* 15.

kș revealș mi kș neînkredere pretențiunile kșlgtrilorș, mi d'a nș kombate pe sșb mș-nș. Probele despre așteea sșntș skrise nîntș în alș VII-lea sekșlș. La finele șelși d'alș IV-lea sekșlș. șpre esemnlș, episkopșlș din Roma, sșntșlș Siriciu, (384-398) dș voitș a li se konferi ordine sakre, întș rekomandș ka șb nș li se lase nișî șnș intervalș kare tre-bșe șb îi desnarđș, temîndș-se ka șnș prea mare nșmerș de kșlgtrî șb nș pștrșuzș prea îște în klerș. Pe la mizlokșlș sekșlșlșî șgmștorș, sșntșlș Leon șelș Mare (440-460) învitș pe Massimș, patriarșlș Antiochiei, a nș urea da kșlgtrilorș din diocesîlș seș, nișî kiarș șelorș mai sșnșî, voia de a predika, kșșî predikarea lorș poate avea, pentrș im-perîlș klerșlșî, konsekșînde foarte grave.

La finele sekșlșlșî alș VI-lea, sșntșlș Gregoriu șelș Mare rekomandș episkopîlorș d'a lșa foarte rarș pe kșlgtrîi preoșî-șî drentș preoșî de paroxîș, mi a îi întrebșînga kș rezervș. Or kșm amș lșa lșkrș-rile, mi kiarș kș totș favoarea șe elș le mșr-șrîșesșe, episkopatșlș se arețș totș d'așna șelosș de kșlgtrî, mi dispșșș a îi depșrta de klerș.

Dar progresșlș popșlarîșșîi lorș învî-șe îndatș așeasș resistîndș sekretș. Fș sta-

bilită îndată că viața loră era viața cea mai bună krestină, că întrețea despre merită viața klerică esterioară, kare n'avea nimică mai bună de făcută decât a le imita, mi că un preotă să mi kiară un episcopă, făcînd-se călugără, înainte pe căile santității mi ale mîntuirii. Konciliile înse-mi, komușse de episkopi, proklamă ačeste masime.

„Dacă un kleric, zice un koncilă din „Toleda, dorîndă a petrece o viață mai bună, voiescă a îmbrățișa regula călugărilor, episkopă să le dea voie să între în monastire, mi să nă sîpere întră nimică doringă ačelora kari voiescă a se da kontemplării¹“.

Cîndă ele făcă în ȕenere reknoșkăte, atuncă nă mai fă mizlokălă de resistată la invasiunea călugărilor, ničă de a le măsura preoția mi episkopatălă kă ekonomă. La înčențălă sekălălă ală VII-lea Bonifaciū IV proklamă că ei sîntă *plus quam idonei*, mai mătă de cătă pronii pentră toate fânkciunile klerikălă; mi nădă căte nădă evenimentele mi sniritele mergîndă totă d'asna într'ă-vestă îngelesă, călugări se află inkorporați

¹ Konciliul dela Toleda, anulă 633. C 60.

în klerș, mi, konservândș o esistindș distinktș, sântș asociatș în or-ce okasiune kș privilegiele mi pșterea lș. Este kș nenștindș a termina kș esaktitate data otșrîtș a acesetș priimirș; ea a fostș progresivș mi mșltș timpș nekomplektș; în alș VIII-lea sekșlș kiarș, kș-lșgșrîi sântș înkș kște o datș nșmîgî laiș, mi totș astș-felș konsideratș. Kș toate aces-tea pștemș zîce kș, pe la finele șelș de alș IV-lea mi încșpștșlș șelș d'alș VI-lea sekșlș, revolșșșnea la kare lșkraserș eî, înkș dela finele șelș de alș IV-lea sekșlș, era konsșmatș; eî era de totș klerîș. Sș vedemș kari fșrș rezșltatele nentș sitșșșșnea lorș esterioarș mi șe devenîrș kșlșgșrîi în klerș kșndș fșkșrș parte dintr'însșlș.

Este învederatș kș eî trebșîrș sș nearș mșltș din independînga lorș, mi ka astoritate eniskonilorș asșpra monastîrilorș sș se întînzș mi sș se întșreaskș neapșratș. Șșîgî bînc kare era, del'alș VII-lea mi pîntș l'alș VIII-lea sekșlș, pșterea eniskonatșlș asșpra preoșilorș paroxiei. Șoartea kșlșgșrîilorș nș fș mșî bșntș. Așeste mîșî asocișrî pe kari le am vșzștș atștș de independînte, asșpra kșrora avea eniskoniî abia o îșridikșșne moralș, mi nentș kari lșkra kș atșta îngri-jire a le atrașe sșb împerîlș lorș, eatș kșm

era traktate înk̃t̃ din al̃ VII-lea sekl̃; las̃ a vorbi konviliile sing̃re:

„S'a înk̃nosṽinut̃ konvilisl̃i present̃
 „k̃t̃ k̃l̃g̃r̃ii, d̃ne ordinsl̃ episkonilor̃, era
 „s̃p̃m̃i la ñsche m̃ñṽi servile m̃i k̃t̃ în kon-
 „tra instit̃telor̃ kanonice, drent̃rile monas-
 „tirilor̃ era s̃s̃pnate k̃t̃ o k̃tezare nelepi-
 „tim̃; ast̃-fel̃ înk̃t̃ o monastire devenea
 „m̃aĩ s̃ñs̃ dominĩs̃, m̃i ayeast̃ il̃str̃ par-
 „te a korñsl̃i l̃i Christ̃u era m̃aĩ red̃s̃t̃ la
 „desonoare m̃i la sevits̃dine. Însṽinut̃m̃s̃ da-
 „r̃t̃ pe kanĩi biser̃ivelor̃ ka s̃t̃ ñs̃ m̃aĩ komi-
 „t̃t̃ nimik̃s̃ asemenea, m̃i ka episkonĩi s̃t̃ ñs̃
 „fak̃t̃ în monastirĩ dek̃t̃ ñs̃ m̃aĩ ayeiã ye le
 „preskrie kanoanele, adik̃t̃ a îndemna pe k̃t̃-
 „l̃g̃r̃i k̃tre o viad̃t̃ s̃t̃nt̃, a instit̃ĩ ne a-
 „bađĩ m̃i alđĩ of̃ciarĩ, m̃i a reforma l̃skr̃rile
 „karĩ vor̃ fi în kontra reg̃leĩ'“.

„K̃t̃t̃ pentr̃ dar̃rile ye se fak̃s̃ s̃neĩ
 „monastirĩ, episkonĩi s̃t̃ ñs̃ se ating̃t̃ nič̃i de
 „k̃sm̃ de ele'...

„S̃ñs̃ l̃skr̃s̃ de pl̃ns̃s̃ s'a înt̃m̃plat̃, pe
 „kare s̃s̃ntem̃s̃ siliđĩ a il̃s̃ st̃irnĩ printr'o chen-
 „s̃r̃t̃ as̃ñt̃. Am̃s̃ așzit̃ k̃t̃ oare-karĩ epis-
 „koñĩ..... statorñichesk̃ pe nedrentate nrelad̃ĩ

¹ Konvilisl̃ dela Toleda, ansl̃ 633. C. 51.

² Konvilisl̃ dela Lerida, ansl̃ 524. C. 3.

„în mai multe monastiri, pe zniî din konsen-
 „uenii saş din favoriîi lorş. . . . mi le pro-
 „kşrş avantaş nedrente, kş skonş de a kşs-
 „tiga în şrmş dela ei or cheia che se kşvine
 „kş adevşratş episkopşlş diocesşlş, saş totş
 „cheia che poate rşpi dela monastire violinga
 „jefşitorşlş pe kare îlş aş trimişş akolo¹“.

Amî pştea îmşlş aceste şitadşni; mi toa-
 te vorş înkredinga kş monastirile şşferea în
 acea epokş, din partea episkopilorş, o tiraniş
 şşşioaş.

Kş toate acestea, ei avşrş mi mizloaşe
 de resistinş, mi le mi întrebşingarş. Ka şş
 pştemş esşlika mi mai bine natşra lorş, daş-mi
 voiş de a lşsa pentr' şniş momentş pe kşş-
 şşrş, mi de a kişma lşarea dşmneavoaşrş a
 minte aşşpra fantei analoaşe, mi mşltş mai
 kşnoskşrş.

Togî şşiş kş del'alş VIII-lea mi pînş
 l'alş X-lea sekşlş, oramele kari şşbsista în-
 kş în Galia, marî saş miş, şşrş adşse în stare a
 intra în şocietatea feşdalş, a priimi toate ka-
 rakterele aştşî reşimş noş, a lşa lokş în ie-
 rarşia sa, a i kontrakta obligşrile şşre a le
 kşpşta drentşrile mi a trşi şşb patronaşşlş

¹ Konşilişlş dela Toleda, anşlş 655. C. 3.

șnși seniorș. Acestș patronașș era asmrș, desreglatș, mi oramele șșferea foarte mlțș greșșșile lși. Îndatș ce șșrș intrate în feșdalitate, ele se silirș a șșșdși așeastș greștate mi a kșpșta o oare-kare indenendingș. Kari șșrș însș mizloașele lorș? Se mai afla înkș prin komșne oare-kari șșșrșmșșșre din vekišș reșimș mșnișinalș, în kondișșșnea lorș mizerabilș, ele mi aleșea înkș oare-kari neinsemnaș mașistrăș; le mai remșnea kște-va pronrietăș, ne kari le administra ele înse-mi; konserva k'șnș kșvîntș, în mlte privinge, o esistingș kș totșș deosebitș de așeia ce avșseserș intrândș în șșciatatea feșdalș, o esistingș kare se lega kș instișșșșni, prinșiniē, kș o stare șșcialș prea diferiș. Așeste remșmișe din vekia lorș esistingș, așeste șșșrșmșșșre din reșimșș mșnișinalș devenirș pșnktșș de șșrijiniē kș așștorșș kșrșia se lșptarș komșnele în kontra domnșș feșdalș kare le kotroniș, mi rekșpștarș kș înșetșș oare-kare libertate.

O fantș analoașș s'a întîmplatș în istoria monastirilorș mi rapoartele lorș kș klerșș. Vșșrșșș ne kșșșșrș intrândș în șșciatatea eklesiastikș, mi kșzîndș șșș așșoritatea eniskonilorș, pșekșm intrarș mai țrziș mi komșnele în șșciatatea feșdatș mi kșșrș

srb aștoritatea seniorilorș. Dar kълггъrїї mai konservarъ ceva din esistinda lorș primitivъ, mi din independinda lorș originarъ; li se deteserъ, snre esemnlъ, dominie, ачeste dominie nъ fъrъ amestekate kъ ale episkopъlъї în diocesislъ kърgia se afla monastirea; ачeste dominie nъ se perdъrъ în masa komъnъ a bъnrilorș Bisericeї, а kърgia administrare o avea nъmai episkopъlъ, чї remaserъ proprietatea distinktъ mi personalъ а fъ-kърgia аmezъмїntъ. Kълггъrїї kъ ачestъ kinъ nъ їnetarъ de а denrїnde kъte-va din drentъrile lorș; аleperea abatelъї mi а altorș ofїciarї monastichї, administrarea interiorъ а monastirii etc...

Аша darъ, nrekъm komъnele пъstrarъ їнкъ оаре kari remъшїde din реpїmъlъ mъnїchїnalъ mi din pronїetъuile lorș, mi se servїrъ kъ ele snre а се lъnta їn kontra tiranicї fezdale, totъ asemenea mi kълггъrїї konservarъ їнкъ оаре-kari remъшїde din konstїtъuїznea interiorъ mi din bъnrїle lorș, mi se servїrъ kъ ele snre а се lъnta їn kontra tiranieї episkopale. Mї kъ toate ачestea їntr'ъnъ kinъ аstъ-felъ їнкътъ komъnele аъ mersъ ne зr-mele monastirilorș, mi nъ kъ le а їmitatъ, чї nъmai nentъrъ kъ ачeia-mї sitъagїzne а аdъsъ ачelea-mї resъltate.

Să zărmăm în toate resternţţerele resis-
tinga kǝlgǝrilorǝ în kontra eniskonilorǝ; mi
vedǝ vedea desǝmǝrǝndǝ-se din ȝe în ȝe mai
mǝltǝ aȝeia-mǝ analogiǝ.

Lǝnta se mǝrȝini mai întiǝ în plǝnȝerǝ,
în reklamǝri adǝse or eniskonǝlǝi însǝ-mǝ, saǝ
koncilielorǝ. Kǝte o datǝ konciliile le pri-
imea, mi da kanoane pentrǝ încetarea rezǝlǝi;
v'am ȝititǝ akǝm kǝte-va teste kari probeazǝ a-
ȝeasta. Dar ȝnǝ remediǝ skrisǝ are pǝȝinǝ
nǝtere. Kǝlgǝrǝi simȝirǝ neȝesitatea d'a a-
larga la vre-ȝnǝ altǝ mizlokǝ. Ei resistarǝ
de fadǝ la eniskonǝlǝ lorǝ; refǝsarǝ de a se
sǝȝne ordinelorǝ lǝi, d'a ilǝ priimi în monas-
tire, mi de mai mǝlte orǝ resninserb kǝ mǝ-
nǝ armatǝ ne triminǝi lorǝ. Kǝ toate aȝes-
tea resisitinga lorǝ îi apǝsa, eniskonǝlǝ îi es-
komǝnika, mi interȝicea preȝiǝi lorǝ: lǝnta e-
ra tristǝ pentrǝ toȝi. Se traktǝ desmre aȝeas-
ta, kǝlgǝrǝi promiserǝ sǝ reintre în ordine,
sǝ faktǝ kǝte-va darǝri eniskonǝlǝi, sǝ i
dea o parte din dominiǝ, daka voia sǝ se în-
datoreze a resnehta monastirea ne viitorǝ, a
nǝ rǝsina stǝrile ei, mi a îi lǝsa sǝ se bǝkǝ-
re în pache de drentǝrile lorǝ. Eniskonǝlǝ se
învoi p'aȝeasta mi dete monastiriǝ o xartǝ. A-
ȝeste imǝnitȝǝi, aȝeste privileȝie, date ȝnorǝ
monastiri de kǝtre eniskonǝi lorǝ, mi akǝrora

întrebăringare deveni ama deasb, înkăt i se aflb redaksiunea oficialb în *Formslele* lăi Marculf, sântb nische xarte adevbrate. Voiș sb v'o uteskš; vb veđi mira de karakterslš ačelorš akte:

„Sbntslăi Seniorš mi venerabilslăi frate în „Christă, abatele kxtare, saš kongregaciuni în- „trepi a kxtarii monastiri, ziditb în kxtare „saš kxtare lokš, de kxtare, în onoarea kx- „tbrorš sbnđi; kxtare episkopš. Amorslš țe „ilš avemš pentru voi, ne a imminsš, insni- „rađi de divinitate, a regla pentru repaxslš „vostrb, lăkreri kari ne asigrb o rezultire „eternb, mi fbrb a ne depbrta de kalea țea „dreantb saš d'a trece vre snš otarš, a sta- „bili regle kari sb kanete kx ajstoršlš Dom- „nslăio eternb đbratb; kbči nš mi poate asigra „țineva o mai mikb rekompensb dela Dm- „nezeš anlikbndș-se l'ačeia țe trebze sb se „netreakb în timpi fiitori, dekbtš đbndš, în „timpslš de fagb, ajstoare neavșgilorš. Noi „ne kredemš datori a nșne în ačeastb foaib „ačeia țe voi mi șrmștorii vostri trebze sb „fakb kx asistarea Sbntslăi-Sniritš, saš mai „bine ačeia țe è datorš episkopslš Sbntei „Biserice însb-mi; adikb: kb ačeia din kon- „gresișnea voastrb kari trebze sb denrinzb

„în monastirea voastră sântele ministere kândă
 „voră fi presintagi de abate mi de toată kon-
 „gregațiunea, să priimească dela noi săd dela
 „săcesorii nostri ordinele sakre, făr ka pen-
 „tră aveastă onoare, să mizlocească vre ză
 „dară; ka episkopăle səs zisă, pentru respek-
 „tăle lokăle, mi făr'a priimi vre ză preduă, să
 „bine-kăvinteze altarăle monastirii mi să akoar-
 „de, daka i se va cere, sântăle miră în fi-
 „kare ană; iar kândă, dăne voină divină, vre
 „ză abate va trece din monastire la Dămne-
 „zeă, atăncă episkopăle lokăle să înalge, făr'a
 „mai astenta vre o resnătire, în rangăle de
 „abate, ne kălgătrăle însemnată prin meritele
 „viegei, sale ne kare ilă va kănoasce alesă din
 „sînăle seă, atăte dăne regăle, kăte mi prin
 „konglăssirea kongregațiunii kălgătriloră. Ka
 „șrmătorii nostri, episkopi săd arxidiakoni, săd
 „or ce algi administratori, or kare persoană
 „ce ară pătea fi din cetatea səs-zisă, să nă mi
 „înșmească niță o altă pătere asăpra zisăi
 „monastirii, niță în preoția persoaneloră, niță
 „asăpra bșnriloră, niță asăpra momieloră date,
 „săd kari se voră da în șrmă de reșe, or
 „de partikulari. Să nă kăteze asemenea a pre-
 „tinde, săd a lăa ceva, kă drentă de dară, dela
 „zisa monastire, săd dela alte monastirii or pa-
 „roxie; să nă se atingă de cea ce a fostă

„dată saș va fi pe viitoră de oameni temători
 „de Dumnezeu, or de va fi fostă acesa nășă
 „pe altară saș de ară fi niskaî kărgi sante,
 „niči de or țe altă lăkră kare ară konrinde
 „sulendoarea kăltărlă divină. Și atară nămai
 „de ară fi răgați de kongregație saș de abate
 „ka să meargă sure a face răgăchinea, niči
 „șnălă dintre noi să nă între în interioră
 „monastirii, saș să i treacă împrejăirea. Și
 „daka, dăne țe mai întâiă a fostă kiămată de
 „kălgări, episkopă a venită ka să fakă ră-
 „găchinea saș să fă oare-kă folositoră, în-
 „dată dăne celebrarea sântelor mistere, mi
 „dăne țe a priimită simulele mi skărtelă mă-
 „dămiră, să kăpăte la întărcerea sa a kășă
 „fă'a avea trebăingă de a i se zice acesa
 „de nimine; astă-felă inkăță kălgării, kari
 „trekă ka solitari, să poată, săb kondăcherea lă
 „Dumnezeu, a mi petrece timpă într'ă nă repășă
 „denlăni ka trăindă într'o regă sântă, mi i-
 „mităndă ne săngă Păringă, mi să poată găra pe
 „Dumnezeu pentră binele Bisericei mi mântă-
 „irea patriei. Și daka vre șni kălgări din aces
 „tă ordină se poartă kă recheală mi nă kă se ka-
 „de, săfă, daka é de trebăingă, îndrentă dăne
 „regă de kătre abatele loră daka nă, atăni
 „episkopă orașălă kată să îi kăstrăngă ka
 „să nă nearză nimikă aștoritatea kanonă, ka-

„re face repașșlă servitoriloră kredingei. Da-
 „ka vre șnălă din sșchesorii nostri (sș fereas-
 „kă Dșmnezeș!) plină de perfidiă mi împinsă
 „de lăkomă, voiescș, kă vre șnă kșpetă de
 „kștezare, sș kalce cele mai sșs koprinse, a-
 „tșnș sș kază sșb lovătșra resbănșrii divine,
 „sș fiă sșșșș la anatema, mi sș sșiă kă é
 „skosă pentră trei ani din komșnitătea fragiloră;
 „mi kă privileșislă ačesta sș fiă kă toate a-
 „čestea pentră totă d'asna neklintită. Pentră
 „ka ačeastă konstitșșione sș remăiă totă d'a-
 „șna în vigoare, noi mi fragiă nostri se-
 „niorii eniskoni, amă voită a o întări kă
 „semăntșșrele noastre.

„Făkștă în kștare lokă, kștare zi a kș-
 „tșrăi ană.¹

Kșndă vomă sosi la istoria komșneloră,
 veși vedea kă xartele cele smălseră seniori-
 loră loră se pară adese făkște dșn'ačestă mo-
 delă.

Se întămplă monastiriloră čeia če trebșia
 sș se întămplă mi komșneloră: privileșiele
 loră era neîncetată kălkate saș desființate.
 Fășră silite a alerga la o garanșiă sșuerioară,
 invokară pe ačeia a reșelă. Șnă pretestă

¹ Marculf, kap I. form. I.

naturală se înfruntau, reșii fonda monastiri, mi fondându-le avea oare-kare îngrijire d'a le pune l'adenostăți tiraniei eniskoniilor; ei le punea sub protekție loră specială: omrea pe eniskoni de or ce ssernare a bșnșrilor mi drentșrilor kălgșrilor. Astă-felă se nșkș intervenirea regalității în ranoartele monastirilor kă kleră. Kiară monastirile kari nș era fșdate de reșii, alergară la dînșii, mi priimiră protekție loră, or prin bană, saș prin vre șnă altă mizlokă. Reșii nș atenta nișă într'șnă felă la isridikție eniskoniilor; loră nș li se kontesta nișă șnă din drentșrile relișioase; garanșia se da măi eksklusivă asșnra bșnșrilor monastice. Ea fș șne-oră energikă; eniskoniș nșseră însă totă în lăkrare ka șă o nimieaskă: adese refșsară d'a rekșnoasșe skrisorele de protekție mi de imșnită date de reșii; kăte o dată le falsifika, mi prin ajștoră vre șnă așentă, ală vre șnă trădștoră, le pefșkșă înșelesă, saș le rșniră din arșivele monastirilor. Șnre a șpekșla mi măi liberă avșșșiele loră, alergară la șnă altă mizlokă: se nșmiră ei însi-măi abadi. O noartă le era deskisă prin așeastă noșă kotronire, mălu kălgșri deveniseră eniskoni, mi în șenere eniskoni ai diocesială în kare se afla monastirea loră; kon-

servaseră dară akolo relațiunii mi parti-
sanî; mi postărlă de abate devenindă vakantă,
mî îlă însușmea mai lesne. Episkopiî mi aba-
giî totă de o dată se pștea da fără konstrîn-
gere la totă felărlă de abșșrî. Apăsarea mi
rșinarea monastirilor merșea totă d'așna kres-
kîndă: kălgărîi dară kătară șnă noș protek-
toră; se adresară la papa. Pșterea papiloră
se întărise mi se întinsese; mi kășta băkșrosă
okasișnile de a se întinde mi mai măltă; in-
terveni dară prekșm intervenise mi regalita-
tea, totă în așelea-mî limite, ășă pșgină
pentr'șnă timnă îndelăngată, făr'a atinșe iș-
ridikăișnea șpiritșală a episkopiloră, făr'a i
rșmî vre șnă drentă, ăși nșmai ka sș opreaskă
violingele loră așșna bșșșriloră mi perso-
neloră, mi ka sș manșă regșlele monastice.
Privileșiele akordate de papî kătoră-va mo-
nastirî din Galia frankă, nîntă la înșenștărlă
șekșlășlăi ală VIII-lea, nș mergă mai denarte;
le skapă de sșb ișridikăișnea episkopală, ka
sș le pșă sșb ișridikăișnea papiloră. Monas-
tirea din Fulde fș ășea d'întîiș pentră kare se
făkă așeăștă preskimbare mi ea se făkă kă
voia episkopășlăi dioșeșlășlăi, șăntășlă Bonifaciū,
kare pșse elă însă-mî monastirea sșb aștorita-
tea direktă a șăntășlăi skășnă. Nș se mai
află nîn'atșnăși niăș șnă eșemnlă de așeăștă-

felă, mi papii mi reții intervină numai ka sã fakã pe episkopi sã reîntre în otarele drep-
tărilor loră.

Astă-felă furt, domniloră, restărnătarele prin kari trekurt, în timpulă auestă inter-
vală, asociările monastice în ranoartele loră
kă kleră. Starea loră primitivă este inde-
pendinga; ele perdă ceva din momentă în
kare cheră mi priimescă dela kleră oare-kari
privilegie. Aueste privilegie adăgă ambigui-
nea loră; kălgării voiescă a intra în kor-
porăgiea eklesiastikă; întră mi se află de
atunci, ka mi preoții, sântăi astorității reș
definite mi reș otărite a episkopiloră. Epis-
kopi abășă; monastirile resistă kă ajătoră
remăingeloră independenței loră primitive, ka-
pășă oare-kari garanție, oare-kari xarte. A-
ueste xarte sântă păgăină respektate; aleargă la
astoritatea civilă, la regalitate, kare konfirmă
xartele mi le iea sãb protekăgiea sa. Pro-
tekăgiea regală nă ă de ajănsă; kălgării
se adresă la papă, kari intervină kă altă tită-
lă, însă furtă vre ună săcesă decisivă. În
auestă stare de lăptă între protekăgiea re-
piloră mi papiloră kă tirania-episkopiloră, lă-
șămă monastirile în mizlokălă sekălălăi ală
VIII-lea. Săb Carlovingiani, ele avărtă a sã-
feri lovătre înkă mi măi fatale, mi din kari

abia mîi venirî în fire dşpe nische silinge foarte mari. Vomş vorbi despre ayeasta l'ayeia epokî. În ayeia ye ne okşpî, analogia istoriei monastirilorî kş a komşnelorş, kare se vîzş kş doi sekşli mîi tîrziş, este fanta yeia mîi de însemnatş.

Eatş-ne darş, domnilorş, la terminşlş istoriei çivilisaşionîi soşiale del'alş VI-lea sekşlş pînş kştre mizlokşlş yeşli de alş VIII-lea. Amş strebşţţş revolşşionile soşietşşii çivile mîi a yelei relişioase, konsiderate atşţş şna kşţş mîi alta în diferitele lorş elemente. Avemş înkş a mîi stşdia, totş în ayeia-mîi epokî, istoria çivilisaşionîi kşratş intelektşalş, moralş, ideele ye aş preokşpatş pe oameni, operele ye aş prodşşş, mîi k'snş kşvîntş istoria filosofikş mîi literarş a Franciei; în kare vomş intra şşmbşta fiitoare.

FINELE VOLUMULUI ALŢ IV-lea.

